

Torsdag den 7. oktober 2010 (D)

1

3. møde

Torsdag den 7. oktober 2010 kl. 10.00

Dagsorden

1) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som ordinært medlem af Folketinget for Flemming Bonne (SF).

2) Forhandling om redegørelse nr. R 1:

Redegørelse af statsministeren i henhold til grundlovens § 38. (Redegørelsen givet 05.10.2010. Meddelelse om forhandling 05.10.2010).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2011. Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen). (Fremsættelse 05.10.2010).

Forespørgsel nr. F 1 (Om ældres betaling for ydelser på plejehjem).

Christine Antorini (S), Karsten Hønge (SF), Marianne Jelved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Forespørgsel nr. F 2 (Om voksen- og efteruddannelse).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Udenrigsministeren (Lene Espersen) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse for Østersørådssamarbejdet under litauisk formandskab (juli 2009-juni 2010). (Redegørelse nr. R 3).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Kl. 10:00

Det første punkt på dagsordenen er:

**1) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:
Godkendelse af stedfortræder som ordinært medlem af Folketinget for Flemming Bonne (SF).**

Kl. 10:01

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Lovforslag nr. L 11 (Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse).

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Lovforslag nr. L 26 (Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr).

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslag nr. B 2 (Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af protokol om ændring af protokollen om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til Traktaten om Den Europæiske Union, til Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab).

Line Barfod (EL) m.fl.:

Forhandling

Formanden :

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Socialistisk Folkeparti i Sjællands Storkreds, Meta Fuglsang, godkendes som ordinært medlem af Folketinget fra og med den 11. september i år, efter at Flemming Bonne Hansen den 10. september i år afgik ved døden.

Hvis der ikke er nogen, der begærer ordet, går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

Udvalgets indstilling er enstemmigt vedtaget med 124 stemmer.

[For stemte 124 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Forhandling om redegørelse nr. R 1:

Redegørelse af statsministeren i henhold til grundlovens § 38.

(Redegørelsen givet 05.10.2010. Meddelelse om forhandling 05.10.2010).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet som ordfører, er hr. Peter Christensen fra Venstre.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Ligesom med afstemningssystemet lysner det i Danmark efter nogle hårde år. Danmark kan regne med vækst igen. Siden sommeren 2009, dengang krisen krasdede mest, er dansk økonomi kommet i gang igen. Bruttonationalproduktet steg med 1,7 pct. i andet kvartal, og i forhold til samme periode sidste år er BNP steget med 3,7 pct. Også de seneste arbejdsløshedstal giver anledning til håb. Siden udgangen af 2009 er arbejdsløsheden stagneret og holder sig fortsat på et lavt niveau på godt 4 pct. Vi har grund til optimisme.

Danmark blev hårdt ramt af finanskrisen. Lykkeligvis var vi godt polstret takket være en regering, som netop ikke købte hele verden, men som nedbragte gælden; takket være en regering, som viste mådehold, da oppositionen skreg på endnu større offentlige udgifter; takket være en regering, som har vist stiltfærdig reformvilje; takket være en regering, som ikke udskyder regningen for krisen, men som påtager sig ansvaret for at få den betalt.

Nu spirer det så småt i dansk økonomi. Regeringen stimulerede økonomien, da det var nødvendigt, men det var også enormt dyrt. Derom vidner de store underskud på de offentlige budgetter, og derfor skruer vi nu lige så stille ned for de kunstige stimulanser. Nogle beskylder os for at kvæle det spirende opsving. Det passer ikke. De økonomiske vismænd fastslog for et par uger siden, at den økonomiske aktivitet fortsat i 2011 vil være væsentlig stimuleret af den samlede finanspolitik. Og vismændene gav regeringen ret i, at regeringens politik er afpasset med konjunkturudviklingen og med kravet om en langsigtet konsolidering af de offentlige finanser.

Selv om det går bedre, er vejen frem ikke brolagt med guld. Danmark har behov for reformer til at sikre den fremtidige vækst. Denne udfordring har regeringen klart for øje. Vi vil reformere førtidspensionen, så vi ikke bare sender unge mennesker ud i livslang passiv forsørgelse. Vi vil reformere folkeskolen, så vi styrker børnenes faglige kvalifikationer. Vi vil reformere SU'en, så vi opmuntrer de unge til at komme hurtigere i gang og bedre gennem studierne. Vi vil reformere boligpolitikken, så vi får gjort op med ghettoerne. Men der skal mere til for at geare Danmark til vækst. Danskerne kan regne med os. Det beviste vi f.eks. i sommer, da vi gennemførte en genopretningsplan, som rummede en helt nødvendig arbejdsmarkedsreform. Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti var imod.

Forleden sagde fru Helle Thorning-Schmidt, at det svage led er politikerne. Det var en selverkendelse, der ville noget. S og SF er det svage led i dansk politik – det led, der svigter, når det gælder. Der er masser af ord, men ingen handling, ikke mindst når det drejer sig om

de offentlige udgifter. Nationalbankdirektøren var ellers solekklar for nylig. Jo flere år man tillader overskridelse af de offentlige udgiftsrammer, jo større bliver den nødvendige efterfølgende opstramning, sagde han. Det samme sagde vismændene. Det er bydende nødvendigt at bryde tendensen til, at det samlede offentlige forbrug bare stiger og stiger i forhold til de samlede indkomster. Sådan skrev de i Politiken.

Socialdemokraterne og SF er bedøvende ligeglade. De ønsker højere offentlige udgifter, selv om Danmark har sat den ene rekord efter den anden på det punkt. Nu hører vi endnu en gang SF's påstande om, at den offentlige sektor bliver massakreret. På den baggrund var det befriende, da Novo Nordisks direktør, Lars Rebien Sørensen, forleden tog til genmæle mod SF's propaganda. Det er altså at fornærme vores intelligens, Villy. Sådan sagde han.

Også med hensyn til skatterne er S og SF blevet uansvarlige. De vil sende danskerne en ekstra regning på over 30 mia. kr. Det står at læse sort på hvidt i deres fælles finanslovsforslag. Hvor var det dog mærkværdigt at opleve fru Helle Thorning-Schmidt under debatten i går aftes. Hun fornægtede sin egen politik. Den slags fordrejninger af sandheden har vi set mange af.

Oppositionen har slet og ret valgt den forkerte kurs: flere offentlige udgifter i en situation, hvor alle eksperter maner til mådehold, flere skatter i en situation, hvor alle eksperter anbefaler, at skatterne holdes i ro, og kalder det meningsløst og virkningsløst at hæve skattesatserne yderligere. Jo, jeg forstår sandelig godt, at hr. Villy Søvndal roser fru Helle Thorning-Schmidt for at være blevet mere rød.

Kl. 10:09

Engang gik Socialdemokraternes formand til valg på en reformdagsorden, nu afviser hun alle konkrete reformer, der batter. I 2005 fastslog fru Helle Thorning-Schmidt, at det er en målsætning, at marginals-katten skal ned. Nu er det hendes målsætning at sætte marginals-katten op. I 2002 fastslog fru Helle Thorning-Schmidt, at man skulle begrænse mulighederne for kontanthjælp til familiesammenførte, og nu kalder Socialdemokraterne den slags for usympatisk. Man må ønske hr. Villy Søvndal og SF tillykke. De hæderkronede socialdemokrater er blevet en underafdeling af SF.

I Venstre er vi enige med dem, der siger, at vi skal arbejde os ud af krisen. Det er ved at arbejde i Danmark og betale skat i Danmark, at man løfter i flok. Det er netop derfor, regeringen og Dansk Folkeparti har sænket skatten på arbejde nøk for nøk. Det gjorde vi i 2004, da vi forhøjede mellemskattegrænsen og indførte et beskæftigelsesfradrag. Det gjorde vi i 2007, da vi både forhøjede beskæftigelsesfradraget, personfradraget og mellemskattegrænsen. Og det gjorde vi i 2010, da vi bl.a. afskaffede mellemskatten og lettede bundskatten.

Vi vil gerne have, at folk arbejder mere; det har vi netop sikret ved at nedsætte skatten på arbejde. Den store ambitiøse skattereform, som trådte i kraft i år, betyder, at vi øger arbejdsudbuddet med over 19.000 personer. Det er konkret handling og ikke bare løse tanker om at få folk til engang i fremtiden måske at arbejde noget mere.

Nu er det så, at oppositionen pludselig er begyndt at angribe vores såkaldte ufinansierede skattelettelser i 2004 og 2007, men lad mig lige minde om, hvad det var for lettelser, regeringen og Dansk Folkeparti gennemførte dengang. Det var lettelser til ganske almindelige hårdtarbejdende danskere. Dem undede Socialdemokraterne ikke en større belønning for deres slid. Venstre står ved, at skattelettelserne i 2004 og 2007 var målrettet de laveste indkomster. Men når andre kritiserer os for det, bliver man naturligvis mistænksom. Det virker grangiveligt, som om venstrefløjen ikke kan unde de helt almindelige lave indkomster deres lettelser i 2004 og 2007.

Det er rigtigt, at vi har underskud på de offentlige finanser. Det er også rigtigt, at underskuddet ikke bare skyldes krisen. En del af underskuddet skyldes højere offentlige udgifter end forudsat. Denne regering har netop sørget for, at der bliver plads til f.eks. at ansætte flere sygeplejersker og flere læger. Fra 2001 til 2009 er der kommet

12.000 flere medarbejdere på de offentlige sygehuse, heraf knap 3.100 læger og godt 3.800 sygeplejersker. Det fortryder vi ikke. Til gengæld forventer vi, at den offentlige sektor holder hus med de mange penge, som er blevet bevilget i staten såvel som i regioner og i kommuner.

Nu er tiden kommet til at få gang i væksten i den private sektor igen. Ny vækst og velstand kan nemlig kun komme et sted fra, og det er fra de virksomheder, som vi alle sammen lever af. Og så må man spørge sig selv: Får vi flere virksomheder ved at hæve beskattningen af virksomhederne? Nej, tværtimod. Får vi mere ud af de kloge hoveder ved at straffe dem med højere marginalsatter? Nej, tværtimod. Får vi mere sundhed ved at genindføre skat på sundhed og ved at forringe ventetidsgarantien? Nej, tværtimod. Får vi flere indvandrere ud på arbejdsmarkedet ved at afskaffe starthjælpen og løftet over kontanthjælpen? Nej, tværtimod.

Regeringer af forskellig farve har afløst hinanden siden 1982. Meget har de været uenige om, men siden 1982, hvor Anker Jørgensen gav op på afgrundens rand, har alle regeringer har været enige om en ting, nemlig at føre en ansvarlig økonomisk politik med løbende arbejdsmarkedsreformer og skattereformer. Derfor har vi meget at takke både Schlüter, Nyrup og Fogh for. Desværre er det tydeligt, at Socialdemokraterne nu bryder fundamentalt med næsten 30 års grundlæggende konsensus om den økonomiske politik.

Men i Venstre står vi fast. Vi skal ikke tilbage til Anker Jørgensens tid. Holdbare løsninger tager altså mere end 12 minutter, og i Venstre sjusker vi ikke.

Jeg skal på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Kristendemokraterne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at dansk økonomi er på vej frem igen oven på efterkrigstidens største internationale krise, og at arbejdsløsheden har stabiliseret sig på godt 4 pct.

Takket være den konsekvente gældsafvikling inden krisen havde Danmark flere frihedsgrader end sine naboer, da krisen ramte. Dermed var det muligt at afbøde krisens værste konsekvenser.

Det offentlige forbrug er vokset til knap 30 pct. af BNP og har aldrig været større. Tiden er inde til at konsolidere de offentlige finanser gennem en konsekvent budgetdisciplin og en mere effektiv ressourceanvendelse.

Hvis Danmark skal forblive et af verdens rigeste lande og have råd til at tage sig godt af sine svageste medborgere, må vi i de kommende år tage initiativer, som øger væksten i den private sektor. Det er forudsætningen for at kunne opretholde et trygt velfærdssamfund.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 1).

Kl. 10:15

Formanden :

Tak. Det således oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Vi går nu over til korte bemærkninger, hvor der jo er 1 time til rådighed over for hver ordfører, og i det her tilfælde har jeg noteret mig følgende navne med respekt for, at ordførerne kommer først. Fru Margrethe Vestager, hr. Per Clausen, hr. Simon Emil Ammitzbøll, hr. Per Ørum Jørgensen, hr. Henrik Dam Kristensen, hr. Ole Sohn, hr. Hans Kristian Skibby, fru Mette Frederiksen, hr. Jesper Petersen, fru Lone Dybkjær, fru Christine Antorini, fru Astrid Krag, fru Johanne Schmidt-Nielsen, hr. Rasmus Prehn, hr. Morten Østergaard, hr. Nick Hækkerup, hr. Jonas Dahl og hr. Kim Mortensen har bedt om korte bemærkninger. Vi ser, hvor meget vi kan nå inden for den time, der er til rådighed.

Den første, der får ordet, er fru Margrethe Vestager. Værsgo.

Kl. 10:16

Margrethe Vestager (RV):

Jeg håber, at debatten, som jo er en af vores helt store debatter, kan være en status over dansk demokratis tilstand, for ordføreren har jo været meget markant om en institution, der er helt enestående i det danske demokrati, nemlig Rigsrevisionen og muligheden for at kontrollere, hvad det er, der foregår. Vi har nu haft et forløb, hvor det er blevet helt klart, at Sundhedsministeriets egen rapport bekræfter Rigsrevisionens konklusioner om overbetalingen i sundhedsvæsenet, og derfor vil jeg spørge ordføreren, om ordføreren fastholder, at rigsrevisor har været politiserende, og at det er et makværk, som Rigsrevisionen har lavet, når det kommer til diskussionen om overbetalingen i sundhedsvæsenet.

Kl. 10:17

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:17

Peter Christensen (V):

Jeg er ikke enig i den præmis, der er lagt til grund for den konklusion, for den bygger jo grundlæggende på, at man, da man går ind og laver aftalen med de private hospitaler, så ville have kunnet fået den samme mængde operationer stillet til rådighed, hvis man havde givet en lavere pris på det tidspunkt.

Det, vi ville i Venstre, var jo at sige til de mange danskere, at de i stedet for at stå på venteliste skulle have lov til at gå et andet sted hen, hvis de skulle vente i mere end 2 måneder – det var det i starten – men det krævede, at de havde et sted at gå hen. Der var enkelte privathospitaler, der fra starten ville gøre det billigere, men den store mængde ville ikke, og det ville simpelt hen have betydet, at vi ville have givet en rettighed til danskerne, som de ikke kunne bruge til noget, og derfor er jeg glad for, at regeringen valgte den vej, som man gjorde. Så det betyder i dag, at 350.000 danskere er sluppet for ventelisten og i stedet for er blevet behandlet i privat regi.

Kl. 10:18

Formanden :

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 10:18

Margrethe Vestager (RV):

[Lydudfald] ... at ordføreren ikke er omfattet af ministeransvarlighedsloven, for så tror jeg, at det ville være meget klart, at der ikke blev svaret på spørgsmålet. Spørgsmålet var i al sin gribende enkelhed: Fastholder ordføreren, i lyset af at Sundhedsministeriets egen rapport har bekræftet Rigsrevisionens undersøgelse, at Rigsrevisionen politiserer og har lavet et makværk?

Kl. 10:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:18

Peter Christensen (V):

Jeg mener ikke, at den konklusion, som kom, synliggjorde, at man i den indledende periode kunne have fået de ydelser og den mængde til en lavere pris. Og det er sådan set det, det handler om. Så er det rigtigt, at det, da det har virket i et par år, også er regeringens opfattelse, at man skal genforhandle priserne, og det lykkedes også at få dem ned. Men det tilbageskuende, at man på forhånd siger, at det burde man kunne have fået billigere. Jeg mener, at det simpelt hen hverken er synliggjort ved beregninger eller på anden vis, og derfor er jeg sådan set uenig i den konklusion.

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:19

man sendte de her behandlinger i udbud, ville man spare penge? Og ville han ikke, da han var ude at kritisere rigsrevisoren i voldsomme vendinger, gerne have vidst det samme, som den konservative folketingsgruppe vidste, fordi den daværende sundhedsminister mente, at man godt kunne føre Folketinget bag lyset, lyve over for Folketinget, men også mente, at det var vigtigt og rigtigt at fortælle sandheden til den konservative folketingsgruppe? Ville hr. Peter Christensen ikke som folketingsmedlem gerne have været lige så velinformeret om, at der var tale om en systematisk overbetaling, som den konservative folketingsgruppe var?

Kl. 10:23

Per Clausen (EL):

Nu er der jo kommet den helt nye tradition i Folketinget, at man skal gætte sig til, hvad det er, der bliver svaret på, når man har stillet et spørgsmål, fordi man ikke kan være sikker på, at det har noget med spørgsmålet at gøre. Og det lever hr. Peter Christensen jo meget godt op til.

Men jeg vil godt spørge hr. Peter Christensen, om jeg skal forstå det, han nu siger, sådan, at da Sundhedsministeriets embedsmænd og Konkurrencestyrelsen i 2006 meget klart sagde, at nu var markedet så godt i gang, at man kunne opnå økonomiske gevinster ved at sende de her behandlinger i udbud, så vidste de ikke, hvad de snakkede om. Så havde de uret.

Jeg vil godt spørge hr. Peter Christensen, om han ikke nu i dag er lidt trist til mode over, at den daværende sundhedsminister valgte at fejlinformere Folketinget ved at sige, at man ikke havde lavet nogen undersøgelse, der viste, at der var tale om systematisk overbetaling, men til gengæld informerede han den konservative folketingsgruppe om, at en sådan undersøgelse var lavet, sådan at hr. Peter Christensen givetvis ikke mod bedre vidende kom til at sige ting, som var åbenlyst forkerte.

Kl. 10:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:20

Peter Christensen (V):

Jeg svarer meget gerne på spørgsmål, også selv om de er polemiske. Men det ændrer bare ikke ved, hvad fakta er i den her forbindelse. Det er, at da markedet var godt i gang og der var en stor patientgruppe, som netop ikke ønskede at være på venteliste, men ville søge ud på de private hospitaler for at få deres sygdomme behandlet, var der også ved at være en volumen, der gjorde, at man kunne få priserne ned. På det tidspunkt – det er sådan set også det, den rapport går ind og kigger på, sådan som jeg har forstået det – spørger man: Hvad er situationen nu, vil vi fremadrettet kunne sætte priserne ned? Og det lykkedes også for regeringen at få forhandlet bedre priser.

Man tager udgangspunkt i den mest effektive del af de offentlige sygehuse. Det får mig i øvrigt også til at sige, at havde man taget udgangspunkt i gennemsnittet af prisen for de offentlige ydelser, ja, så ville de private skulle have haft endnu mere på det tidspunkt. Men man vælger at sige, at de private skal gøre det lige så godt som de bedste offentlige. Det betyder jo sådan set, hvis jeg skulle følge den her terminologi, at der så skulle være masser af offentlige sygehuse, der bliver overbetalt. Det kan man også sige om børnepasningsområdet, hvor der er en meget stor forskel på, hvor god man er til at løse opgaverne. Betyder det så, at den dårligste halvdel bliver overbetalt?

Kl. 10:22

Formanden :

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:22

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne sige til hr. Peter Christensen, at han meget godt lever op til den standard, ministre har for deres svar i dag. Men jeg vil godt gentage mit spørgsmål til hr. Peter Christensen. Ville hr. Peter Christensen ikke gerne have vidst, at Sundhedsministeriets embedsmænd og Konkurrencestyrelsen allerede i 2006 klart sagde, at hvis

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:23

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne tage det sidste først: Det er uden for enhver diskussion, at der skal gives både dækkende og præcise svar til Folketinget. Men jeg anerkender ikke den præmis om, at der er blevet systematisk overbetalt. Det er ganske enkelt ikke rigtigt. Pludselig bliver det med udbud draget ind i debatten. Det er jo korrekt, at regionerne hele tiden har kunnet sende en mængde opgaver i udbud. Det har Region Syddanmark f.eks. gjort meget længe, fordi de fandt ud af, at det var en måde, hvorpå de kunne få foretaget nogle operationer billigt. Det har bare ikke noget at gøre med det udvidede frie sygehusvalg, som handler om at give den enkelte dansker, den enkelte patient, nogle rettigheder, som i øvrigt er helt unikke, og som vi bør være rigtig stolte af i Danmark.

Vi er ikke systemtænkere, men tager udgangspunkt i den enkelte syge dansker og siger til den pågældende, at hvis det offentlige system – hvilket vi i øvrigt så under hele Nyrupperioden – ikke kan levere de ydelser, som mennesker har krav på, så skal de have lov at tage pengene med ud af det offentlige og et andet sted hen. Det er derfor, vi er stolte af den politik, vi har gennemført, for der er 350.000 danskere, som er sluppet for ventelister. Jeg er mere optaget af mennesker end af systemer.

Kl. 10:24

Formanden :

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll med en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 10:24

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg blev helt salig, da jeg hørte ordføreren tale, for man blev jo henvist til sådan en slags drømmeverden, hvor der er en enorm forskel på regeringens og oppositionens økonomiske politik. Misforstå mig ikke, vi foretrækker til enhver tid en borgerlig regering frem for en rød regering, der vil hæve skatterne og komme med flere forbud.

Ordføreren fra Folketingets talerstol siger: Får vi flere virksomheder ved at hæve erhvervsbeskatningen? Nej, tværtimod. Får vi flere kloge hoveder ved at hæve marginalbeskatningen? Nej, tværtimod.

Så er jeg bare nødt til at stille et spørgsmål: Hvor er den logiske, handlingsmæssige konsekvens af at stå og højt og tydeligt at sige nej, tværtimod?

Kl. 10:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:25

Kl. 10:28

Peter Christensen (V):

Det er, at man så løbende gennemfører en politik, som forbedrer rammevilkårene for vores virksomheder. Det er derfor, at vi siden 2001 har sat selskabsskatten ned. Det er derfor, at vi siden 2001, som jeg var inde på i min ordførertale, har sænket skatten på arbejde ad tre omgange. Det er derfor, at vi løbende har fokus på, hvordan vi kan afskaffe bureaukrati.

Jeg tror ikke, at vi er uenige om, at det jo er de private virksomheder, der er grundlaget for alt det, vi taler om. Hvis virksomhederne ikke har mulighed for at overleve i den internationale konkurrence, skabe arbejdspladser i Danmark og tjene penge ind til statskassen, giver det ingen mening at snakke om en offentlig velfærd.

Kl. 10:26

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:26

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Liberal Alliance er fuldstændig enig i, at uden vækst er der ingen velfærd. Sådan hænger det sammen. Men hvis det virkelig er sådan, som ordføreren siger, og det tror jeg at det er, så håber vi jo, at Venstre, regeringen, vil gå til valg på at sænke skatterne på den sidst tjente krone, sænke skatterne for virksomhederne. Hvis det er det, der giver væksten, er det jo det, man må bede vælgerne om at få et klart mandat til.

Når vi senere i år kommer til finanslovforhandlingerne, skal vi jo også diskutere, om vi kan sænke selskabsskatten, fjerne iværksætter-skatten og multimedieskatten og gøre nogle af de ting, som ordføreren taler om. Vi kan jo gøre det nu i stedet for at vente, så vi får den vækst, som erhvervslivet trygler om, som borgerne håber på, og som vi alle sammen skal leve af i fremtiden. Så det skal blive konkret. Vi er glade for i Liberal Alliance, at man nu har fået retorikken i orden i regeringen; nu mangler vi bare at få politikken og reformerne på plads også.

Kl. 10:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:27

Peter Christensen (V):

Politikken passer fuldstændig til vores ønske, nemlig at skabe bedre rammevilkår for virksomhederne. Jeg anerkender jo fuldt ud, at Liberal Alliance har et andet ambitionsniveau, når de foreslår at afskedige 40.000 offentligt ansatte for at sætte skatten yderligere ned. Det er jo en fair melding at give.

Til spørgsmålet om, hvorvidt vælgerne kommer til at tage stilling til at beskatte danskerne yderligere eller at sætte skatten ned, så mener jeg helt klart, at det er det, vælgerne kommer til, når valget skal afholdes inden for et lille års tid. Vi er i fuld gang med at få indfaset en skattereform, som sætter skatten ned på den sidst tjente krone. Over for det står en opposition, som Liberal Alliance bestemt ikke er en del af, og som vil øge marginals-katten. Så ja, danskerne kommer i høj grad til at forholde sig til, hvad Danmark skal leve af i fremtiden: om det er gæld og højere skatter, eller om det er bedre konkurrencevilkår, så vi kommer til at tjene nogle flere penge og få vækst i det her land.

Kl. 10:28

Formanden :

Så er det hr. Per Ørum Jørgensen for en kort bemærkning.

Per Ørum Jørgensen (KD):

Tak for det. Jeg vil gerne rose ordføreren tale. Jeg synes, den var meget ansvarlig, og netop ansvarlighed er jo det, det handler om her under finanskrisen. Vi har jo i den seneste tid nærmest set sådan et borgerligt kapløb om, hvem der kan fyre flest offentligt ansatte, hvem der hurtigst kan afskaffe efterlønnen, og hvem der kan sikre de størst mulige skattelettelser. Jeg blev meget beroliget i går, da jeg hørte statsministeren i tv-duellen sige: Vi har ikke råd til skattelettelser lige nu. Det er Kristendemokraterne meget enige i.

Kan ordføreren bekræfte, at det lige nu ikke handler om, at der skal gives erhvervsskattelettelser, primært til den finansielle sektor, men at der også skal være en social ansvarlighed, samtidig med at der er en økonomisk ansvarlighed i forbindelse med bl.a. finansloven?

Kl. 10:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:29

Peter Christensen (V):

Vi mener afgjort, at den anden side af at have en ansvarlig økonomisk politik selvfølgelig også er at have en ansvarlig socialpolitik. De ting kan sagtens gå hånd i hånd, men man skal passe på med at stille falske modsætninger op, som f.eks. at det at give bedre rammevilkår for vores erhvervsliv står i modsætning til at have en god social velfærd, for det ene er forudsætningen for det andet. Hvis ikke virksomhederne tjener penge, kommer der altså ikke skatteindtægter, hverken via selskabsskatten eller for den sags skyld via personskatter, for så er der ingen, der bliver ansat.

Derfor er de to ting ikke modsætninger, men hinandens forudsætninger. Hvis vi derfor på nogen måde kan finde finansiering til at sænke skatten, også for selskaber, så lad os endelig gøre det, for det er med til at bevirke, at der er flere virksomheder, der har lyst til at være i Danmark, at der er færre virksomheder, som får lyst til at flytte deres produktion ud af landet. Man skal jo huske på, at mens der har været økonomiske krise, er der 180.000 danske arbejdspladser, der er flyttet ud af landet. Det er altså ikke, fordi der er bedre vejr i andre lande, det er, fordi det er dyrt at være i Danmark som virksomhed.

Det er vi som ansvarlige politikere da nødt til at forholde os til, og derfor er det jo helt skævt at lytte til oppositionen, der bare vil øge skatterne for at dele flere gaver ud til danskerne, for vi risikerer, at der ikke er råd i fremtiden.

Kl. 10:30

Formanden :

Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 10:30

Per Ørum Jørgensen (KD):

Der er jeg sådan set meget enig med Venstres ordfører, men jeg er også enig med statsministeren, når statsministeren siger, at vi lige nu ikke har råd til skattelettelser. Vi står nu i den situation i forbindelse med f.eks. satspuljen, de svages finanslov, at der er et ret kraftigt fald i den i år. Det er ikke regeringens skyld, det er på grund af finanskrisen. Og der er det jo så, man må prioritere pengene, for de kan som bekendt kun bruges en gang. Skal man så give erhvervsskattelettelser, når man ved, at erhvervsskattelettelser primært tilgodeser finanssektoren – det kan jeg godt forstå at Liberal Alliance har en interesse i – eller skal man tilgodese de hjemløse? Der har Kristendemokraterne det klare udgangspunkt, at vi til enhver tid vil pri-

oritere, at de hjemløse får tag over hovedet, frem for at den finansielle sektor får skattelettelse.

Kl. 10:34

Kl. 10:31

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:31

Peter Christensen (V):

Jeg mener, at et samfund som det danske bestemt skal måles på, hvordan vi tager hånd om de allersvageste, og der tror jeg egentlig ikke at vi er uenige. Igen vil jeg ikke stå her og afvise at kunne forbedre rammevilkårene for dansk erhvervsliv, hvis vi i øvrigt kunne finde en fornuftig finansiering til det, men det ville aldrig blive via en finansiering fra de allersvageste.

Kl. 10:32

Formanden :

Tak. Og den næste er hr. Henrik Dam Kristensen, værsgo.

Kl. 10:32

Henrik Dam Kristensen (S):

Slettede mails eller ikke slettede mails, overbetaling på 100 mio. kr., 500 mio. kr. eller mere til privathospitalerne, manglende oplysning til rigsrevisorerne, forkerte svar i Folketinget – der er jo faktisk nok at tage fat på. I øjeblikket hopper vi fra tue til tue, fra samråd til samråd, men burde vi ikke have en samlet undersøgelse, måske også set i lyset af den tidligere sundhedsministers tilståelsessag her til morgen?

Jeg vil gerne bede Venstres ordfører svare på, om han ikke synes, det ville klæde det samarbejdende folkestyre, at vi alle sammen her i dag blev enige om, at vi fik en undersøgelse af, hvad der er op og ned i den her sag, så vi fik udryddet misforståelserne? Hvem vidste hvad og hvornår? Hvad er der reelt sket?

Kl. 10:33

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:33

Peter Christensen (V):

Jeg mener sådan set, at det står meget klart, hvad forløbet har været i den her sag, så det kan jeg egentlig ikke se nogen grund til. Det startede med en påstand om, at der var slettet mails. Det har vist sig ikke at være tilfældet. Så har der været en situation, hvor regeringen ikke har givet svar, der er præcise nok, her i Folketingssalen. Det har regeringen beklaget.

Så ender vi sådan set ved, hvad hele sagen har handlet om, netop betalingen til de private sygehuse. Der vil jeg gerne gentage: Jeg er helt uenig i, at der er foregået en overbetaling. For situationen var den, at da man startede med at forhandle det her helt nye system, som det var i 2001, var der nogle få hospitaler, som ville gøre det til en meget lav pris, og så var der en meget stor gruppe af privathospitaler, som ville have en lidt højere pris. Og da var vores tilgang at sige, at det ikke nytter noget, for vi har lovet danskerne og også i forbindelse med et valg sagt til dem: I skal ikke længere være på venteliste, kære danskere, vi vil ikke acceptere, at I kan stå måned efter måned på venteliste.

Så skal man jo også stå til ansvar for det politisk og sikre, at de danskere så reelt har et sted at gå hen. Og det var det, vi opnåede.

Kl. 10:34

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Henrik Dam Kristensen (S):

Det er jo tydeligt for alle, at Venstres ordfører har et indstuderet svar på det her spørgsmål. Jeg synes i øvrigt, det er bemærkelsesværdigt, at Venstres ordfører mener, at han ved alt om, hvad der er sket i den her sag; der kommer hele tiden nye oplysninger. Jeg lagde mærke til, at Venstres ordfører i sin tale sagde, at det offentlige skal holde hus med pengene. Og det er jo i realiteten det, der er diskussionen her, hvor der bliver sat alvorlige spørgsmålstejn, og hvor statsministeren har været ude at sige, at det nok i hvert fald kun er 100 mio. kr., der er blevet overbetalt med.

Jeg vil sige, at der er et ekstremt mudret billede. Det er der for os her i Folketingssalen, det er der for befolkningen. Jeg spørger lige så stiltfærdigt Venstres ordfører: Vil Venstre være med til, at vi her i Folketinget sørger for, at befolkningen får en reel mulighed for at vurdere, hvad der er op og ned i det her, ved at der er nogle uvildige mennesker, der får lov til at gennemgå sagen? Hvad er der i vejen med det?

Kl. 10:35

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:35

Peter Christensen (V):

Nu skal man jo også finde noget, som man kan være enige om. Og jeg er sådan set enig med hr. Henrik Dam Kristensen i, at billedet er lidt mudret, men der er nok også en opposition, der gør, hvad den kan, for at det billede skal være mudret. For egentlig er det jo meget enkelt.

Der bliver talt om overbetaling. Sandheden er, at det, at vi har fået behandlet 350.000 danskere i privat regi, ikke har været dyrere, end hvis de skulle have været behandlet i det offentlige. Og det synes jeg er en meget vigtig pointe at få slået fast, for debatten kører lidt, som om at havde man taget de her 350.000 danskere, som var på venteliste, og bare ladet dem stå på venteliste, indtil de engang måtte få lov at blive behandlet i det offentlige, så ville det have været billigere. Det er jo ikke rigtigt.

Kl. 10:36

Formanden :

Så er det hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 10:36

Ole Sohn (SF):

Der er løbet meget vand i åen, siden hr. Peter Christensen kom med meget grove anklager mod Rigsrevisionen for at politisere – der var ikke hold i billetterne. Siden hen har Rigsrevisionen sagt, at der er sket overbetaling. Det blev oven i købet efterfølgende bekræftet af Sundhedsministeriets hemmeligholdte rapport. Statsministeren bekræftede så forleden, at der er sket overbetaling.

Så spørgsmålet er: Hvad er egentlig grunden til, at hr. Peter Christensen mener, det vil være så forfærdeligt at få en uafhængig undersøgelseskommission til at undersøge, hvorvidt hr. Peter Christensen har ret i, at der ikke er sket overbetaling, eller hvorvidt statsministeren, Rigsrevisionen, Sundhedsministeriet og sundhedsøkonomerne har ret i, at der er sket overbetaling? Var det ikke bedst for alle parter, at man fik det afdækket?

Kl. 10:37

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:37

Peter Christensen (V):

Jeg mener grundlæggende ikke, at der skal nedsættes en kommission, hver gang vi er politisk uenige, for så ville man få rigtig mange af dem. Processen, som sådan set er meget almindelig, er, at rigsrevisor undersøger nogle ting, giver undersøgelsen videre til statsrevisorerne, som kommer med kommentarer til den, og så er det i øvrigt i det her hus, at vi behandler de konklusioner, der bliver draget. De politiske konsekvenser bliver, som et flertal måtte mene de skal være. Det er helt normal procedure, og det er også sket i det her tilfælde.

Jeg har så tilladt mig at være uenig i den konklusion, som Rigsrevisionen kom med, fordi jeg mener, at de heller ikke synliggjorde, at man på et tidligere tidspunkt kunne have fået den samme kapacitet for færre penge. Det er altså det, det handler om, og jeg ved, at jeg gentager mig selv.

Det nytter ikke noget at sige til danskerne, at de har frit valg og i øvrigt ikke har nogen steder at gå hen. Jeg kan huske de sidste år af Nyrupeperioden, hvor han gav danskerne frit valg, men de havde ikke et sted at gå hen, så jeg har nogle gange tænkt på, hvad de kunne bruge det til. Men vi havde den holdning, at det her med frit valg skulle være reelt, og det betyder, at man får en retting. I starten var det sådan, at hvis man skulle vente i mere end 2 måneder, kunne man tage pengene med til et andet sted, hvor der var mulighed for at få behandling. Det er der 350.000, der har gjort.

Kl. 10:38

Formanden :

Hr. Ole Sohn.

Kl. 10:38

Ole Sohn (SF):

Jo, men når der nu er kommet oplysninger frem om, at rigsrevisoren ikke havde det materiale til rådighed, som siden hen er kommet frem i debatten, jamen så er der da kommet nye oplysninger frem. Når statsministeren på et samråd i Finansudvalget sagde, at der ikke var tale om overbetaling, og han forleden til pressen sagde, at der har været tale om overbetaling, jamen så er det da klart, at det er noget, der interesserer Folketinget.

Så mit spørgsmål er: I hvor høj grad har overbetaling fundet sted, og kunne de penge, altså 100-200 mio. kr., som ifølge statsministeren sparede, ikke have været brugt bedre til at behandle syge for, frem for til at præmiere og forgylde en privat erhvervssektor? Det er jo et spørgsmål om prioritering af skatteborgernes penge, og det er det, Rigsrevisionen har kritiseret.

Kl. 10:39

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:39

Peter Christensen (V):

Jeg er helt uenig i alle tre ting. Altså, statsministeren har ikke sagt, at der er sket overbetaling. Og til det sidste vil jeg sige, at det jo netop bygger på en total misforståelse. Det er simpelt hen ikke korrekt, at hvis man havde ladet danskerne blive stående på venteliste og de så var blevet behandlet på et eller andet tidspunkt, når de kunne komme til i det offentlige, ville man have fået nogle penge i overskud. Der var ikke nogen penge at spare ved ikke at have haft det nuværende system. Der ville bare have været en forskel, og det er måske der, hvor vi virkelig er uenige, og den er, at de ville have stået længere på venteliste ud fra noget, som så alene bygger på den ideologi, at man ikke vil have, at private sygehuse er med til at løse den her opgave. Og det er jo en fair diskussion.

Med hensyn til den rapport, som rigsrevisor fik for sent, men dog for et år siden, vil jeg sige, at der har rigsrevisor altså meget klart sagt, at det ikke ændrede noget ved hans konklusioner.

Kl. 10:40

Formanden :

Så er det hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 10:40

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil da gerne kvittere for en god tale fra hr. Peter Christensen. Jeg synes specielt, det var spændende at høre om betragtningerne omkring S og SF's skattepolitik, som jo må siges at ville være særdeles arbejdsløshedsskabende, såfremt den blev til skinbarlig virkelighed. Men det, som der ikke blev sagt i talen, var noget om EU, og der noterede jeg mig i hvert fald i statsministerens redegørelse i tirsdags, at man stadig væk fra regeringens side syntes, at det ville være glimrende med en folkeafstemning om at få afskaffet den danske krone og få indført euro i Danmark.

Nu kan man jo se på alle meningsmålingerne, at borgerne i Danmark ikke ønsker at få euroen. De er faktisk meget glade for at have kronen. Derfor kan man jo godt fristes til at tro, at det der med at sige det i åbningsdebatten hvert år, ligesom er blevet sådan en tradition, ligesom når vi holder juleaften. Man skal sige, at man egentlig ønsker, at euroen skal indføres i Danmark. Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Er det egentlig noget, Venstre vil gøre noget ved, eller er det bare noget, man siger?

Kl. 10:41

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:41

Peter Christensen (V):

Vi ønsker at afskaffe forbeholdene. Vi mener dybest set ikke, at de gavner Danmark, og det synspunkt har vi haft hele tiden. Vi har så også den holdning, at når danskerne jo har sagt ja til forbeholdene, kan man sige, under en afstemning, er det afgørende, at hvis man går til danskerne igen, skal det være på ryggen af et meget bredt flertal her på Christiansborg. Jeg vil så også sekundært lige pege på, at det ikke ville være lige nu, man skulle spørge, al den stund vi ikke lever op til reglerne for at kunne indtræde i euroen. Det har vi for stort underskud til.

Kl. 10:41

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:41

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men det er dér, man så måske godt kan undre sig lidt, for nu er jeg ikke selv så glad for den der euro. Jeg synes faktisk, at vi i de EU-lande, der har fået den, kan se, at det har betydet markant højere forbrugerpriser og en udhuling af reallønnen for borgerne. Det så vi da ikke gerne blev konverteret til danske forhold, for det ville jo ikke være noget, der ville skabe arbejdsglæde og motivation og i øvrigt øget forbrug i Danmark.

Derfor kan det undre mig, at man i regeringen tilsyneladende bliver ved med at trække den her kæphest af stalden hvert år ved åbningsdebatten og siger: Vi vil gerne have afskaffet kronen. Men man gør ikke noget ved det. Jeg synes faktisk også, som ordføreren selv siger, at man må erkende, at borgerne ikke ønsker at afskaffe kronen. Jamen hvorfor erkender regeringen så trods alt ikke, at borgerne synes noget andet end regeringen, og lader være med at tage den her diskussion en gang om året, som egentlig ikke bunder ret meget dy-

bere, end at man bare er nødt til at sige det for at please arbejdsgiverne?

Kl. 10:42

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:42

Peter Christensen (V):

For os bunder det dybt. Vi vil gerne have indført euroen i Danmark. Vi mener, det giver nogle fordele, især nogle politiske fordele i form af noget indflydelse på de beslutninger, der træffes. Men vi synes også, det er rimeligt, at hvis man skal spørge danskerne igen, skal det også være, fordi der er et meget bredt flertal på Christiansborg, der mener, at tiden er inde til at spørge danskerne igen. Jeg synes sådan set, det er rimeligt nok, for hvis danskerne stadig mener, at vi skal holde os uden for euroen, så kan de jo altid sige nej igen.

Så vil jeg i forhold til nogle af de lande, der blev refereret til, sige, at selve prisudviklingen tager markedet sig nok af, uanset om møntfoden hedder kroner eller euro, og de problemer, som nogle af de sydeuropæiske lande har, er også fuldstændig uafhængige af euroen. Jeg vil nærmest sige, at f.eks. Grækenland nok har haft mere glæde af at være en del af euroen, end hvis de havde stået helt alene.

Kl. 10:43

Formanden :

Så er det fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 10:43

Mette Frederiksen (S):

Vi står jo i en ret speciel situation. Vi har nu to ministre, der er i konflikt med ministeransvarlighedsloven. Vi har en regering, der har givet mangelfulde oplysninger til Rigsrevisionen. Vi har en statsminister, der, da statsministeren var sundhedsminister, bevidst har overbetalt de private sygehuse. Det får nok mange mennesker til at tænke: Hvorfor er det så svært for regeringen at kommunikere i den her sag? Er det måske, fordi den overbetaling, der har fundet sted til de private sygehuse, i virkeligheden er en meget ukorrekt måde at bruge skatteydernes penge på? Er det måske, må jeg sige til hr. Peter Christensen, at når man som regeringen vælger at overbetale de private sygehuse, går pengene sådan set kun fra en eneste gruppe, nemlig patienterne? For de patienter, som i dag måske ikke har fået den behandling, de skulle have haft, kunne måske have fået den behandling, hvis ikke det var, fordi man havde valgt at forgylde nogle private hospitaler.

Kl. 10:44

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:44

Peter Christensen (V):

Det er simpelt hen ikke korrekt. Altså, havde man ikke haft det udvidede frie sygehusvalg og de penge, der fulgte med de 350.000 danskere over i et privat sygehus for at blive behandlet hurtigere der, men havde brugt dem i den offentlige sygesektor, ville man ikke have kunnet behandle flere danskere. De første priser, der blev aftalt, er også billigere end for den samme ydelse i den offentlige sektor. Så viser det sig, da man genforhandler priserne efter nogle år, at man kan få det endnu billigere end det, man kan løse opgaven til inden for det offentlige sygehusevæsen.

Så derfor er begrebet overbetaling dybest set meget misvisende, fordi det sådan bygger på et billede af, at det ville have været billigere at tage behandlingen i den offentlige sektor, og det er ganske enkelt ikke rigtigt. Derfor synes jeg også, at når Socialdemokratiet er

så inderligt imod, skulle man melde mere klart ud, at det er, fordi man hele tiden grundlæggende er imod, at der bruges privat kapacitet til at hjælpe med at løse opgaverne, at man grundlæggende er imod det udvidede frie sygehusvalg. Jeg har jo også noteret mig, at Socialdemokratiet vil forringe den garanti, vi har givet danskerne, så ikke alle danskere skal have lov til at gå et andet sted hen med en lidelse, hvis man venter mere end 1 måned. Det er jo sandheden. Socialdemokratiet vil forringe den unikke rettighed, vi har givet patienterne.

Kl. 10:46

Formanden :

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 10:46

Mette Frederiksen (S):

Det er ganske enkelt ikke korrekt. Jeg synes egentlig også, at det ville klæde Venstres ordfører at lade diskussionen i dag handle om dem, som det vitterlig skal handle om, nemlig patienterne.

Det er jo altså sådan, at når en borgerlig regering med opbakning fra Dansk Folkeparti vælger at overbetale de private hospitaler, er der færre midler til at udføre operationer for. Når man vælger at åbne de gyldne haner – for nu at bruge et konservativt citat – når man vælger at bruge mange flere penge end nødvendigt på de private hospitaler, er der jo færre penge i vores sundhedsvæsen. Derfor er den, der i virkeligheden er taberen i den her sag, jo den patient, som ikke har kunnet få den sundhedsbehandling, som han eller hun har haft behov for, fordi vi har haft en regering med en nuværende statsminister i spidsen, der har været så forhippet på at understøtte det private alternativ, at man fuldstændig har glemt at skele til, hvad der er ret og rimeligt, og har glemt at skele til, at man selvfølgelig skal behandle skatteydernes penge med stor respekt.

Kl. 10:47

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:47

Peter Christensen (V):

Siden tv-duellen i går aftes har jeg jo kunnet notere mig, at det er blevet sådan en vane ikke at ville stå ved sin egen politik. Nu får jeg at vide, at det er usandt, når jeg siger, at Socialdemokratiet vil forringe den ventetidsgaranti, vi har givet alle danskere. Men hvad betyder differentieret ventetidsgaranti så? Socialdemokratiet vil lave en differentieret ventetidsgaranti. Jeg kunne forstå på Socialdemokratiets formand i går, at f.eks. folk, der lider af grå stær, skal vente længere. Så derfor har jeg jo ret, når jeg siger, at Socialdemokratiet vil forringe ventetidsgarantien. Vi kan bare ikke få at vide, hvilke sygdomme det gælder for. Vi har en ventetidsgaranti, der gælder alle. Hvis man venter mere end 1 måned, kan man tage pengene med ud af det offentlige og gå over i privat regi. Det gælder alle.

Nu kan jeg forstå, at det er, fordi Socialdemokratiet er ved at løbe fra deres forringelser af den her ventetidsgaranti, for når jeg får at vide, at det er løgn, når jeg påpeger, hvad S' politik er, må det jo være, fordi man har ændret det. Og det er jo det, der er svært. Det er lige som våd sæbe. Hver gang man tager fat i den, smutter den. Står Socialdemokratiet ved, at de vil forringe og lave en differentieret ventetidsgaranti, eller hvad er der nu sket?

Kl. 10:48

Formanden :

Så er det hr. Jonas Dahl, kort bemærkning.

Kl. 10:48

Kl. 10:52

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes egentlig, man kommer til at tænke mere på, at det er regeringen, der er ved at glide i sin egen sæbe, når man hører hr. Peter Christensen udtale sig her i dag. Jeg vil gerne vende tilbage til Politiken den 28. oktober 2009, hvor hr. Peter Christensen kaldte rapporten fra Rigsrevisionen, som kritiserede den tidligere sundhedsminister Lars Løkke Rasmussens overbetaling af privathospitalerne, for, og jeg citerer: Den dårligste rapport, Rigsrevisionen nogen sinde har lavet.

Tænkte hr. Peter Christensen på de oplysninger, som blev tilbageholdt for Rigsrevisionen, da han udtalte det i 2009?

Kl. 10:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:49

Peter Christensen (V):

Nej, min pointe er den, at det ikke er blevet synliggjort, at man fra starten af kunne have fået den kapacitet til de lave priser. Derfor mener jeg sådan set, man kan spørge: Hvor meget kan man kritisere en regering for at følge den lov, som Folketinget vedtager – en lov, som siger, at danskerne skal have mulighed for at gå et andet sted hen? Det tager regeringen selvfølgelig og udmønter, og man udmønter det med respekt for loven forstået på den måde, at der jo også skal være en vis kapacitet, sådan at det ikke bare er valgflæsk, men reelt sådan, at danskerne også har tilstrækkeligt med sygehuse, de kan gå hen til, hvis ventetiden er mere end de 2 måneder, som det var tilfældet på det tidspunkt.

Det er det, man forhandler med de private sygehuse om, og der finder man en pris mellem køber og sælger på, hvad der skal til for at have en given kapacitet til rådighed. Og der mener jeg at rigsrevisor ikke synliggør, at der på det bagudrettede forløb kunne have været aftalt en lavere pris. Det kræver jo som i alle andre sammenhænge altid, at der er en enighed mellem sælger og køber, for ellers sker der bare det, at køber vil give en bestemt pris, men at der ikke er nogen, der vil sælge varerne til den pris, og hvem var så blevet taberne? Det var patienterne.

Kl. 10:51

Formanden :

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 10:51

Jonas Dahl (SF):

Det glæder mig, at hr. Peter Christensen nu anerkender, ligesom statsministeren også gjorde det tidligere på ugen, at der rent faktisk er foregået overbetaling af privathospitalerne. Så har vi faktisk bevæget os et lille skridt. Det var det, statsministeren var ude at erkende her den 4. oktober, så der er trods alt sket en udvikling i sagen – og det kan man jo så sige at der også gør på mange andre områder lige for tiden.

Men finder hr. Peter Christensen det ikke problematisk, at der nu kommer flere og flere oplysninger frem om den her rapport, som er udarbejdet i Sundhedsministeriet, og som man har påbegyndt udarbejdelsen af, allerede da den nuværende statsminister Lars Løkke Rasmussen sad i Sundhedsministeriet, og at den rapport ikke blev udleveret til Rigsrevisionen, selv om Rigsrevisionen sådan set gentagne gange bad om det, og selv om Rigsrevisionen sådan set har krav på det?

Finder hr. Peter Christensen det ikke problematisk, at man gentagne gange ikke udleverer det materiale, som Rigsrevisionen beder om?

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:52

Peter Christensen (V):

Rigsrevisor burde have haft den rapport tidligere. Det mener jeg er uden for enhver diskussion. Jeg mener, det var forkert, at den ikke blev givet tidligere, men det ændrer ikke ved, at rigsrevisor efter at have modtaget rapporten udtalte, at det ikke ændrede ved hans konklusion. Det er jo sådan set en væsentlig pointe.

Havde rigsrevisor sagt, at den rapport gjorde, at han nu mente noget helt andet, var der jo grundlag for at tage den diskussion igen, men rigsrevisor har ad to omgange – altså med næsten et års mellemrum – nu sagt, at den rapport ikke ændrer ved de konklusioner, som Rigsrevisionen drog. Derfor har jeg meget svært ved at se, hvad det er, den her kommission skal nå frem til – ud over at det er en helt legitim øvelse for oppositionen i at skabe et mudret billede af det forhold, at vi har sikret 350.000 danskere en unik patientrettighed.

Kl. 10:52

Formanden :

Så er det hr. Morten Østergaard, kort bemærkning.

Kl. 10:53

Morten Østergaard (RV):

Det er jo sådan kommet på mode, at regeringen beklager i et væk. Dens ministre og tidligere ministre står sådan i kø og beklager og siger: Ups, desværre kom vi ikke lige til at sige det rigtige i Folketingssalen, eller vi fik ikke lige afleveret rapporterne til tiden osv. Vi har udenrigsministeren, der har beklaget, at hun ikke har udtalt sig fyldestgørende i Folketingssalen, vi har indenrigs- og sundhedsministeren, der har beklaget, at man ikke udleverede de oplysninger, som rigsrevisor ønskede på det tidspunkt, hvor han ønskede det, og så har vi den tidligere sundhedsminister, der i dag følger sig til rækken og beklager, at han på et samråd har givet oplysninger, som ikke rigtig havde hold i virkeligheden.

Når det nu alligevel er come il faut i regeringen, at man beklager, synes jeg egentlig, at det ville være på sin plads, at også hr. Peter Christensen i dag beklagede sine udtalelser i kølvandet på rigsrevisionsrapporten, hvor hr. Peter Christensen jo direkte gik efter institutionen, hævdede, at rigsrevisor politiserede, og at rapporten var makværk. Derfor vil jeg gerne spørge: Vil hr. Peter Christensen i dag stille sig op i køen af VK-politikere, der beklager deres gøren og laden i det her forløb, og beklage sine udtalelser, efter at Rigsrevisionens rapport blev offentliggjort?

Kl. 10:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:54

Peter Christensen (V):

Nej, for det skulle så bygge på, at jeg mener, at den rapport, der kom fra Rigsrevisionen, synliggjorde, at man kunne have fået den samme kapacitet til billigere penge, og det mener jeg simpelt hen ikke at den synliggør. Jeg mener heller ikke, at man med rette kan kritisere en regering for at følge en lov, som et flertal i Folketinget har vedtaget. Det mener jeg ikke man kan.

Hvis det var sådan, at det var blevet synliggjort, at man helt fra starten af kunne have fået det samme system til billigere penge, ja, så ville der da have været noget at kritisere. Det ville også være meget mærkeligt, hvis regeringen så havde sagt: Vi vil gerne give noget mere end det, I forlanger, og det, vi kan blive enige om. Det er jo

ikke sket, og det er jo, fordi regeringen var optaget af, at man havde en stor kapacitet, som kunne tage de mange danskere, som jo stod på venteliste. Grunden til, at det er blevet til 350.000 danskere, der har haft glæde af den her politik, og som er sluppet for ventelister, er jo, at det offentlige sundhedsvæsen helt frem til 2001 havde meget svært ved at holde ventetiderne nede.

Kl. 10:55

Formanden :

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:55

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det vækker minder om et tidligere folketingsmedlem, også fra Venstre, hr. Knud Kristensen, som engang sagde: Hvis det er fakta, så benægter jeg fakta. Nu er det jo altså sådan, at både Rigsrevisionen og Sundhedsministeriet selv har konstateret, at der var en kraftig overprissætning på de ydelser til privathospitalerne, og at man derfor kunne hente store gevinster. Ja, de var så kraftige, at den daværende sundhedsminister orienterede sin partileder, som derefter gik ud og sagde, at man skulle lukke for de gyldne haner. Men fred være med det, hr. Peter Christensen må endelig holde fast i, måske som den sidste, at der ikke er sket en overbetaling. Jeg synes bare, det er ærgerligt, at man ikke vil beklage, at man for så hårdt ud, når det efterfølgende har vist sig, at regeringen har haft meget travlt med at forhindre rigsrevisor i at udføre sit arbejde.

Men når jeg nu forstår, at der er den her række af beklagelser, lad mig så spørge hr. Peter Christensen på en anden måde. Hvad synes hr. Peter Christensen er værst: at en minister i Folketingssalen helt tydeligt ikke svarer korrekt på de spørgsmål, der er stillet, eller at en minister i et samråd benægter eksistensen af en rapport, som findes, eller at en minister nægter at udlevere oplysninger til rigsrevisor, når rigsrevisor beder om det? Af de tre forsyndelser, som man kan gøre i det parlamentariske styre, som vi har, hvilken synes hr. Peter Christensen så egentlig er den største?

Kl. 10:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:56

Peter Christensen (V):

Man skal følge ministeransvarlighedsloven, det er slet ikke til diskussion. Men jeg vil gerne tage fat i det, som hr. Morten Østergaard siger om, at Sundhedsministeriet har erkendt, at der var en overbetaling, ligesom Rigsrevisionen har sandsynliggjort. Det er jeg simpelt hen uenig i, for det svarer nogenlunde til at sige, at man også overbetalte i de år, hvor man havde en mobiltelefonisk taletidspris på 2 kr. i minuttet, fordi udviklingen gik i en retning af, at man pludselig kunne købe taletid til 25 øre i minuttet. Det giver jo ingen mening. Det var jo det, som prisen var på det tidspunkt, og så foregik der en udvikling i forhold til udbud og efterspørgsel, et marked blev udviklet, og så faldt prisen. Det er sådan set akkurat det samme, som også er sket inden for prissætningen for private hospitaler.

Derfor giver den her falske påstand om overbetaling ingen mening. Hvis man var startet med at sige, at vi billedligt talt kun ville give de her 25 øre, så var der ikke nogen, der ville have stillet deres ydelser til rådighed, og så ville regeringen for det første ikke have kunnet leve op til den lov, som Folketing havde vedtaget, og for det andet, og hvad endnu værre var, ville der være 350.000 mennesker, som fortsat ville være blevet parkeret på ventelister.

Kl. 10:58

Formanden :

Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 10:58

Christine Antorini (S):

Tak. Det er jo helt fantastisk at høre, hvor presset Venstres ordfører er. Han påstod nu her til sidst, at det er falske påstande om overbetalingen. Nu har jeg fundet det frem, som Rigsrevisionen udtalte i 2009. Der står:

»Undersøgelsen har vist, at Sundhedsministeriet siden 2006 har haft viden om (...) at de private sygehusedelser kunne erhverves til lavere priser end de fastsatte takster.«

Man har vidst det siden 2006, og det er det, Rigsrevisionen har påtalt. Hvordan i alverden kan Venstres ordfører blive ved og ved med at sige, at det er falske påstande? Siden 2006 kunne man have sparet penge i stedet for at forgyldte privathospitalerne.

Kl. 10:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:58

Peter Christensen (V):

Vi har et forløb, hvor der er indgået en aftale mellem regionerne og de private sygehuse. Så bliver det udvidede frie sygehusvalg suspenderet, fordi der er en stor strejke i Danmark. Der sætter regeringen på lovprogrammet, at man vil forhandle en ny aftale på plads, ud fra at man mener, at der kan være mulighed for at få lavere priser. Det ender man så også med at få. Der er en diskussion om, hvorvidt de kunne være 25 pct. lavere. Jeg tror, men det vil jeg ikke hænges op på, at det ender med at være 17 pct. eller deromkring, som rammen sættes ned med.

Min pointe er sådan set, at det gør regeringen, fordi markedet har udviklet sig. Men det, som oppositionen angriber regeringen for, er, at den pris skulle man have forhandlet på plads fra den allerførste dag. Det kunne man ikke, for så havde man gjort det. Man går jo til sådan nogle forhandlinger for at få en ydelse så billig som muligt – selvfølgelig gør man det.

Kl. 10:59

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 10:59

Christine Antorini (S):

Jeg vil gerne igen minde ordføreren om, at overbetalingen har fundet sted siden 2006. Så den strejke, der var i 2008, har intet at gøre med den overbetaling, der har fundet sted siden 2006.

Når man nu så stejlt holder fast på, at der ikke har været en krone i overbetaling, vil jeg gerne spørge ordføreren om, hvordan det kan være, at Venstre, efter at alle de her informationer er kommet frem, mener, at man godt kan sætte prisen ned med 17 pct.

Kl. 11:00

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:00

Peter Christensen (V):

Det er jo en vurdering, man foretager, fordi markedet, som jeg flere gange har sagt, har ændret sig, og så sætter regeringen på lovprogrammet, at den vil tage en ny forhandling med privathospitalerne. Nu er kritikken så, at det skulle man have gjort et år tidligere.

Men pointen er sådan set, at selv om priserne til de private hospitaler på det tidlige tidspunkt var højere end dem, der er nu, var de stadig lavere end det, de samme ydelser kostede i den offentlige sektor. Det er derfor, at jeg ikke vil anerkende præmissen om en overbetaling. Jeg synes nemlig, at det bygger på en forudsætning om, at

man ville have sparet penge ved ikke at have haft ventetidsgarantien. Det passer jo ikke, for så ville danskerne have stået på venteliste, og operationerne ville have været dyrere end dem, man fik på de private hospitaler.

Kl. 11:01

Formanden :

Så er det fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 11:01

Astrid Krag (SF):

Jeg tror, at alle, der følger med her, kan høre, at Venstres ordfører altså er ude i en hel række forskellige søforklaringer for at komme uden om det faktum, at man har brugt flere penge på de private hospitaler, man har forgyldt dem, i stedet for at bruge de penge til at behandle flere i det offentlige sygehusvæsen. Vi har alle sammen set, hvordan der er blevet afskediget folk på vores sygehuse, fordi man har behandlet for mange. Det er jo et fuldstændig absurd system, regeringen har skruet sammen, når det kommer til vores sygehusvæsen. Det synes jeg så bare vi fortjener at man stå ved. Det vil Venstres ordfører ikke her i dag, og derfor vil jeg spørge ind til den anden del af den her skandalesag, der jo bliver værre for hver dag, der går.

Hvad er det, der skal undersøges i sådan en undersøgelseskommission? spørger Venstres ordfører. Jo, jeg vil da egentlig gerne vide, hvem det er, der har besluttet, at udenrigsministeren skulle vildlede Folketinget med sine svar til hr. Jonas Dahl hernede i salen? Jeg vil gerne vide, hvorfor hr. Jakob Axel Nielsen, da han var sundhedsminister, prøvede at lyve en rapport væk, som altså havde ligget færdig i hans ministerium i 2 ½ måned, og hvorfor Rigsrevisionen forgæves skulle bede om at få adgang til papirer, som de med baggrund i dansk lovgivning har al mulig ret til at få. Hvem er det, der har truffet den beslutning? Det vil jeg gerne have svar på.

Kl. 11:02

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:02

Peter Christensen (V):

Nu kan jeg forstå, at vi skal lave en undersøgelseskommission, der skal finde ud af, hvem der har besluttet, hvad udenrigsministeren har sagt. Det tror jeg altså ikke vi behøver nogen kommission for, for udenrigsministeren har selv truffet den beslutning.

Men jeg synes, det var et meget ærligt spørgsmål, for det bliver indledt med at sige, at vi har bygget et absurd system op. Det er jo mere ærligt, end Socialdemokraterne vil være. For de vil ikke engang være ved, at de vil forringe de patientrettigheder, vi har givet, men det vil SF. Det synes jeg sådan set er meget ærligt: et absurd system. Det system, som er absurd, er altså, at vi har givet danskerne en rettighed til, at de efter 1 måned, hvor de venter i det offentlige, kan tage pengene med over i privat regi. Det er det, SF kalder absurd. Jeg synes, at man måske skulle tage en snak med nogle af de 350.000 danskere, som har fået foretaget en operation under det her såkaldt absurde system, som SF kalder det.

Kl. 11:03

Formanden :

Fru Astrid Krag.

Kl. 11:03

Astrid Krag (SF):

Hold nu op, vil jeg sige til hr. Peter Christensen. Man behøver jo bare at gå ud og snakke med noget af det sundhedspersonale, der er blevet afskediget på vores sygehuse, fordi de har været for produkti-

ve, fordi de har behandlet for mange danskere. Jeg tror, at det er sådan helt almindelig sund fornuft at sige sig selv – med 25 pct.s overbetaling til privathospitalerne eller 17 pct., hvis vi nu skal tage ordføreren egne tal – at hvis det offentlige sundhedsvæsen havde haft mulighed for at behandle danskere for det beløb, så ville man have kunnet behandle flere danskere. Men regeringen har bestemt, at der er et loft for, hvor effektiv man må være på de offentlige sygehuse. Det er da fuldstændig hul i hovedet.

Jeg vil faktisk gerne have svar på mit spørgsmål. Jeg synes, at det her minder om en rigtig dårlig spionfilm med skæg og blå briller, og der kommer nye afsløringer frem hver dag. Jeg ved ikke, hvad morgendagen bringer af afsløringer om ministre, der prøver at lyve den ene og den anden oplysning væk. Vi ved alle sammen, at det er meget nemt at fange de små fisk, men at det er relativt sværere at få fat på bagmændene. Sådan er det i de fleste sager, og jeg må sige, at det også er en fornemmelse, jeg står med her. Derfor vil jeg bare spørge ordføreren, om han fuldstændig vil afvise, at der er nogen former for systematik i den her sag, der bliver ved med at oprulles og bliver stadig værre for regeringen.

Kl. 11:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:04

Peter Christensen (V):

Jeg vil sådan set ikke forholde mig til de urimelige påstande, men bare igen tage fat i det politiske indhold. Det bliver igen sagt, at hvis ikke vi havde haft det udvidede frie sygehusvalg, kunne man have opereret flere danskere i offentligt regi for de penge, der bliver taget med over til private. Det er ikke sandt. Jeg har også mere tillid til en af Danmarks førende sygehusøkonomer, Kjeld Møller Pedersen, der sådan set har beskrevet det her meget grundigt, og det, han siger, bygger på en nøgtern tilgang til, hvordan vi får mest ud af de sundhedskroner, vi har, og ikke på SF's ideologiske modstand, som alene bygger på, at det, at vi overhovedet bruger private aktører til at gøre danskerne raske, er det, man grundlæggende er imod og har været imod hele tiden.

Kl. 11:05

Formanden :

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:05

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg tror, at det er ved at blive en tradition i Venstre, at den politiske ordfører har et sådan forholdsvis løsagtigt forhold til sandheden. I hvert fald står jeg og tænker tilbage nu – for hr. Peter Christensen nægter igen og igen, at de private hospitaler skulle være blevet overbetalt – på fru Inger Støjberg, da hun var politisk ordfører, og da hun igen og igen nægtede, at hr. Anders Fogh Rasmussen skulle være på vej til NATO. Det kan være, at vi skal omdøbe Komiske Inger til Komiske Peter, eller hr. Komiske Peter måske.

Jeg for et forholdsvis simpelt spørgsmål til hr. Peter Christensen. Hr. Peter Christensen siger, at ordføreren er optaget af mennesker frem for systemer. Er det ikke korrekt, at hvis man ikke havde overbetalt de private hospitaler, kunne man have brugt de penge på mennesker? Man kunne have brugt flere penge på behandling i sundhedssystemet, man kunne have udbygget de fælles offentlige hospitaler.

Kl. 11:06

Formanden :

Jeg vil lige sige, at selv om det måske er venligt ment, så giver vi ikke medlemmer øgenavne i taletiden her i salen.

Så er det ordføreren.

Kl. 11:09

Kl. 11:06

Peter Christensen (V):

Jeg synes, man skal tage det alvorligt, at vi sådan set har fået bygget et system op, hvor vi giver danskerne nogle unikke rettigheder. Og jeg glæder mig sådan set over, at danskerne ikke skal stå på venteliste i mere end 1 måned. Derfor står jeg gerne på mål for den diskussion.

Det er bare ikke rigtigt, at hvis man ikke havde haft det system, kunne vi have behandlet flere danskere – altså hvis man sagde, at der ikke må gå offentlige kroner til private sygehuse. Jeg er bare nødt til at sige: Det er ikke sandt.

Jeg håber sådan set, at journaliststanden vil dykke ned i det og beskrive det forhold, for det står ikke ret klart, når man lytter til den her debat. Jeg tror egentlig heller ikke rigtigt, at oppositionen ønsker, at det skal stå klart, og det er fair nok, det vil jeg ikke skælde ud over. Men jeg håber, at der er andre, der vil forholde sig nøgternt til, om man kunne have fået flere operationer ved at have beholdt ressourcerne i de offentlige sygehuse. Svaret er nej.

Kl. 11:07

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:07

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg tror, at hr. Peter Christensen er den eneste, der er tilbage, som fastholder, at der ikke har været tale om overbetaling. Altså, selv statsministeren har jo anerkendt, at der nok er foregået en overbetaling.

Derfor vil jeg gerne fastholde mit spørgsmål og gentage det over for hr. Peter Christensen: Er det ikke korrekt, at hvis man ikke fra den borgerlige regerings side havde valgt at overbetale de private hospitaler, kunne de penge, der er gået til sygehusejere – det er mange penge, vi taler om – være blevet brugt til at behandle de skatteborgere, der faktisk har betalt de her penge, der faktisk har sørget for, at de private hospitalejere nu står med et kæmpe overskud? Er det ikke rigtigt, at når man overbetaler, sender man skattekroner over til nogle ejere af nogle private hospitaler, kroner, der kunne være gået til sundhed til de danske skatteborgere?

Kl. 11:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:08

Peter Christensen (V):

Jeg vil jo gerne beklage over for dem, der måtte lytte med, at jeg kommer med de samme svar, men det er, fordi jeg får de samme spørgsmål.

Det ændrer simpelt hen ikke ved, hvad det er, regeringens sundhedspolitik har betydet siden 2001. Den har betydet, at der er blevet ansat 12.000 flere i de offentlige sygehuse, og samtidig har vi givet alle patienter en rettighed, nemlig at hvis de skal vente mere end 1 måned, kan de tage deres penge med over til et privat hospital. Det er der så 350.000 danskere der har benyttet sig af. Og nej, det er stadig væk ikke korrekt, at hvis man ikke havde givet dem den rettighed, ville man kunne have behandlet flere danskere i det offentlige system. Det er ikke sandt.

Kl. 11:09

Formanden :

Så er det hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Rasmus Prehn (S):

Venstres hr. Peter Christensen beklager, at han er nødt til at komme med de samme svar. Altså, jeg synes måske, at hr. Peter Christensen skulle beklage, at han er nødt til at komme med de samme urigtigheder så mange gange. Man taler om det der med, at minus og minus giver plus; man får lidt indtrykket af, at hr. Peter Christensen tror, at hvis han bare gentager en usandhed tilstrækkelig mange gange, bliver det til en sandhed, men virkeligheden er jo, at det bare bliver en kæmpe stor løgn, og det er jo det, der er situationen her.

Når man så desperat fastholder og gentager den her usandhed – hvor tilmed landets statsminister har indrømmet, at det var rigtigt, at der var en overbetaling, og rigsrevisor og andre ministre osv. har gjort det samme – er det så, fordi man er meget bange for, at tæppet bliver trukket væk under det ideologiske projekt, Venstre har, hvor man jo ikke kun i forhold til privathospitalerne, men også på en række andre områder simpelt hen bruger samfundets penge, skatteydernes penge, til at overbetale private aktører, i forhold til hvad det offentlige får? Er det det, man er bange for skal blive endnu mere tydeligt for danskerne, altså, at man simpelt hen pumper fællesskabets penge over i private lommer?

Kl. 11:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:10

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det er godt, at danskerne har den mulighed, vi har givet dem. Når alt kommer til alt, så er vi jo bare uenige. Socialdemokratiet foreslår en differentieret ventetidsgaranti, og det er jo en anden og dårligere garanti end den, danskerne har i dag. Det er jo helt rimeligt.

Jeg kunne forstå på fru Helle Thorning-Schmidt i går aftes, at folk med grå stær skal vente længere. Det blev kaldt en modig beslutning. Jeg synes, det er en ærgerlig beslutning, for den sygdom kan være lige så problematisk som andre sygdomme. Den sygdom kan betyde, at man ikke kan passe sit arbejde, hvis det er den situation, man står i. Derfor ønsker vi at holde fast i det system, vi har bygget op siden 2001. Og det er jo rimeligt nok, at Socialdemokratiet er uenig i det. Givetvis – og det er min fornemmelse – bygger det jo grundlæggende på en modstand mod at bruge private opgaveløsere i en hvilken som helst sammenhæng. Det kalder jeg et ideologisk synspunkt, men det er jo rimeligt nok, hvis man ellers vil stå ved det.

Kl. 11:12

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 11:12

Rasmus Prehn (S):

Vi står gerne ved vores politik. Vi har ikke det fjerneste imod private aktører. Vi synes bare, der skal være fair og fri konkurrence, hvor Venstre og regeringen synes, at man skal overbetale private.

Så vil jeg gerne høre: Det, som Venstres ordfører står og siger her på Folketingets talerstol, er det virkelig, at man ikke skal behandle de mest syge først? Det er jo det, vi fra socialdemokratisk side har foreslået. De mest syge skal først til. Står Venstres ordfører og siger: Nej, lad os tage nogle, der ikke er så syge, og så sætte dem op foran i køen? Er det det, Venstres ordfører står og siger?

Venstres ordfører kom behændigt uden om det med overbetaling, men var der en indrømmelse af, at Venstres ordfører kom til at være lidt for standhaftig i påstanden om, at der ikke var tale om overbeta-

ling? Har Venstres ordfører trukket lidt i land? Indrømmer Venstres ordfører nu, at der var tale om en overbetaling?

Kl. 11:12

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:12

Peter Christensen (V):

Nej, det gør jeg bestemt ikke. Jeg mener ikke, at der har fundet nogen overbetaling sted. Jeg synes sådan set, det er en ærlig drøftelse, der nu er ved at komme, for Socialdemokratiet vil forringe den retfærdighed, vi har givet danskerne. Vi mangler at få klarhed over, hvilke sygdomme det er, der skal vente længere. Vi er sådan set stolte af, at vi ikke har været inde at fortælle, at nogle sygdomme, f.eks. grå stær, er sådan noget ligegyldigt noget, der godt kan vente lidt længere i forhold til andre ting. Vi siger, at for alle danskere, der har en lidelse, er det jo en alvorlig situation, og de skal altså ikke vente mere end 1 måned.

Jeg synes sådan set, den her debat har afspejlet, at i stedet for, at det egentlig er en diskussion om, hvad det er for rettigheder, man vil give patienterne, bliver man bare ved med at gentage og gentage, at der er sket overbetaling, selv om det ikke er tilfældet, og prøver at bilde danskerne ind, at man ville kunne have fået flere behandlet, hvis ikke danskerne havde haft den her retfærdighed. Det er ganske enkelt ikke rigtigt. Jeg håber, at den efterfølgende debat også i medierne vil bære det ud, sådan at vi kan få klarlagt, at vi faktisk har hjulpet flere danskere med det her system – og hurtigere end vi ellers ville kunne have gjort.

Kl. 11:14

Formanden :

Så er det fru Lone Dybkjær, og så slutter vi af efterfølgende med hr. Anders Samuelson. Det er fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 11:14

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Altså, man kan rolig sige, at hr. Peter Christensen helgarderer, han har stort set alle synspunkter. Må jeg tage et par eksempler:

Det ene er, at han siger, at der ikke har fundet nogen overbetaling sted, helt klart. På samme måde siger hr. Peter Christensen også, at det er helt klart, at vi ikke havde fået noget i gang, hvis ikke vi havde givet en overbetaling.

Det andet, som hr. Peter Christensen siger, er, at selvfølgelig skal Rigsrevisionen have alle papirer. Og så siger hr. Christensen videre, at rigsrevisor har sagt, at hvis han havde fået papiret, ville det ikke have ændret hans konklusion. Men hr. Peter Christensen glemmer jo at tilføje, at konklusionen er meget klar, nemlig at der har fundet en overbetaling sted.

Så vil jeg gerne spørge hr. Peter Christensen: Hvor ved hr. Peter Christensen fra, at det offentlige sygehusvæsen, hvis det havde fået tilsvarende midler, som de private sygehuse har fået, ikke ville have kunnet behandle et tilsvarende antal personer?

Kl. 11:15

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:15

Peter Christensen (V):

Det ved jeg, simpelt hen fordi den afregningspris, uanset om det er den første pris, vi taler om, eller den nuværende pris, er lavere end det, som det offentlige udfører opgaven for i dag. Det forhold, der gør sig gældende, er sådan set, at de private sygehuse i starten fik 95

pct. af DRG-taksten, ikke 100 pct. Altså, de fik ikke det samme, som det kostede i det offentlige, de fik 95 pct.

I anden omgang, da man genforhandler priserne, bliver det en lavere pris. Jeg kan ikke huske, om det er 80 pct., eller hvad det bliver sat ned til. Men pointen er sådan set, at på intet tidspunkt får de mere end det, der gives samlet set til det offentlige sygehusvæsen.

Kl. 11:16

Formanden :

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 11:16

Lone Dybkjær (RV):

Jeg må sige, at det jo ikke kan undre nogen, at regeringens regnestykker hverken hænger sammen på den ene eller den anden måde, når man har en politisk ordfører som hr. Peter Christensen, der kan stå og sige det, som hr. Peter Christensen siger.

For det første laver de offentlige sygehuse jo ikke det samme som de private hospitaler eller sygehuse, det ved enhver. Der er ikke uddannelse i det private; der er en lang række forskelle. For det andet drejer det sig jo om, at hvis man havde givet de tilsvarende penge til den offentlige sektor, ville der altså have været tale om, at de enkelte afdelinger udførte noget mere. Det vil sige, at der var tale om marginalbetragtninger. Hele bunddækningen er jo til stede, og det vil sige, at der bare var tale om noget ekstra.

Jeg spørger, fordi hr. Peter Christensen jo udtaler sig med meget, meget stor overbevisning om, at det offentlige ikke kunne have lavet det bedre. Det er ikke nok bare at sige en hel masse om betalingen, for det hænger ikke sammen. Det er jo marginalbetalingerne, vi skal snakke om, nemlig hvad det koster, hvis man i øvrigt har en afdeling i gang, så at udføre en ekstra operation. Det er det, vi snakker om.

Hvor ved hr. Peter Christensen fra, at det antal mennesker, som hr. Peter Christensen snakker om, nemlig de 350.000, ikke kunne have været behandlet lige så billigt i det offentlige system – eller billigere?

Kl. 11:17

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:17

Peter Christensen (V):

Det ved jeg ud fra den måde, som man har fundet frem til de her priser på, nemlig som en andel af det, det gennemsnitligt koster i det offentlige. Og da man så laver den anden pris, går man ind og siger: Nej, vi vil ikke tage gennemsnittet af de offentlige priser, vi vil tage gennemsnittet af priserne på de bedste offentlige sygehuse. Derfor skulle svaret på spørgsmålet bero på, at man ikke brugte alle offentlige sygehuse, for så ville man i hvert fald ikke have kunnet nå det samme antal operationer.

Jeg kunne også forstå på Radikale Venstre, at det er selve systemet, man er inderlig imod, og det overrasker mig, at man ikke vil bakke op om de rettigheder, vi giver patienterne. Så jeg vil sige, at hvis det er sådan, at man nu begynder at sige, at hvis man giver mere til dem, som ikke kan følge de mest effektive offentlige sygehuse, er det overbetaling, så er det faktisk ikke de private sygehuse, der har et kæmpe problem, så er det den andel af de offentlige sygehuse, som ligger langt fra de mest effektive, og det er jo en helt ny og meget interessant debat. Den kunne man i øvrigt tage indlen for børnepasning, inden for folkeskolen, inden for en lang række områder, hvis logikken skal følges.

Formanden :

Så er det hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning, og han er den sidste, der får ordet for korte bemærkninger til hr. Peter Christensen.

Kl. 11:18

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Altså, det her er jo faktisk en åbningsdebat, hvor vi skulle diskutere landets udfordringer, og hvordan vi tackler de udfordringer. Det har overhovedet ikke været på tapetet endnu fra oppositionens side. Der er en alenlang diskussion om en mulig overbetaling og nogle procedurer. Vi ved, at vi får statsministeren og sundhedsministeren i samråd om en uge, og så kan vi begynde at konkludere på den sag.

Men mens vi taler her i dag, gældsætter det her land sig for op mod 200 mio. kr. ekstra. Vi taber måske mellem 500 og 1.000 arbejdspladser. Det er overhovedet ikke på oppositionens tapet at tale om de virkelige udfordringer, vi har. Derimod skal vi i pressen høre hr. Henrik Sass Larsen sige om vores nationalbankdirektør, at han bare skal sætte sin fede løn ned i stedet for at udtale sig om, hvorvidt vi har råd til efterlønnen. Nej, han skal ej. Han skal påpege de problemstillinger, vi står over for.

Det synes jeg også godt jeg vil have Venstres ordfører til at gøre. Når der i Venstres bagland kun er 10 pct. af lokalformændene, der ønsker, at man skal bevare efterlønnen, er hr. Peter Christensen så enig eller uenig med sit bagland? Når vismændene, Arbejdsmarkedskommissionen og Velfærdskommissionen peger på, at vi skal af med efterlønnen, er han så enig eller uenig i den konklusion, der kommer derfra? Kan vi få en debat om, hvordan vi tackler Danmarks udfordringer?

Kl. 11:18

Kl. 11:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:20

Peter Christensen (V):

Jeg er meget enig med hr. Anders Samuelsen. Nu svarer jeg så på det, jeg bliver spurgt om, men jeg er fuldstændig enig i at sætte spørgsmålstegn ved, at det er det største problem, Danmark har. Nej, problemet er, at vi har for lav vækst i det her land, og at vi jo ikke kan ordne det ved at stifte mere gæld eller sætte skatterne op. Men det vil oppositionen ikke tale om. Der skal deles milde gaver ud, og så må regningen ende et andet sted. Så der er vi meget mere enige med LA.

De svar, som Venstres lokalforeningsformænd – eller nogle af dem, jeg tror, det var omkring en tredjedel – har givet, gik sådan set ud på, at de ønskede, at vi, da vi indgik efterlønsaftalen, skulle være gået endnu længere. Det overrasker ikke mig. Jeg kender dem godt, så det er et synspunkt, jeg ved de har. Men det ændrer sådan set ikke ved, at vi står ved den aftale, som vi har indgået, og som betød, at vi fik efterlønsalderen sat op med 2 år.

Kl. 11:21

Formanden :

Hr. Anders Samuelsen for det sidste spørgsmål til hr. Peter Christensen.

Kl. 11:21

Anders Samuelsen (LA):

Jeg vil stadig væk gerne have, at Venstres ordfører giver udtryk for, hvad der er Venstres politik på det her område. Det må Venstres politiske ordfører kunne give et bud på. Altså, ønsker Venstre at tage

det opgør med efterlønnen, som nationalbankdirektøren efterlyser, som vismændene efterlyser, som Velfærdskommissionen efterlyser, som Arbejdsmarkedskommissionen efterlyser, som Rebien Sørensen fra Novo Nordisk efterlyser, som Danfossdirektøren efterlyser, som Grundfosdirektøren efterlyser, og som samtlige normalt tænkende mennesker i det her land efterhånden efterlyser? Selv et flertal af befolkningen er jo kommet til den erkendelse, at det ikke går, at vi skal ende i en situation, hvor vi skal skære ned over for de syge, over for de handicappede, over for børnene for at kunne give penge til raske og rørige mennesker, der gerne vil gå på pension, når de er 60 år.

Deler Venstres ordfører den bekymring, der er i forhold til efterlønnen? Vil man være med til at afskaffe efterlønnen – ja eller nej?

Kl. 11:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:21

Peter Christensen (V):

Først vil jeg sige i forhold til nedskæringer inden for sygehussektoren, at et af de områder, som vi, selv om økonomien også næste år er meget presset, fortsat giver flere penge til, er sundhedsområdet.

Vi står ved den efterlønsaftale, som vi har indgået, og som betød, at vi kunne hæve efterlønsalderen med 2 år. Det synspunkt mener vi godt vi kan fastholde, for vi mener, at der er andre håndtag, vi også kan dreje på. Derfor har regeringen jo i forgårs i åbningstalen slået fast, at den vil gå i gang med en førtidspensionsreform, at den vil kigge på en SU-reform, og så har vi altså lige lavet en meget stor dagpengereform, som var en af de ting, som sammen med efterlønnen altid blev nævnt som et meget vigtigt sted at sætte ind, når man diskuterede reformer. Derfor synes jeg stadig, at vi lige skal minde hinanden om, at vi har truffet nogle meget vigtige beslutninger i det her Folketing om netop at skære dagpengeperioden ned fra 4 til 2 år, hvilket giver et pænt bidrag til at stabilisere vores økonomi.

Kl. 11:22

Formanden :

Tak til hr. Peter Christensen, der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og det er så fru Helle Thorning-Schmidt som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 11:23

(Ordfører)

Helle Thorning-Schmidt (S):

Om højst 13 måneder afgør vælgerne, hvilken regering der skal stå i spidsen for Danmark fremover, og det vil naturligvis præge Folketingets arbejde frem til valget. Men jeg synes, at vi alle sammen skal huske – hver dag – at det kun er de færreste vælgere, der sætter kryds for at fremme politisk konfrontation og konflikt. De fleste vælgere giver os mandat til at samarbejde. De giver os mandat til at gå på kompromis og finde fælles løsninger, til at gå foran og træffe beslutninger, der gør vores land stærkere.

Derfor har vi – på tværs af modsætninger – også en fælles opgave. Den forpligter hele Folketinget i hele valgperioden. Det gælder særlig i krisetider, for som regel har det været selve forudsætningen for at komme ud af historiske kriser, at de blev løftet på en ny og stærkere måde end hidtil. Og det gælder også denne gang.

Danmark er nu 2 år inde i en økonomisk krise, som er den værste siden anden verdenskrig. Vi har udsigt til stigende arbejdsløshed. Vi har hul i statskassen. Vi bliver overhalet af andre lande, når det gælder produktivitet og erhvervsudvikling. Vi lever i en tid, hvor velfærden ruller baglæns, både der, hvor det gør mest ondt, i ældreplejen og i forhold til de svageste medborgere, og der, hvor det betyder mest for vores fælles fremtid, i folkeskolen og på uddannelserne.

Vi ved nu, at de gode tider, vi havde, byggede på falske forudsætninger. Der var ikke råd til skattelettelser og bedre velfærd på samme tid. Væksten byggede på et lånefinansieret overforbrug, ikke på bedre uddannelse, højere produktivitet, innovation og udvikling.

Alligevel må vi aldrig glemme, at Danmark er noget særligt, at den måde, vi har valgt at indrette vores samfund på, er en styrke og ikke en belastning, og at løsningen på at komme ud af krisen er at bygge videre på det, vi hidtil har opnået – det er ikke at give op og gå baglæns og blive mere ligesom alle andre.

Vi skal huske på, at vi har gjort det før. Efter krigen op gennem 1950'erne og 1960'erne, hvor det moderne velfærdssamfund blev grundlagt, var vi noget særligt. Efter fattigfirserne og op gennem 1990'erne, hvor Danmark blev en af verdens mest konkurrencedygtige økonomier, var vi også noget særligt. Og hver gang vi har gjort det, har løsningen bygget på samarbejde – ikke bare mellem partierne her på Christiansborg, men også mellem Christiansborg og samfundets bærende kræfter: lønmodtagerne, erhvervslivet, den offentlige sektor og de unge. Det er også der, nøglen ligger nu til et nyt skridt i det moderne Danmarks historie.

Kun hvis vi satser helhjertet på brede løsninger, kan vi forvente, at andre er klar til at gå på kompromis. Kun hvis vi fordeler byrderne rimeligt, kan vi forvente, at alle er parate til yde et ekstra bidrag og til at løfte i flok. Den opgave har Christiansborg svigtet.

På mindst fem afgørende punkter er samfundet omkring os klar til forandring, klar til at gøre det nødvendige, klar til at bygge bro over modsætninger.

Det gælder først og fremmest i forhold til økonomien. Her har lønmodtagernes organisationer – både LO og FTF – erklæret sig parate til at tage et historisk medansvar. Også erhvervslivet har sagt, at de ønsker dialog om mere vækst. Lønmodtagerne har klart sagt ja til, at vi skal arbejde os ud af krisen frem for at spare os ud af den. Alle er enige om, at vi nu først og fremmest skal bremse stigningen i arbejdsløsheden ved at sætte gang i vækstinitiativer, og når vi så er ovre på den anden side, skal vi løse den arbejdsstyrkeudfordring, vi står med, ved alle sammen at bidrage mere på arbejdsmarkedet.

Så hvorfor giver vi ikke væksten det nødvendige skub, så vi kan komme i gang? Hvorfor fremrykker vi ikke investeringer, der alligevel skal foretages på et eller andet tidspunkt? Og hvorfor sørger vi ikke for at skabe flere job, når vi ved, at lønmodtagerne bagefter er parate til at arbejde mere for at betale regningen?

En anden hovedudfordring gælder vores sundhed. Her ligger enorme udfordringer i at give alle danskere et længere og et bedre liv. Og spørgsmålet er, om alle får gavn af de nye muligheder, eller om vi er ved at dele dansk sundhed op i et A- og et B-hold, hvor kun de bedst stillede og dem med de gode job får råd til hurtig og effektiv behandling, mens den anden del af befolkningen helt lukkes ude.

Hvorfor stopper vi ikke overbetalingen af private sygehuse? Hvorfor stopper vi ikke statstilskuddet til de private sundhedsforsikringer? Hvorfor beder vi ikke befolkningen om at betale en høj pris for dårlige vaner – cigaretter, sukker og fedt – og bruger pengene direkte på den kræftbehandling, hvor vi halter bagud i forhold til lande, vi normalt sammenligner os med?

Kl. 11:28

En tredje udfordring, vi står med, gælder kampen for at bremse menneskeskabte klimaforandringer og sætte skub i et nyt dansk grønt erhvervseventyr. Klimakommissionen er kommet med en række klare løsninger, og nu er tiden inde til politisk handling. Alligevel tøver regeringen.

I sidste uge blev det sagt: Det er første gang i 30 år, at Danmark står uden en langsigtet energipolitisk strategi. De uklare rammer gør det meget vanskeligt at træffe beslutninger om store energiinvesteringer herhjemme, samtidig med at presset fra udlandet bliver kraftigere og kraftigere. Det blev ikke sagt af en miljøorganisation eller en

økologisk tænketank. Nej, det blev sagt af Vestas, en af Danmarks vigtigste eksportvirksomheder.

Så hvad venter vi på? Hvorfor gør vi ikke grøn erhvervsudvikling til et af de helt store fælles projekter her på Christiansborg for de danske virksomheder, som så brændende ønsker at få gode rammebetingelser og at gå forrest i den her udvikling?

En fjerde helt central udfordring handler om at uddanne de næste generationer. Det går den forkerte vej, og statsministeren finder ikke anledning til i sin åbningstale at nævne det med et eneste ord. Der er i dag en mindre andel af de unge i en ungdomsårgang, der får en ungdomsuddannelse, end for 10 år siden. Og der er i dag skåret så meget ned på skoleelevernes timetal, at det reelt svarer til, at mange danske skoleelever mister et helt år i skoletid. Og der spares på voksen- og efteruddannelse, som vi også skal leve af.

Så jeg er enig med statsministeren. Der er intet, der er vigtigere end folkeskolen, og alle erkender, at der er brug for at gøre mere. Ingen – heller ikke lærerne og kommunerne – modsætter sig forandringer. Alle har lyst til at være med.

Så hvorfor kan det ikke lade sig gøre at samarbejde på det her vigtige felt? Hvorfor bruger vi det ikke til noget, at regeringen nu endelig er kommet frem til, at helhedsskolen kunne være en god løsning, og at vi finder fælles løsninger på det her område? Hvorfor er det ikke en mærkesag for alle her i Folketinget, at der skal være flere, der gennemfører en ungdomsuddannelse, frem for at et flertal stiltiende ser til, at det går den modsatte vej?

Den femte udfordring, jeg vil nævne, handler om situationen i de boligområder, der omtales som ghettoer. Det er områder med kriminalitet, utryghed og arbejdsløshed – med en hel generation af børn og unge, der jo vokser op uden for de rammer, som vi normalt opfatter som danske forhold.

Tag ikke fejl: Vi støtter en stram udlændingepolitik, den er nødvendig. Men situationen i ghettoerne viser også, at den ikke er tilstrækkelig. Så hvorfor er det ikke nu, at vi sætter os sammen og finder løsninger i fællesskab? Hvorfor ikke samarbejde om at stoppe de asociale og kriminelle unge, der ødelægger hele byområder? Hvorfor samarbejder vi ikke om at stoppe den fattigdom og sikre en mere repræsentativ beboersammensætning i ghettoområderne, der kunne være med til netop at stoppe den tilstand, der hersker i vores ghettoområder?

Der er så mange udfordringer at tage fat på og så lidt vilje til at løse dem fra flertallets side. Det, der mangler i dansk politik, er samarbejde.

Om senest 13 måneder har vælgerne talt. Det kan gå to veje. Enten fortsætter den nuværende statsminister – med mandat til fortsat blokpolitik, flere år med nulvækst i den offentlige sektor, endnu større skattelettelser til de bedst stillede og ministerposter til Dansk Folkeparti – eller også overtager Socialdemokraterne og SF ansvaret med mandat til at samarbejde på Christiansborg og uden for Christiansborg, med mandat til at lede en regering for ikke bare en del af Danmark, men for hele Danmark. Vi er klar til at løfte den opgave.

Så vil jeg gerne fremsætte et forslag til vedtagelse på vegne af Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og hr. Christian H. Hansen (UFG):

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger i henhold til lov om undersøgelseskommissioner regeringen at nedsætte en kommission til undersøgelse af det samlede begivenhedsforløb for regeringens fastlæggelse af DRG-takster til private sygehuse og klinikker i årene 2001-2010.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 2).

Kl. 11:33

Formanden :

Tak. Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Jeg kan oplyse, at vi for ønsker om korte bemærkninger har noteret: Peter Christensen, Pia Kjærsgaard, Henriette Kjær, Simon Emil Ammitzbøll, Per Ørum Jørgensen, Kristian Jensen, Anne-Mette Winther Christiansen, Vivi Kier, Hans Kristian Skibby, Karsten Lauritzen, Torsten Schack Pedersen, Jacob Jensen, Kurt Scheelsbeck, Martin Henriksen, Frank Aaen, Helle Sjelle, Sophie Løhde, Line Barfod, Mads Rørvig, Tom Behnke, Erling Bonnesen og Kristian Thulesen Dahl. Jeg vil om selve rækkefølgen lige sige, at vi forsøger at få det til at passe, så det også passer med den fair behandling af dem, der spørger.

Men det, der i første omgang ligger fast, er ordførerrækken, og her er det hr. Peter Christensen, der er den første til korte bemærkninger til fru Helle Thorning-Schmidt, værsgo.

Kl. 11:34

Peter Christensen (V):

Jeg var en af dem, der sad og fulgte debatten i går på TV 2. Jeg synes jo sådan set ikke, at der er noget forkert i, at man er uenige – det er sådan set også det, politik går ud på – så der er én vej, der hedder økonomisk ansvarlighed, og en anden vej, der hedder skattestigninger.

Men det, der undrede mig, var, at fru Helle Thorning-Schmidt blev så aggressiv, da statsministeren påpegede, at Socialdemokratiet vil øge skatterne for over 30 mia. kr., for jeg tænkte, at det da var underligt at reagere sådan på sin egen politik. Så var jeg inde at kigge på Socialdemokratiet og SF's finanslovsforslag, som altså kun er 1 måned gammelt – der kan selvfølgelig være sket noget siden, men det er dog kun 1 måned gammelt – hvor man i 2013 vil hente 31,5 mia. kr. ekstra i skat. Og der undrer jeg mig bare over, hvorfor fru Helle Thorning-Schmidt reagerede så kraftigt imod sit eget udspil, sin egen måde at fremstille det på, og den politik, der ligger bag.

Kl. 11:35

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:35

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg havde jo nok regnet med, at det spørgsmål skulle komme, for jeg har bemærket, at Venstre er mere optaget af at plante falske rygter om vores politik end at diskutere sin egen politik. Jeg må egentlig nok sige, at der er rigtig forskel i dansk politik til, at vi bare kunne nøjes med de forskelle, men jeg har bemærket, at det på indtil flere felter er regeringens og Venstres helt faste strategi at sprede rygter om vores politik, som ganske enkelt ikke passer. For at svare på spørgsmålet – det vil jeg selvfølgelig gerne – vil jeg sige: Det passer ganske enkelt ikke, at Socialdemokraterne vil hæve skatterne for 31 mia. kr.

Det tal, ordføreren vil se dér, er jo et tal, som vi har lagt sammen, altså hvilke skatter der bliver hævet, bliver fremrykket – det er noget, man gør teknisk – og det provenu, der kommer fra pensionsindbetalinger, som ikke længere kan trækkes fra, og det giver så det tal. Men deraf kan man ikke udlede, at Socialdemokraterne vil hæve skatterne for 18 mia. kr., og jeg bliver nødt til at sige, at hvis man skal gøre det, skal man regne rigtigt. Hvis man skal kigge på vores tal, skal man regne rigtigt. Man skal indregne vores skattelettelser, lade være med at regne regeringens skattestigninger med og lade være med at regne et teknisk fremrykket provenu med i beregningen.

Det nytter ikke noget, at regeringen for at undgå at diskutere sin egen politik begynder at udtale falske ting om vores politik.

Kl. 11:37

Formanden :

Hr. Peter Christensen.

Kl. 11:37

Peter Christensen (V):

Men vi mener jo, at det er gift for væksten i vort land at øge skatten. Det gør Socialdemokratiet ikke. Men det er jo meget mærkeligt at begynde at angribe Venstre for den måde, man selv har lavet sin politik på i Socialdemokratiet og i øvrigt ønsker at fremstille det. Det her er bilag 1 lavet af Socialdemokratiet og SF for at fortælle, hvordan man kan finansiere alle de gaver, man giver – 31,5 mia. kr.

Det er jo ikke kun mig, der godt er klar over, at Socialdemokratiet vil beskatte danskerne under gulvbrædderne. Harald Børsting siger i Weekendavisen den 24. september, at man øger beskatningen med 27 mia. kr. Det er et ret anseligt beløb, siger han – det er jeg jo sådan set i øvrigt enig med ham i – men har Harald Børsting så heller ikke forstået noget som helst, eller er han også bare kommet til at læse bilag 1?

Kl. 11:37

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:37

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg skal ikke kunne sige noget om, hvad Harald Børsting har forstået eller ikke forstået, men vi står her jo netop i dag for at diskutere vores politik, og derfor kan jeg lige så godt sige en gang for alle: Socialdemokraterne hæver skatten med 18 mia. kr. Det er mange penge, og jeg ville egentlig ønske, i stedet for at der spredes falske budskaber om vores politik, at vi diskuterer politikken. Lad os diskutere, hvad det er, Venstre er uenig i.

Venstre er uenig i, at de banker, som vi har holdt hånden under, skal betale lidt mere til vores skole. Venstre er uenig i, at vi gerne vil indføre en millionærskat, fordi de allerbedst stillede er sluppet så billigt med VKO i de sidste år. Lad os diskutere de reelle uenigheder, for det, vi har lagt frem, er jo dybest set et bud på, hvordan vi skal lukke det hul, som VKO efterlader sig. Man efterlader sig en økonomi i krise med et kæmpe hul. Vi skal nok påtage os ansvaret for at løse det, men det kan kun løses, hvis vi åbent og ærligt siger til danskerne, at vi bliver nødt til at hæve skatten. Det er for 18 mia. kr., og det er forskellige afgifter. Det går ikke ud over almindelige familier, men vi bliver nødt til det for at have råd til den velfærd, som danskerne gerne vil have.

Kl. 11:39

Formanden :

Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:39

Pia Kjærsgaard (DF):

Om det er godt og vel 30 mia. kr. eller kun 18 mia. kr. – kun 18 mia. kr. – har fru Helle Thorning-Schmidt lidt svært ved at forklare.

Jeg lyttede meget efter, da fru Helle Thorning-Schmidt gik på tallerstolen og beklagede de her konfrontationer, der er i dansk politik. Det synes jeg også er dybt ærgerligt. Man vil gerne samarbejde, og man nævnte adskillige punkter, også punkter, hvor Socialdemokratiet og i øvrigt andre partier er involveret i forlig, folkeskoleforliget osv. Man prøvede sådan set at udvise god vilje; det var bare ærgerligt, at regeringen ikke ville samarbejde, men Socialdemokratiet bød sig til.

Jeg vil her meget understrege, at jeg meget gerne ser, at Socialdemokratiet er med i forlig og aftaler. Jeg synes, det har været meget,

meget konfronterende og meget, meget ærgerligt, hver evige eneste gang Socialdemokratiet i de senere år sammen med SF er udvandet fra Finansministeriet i løbet af meget kort tid. Det er meget ærgerligt.

Jeg er ikke minister, men jeg mener alligevel, at det er ret vigtigt, hvad man siger i Folketingssalen. Jeg vil godt understrege, at jeg synes, det vil være en rigtig god idé, hvis Socialdemokratiet erklærer sig samarbejdsvillig. Der er masser af opgaver, vi sammen kan nå at løse, inden vi skal have det ordinære folketingsvalg i november 2011.

Kl. 11:40

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:40

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg tror, at ordføreren glemmer alle de gange, hvor det netop var DF, og jeg vil tro med fru Pia Kjærsgaard i spidsen, der sagde nej til det brede samarbejde. Man var meget negativ i forhold til, at SF skulle ind i forsvarsaftalen. Det er dokumenteret indtil flere steder, at man ikke ønskede, at SF skulle være med. Man har været meget dygtig til at holde på regeringen for selv at lave aftalerne frem for at sprede dem ud. Så Dansk Folkeparti skal ikke komme og tale til os om det brede samarbejde. Dansk Folkeparti har ikke på noget tidspunkt ønsket det brede samarbejde i Folketinget. Man har gjort alt for at undgå, at det skete. Derfor er det lidt underligt, at vi i dag skal høre, at Dansk Folkeparti ønsker det så meget.

Jeg vil ikke være belærende, men jeg tror, at jeg vil lære noget af den historie, vi har haft i 9 år. Der kan man jo ikke sige at den nuværende statsminister, som tidligere var finansminister, har været dygtig til at gennemføre det brede samarbejde. En ting, jeg selv har taget med, er naturligvis, at man også skal acceptere, at mindretallet kan have andre synspunkter end en selv. Hvis man skal samarbejde, skal man også lytte til mindretallet. Det er måske det, der har manglet fra flertallets side i de sidste 9 år.

Kl. 11:42

Formanden :
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:42

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu kan jeg slet ikke forstå, hvordan Dansk Folkeparti skal kunne holde på en regering. Altså, det er os, der møder op i Finansministeriet. Det er sådan set os, der mange gange føler, at det er regeringen, der holder på os. Det synes jeg også at der er lidt mere naturlov i.

Vi vil egentlig også rigtig gerne holde på Socialdemokratiet. Det ville da være dejligt, men det duer jo ikke, når man går efter 30 minutter. Det var det, der skete i forbindelse med skatteomlægningen. Det var det, der skete i forbindelse med genopretningspakken. Socialdemokratiet gik – ført an af SF. Jeg synes, det er meget, meget ærgerligt. Det vil jeg godt understrege.

Nu ligger der en række opgaver foran os, som fru Helle Thorning-Schmidt talte så varmt for, og hun talte om, at der ikke skulle være flere konfrontationer, hvorefter fru Helle Thorning-Schmidt så i øvrigt slutter af med et forslag til vedtagelse, som drejer sig om noget helt, helt andet end det, fru Helle Thorning-Schmidt talte om i sin tale – det har selvfølgelig ikke spor med konfrontationer at gøre; det har ikke spor at gøre med, hvad borgerne interesserer sig for eller ikke interesserer sig for!

Jeg tror fortsat, at borgerne interesserer sig for, at det her land bliver ledet. Jeg tror fortsat, at borgerne er interesseret i, at der er et samarbejde, og jeg tror, at borgerne er interesseret i, at der er mange politikere, der står ved deres ansvar og samarbejder om de udfor-

dringer, Danmark har. Jeg vil sige velkommen til fru Helle Thorning-Schmidt; vi kan nå det endnu inden november 2011.

Kl. 11:43

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:43

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg tror, at en af de vigtigste ting, når man gerne vil samarbejde, er, at man ikke starter med en seddel, som dem, man gerne vil samarbejde med, skal skrive under på, før man overhovedet kan komme i gang. Det er lige præcis den metode, som statsministeren og fru Pia Kjærsgaard gentagne gange har anvendt. Der har været en seddel, der skulle skrives under på, før diskussionen overhovedet kunne begynde.

Det seneste eksempel er fra sidste uge, hvor skolefolket var inviteret til forhandlinger om en ny folkeskole og et 360-graders-efter-syn. Men i det øjeblik, hvor de ikke er hundrede procent enige med statsministeren og regeringen, bliver de til deres store forundring smidt ud af forhandlingerne. Det er ikke en måde at samarbejde på.

Valget er jo sådan set danskernes. Ønsker de den måde, som Folketinget har fungeret på i de sidste 9 år, hvor man har hånet og foragt til overs for mindretallet, eller ønsker de en ny måde at drive politik på, hvor vi anerkender, at mindretallet også kan få en god idé, at selv fru Pia Kjærsgaard måske kunne få en god idé og dermed skulle være med i en beslutningsproces? Det er den måde, jeg gerne vil drive politik på. Det er mere samarbejde og ikke det, at man blot kan tælle til 90 mandater, sådan som man har gjort det i de sidste 9 år.

Kl. 11:44

Formanden :
Så er det fru Henriette Kjær med en kort bemærkning.

Kl. 11:44

Henriette Kjær (KF):

Når man beskylder andre for at lyve eller føre skræmmekampagne, skal man jo virkelig kunne gendrive den påstand, man mener er løggen. Det synes jeg ikke er lykkedes særlig godt for fru Helle Thorning-Schmidt her i dag. På skattespørgsmålet er det jo fuldstændig ude i hampen, at man i et finanslovsforslag, man selv har lavet, og i øvrigt også tidligere i sit udspil »Fair Forandring« har skattestigninger på 18,7 mia. kr. Dem kan vi godt blive enige om, dem har fru Helle Thorning-Schmidt anerkendt.

Men når man så også bruger løs af de skattestigninger, regeringen har måttet inddrage i sin genopretningsplan, de 6,9 mia. kr., er det altså også skattestigninger, som Socialdemokraterne må påtage sig. Så er vi oppe på 25,6 mia. kr. Hvordan Socialdemokraterne så selv kommer frem til, at man har skattestigninger for i alt 31,5 mia. kr., må man så kunne redegøre for. Men jeg håber, at vi nu kan blive enige om, at Socialdemokraterne vil hæve skatterne med 25,6 mia. kr.

Kl. 11:46

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:46

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det er ganske enkelt en helt urimelig måde at beskrive andres politik på, nemlig at man først her i Folketingssalen, uden at vi har stemt for den, stemmer for en skattestigning, og når vi så anerkender, at Folketinget har talt, at der er et skattesystem, så siger man pludselig, at det er vores skattestigning. Nej, det er ikke vores skattestigning. Det

er det skattesystem, vi overtager, når vi forhåbentlig får et flertal efter næste valg.

Fru Henriette Kjærs logik svarer jo til, at man i 2001 beskyldte Anders Fogh for at gå til valg på pinsepakken. Det havde jeg egentlig ikke opfattet at han ville. Han sagde faktisk tit, at han var imod pinsepakken. Lavede han den om, da han kom til? Nej, det gjorde han ikke. Der var nærmest et skattestop, som byggede på pinsepakken. Så det er ikke en rimelig måde at stille vores politik op på, nemlig at man vedtager skattestigninger, og så beslutter man bagefter, at det lige pludselig er vores skattestigninger.

Kl. 11:47

Formanden :

Fru Henriette Kjær.

Kl. 11:47

Henriette Kjær (KF):

Det er penge, Socialdemokraterne vil bruge i deres finanslovsudspil, og derfor er det selvfølgelig også noget, man må påtage sig at man vil lægge over på danskernes skattebetaling.

Lad os så tage en anden sag, hvor fru Helle Thorning-Schmidt i går også var voldsomt rasende på statsministeren, da han tillod sig at sige, at pensionister ville opleve en indkomstfordingelse med Socialdemokraterne ved roret. Der er det jo igen sådan, når vi ser på Socialdemokraternes udspil – det, jeg refererer fra, og det, jeg har tallede fra, er et spørgsmål, der er stillet i Skatteudvalget, hvor skatteministeren har svaret – viser det altså, at en enlig pensionist med ATP i lejebolig vil have et rådighedsbeløb, der er 670 kr. mindre med S og SF's plan i 2012 og 1.360 kr. mindre i 2013 med S og SF's plan. Hvorfor kunne man få den idé, at statsministeren ikke skulle tale sandt, når tallene her taler sandt? Det er oven i købet et svar, der er givet den 14. september, så fru Helle Thorning-Schmidt har haft rig lejlighed til at læse det igennem.

Kl. 11:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:48

Helle Thorning-Schmidt (S):

Der er ingen tvivl om, at statsministeren ikke holdt sig til sandheden, da han sagde, at S og SF's forslag gør det dyrere for pensionisterne. Det kan ganske enkelt ikke lade sig gøre, for vi har taget meget alvorligt hånd om, at pensionisterne slipper billigere. Der er et pensionstillæg på 5.000 kr. Det er en af de store årsager til, at det bliver bedre at være pensionist med S-SF, end det er med VKO, så der er ingen tvivl om, overhovedet, at statsministeren brugte forkerte tal.

Det er meget muligt, at de kommer fra Skatteministeriet, og det gør dem desværre ikke mere rigtige. Statsministeren sagde noget forkert, da han sagde, at pensionisterne får det dårligere med en S-SF-regering.

Kl. 11:49

Formanden :

Jeg kan lige til Folketinget oplyse, at den rækkefølge, vi nu har for korte bemærkninger, er som følger: Efter fru Henriette Kjær bliver det Simon Emil Ammitzbøll, Per Ørum Jørgensen, Kristian Jensen, Anne-Mette Winther Christiansen, Vivi Kier, Kristian Thulesen Dahl, Karsten Lauritzen, Frank Aaen, Torsten Schack Pedersen, Hans Kristian Skibby, Kurt Scheelsbech, Jacob Jensen, Martin Henriksen, Helle Sjelle, Sophie Løhde, Line Barfod, Tom Behnke, Mads Rørvig og Erling Bonnesen.

Den næste med en kort bemærkning er så hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:49

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg forstår godt, at ordføreren blev irriteret, da statsministeren i går sagde, at S og SF's skattepolitik ville give skattestigninger på 30 mia. kr. Når det nu er 31,5 mia. kr., synes jeg, det er vigtigt, at man er præcis.

Så siger ordføreren i dag: Nej, nej, det er søreme 18 mia. kr., for noget af det skyldes bare tekniske fremrykninger og fradrag. Betyder det, at borgerne og virksomhederne stadig kan benytte de fradrag, og at de ikke skal betale, hvis det skyldes tekniske fremrykninger? Hvis det giver 31,5 mia. kr. i indtægter, må der dog være nogen, der skal betale dem, vil jeg sige til fru Helle Thorning-Schmidt, og hvem er det så, der skal betale? Og hvis det kun bliver 18 mia. kr., hvem er det så, der slipper? Er det virksomhederne, der slipper? Er det almindelige mennesker, som ikke lige lever sådan, som Socialdemokraterne mener at de skal leve deres liv, der slipper? Er det dem, der gør en ekstra indsats, der slipper? Hvilke skatter og afgifter fra S og SF's politik er det så, man ikke skal have alligevel?

Eller er svaret, at det alligevel er 31,5 mia. kr., og at man bare blev lidt ophidset i en tv-debat?

Kl. 11:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:50

Helle Thorning-Schmidt (S):

Nej, jeg tror, svaret ligger mere i at sige, at hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke har forstået, hvad der sker, når man fremrykker beskatning i forhold til pensioner. Der sker jo netop det, at man på et senere tidspunkt, når pensionerne udbetales, ikke har det provenu, og derfor er det ikke varige indtægter. Derfor er det fuldstændig urimeligt at tale om, at vi hæver skatterne så meget. Vi regner fuldstændig som Finansministeriet, vi hæver skatterne med 18 mia. kr. Det er også mange penge, og jeg er fuldstændig parat til at diskutere det med hele Folketinget, hvis det skulle være, men lad os da holde os til sandheden.

Hvorfor er det så vigtigt for de borgerlige partier at fremstille Socialdemokraternes skattepolitik forkert? Hvorfor er det så vigtigt, når man selv hæver skatten, pludselig at regne det ind i vores skattestigninger? Hvorfor ikke diskutere rigtig politik?

Der er jo rigeligt at diskutere. Vi kan diskutere, om det er rimeligt, at vi har en offentlig sektor, som skal have nulvækst, og som skal spare så voldsomt, som den skal nu. Det kan man mene er rimeligt, fair nok. Vi mener ikke, det er rimeligt. Lad os diskutere de rigtige ting frem for de borgerlige partiers falske tal.

Kl. 11:52

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Altså, jeg er ked af at måtte sige det, men det her giver jo flere og flere mindelser om en meget berømt skattedebat i Kalundborg ved det seneste folketingsvalg. Kender man sin egen skattepolitik, eller gør man ikke? Jeg står her med Socialdemokratiet og SF's eget forslag. På linjen, der hedder skat og tilskud m.v., står der 31,5 mia. kr. »M.v.« er så åbenbart færre fradrag og tekniske fremskrivninger, som borgerne stadig vil mærke økonomisk, men som man ikke kan lide at indrømme.

Altså, helt ærligt: Så sig dog sandheden. Jeg vil sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at jeg synes, man skulle gå væk fra den politik, som ordføreren talte om i ordførertalen, med, at man vil have en ri-

melig fordeling af byrderne. Hvad med at lette byrderne, så der var færre byrder på danskerne, i stedet for at komme med en skatteregning på 31,5 mia. kr., som man så prøver at foregøgle kun er på 18 mia. kr.?

Kl. 11:53

Kl. 11:55

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:53

Helle Thorning-Schmidt (S):

Lige meget hvor mange gange det her bliver sagt fra salen, så er det ikke rigtigt. Socialdemokraterne og SF hæver ikke skatterne med de beløb, der tales om. Vi hæver skatterne og afgifterne med 18 mia. kr. Så jo, jeg tror, at jeg måske er den, der kender Socialdemokraternes skattepolitik bedst. Jeg ville ønske, at flere havde læst nøjagtigt på vores politik og ikke havde så stor en interesse i at fremstille den forkert.

Det er jo slående i dag, at i stedet for at diskutere rigtig politik, rigtige mennesker, hvad det er, der sker lige her og nu i et kriseram Danmark, forsøger man at sætte rygter i gang om Socialdemokraternes politik, som ganske enkelt ikke er rigtige. Lad mig give et godt eksempel: Vi giver jo også skattelettelser, men de er ikke indregnet i det her tal, og derfor er man nødt til at læse hele vores finanslov, hvis man skal forstå tallet rigtigt. Tallet er 18 mia. kr., jeg kan vist sige det mange gange i løbet af i dag, og regeringens og Liberal Alliances tal er ganske enkelt forkert.

Kl. 11:54

Formanden :

Så er det hr. Per Ørum Jørgensen for en kort bemærkning, og det bliver den sidste, der får korte bemærkninger inden frokostpausen.

Kl. 11:54

Per Ørum Jørgensen (KD):

Fru Helle Thorning-Schmidt og Socialdemokraterne har igennem det sidste par år været stort set fraværende i hele diskussionen om udfordringerne i landdistrikterne. Men fru Helle Thorning-Schmidt sagde noget meget fornuftigt til Holstebro Dagblad for 2 år siden. Da sagde fru Helle Thorning-Schmidt, at borgerne maksimalt må have 30 minutter til et sygehus, og at afstand betyder noget. Er det stadig væk Socialdemokraternes politik, ja eller nej?

Kl. 11:54

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:54

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det er bestemt stadig Socialdemokraternes politik, at afstand betyder noget, ikke bare til sygehusene, men også til uddannelsesinstitutionerne og skolerne. Derfor er det også bemærkelsesværdigt, at Kristendemokraterne støtter en borgerlig blok, som systematisk har taget beslutninger, som skader Yderdanmark. Det gælder, uanset om vi taler om familieydelse, som jo skader Yderdanmark voldsomt, om det handler om skattelettelser til de rige, som man primært får glæde af i Gentofte, eller om det drejer sig om halvering af dagpengene, som jo rammer virkelig hårdt i de områder af vores land, hvor mange mennesker er kommet ufrivilligt på dagpenge, og hvor mange også er på vej til at blive langtidsledige. Så derfor kan det virkelig undre, at hr. Per Ørum Jørgensen støtter en regering, som systematisk har forringet mulighederne for at leve et godt liv i Yderdanmark. Jeg synes, det er tankevækkende, at det er sådan, det er endt.

Formanden :

Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 11:55

Per Ørum Jørgensen (KD):

Nu vil jeg så lige minde fru Helle Thorning-Schmidt om, at Bent Hansen, som egentlig har hovedansvaret for, at man har placeret et sygehus næsten 100 km væk fra borgerne i det nordvestjyske hjørne, jo er socialdemokrat, og derfor er det måske lidt hult, når fru Helle Thorning-Schmidt fremfører en kritik af Kristendemokraterne i den her sag.

Men det, jeg egentlig spurgte om, var, om fru Helle Thorning-Schmidts krav om, at borgerne maksimalt må have 30 minutter til et sygehus, fortsat er Socialdemokraternes politik – ja eller nej?

Kl. 11:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:56

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi mener naturligvis stadig, at afstand og tid betyder noget, og derfor har vi også været optaget af sygehusplaceringen. Men det, jeg også er nødt til at sige, er, at der også er andre ting, der betyder noget. Vi er i dag i en situation, hvor man lukker folkeskoler i en meget stor del af vores land. Hvorfor gør man det? Jo, nogle skal formentlig lukkes, fordi der ikke er et elevoptag, men andre bliver jo lukket, fordi regeringen med fuldstændig åbne øjne har gennemført en nulvækst, som reelt betyder, at man er tvunget til at lukke ellers velfungerende skoler, som forældrene er glade for. Det er den politik, VKO byder Yderdanmark, og så siger man bagefter, at man i øvrigt er et parti, som er optaget af Yderdanmarks problemer.

Så jeg må gentage: Jeg forstår ikke, at et parti, som går op i Yderdanmarks forhold, ikke ser det her mere klart og kritiserer regeringen for dens meget voldsomme beslutninger for de yderste dele af vores land.

Kl. 11:57

Formanden :

Tak. Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00, og første spørgsmål bliver hr. Kristian Jensen.

:

Mødet er udsat. (Kl. 11:57).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Mødet er genoptaget.

Vi fortsætter med forhandlingen med spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, fru Helle Thorning-Schmidt. Første spørgsmål her efter pausen er fra hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:00

Kristian Jensen (V):

Tak for det. Jeg håber, at pausen er blevet brugt af fru Helle Thorning-Schmidt til at få genlæst »En Fair Løsning« og set, hvad I selv har skrevet om de 31,5 mia. kr. Jeg kan forstå, at det nu er en skræmmekampagne fra Venstres side at referere til jeres egne tal. Jeg er enig i, at jeres politik er skræmmende, men at sige, at det er en decideret skræmmekampagne at tage frem, hvad I selv har skrevet, synes jeg måske er at overdrive.

Jeg vil gerne vide, hvad det er, der ligger i de 31,5 mia. kr., som I ønsker at hæve skatten med.

Kl. 13:03

Kl. 13:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:00

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg havde egentlig også håbet på, at Venstre og Venstres ordfører havde benyttet pausen til at finde en lidt anden rille, for jeg er parat til at diskutere Venstres falske tal, men svaret bliver naturligvis det samme, som jeg har givet hele tiden: Socialdemokraterne hæver skatten med 18 mia. kr.

Det, som hr. Kristian Jensen jo må vide, er, at det altså ikke bliver mere rigtigt af at sige det mange gange, og når man kigger på de 31 mia. kr., vi har opført der, kan man se, at det jo er et fremrykket provenu, som ikke er varigt. Det bør en tidligere skatteminister jo være fuldstændig klar over. Regeringens egne skattestigninger er taget med i det regnestykke, og så mangler man jo at tage de skattelettelser, som S og SF også har foreslået, med. Jeg havde egentlig forventet, at man ville komme lidt mere i dybden, når det netop er en tidligere skatteminister, som stiller spørgsmålene.

Kl. 13:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:01

Kristian Jensen (V):

Jeg kunne ikke ønske mig et bedre svar end det, fru Helle Thorning-Schmidt her har givet, for det, der virkelig undrer mig, er, at I nede i bunden af jeres tabel her har skrevet, at alt det, der er foroven i tabellen, giver en stramning af den strukturelle saldo. Det vil sige, at hvis der er noget af det foroven, der skulle være fremrykket provenu og midlertidige indtægter, så kan det jo ikke komme tilbage i den strukturelle saldo.

Hvis det er rigtigt, at det her er stramninger af den strukturelle saldo, kan det jo ikke passe, at det er midlertidige fremrykkelser. Begge dele kan ikke passe. Enten oplæser I noget forkert i forhold til, hvad jeres skattepolitik er, eller også passer det ikke, at I styrker den strukturelle saldo lige så meget, som I skriver.

Kl. 13:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:02

Helle Thorning-Schmidt (S):

En tidligere skatteminister må jo vide, at netop når det handler om loftet over pensionsindbetalinger, så fremrykker man provenuet, men det er jo ikke noget, der er varigt, fordi man netop på et senere tidspunkt skal betale skat. Så det er ikke varigt. Men selvfølgelig kan det bruges i det regnskab, for det er jo også en måde at vise, hvordan Socialdemokraterne og SF vil leve op til de krav, som er stillet fra EU. Så den måde, vi har stillet det op på, er fuldstændig naturlig og helt i overensstemmelse med regeringens egne regneprincipper.

Det, jeg må konstatere efter i dag, er, at der findes en regnemaskine i Venstre, som regner det, den har lyst til, og det, den tidligere skatteminister siger, er ganske enkelt ikke rigtigt.

Kl. 13:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Næste spørgsmål er fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Når nu vi ikke får spørgsmålet besvaret af fru Helle Thorning-Schmidt, bliver jeg jo nødt til at følge op på det igen. Og lad nu være med at sige, at det er falske tal fra Venstre, og lad nu være med at sige, at det er Venstres regnemaskine. For vi har for en gangs skyld tænkt, at nej, vi tager den nemme løsning, så vi går ind og kigger på, hvad der står hos Socialdemokraterne.

Jeg kan så sige, at på side 15, hvis vi lige skal være lidt mere tydelige, har vi det så. Så jeg vil sige til fru Helle Thorning-Schmidt: Vi mangler stadig væk at få at vide, hvilke skatter det er, der stiger. Og vi når jo altså tallet 31,5 mia. kr. Det skriver man selv.

Kl. 13:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:04

Helle Thorning-Schmidt (S):

Nu kom der i tågen af Venstrespørgsmål faktisk et godt spørgsmål, for man vil gerne vide, hvilke skatter der stiger, og man spørger selvfølgelig Socialdemokraternes formand, hvordan det hænger sammen. Det vil jeg gerne svare på.

Vi hæver skatter og afgifter med 18 mia. kr., og egentlig havde jeg håbet på, at debatten i dag skulle handle om det. Det er et fair synspunkt, at Venstre ikke synes, at man skal dække det hul, som de selv har skabt, i statskassen. Det er fair, og det synes jeg er en god politisk diskussion værdig. Så egentlig havde jeg håbet på, at vi kunne diskutere de åbenbare uenigheder, der er i vores politik.

Vi synes, at millionærerne, der har fået enorme skattelettelser under VKO, skal have lov til at bidrage mere til det fællesskab, vi har, og den velfærd, vi gerne vil have. Venstre er uenig; lad os tale om det. Vi synes, at vi skal hæve priserne på de usunde fødevarer og cigaretterne. Venstre er uenig; lad os tale om det. Og vi mener, at når man lover velfærd, skal man også svare på, hvordan man agter at betale den; lad os tale om det.

Så jeg havde egentlig håbet på, at vi kunne diskutere rigtig politik frem for den måde, som Venstre har valgt at fremlægge Socialdemokraternes politik på.

Kl. 13:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 13:05

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg vil sige til fru Helle Thorning-Schmidt: Jeg spørger jo kun til jeres egen måde at regne på. Jeg spørger jo også kun til det, at man siger, at der er en stramning af den strukturelle saldo. Vi mangler jo simpelt hen at få det ganske tydeligt beskrevet. Når man ender på 31,5 mia. kr., så lad være med at sige, at det er 18 mia. kr. Det er jo 31,5 mia. kr.

Kl. 13:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:05

Helle Thorning-Schmidt (S):

Nej, det er det ikke. For i den beregning, vi har sat op, har vi jo ikke taget skattelettelser med. Det skal trækkes ud af det beløb. Men det skal jo ikke trækkes ud af det tal, vi har skrevet, for vi viser, hvordan vi vil leve op til EU's konvergenskrav. Jeg lægger også mærke til, at siden vi har stillet det her regnestykke op, er man holdt op med at sige, at Socialdemokraterne og SF ikke lever op til EU's konvergen-

skrav. Punkt for punkt viser vi, hvordan vi lever op til EU's konvergenskrav, men det ændrer ikke ved, at vi hæver skatter og afgifter med 18 mia. kr. Egentlig forstår jeg stadig væk ikke, at Venstre ikke har lyst til at diskutere de rigtige uenigheder, vi har.

Venstre siger, at vi skal have nulvækst. Det kan de så ikke engang holde, men Venstre er glade for nulvækst. Vi siger, at velfærdssamfundet kommer til at lide skade, hvis vi har nulvækst, og vi arbejder med en beskeden vækst i den offentlige sektor. Det har vi naturligvis også finansieret.

Lad os da diskutere den forskel, for det er jo den forskel, vælgerne skal tage stilling til. Det er det, der er forskellen mellem det nuværende flertal, som er i gang med at rulle velfærdssamfundet tilbage, og et forhåbentlig nyt flertal, som stille og roligt vil sikre, at vi har det velfærdssamfund, som danskerne gerne vil have. Det er politiske forskelle, og det er mere vigtigt for vælgerne, tror jeg, frem for at Venstre bliver ved med at påstå noget om vores politik, der ikke er rigtigt.

Kl. 13:07

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Næste spørgsmål er fra fru Vivi Kier.

Kl. 13:07

Vivi Kier (KF):

Jeg må sige, at jeg sidder en lille smule forbavset tilbage her, når jeg hører fru Helle Thorning-Schmidt sige: Lad os nu diskutere rigtig politik. Ja, så må man jo sige, at den spørgetime, vi så oppositionen bruge for lidt siden, åbenbart er det, de mener er rigtig politik. For mig er rigtig politik nemlig også skattepolitik, og jeg bliver jo igen nødt til at sige, at der jo her er en tydelig forskel. Oppositionen vil gerne hæve skatterne, og vi vil gerne gå en anden vej. Jeg synes jo, det er lidt ærgerligt, at vi, når vi bruger Socialdemokraternes egne tal, kan se, at det her er 31,5 mia. kr., og at man så ikke vil stå ved det.

Men jeg vil egentlig bare spørge, om man efter debatten i dag agter at gå tilbage og rette sit udspil til, således at det er tydeligt for enhver borger i Danmark, at Socialdemokraterne ønsker at hæve skatter, afgifter m.v. med 31,5 mia. kr.

Kl. 13:08

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg har opgivet enhver ambition om at fremlægge tal, sådan at Venstre vil blive overbevist om, at de skal lade være med at føre skræmme-kampagne mod Socialdemokraterne. Venstre regner, som de har lyst til, på Socialdemokraternes tal. Det, der bliver så tydeligt i debatten i dag, er, at Venstre er så pinligt berørte over den økonomi, de efterlader til danskerne efter 9 år med regeringsansvaret, at de hellere vil diskutere fiktive socialdemokratiske tal frem for at diskutere det Danmark, man efterlader til den næste regering.

Det er jo frygteligt, når vi ser derude, at vi har en for høj ledighed, væksten halter, og der er rekord mange konkurser, der er mennesker, som må flytte fra hus og hjem, fordi de ikke har råd til at betale huslejen, og der er rekord mange tvangsauktioner. Der er så mange problemer, at jeg synes, at vi i højere grad skulle diskutere det frem for at diskutere, om Socialdemokraternes tal er rigtige eller ej.

Jeg står her og siger klart og tydeligt, at Socialdemokraterne vil hæve skatten. Det er jo ikke noget let budskab at give til danskerne. Det er tværtimod et meget kontant budskab. Når vi siger det, er det netop, fordi vi også siger, at hvis vi vil have velfærd på et højt niveau, skal den også finansieres.

Kl. 13:09

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Fru Vivi Kier.

Kl. 13:09

Vivi Kier (KF):

Jeg må sige, at jeg har vældig lyst til at diskutere rigtige uenigheder, og skattepolitik er også rigtig politik set gennem mine briller. Vækst er jo en af de udfordringer, vi står over for, og som man kan læse om i regeringens forslag til vedtagelse. Når man så læser oppositionens forslag til vedtagelse, undrer man sig lidt over, hvad det er for nogle udfordringer man mener der skal tages fat på.

Men nu ser vi jo, at Socialdemokraterne vil brandbeskatte det erhvervsliv, som skal være med til at skabe vækst og være med til at skabe, at vi fortsat kan opretholde et velfærdssamfund. Så vil jeg bare spørge fru Helle Thorning-Schmidt: Er det vækst i de offentlige udgifter, eller er det vækst i det private erhvervsliv, vi har behov for?

Kl. 13:10

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Ordføreren.

Kl. 13:10

Helle Thorning-Schmidt (S):

Der er ingen tvivl om, vi har brug for vækst i Danmark. Derfor er det også så ærgerligt, at regeringen i dag ikke har lyst til at diskutere den enorme vækstkrise, vi desværre stadig står i.

Statsministeren stod heroppe i tirsdags og sagde, at vi er ovre krisen, regningen er betalt. Men punkt 1, vi er ikke ovre krisen, og punkt 2, regningen er kun netop sendt ud til de borgere, som er blevet bedt om at betale for regeringens forfejlede krisepolitik, så regningen er ikke betalt. Derfor er det selvfølgelig relevant, hvad ordføreren siger: Lad os diskutere konkrete svar. Vi skal have vækst i Danmark, vi skal sikre, at ledigheden ikke stiger voldsomt meget, og derfor skal vi holde hånden under beskæftigelsen ved at fremrykke offentlige investeringer, og vi skal derpå spørge danskerne, hvordan vi kan løfte i flok, og det skal vi gøre, ved at vi alle sammen arbejder mere. Derfor er det en forkert kurs, som regeringen har valgt, når de arbejder med nulvækst i den offentlige sektor, fordi det i stedet for at sætte Danmark i gang vil bidrage til, at Danmark går i stå.

Vi har en regering, som med åbne øjne er parat til at dæmpe væksten med 0,5 pct. Det kan mærkes ude i det ganske land for rigtige levende mennesker, og det er man parat til. Man er parat til at skære så meget i den offentlige sektor, at man reelt dæmper væksten. Jeg synes ikke, at det er rimeligt.

Kl. 13:11

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Dansk Folkeparti har jo her for et stykke tid siden foreslået, at vi skulle lave en model, hvorefter indvandrere, der kommer til det danske samfund, skal bidrage, før de kan trække velfærdsydelse ud af det danske samfund. Vi foreslog, at der skulle gå en periode på 7 år, hvor man skulle vise, at man var villig til at betale skat og give noget aktivt til det danske samfund, inden man kunne begynde at trække ydelse ud.

Jeg så, at hr. Henrik Dam Kristensen, integrationsordfører for Socialdemokratiet, mente, at det i givet fald ville være et opgør med hele den danske model, ville være begyndelsen til indførelsen af et forsikrings-samfund til afløsning af velfærdssamfundet, og det ville i

praksis også betyde, at det blev helt umuligt at få familiesammenføring – det var et totalangreb mod hele den danske velfærdsmodel.

Det, jeg vil bede fru Helle Thorning-Schmidt om, er at forklare Folketinget og dem, der lytter med, hvordan det, at indvandrere, der kommer her til landet, skal vise, at de vil bidrage, før de kan trække midler ud af velfærdssamfundet, på nogen måde kan være et opgør med hele den danske velfærdsmodel.

Kl. 13:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:12

Helle Thorning-Schmidt (S):

Først og fremmest vil jeg godt understrege, at jeg synes, at alle, der bor i Danmark, uanset om man er dansk statsborger eller ej, skal bidrage til det danske velfærdssamfund. Det siger sig selv. Men kan man have et system, hvor man gør forskel mellem mennesker og siger, at der er nogle, der først må optjene retten til det, der er vores ydelser, f.eks. sundhedsydelser, og nogle, der har dem fra starten?

Jeg synes, at det er urimeligt, fordi det, vores velfærdssamfund igennem årene har bygget på, jo netop er, at den ret er såkaldt universel, og det vil sige, at uanset ens økonomiske formåen, får man de ydelser, som vi alle sammen giver til hinanden betalt over skatten. Det synes jeg er et stærkt princip for vores velfærdssamfund. Jeg er fuldstændig klar over, at Dansk Folkeparti sådan set aldrig har passet rigtig godt på vores velfærdssamfund og de principper, det bygger på, men det er jo nok også derfor, at der skal socialdemokrater til, når vi skal til virkelig at forsvare vores velfærdssamfund, for det er jo netop os, der har opbygget det, og det er tydeligvis også os, der skal modernisere det velfærdssamfund. Der nytter det ikke noget, hvis man fra starten nedbryder de principper, som vores velfærdssamfund bygger på, og det er, at det er tilgængeligt for alle uanset indkomst.

Kl. 13:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo store ord, altså principper og universelle rettigheder, og der var mange ting. Hvad nu hvis jeg så siger til fru Helle Thorning-Schmidt, at vi har fundet inspiration til forslaget i en bog, der hedder »Forsvar for fællesskabet«, som fru Helle Thorning-Schmidt selv har været medforfatter til, fra 2002. Det er 8 år siden. Hvis fru Helle Thorning-Schmidt slår op på side 104 i den bog, hun selv har været med til at skrive, kan hun se, at hun skriver om nogle regler, der skal ændres. Hun skriver bl.a.:

»Familiesammenføring skal ikke udløse mulighed for dansk kon-tanthjælp, før den familiesammenførte får dansk statsborgerskab for eksempel efter syv år«.

Hvordan kan det være, at fru Helle Thorning-Schmidt kan komme med noget i en bog, der virker, når man hører svaret fra fru Helle Thorning-Schmidt her i dag, som noget, hun i virkeligheden i dag mener er et angreb på den danske model, på de her universelle principper, på det her med, at der skal være lige adgang for alle, uanset hvorfra man kommer og hvorledes? Hvordan kan det være? Kunne det tænkes, at det er, fordi fru Helle Thorning-Schmidt, da man havde en selvransagelsestid efter nederlaget i 2001, kom i tanker om, at det måske var meget godt at sige noget om udlændingepolitikken, og at nogle skulle bidrage, før de kunne trække velfærdsydelser ud af det danske samfund, hvilket lød godt på det tidspunkt, men det passer så ikke helt ind i billedet i dag, eller hvordan skal det tolkes?

Kl. 13:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:15

Helle Thorning-Schmidt (S):

For mig er der ingen tvivl om, at når man kommer til Danmark, skal man bidrage, man skal være med i det danske samfund. Det er også derfor, at vi har et forslag, som jeg egentlig undrer mig over at der ikke er andre der har taget op, som netop handler om, at når man kommer til Danmark som familiesammenført, skal man fra dag et lære dansk og stå til rådighed for det danske arbejdsmarked. Det er et rigtig godt forslag, for det betyder jo netop, at man ikke engang får det problem, som hr. Kristian Thulesen Dahl står med, fordi vi vil forlange, at de mennesker, som kommer til Danmark som familiesammenførte, fra dag et bliver bedt om at tage et dansk kursus, bliver bedt om at stå til rådighed og være en del af det danske samfund. Det er rigtig integrationspolitik, hvor man ikke bare siger velkommen, men også siger: Du skal bidrage, og du skal gøre det fra dag et. Det er et bedre forslag til at sikre integrationen end noget, jeg hørt nogle andre komme med.

Kl. 13:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:16

Karsten Lauritzen (V):

Jeg synes, vi skal blive lidt i samme spor. Jeg har været på Folketingets bibliotek, og jeg har læst den omtalte bog, »Forsvar for fællesskabet«, som hr. Thulesen Dahl refererede fra før, og jeg synes ikke, at fru Helle Thorning-Schmidt svarede på spørgsmålet: Mener fru Helle Thorning-Schmidt det, hun mente, da hun skrev den her bog i 2002, eller mener fru Helle Thorning-Schmidt det, som hr. Henrik Dam Kristensen har sagt, nemlig at det at sige, at familiesammenførte skal klare sig selv de første 7 år, er at undergrave den danske model? Hvad mener fru Helle Thorning-Schmidt – det, hun har skrevet, eller det, Socialdemokraternes integrationsordfører har sagt om Dansk Folkepartis forslag, som altså er identisk med det, fru Helle Thorning-Schmidt har skrevet?

Kl. 13:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:17

Helle Thorning-Schmidt (S):

Man skal have hørt meget lidt efter det, jeg sagde før, for ikke at forstå svaret, for jeg sagde jo netop, at det forslag, vi har nu – og jeg står her som formand for Socialdemokraterne – er et bedre forslag end det, vi havde dengang. For det forslag, vi har, sikrer to ting, som er så afgørende: Det sikrer, at vi klart og tydeligt signalerer til mennesker, som kommer her som familiesammenførte, at vi forventer af dem, at de sætter sig på skolebænken, lærer dansk, får et job, bidrager til og er med i samfundet, men samtidig sikrer det også at vi bevarer det, der er kernen i vores velfærdssamfund, nemlig at alle os, der opholder os i Danmark og er en del af det danske samfund, har ret til de samme ydelser.

Så det forslag, vi har nu, løser flere problemer end det, vi havde dengang. Jeg synes simpelt hen, det er et bedre forslag, og jeg har hele tiden, siden vi kom med det, og det er efterhånden lang tid siden, undret mig over, at der ikke er flere, der har taget det til sig, for det ville netop også fremme den integration, som der i hvert fald er mange der siger at de er optaget af.

Kl. 13:18

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:18

Karsten Lauritzen (V):

I mit parti har vi jo ikke sådan nogle, der river sider ud af bøger, når folk ikke længere mener det, der står i dem, så det vil jeg lade være med. Men jeg vil blot notere mig, at fru Helle Thorning-Schmidt altså anerkender, at det forslag, som Dansk Folkeparti er kommet med, og som altså er identisk med det, fru Helle Thorning-Schmidt selv har været med til at skrive en bog om, er uanstændigt. Jeg synes, fru Helle Thorning-Schmidt mangler åbent og ærligt at indrømme det i stedet for blot sige, at man nu har en anden politik, som er bedre.

Det er et faktum, at fru Helle Thorning-Schmidt har foreslået præcis det samme, og det er et faktum, at hr. Henrik Dam Kristensen har kaldt forslaget og altså også det, som fru Helle Thorning-Schmidt mente, da hun skrev bogen, uanstændigt. Det er jo fair nok at ændre politik. Det er så det, vi er nogle der kan frygte sker på skatteområdet, nemlig at man lige pludselig får en bedre idé, og så vil man kradsse flere penge ind i skat.

Kl. 13:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:19

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg synes, det er så væsentligt, at det, der står tilbage, fra dengang jeg skrev den bog og også tidligere, er, at jeg har været dybt, dybt optaget af, at vi ikke bare lader mennesker, der kommer til Danmark som familiesammenførte, være. Vi lader dem ikke være, hverken for deres egen skyld eller for samfundets skyld. Vi ønsker, at de skal være en del af det samfund, de er blevet en del af. Det vil sige, at vi også kan stille krav til hinanden.

Derfor vil vi fra dag et stille krav til familiesammenførte, således at de lærer dansk, bliver en del af de danske samfund, og det er ikke noget, de bare *kan* gøre, det er noget, de *skal* gøre. Ikke bare vil det være noget med at sige velkommen, men det vil også sikre integrationen og sikre, at alle forstår de principper, som vores samfund bygger på, nemlig at man både har rettigheder og pligter, og at man selvfølgelig også både skal yde og nyde i det danske samfund. Det er principper, som Socialdemokraterne står vagt om, og jeg er egentlig ganske tilfreds med at blive mindet om, at det er noget, jeg har ment i ganske lang tid. Det er noget, som Socialdemokraterne stadig mener.

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod.

Kl. 13:20

Line Barfod (EL):

Vi har i den seneste tid hørt en del om regeringens forgyldning af privathospitalerne, men det er jo ikke kun privathospitalerne, der er blevet forgyldt. Det er også de private aktører på aktiveringsområdet, og derfor vil jeg gerne høre: Når vi får et nyt flertal og en ny regering, kan vi så være sikre på, at vi slipper for at høre historier om aktiverede, der bliver sat til at finde deres indre fugl eller sat til at bygge tårne af spaghetti og skumfiduser og andet? Kan vi regne med, at man så i stedet satser på at sikre omskoling og sikre, at de aktiverede reelt får hjælp til at få et job?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:20

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det har jo været lidt af et cirkus, det regeringen har iværksat over de seneste år, også på arbejdsmarkedsområdet. Det er meget vigtigt at få sat gang i andre aktører, og fordi der er en tendens til, at det, jeg siger, bevidst bliver misforstået, vil jeg godt understrege, at vi ingen problemer har med, at der er andre aktører på arbejdsmarkedet. Men på det som på så mange andre områder skal der ikke være tale om en overbetaling, og der skal være tale om, at det, der leveres, er af høj kvalitet.

Jeg må sige, at jeg har været rystet over, at en regering, som jo nu har vidst det her længe, kan acceptere, at de arbejdsløse bliver sat til at finde deres indre ugle eller bygge ting af skumfiduser. Man tror, når man står og hører det, at det ikke er virkeligheden, men det *er* virkeligheden, og det er en borgerlig regering, som har accepteret, at det er foregået, og åbenbart ikke kan finde ud af at stoppe det.

Så jo, jeg vil godt give ordføreren et klart svar: Selvfølgelig skal vi behandle de arbejdsløse med respekt, sikre at de lærer noget, de har brug for, så de kan komme videre og få et nyt job. De arbejdsløse, vi har nu, er meget hårdt ramt, for ikke nok med at de er blevet fyret, der er også meget, der tyder på, at deres arbejdsplads er forsvundet ud af landet, så de har netop brug for at blive taget seriøst, behandlet med respekt og værdighed og få nogle nye kompetencer.

Kl. 13:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod.

Kl. 13:22

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, hvis det er indstillingen, men jeg vil gerne være sikker på, at det ikke bare er pæne ord, vi hører, men at vi faktisk kan regne med, at når vi får et nyt flertal, bliver der gjort op med hele den måde, aktiveringsindsatsen fungerer på i dag. Så holder man op med at betragte arbejdsløse som nogle, der ikke vil i arbejde, og som skal piskes og motiveres og sendes på diverse kurser for at studere Hitlers underskrift, og i stedet begynder man at behandle arbejdsløse som nogle, der hurtigst muligt skal have et job, og man sikrer, at det er kompetente, uddannede mennesker, der hjælper dem med at få et job hurtigst muligt, og man skal også gøre op med de besynderlige refusionssatser og andet, regeringen har indført for at forgyldte de private aktører.

Kl. 13:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:22

Helle Thorning-Schmidt (S):

Som sagt er jeg meget enig i, at man ikke skal forgyldte de private aktører. Jeg er også meget enig i det, som ordføreren siger om, at vi skal behandle de arbejdsløse med respekt. Vi skal forstå, at det er mennesker, som gerne vil have et nyt arbejde, og lade være med at stresser dem rundt.

Men der siges jo ude fra dem, som hjælper de arbejdsløse med at få arbejde, at de bruger mere tid på papirarbejde end på rent faktisk at tale med de arbejdsløse, og det er jo en katastrofe, at man heller ikke på det område har været mere påholdende med pengene og sørget for, at de netop gik til at opkvalificere og give de arbejdsløse de kompetencer, de har behov for. Så jeg er helt enig med ordføreren.

- Kl. 13:23 er det rigtige? Er det det, hun sagde i aftes, eller er det Socialdemokratiets egne tal, som fremgår af side 35 i »Fair Forandring«? Hvad er korrekt, for begge dele passer ikke samtidig? Kl. 13:26
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Hr. Torsten Schack Pedersen.
- Kl. 13:23
- Torsten Schack Pedersen** (V):
I aftes sagde fru Helle Thorning-Schmidt på TV 2 følgende:
Det er jo ganske enkelt en skræmmekampagne af værste skuffe, når statsministeren står og siger, at det vil være dyrere at være pensionist med vores planer. Det bliver bedre at være pensionist. Vi har et forhøjet pensionstillæg, vi har kompenseret på alle mulige måder, så selv om man ryger og drikker, kan det ikke blive dyrere at blive pensionist, og jeg synes, det er lidt underligt, at statsministeren fører den slags kampagner om vores politik. Det er ganske enkelt ikke rigtigt. Citat slut.
Så slår man op på side 35 i »Fair Forandring, bilag 2, fordelingsberegninger«. Her er opgjort for forskellige personer, bl.a. en pensionist, og hvis pensionisten ryger, er nettoeffekten minus 1.000,95 kr. Kan fru Helle Thorning-Schmidt så bekræfte, at det, hun sagde på TV 2 i går, ikke var korrekt? Kl. 13:24
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Ordføreren. Kl. 13:24
- Helle Thorning-Schmidt** (S):
Nej, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at forklare, hvad det er, vi siger, for det kan ikke regnes ud på en hæderlig facon på nogen mulig måde, således at pensionisterne får en hårdere tilværelse eller kommer til at sidde dyrere med S-SF's forslag.
Den måde, som Skatteministeriet regner på, er ganske enkelt forkert, og jeg vil godt give et eksempel på, at der er udført forkerte beregninger. Når man f.eks. vurderer provenuet af øgede cigaretafgifter, vurderer man provenuet til at være 700 mio. kr. Når man så skal vurdere, hvad det koster den enkelte borger, og man vælter det hele over på den enkelte borger, er det pludselig ikke længere 700 mio. kr., nej, så er det tværtimod 4,3 mia. kr. Det vil sige, at man selv ganger med en faktor fem, når man skal beslutte, hvordan det egentlig belaster den enkelte borger.
Jeg ved godt, at der nu sidder nogle derude, som tænker, at det var lige teknisk nok. Men nogle gange er vi nødt til at få forklaret, at den måde, man regner på ovre i Skatteministeriet, ganske enkelt ikke er rimelig i forhold til de tal, der ligger. Jeg må sige, at vi igen og igen ser, at provenuet beregnes til at være meget lille, men når man så skal vurdere, hvordan det belaster den enkelte borger, er provenuet pludselig blevet meget, meget stort, og de to ting kan ikke være rigtige på en og samme tid. Kl. 13:25
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Hr. Torsten Schack Pedersen. Kl. 13:25
- Torsten Schack Pedersen** (V):
Se, det var jo en lang snak om Skatteministeriets tal, men det, jeg læste op af, er »Fair Forandring«. Det er Socialdemokratiets tal, det er Socialdemokratiet selv, der skriver, at nettoeffekten for en pensionist, der ryger, er minus 1.000,95 kr. Det er Socialdemokratiets egne tal.
Fru Helle Thorning-Schmidt sagde i aftes, at S har kompenseret på alle mulige måder, så selv om man ryger og drikker, bliver det ikke dyrere at være pensionist. Det er dog i imponerende grad i modstrid med hinanden, og hvad vil fru Helle Thorning-Schmidt så mene
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Ordføreren. Kl. 13:26
- Helle Thorning-Schmidt** (S):
Der kan ikke sættes spørgsmålstegn ved, om det bliver dyrere eller billigere for pensionisterne med S-SF's forslag. Der er ingen tvivl. De slipper billigere med S-SF's forslag, det er der er slet ingen tvivl om, og vi har gjort os meget umage for, at pensionisterne skulle slippe billigere.
Men jeg vil godt sige noget andet til ordføreren, og det er: En helt almindelig LO-familie slipper også billigere med vores forslag, end de gør med VKO-politikken. De slipper billigere med vores forslag, og det tror jeg også vi har fået ret i i Finansministeriet indtil flere gange. Men det er også rigtigt, at vi siger klart og tydeligt til danskerne, at hvis den familie ryger meget, og hvis den spiser meget usunde fødevarer, så bliver det dyrere. Vi siger ganske, ganske klart, at hvis man vil fortsætte med usunde vaner, kan det godt risikere at blive dyrere. Men det er jo trods alt også et frit valg, om man vil fortsætte med de usunde vaner. Kl. 13:27
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Hr. Hans Kristian Skibby. Kl. 13:27
- Hans Kristian Skibby** (DF):
Tak, hr. formand. Jeg vil gerne prøve at gå lidt tilbage til fru Helle Thorning-Schmidts indlæg, hvor man i hvert fald i starten kunne se, at ordet samarbejde gik igen og igen i den tale, som blev holdt. Det er selvfølgelig noget, der glæder Dansk Folkeparti, at man tilsyneladende har en intention om, at der skal samarbejdes, også hvis det skulle ske, at der kommer en ny regering, som måske ikke er så blå som den, vi har i dag. Derfor kan man, hvis man kigger på nogle af de udtalelser, der er kommet fra socialdemokrater her i salen, så undre sig lidt.
Jeg har et par citater her fra Information. Det er hr. Mogens Lykketoft, der siger: »DF skal skubbes tilbage i sit ekstremistiske hjørne«. »Nok er nok, understreger Socialdemokraternes tidligere formand«. Et andet citat af hr. Mogens Lykketoft er, at kristne fundamentalister med horrible holdninger har fået frit spil i midten af dansk politik. Og det sidste citat fra hr. Lykketoft er: »Det skal stå krystalklart for vælgerne, at de ved at sikre en socialdemokratisk ledet regering sætter Dansk Folkeparti uden for indflydelse, siger Mogens Lykketoft«.
Så vil jeg gerne spørge fru Helle Thorning-Schmidt: Hvordan hænger det dog sammen med de her fantastiske flotte ord om, at man har en målsætning og en strategi hos Socialdemokraterne om, at vi skal samarbejde bredt? Det var det, der blev sagt flere gange i ordføreren indlæg. Kl. 13:29
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Ordføreren. Kl. 13:29
- Helle Thorning-Schmidt** (S):
Jeg sætter selvfølgelig pris på, at Dansk Folkeparti er bekymret for, hvordan de skal få indflydelse, når der kommer et nyt flertal. Det vil jeg også være bekymret for, hvis jeg var Dansk Folkeparti. Så det

er fair nok, at man begynder at diskutere med sig selv: Hvad gør vi så, hvis der kommer et nyt flertal? Og jeg vil også godt beskrive, hvordan det bliver, når der kommer et nyt flertal. For så vidt jeg har forstået, vil Dansk Folkeparti ikke pege på en S-ledet regering – det tror jeg er rigtigt nok forstået – og det vil sige, at den enorme indflydelse, Dansk Folkeparti har fået og har haft i de sidste mange år, hvor fru Pia Kjærsgaard jo ellers af og til har glædet sig over, at hun er den næstmest magtfulde person i kongeriget, den privilegerede position forsvinder med en ny regering; det kan jeg godt afsløre.

Kl. 13:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:29

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men man kan jo ikke sige, at det her svar var et svar, og man kan heller ikke sige, at det såkaldte svar overraskede mig ganske meget. Men jeg synes jo bare, det klinger gevaldigt hult, hvis man sidder ude foran skærmen og følger den her debat om, hvad der skal ske, hvis nu Socialdemokraterne får magt, som de har agt. Så er det, jeg siger, at fru Helle Thorning-Schmidt er citeret for at sige: Vi satser helljertet på brede løsninger. Det var et af citaterne fra i dag. Og et andet citat var: Samarbejdet mangler i dansk politik.

Hvis man så prøver at koordinere de her ting i forhold til de udtalelser, som er kommet fra den tidligere formand for Socialdemokraterne, hvor der står, at man helt bevidst, med en garanti fra Socialdemokraterne, vil holde et parti uden for parlamentarisk indflydelse, som i den seneste måling har omkring 16 pct. af stemmerne i Danmark, så klinger det da en anelse hult over for vælgerne, når man så kan forstå, at det her parti tilsyneladende skal holdes uden for indflydelse.

Kl. 13:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:30

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jamen jeg vil give den tidligere formand for Socialdemokratiet ret: Hr. Mogens Lykketoft har jo ret, når han ganske, ganske tydeligt siger, at Dansk Folkepartis indflydelse i dansk politik bliver betydelig mindre, når vi får et nyt flertal. I øjeblikket er det sådan, at fru Pia Kjærsgaard er glad for, at hun er den næstmest indflydelsesrige person i kongeriget; af og til, når der så skal placeres et ansvar, er hun væk, og man kan ikke se andet end skosålerne af fru Pia Kjærsgaard, men ellers er hun meget glad for den position. Jeg kan godt garantere fra Folketingets talerstol, at fru Pia Kjærsgaard ikke får den samme indflydelse på et nyt flertal, som hun i dag desværre har på statsministeren.

Kl. 13:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kurt Scheelsbeck.

Kl. 13:31

Kurt Scheelsbeck (KF):

Tak for det. Når Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti foreslår at forhøje skatterne med 31,5 mia. kr., kan det være svært at forholde sig til det for den enkelte dansker. Men hvis man omregner det pr. dansker fra den spædste til den ældste, er det jo altså 6.000 kr. Hvis det er en familie på fire personer, svarer det altså til 24.000 kr. eller med andre ord 2.000 kr. om måneden ekstra i skat. Nu hørte vi så, at der er nogle forskellige grupper, som skal friholdes, og det be-

tyder altså, at det sandsynligvis er de flittige og initiativrige, der skal beskattes ekstra.

I dag er det sådan, at der alene i Schweiz, Tyskland, Sverige, Norge, Østrig, USA, Canada, Italien, Australien, Storbritannien og Irland bor 168.000 erhvervsaktive danskere, der har bosat sig der permanent. Jeg vil gerne spørge fru Helle Thorning-Schmidt, om man i sit udspil har regnet på, hvor mange flere initiativrige, aktive erhvervsfolk man forventer der flytter ud af landet, når man forhøjer skatterne med 31,5 mia. kr.

Kl. 13:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:32

Helle Thorning-Schmidt (S):

Socialdemokraterne forhøjer ikke skatterne med 31,5 mia. kr. Vi forhøjer skatterne med 18 mia. kr. Jeg tror, jeg vil drømme om den her sætning i nat, for jeg har efterhånden sagt det ganske mange gange.

Men jeg er parat til at diskutere, at der er forskelle i dansk politik. Regeringen og Dansk Folkeparti har sænket skatterne, uden at der var råd til at sænke dem. Der har været tale om klokkeklare skattelettelser, uden at man havde finansieringen i orden. Det er en af de store årsager til, at Danmark står med et problem, hvor vi i øjeblikket har et underskud på 80 mia. kr.

Det hul skal dækkes, og man kan dække det på forskellige måder. Man kan enten sige, at vi skal have nulvækst i den offentlige sektor, hvilket reelt betyder voldsomme nedskæringer i den offentlige sektor, eller man kan sige, at vi ikke vil dække det med nedskæringer i den offentlige sektor, at vi vil have en beskeden vækst. Der skal betales for det, og der skal betales på to måder, for det første ved at millionærerne bl.a. betaler lidt mere i skat, og ved at bankerne betaler lidt mere i skat, og for det andet ved at vi arbejder mere alle sammen i fællesskab. Så jeg er parat til at diskutere åbent og ærligt, hvordan Socialdemokraterne vil finansiere de løfter, vi har givet, for selvfølgelig skal de finansieres.

Det er også for at signalere meget, meget tydeligt, at det må være slut med de tider, hvor man sagde til danskerne: I kan få skattelettelser, det koster ikke noget, for I kan samtidig få lige præcis den velfærd, I gerne vil have. Det er den gavementalitet, som statsministeren sagde han ville gøre op med, da han stod her i tirsdags, og jeg er helt enig. Det må være slut med uansvarligheden og gavementaliteten i dansk politik.

Kl. 13:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kurt Scheelsbeck.

Kl. 13:34

Kurt Scheelsbeck (KF):

Vi er i princippet alle sammen enige om, at der skal skabes vækst i Danmark, men hvordan i alverden har man tænkt sig at skabe vækst, hvis dem, man sørger for at beskutte ekstra, så forsvinder ud af landet?

Det er jo en kendsgerning, at socialdemokratiske regeringer i Tyskland, England og Sverige historisk set også har sænket skatterne igennem de seneste 5-8 år. Det betyder jo så, at Danmark er gået hen og blevet førende, har fået verdensrekord i skattetryk. Hvordan vil man sikre en vækst, hvis man cementerer denne verdensrekord i skattetryk, som vi har på nuværende tidspunkt?

Kl. 13:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:35

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg er nødt til at minde Folketinget om, at vi ikke hæver marginalskatterne til mere, end de var i Anders Foghs regerings tid. Er det ikke sjovt? Er det ikke sjovt, at vi rent faktisk med det forslag, som Socialdemokraterne og SF har lagt frem, også hvad angår millionærerne, ikke hæver skatterne til mere, end de var i Anders Foghs regerings tid?

Det synes jeg er et spændende regnestykke, for det viser jo tydeligt her i dag, at hele den skræmmekampagne, som Venstre er i gang med, om, at vi bare vil beskatte danskerne fra hus og hjem, ikke holder. Det er så tydeligt, at man har besluttet sig for, at det er det, vi skal diskutere i valgkampen, frem for at diskutere rigtig politik, alt det, der handler om, hvad forskellen er, når vi får et nyt flertal.

Gå bare videre ad den boldgade, for jeg er sikker på, at danskerne i virkeligheden hellere vil have, at vi siger klart og tydeligt: Der er én vej, det er nedskæringsvejen, og det er en vej, hvor man bremser væksten. Og så er der en anden vej, det er en hård vej, fordi vi kommer til at betale lidt mere i skat, og vi kommer til at arbejde lidt mere, men vi får en beskeden vækst i den offentlige sektor. Det er den anden vej i dansk politik.

Lad være at diskutere på basis af falske tal, der er rigelig forskel i dansk politik, og jeg er sikker på, at vælgerne nok skal se igennem det.

Kl. 13:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Vi når ikke mere, timen er gået. Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. 12 minutter mere om dagen og ufinansierede skattelettelser – det er altså sjovt at se hænderne blive rakt op, inden man har hørt, hvad jeg vil sige, men det er man selvfølgelig velkommen til at gøre. 12 minutter mere om dagen og ufinansierede skattelettelser; disse to sætninger gentages bevidstløst i håbet om, at vælgerne lader sig besnære af oppositionens papegøjesnak. Bare det var så nemt, men efterhånden har vi jo fundet ud af, at hvis alle medarbejdere bare sådan skulle arbejde 12 minutter mere om dagen, ville det betyde fyringer, fordi det ville give overskud af arbejdskraft, og vi har fundet ud af, at det ikke er alle, om overhovedet nogen, der skal arbejde 12 minutter mere om dagen, 1 time mere om ugen eller det, der svarer til, at man skal miste godt og vel en ferieuge om året.

Arbejdsmarkedet i dag er jo indrettet på en måde, så de, der kan arbejde 12 minutter mere om dagen, er de timelønnede, det er kasseassistenten, samlebåndsarbejdersken, mekanikeren osv., altså dem, man kan regulere op, men fru Helle Thorning-Schmidt kan ikke reguleres 12 minutter op i arbejdstid om dagen, og det kan direktøren med millionlønningen heller ikke, ej heller akademikeren på jobløn. Så Socialdemokratiets 12 minutter mere om dagen er reserveret til social- og sundhedshjælperen, jord- og betonarbejderen og tjeneren.

Så er der den der med de ufinansierede skattelettelser, som efter venstreoppositionens opfattelse skulle være hele årsagen til, at det har været nødvendigt at gennemføre genopretningspakken. Det er, som om hele den globale økonomiske krise bare sådan er fløjet hen over hovedet på Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, men man har åbenbart været optaget af vigtigere ting end den globale økonomiske nedsmeltning.

Sandheden er jo, at det ikke er skattelettelser, det er skatteomlægninger, og når de er fuldt indfaset, styrker de de offentlige finanser

med 5,5 mia. kr. Der er altså ikke nogen regning at betale for skatteomlægningerne, naturligvis ikke, for så var det ikke sket.

Der er en regning at betale, fordi flere danskere er blevet ledige, og fordi flere skal have indkomsterstøttede ydelser, fordi virksomhederne ikke tjener så mange penge, og fordi vi igennem offentlige investeringer har forsøgt at sætte gang i hjulene i Danmark. Havde det stået til Socialdemokratiet, var regningen blevet endnu større, fordi Socialdemokratiet har villet bruge løs af pengene, mens det gik godt i Danmark, mens VOK-flertallet har ført en ansvarlig økonomisk politik. Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti insisterer på at bruge løs af flere penge, som man ikke har, og som man ikke kan skaffe på anden måde end ved narrestreger og tryllekunstner, der er udfoldet i det, som man meget ambitiøst har betegnet som en plan, nemlig den såkaldte fair løsning, der jo i bedste fald ikke er andet end varm luft.

Forudsætningen for, at vi kan lykkes med at løse den enorme udfordring, der er med f.eks. integrationen af de udlændinge, der allerede er kommet til Danmark, er en fortsat reelt stram udlændingepolitik. I den forbindelse glæder det mig, at statsministeren varslede en ghettoplan. Der var ikke mange konkrete ord om planen, så jeg vil godt bidrage med noget, men jeg vil sige, at man selvfølgelig heller ikke kan komme med mange konkrete ord i en åbningstale på godt 40 minutter, der skal være i overskrifter om nogle ting, man gerne vil fremlægge. Så det skal der såmænd ikke lyde bebrejdende ord om. Jeg synes, det er godt, at vi endelig kan begynde at tale om, hvad vi så kan gøre, for det er meget, meget vigtigt.

Ghettoerne skal lukkes for tilflyttere på kontanthjælp, ledige eller flygtninge på starthjælp, og hvis lejlighederne så ikke kan lejes ud, bliver de nødt til at stå tomme. Familiesammenføring for personer, der er bosat i et område, der er karakteriseret som ghettoområde, skal standses, og adgangen for boligforeningerne til at smide familier, der laver ballade, ud, skal selvfølgelig fastholdes. Man skal sørge for, at der føres en konsekvent linje over for unge, der begår kriminalitet, de skal tvangs fjernes eller tvinges ud af miljøet. Politiet skal være massivt til stede og stressede af hvileløse, utilpassede unge, der driver omkring i kvarterer og skaber utryghed for borgerne. Indfør massiv videoovervågning og riv så bare nogle af ghettoerne ned. Ja, det er bare nogle af de forslag, vi vil byde ind med, når vi skal forhandle med regeringen om ghettoerne.

Kl. 13:41

Vi ser meget alvorligt på, at det skal blive til realiteter, at borgerne i Danmark, ikke alene dem, der bor i ghettoerne, men alle, kan mærke, at der nu sker noget. Vi vil ikke acceptere parallelsamfund.

Det kan ikke blive med at gå, at vi tolererer, at det ikke er politiet, men selvbestaltede grupperinger af unge indvandrere, der sidder på magten i ghettoerne. Politiet skal genvinde kontrollen over ghettoområderne. Og på lang sigt skal ghettoerne helt væk, i sidste ende ved at man simpelt hen fysisk fjerner dem, og så skal de mennesker selvfølgelig bo andre steder. Det er et stort projekt, men det skal gennemføres.

Men ligesom problemet med udlændinge i Danmark er antallet, således er også den massive tilstedeværelse af unge udenlandske kriminelle, udenlandske problemfamilier og udlændinge, der stadig væk ikke taler en smule dansk, det, der giver problemer i ghettoerne. Bliver de spredt for alle vinde, bliver problemerne heller ikke nær så koncentreret. Og kan vi ansprede nogle af dem, gerne rigtig mange, til at rejse hjem, skal jeg i hvert fald ikke være den, der står i vejen herfor, tværtimod. Disse unge uromagere giver så mange problemer igennem hele vores velfærdssystem. Tingene hænger sammen. Jeg ved godt, at der er mange politikere, der ikke vil anerkende det, men sådan er det altså.

Folkeskolen er bare et af områderne, hvor der også kan være problemer. Derfor glæder det mig meget, at statsministeren nu også har valgt at tage skeen i den anden hånd. Vi skal have langt mere kvali-

tet i den danske folkeskole. Vi skal have mere og bedre undervisning, nok ikke som en egentlig heldagsskole, men alligevel synes vi, at det er i orden, at man forlanger flere skoletimer, hvis det bliver med fysisk aktivitet og kreativitet – det blev jo fremført, og det må vi så tro på og stå fast på. Det skal ikke alene være med indlæring, for vi tror, at det ene afhænger af det andet.

Børn skal også have lov at være børn, det skal man altså også tænke på. Men den tid, børnene bruger i skolerne, skal bruges meget mere koncentreret, så bliver udbyttet større.

Jeg vil godt sige, at forudsætningen for, at statsministerens store, høje og gode ambitioner på folkeskolens egne vegne skal lykkes, er, at vi får genetableret ro, orden og disciplin på vore folkeskoler, at forældrene bliver draget meget mere ind, at de føler, at det er dem, der har ansvaret for deres børn. Det er nok ikke det helt store problem i Græsted, i Gentofte, i Virum, i de gode kvarterer, og jeg tror heller ikke, at det er så stort et problem på Østerbro. Men jeg kan så forstå på oppositionens leder, fru Helle Thorning-Schmidt, at problemet er tilstrækkelig stort til, at man vil bryde Socialdemokratiets traditionelle forbehold – skal vi kalde det det, så har jeg vist ikke sagt for meget? – over for privatskoler. Også i Ballerup kan jeg forstå at der er et problem.

Folkeskolen bliver aldrig verdens bedste folkeskole, hvis man skal opleve, at unge utilpassede indvandrere saboterer timerne, så det reelt er umuligt at undervise de elever, der ønsker at tage del heri. Det må og skal indgå som en del af 180-graders-eftersynet af folkeskolen, og vi skal kunne håndtere den opgave.

Jeg er faktisk sikker på, at en af årsagerne til, at mange ressourcestærke forældre netop vender folkeskolen ryggen, er, at der ikke er tilstrækkelig med disciplin og dermed tryk i folkeskolen. Når de ressourcestærke forældre genvinder tilliden til folkeskolen, fordi der igen er skabt ordnede forhold, kan det faglige niveau igen for alvor hæves.

Vi er enige i mange af de ambitioner for folkeskolen, som statsministeren har fremlagt. Målene er ambitiøse, og det skal de være, og det ærgrer mig ganske meget, at Danmarks Lærerforening har gjort det her til konfliktstof. Vi burde alle sammen have en ambition om at gøre folkeskolen til verdens bedste. Lad os håbe, at det lykkes, også sammen med Danmarks Lærerforening.

Jeg glæder mig faktisk rigtig meget til det nye folketingsår. Der bliver nok at gøre. Jeg ved godt, hvem der kommer til at tage slæbet. Det bliver de sædvanlige, og det er desværre ikke oppositionen til venstre. Hvis man er lidt positiv, kan man jo lade være med at kalde det et slæb, så kan man sige, at det er et ansvar over for den danske befolkning, at vi løfter i flok, i solidaritet, fordi vi er ude i en situation, hvor vi faktisk burde gøre det.

Jeg vil godt gentage, at jeg slet, slet ikke kan købe den, som fru Helle Thorning-Schmidt forsøger at aflevere, med, at det er Dansk Folkeparti, der ikke ønsker at samarbejde, og at det er regeringen, der ikke ønsker at samarbejde. Dertil har jeg oplevet for mange lynhurtigt afbrudte forhandlinger. Det passer ganske enkelt ikke.

Jeg mener, at oppositionen har placeret sig alt for solidt i hængeløjen og bare venter på, at der bliver udskrevet valg. Det kunne jo være, at det blev en lang ventetid, det ved kun statsministeren, og ventetid slider. Derfor kan man lige så godt trække i arbejdstøjet, det er faktisk meget hyggeligere. Man har egentlig en ganske god fornemmelse, skulle jeg hilse og sige til dem, som ikke har prøvet det i ganske mange år, man har en god fornemmelse, når man har været inde og lave et forlig eller en aftale, hvor man føler, at forligspartenerne har set hinanden i øjnene og føler, at det er det rigtige, og hvor man så går ud og præsenterer det og har en god mavefornemmelse (*ordføreren ler*) – det er der jo nogle politikere, der lever på, jeg bryder mig ikke så meget om udtrykket, men nu har jeg brugt det – har en god fornemmelse i hele kroppen over den aftale. Det er faktisk rigtig rart, og oppositionen skulle prøve det, det er en rigtig god for-

nemmelse. Så behøver man heller ikke at få at vide af en eller anden spindoktor, at man skal gå og smile hele tiden, man gør det faktisk helt automatisk, det kommer sådan helt indefra.

Jeg synes, at vi skal trække i arbejdstøjet og sige, at vi glæder os rigtig meget til det nye folketingsår.

Kl. 13:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Jeg har noteret en række spørgsmål fra medlemmerne. I følgende rækkefølge vil de få ordet: Margrethe Vestager, Per Clausen, Henrik Sass Larsen, Ole Sohn, Morten Bødskov, Jonas Dahl, Morten Østergaard, Kirsten Brosbøl, Astrid Krag, Johanne Schmidt-Nielsen, John Dyrby Paulsen, Lone Dybkjær, Benny Engelbrecht, Karl H. Bornhøft, Julie Skovsby. Måske når vi alle disse spørgere, men det bliver i hvert fald i den rækkefølge.

Så er det fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:47

Margrethe Vestager (RV):

Jeg hørte, at fru Pia Kjærsgaard ønsker sig, at ro, orden og disciplin skal kendetegne folkeskolen. Jeg vil høre, om den samme målsætning gælder den måde, som regeringen håndterer sin magt på. For det, vi diskuterer i de her dage, er jo ikke så meget sundhedsvæsenet og priserne der, men mere om vores demokrati er sundt eller sygt. Derfor vil jeg gerne spørge fru Pia Kjærsgaard, hvordan fru Pia Kjærsgaard ser på en regering, der så helt åbenlyst ikke har respekt for hverken skatteydernes penge, for Folketinget ved samråd eller i Folketingssalen, når der bliver stillet spørgsmål, eller for Rigsrevisionen, som jo er et helt afgørende redskab, for at Folketinget kan kontrollere, hvad det er, der foregår.

Dansk Folkeparti og Radikale Venstre har mange punkter, hvor vi er dybt uenige, men jeg oplever, at vi trods alt deler en grundlæggende respekt for vores folkestyre og dermed også en grundlæggende interesse i at sætte foden ned, når der bliver skallet og valtet med den magt, som ministre besidder.

Kl. 13:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:48

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen jeg er slet ikke i tvivl om, at mit svar vil være et ganske, ganske oprigtigt svar, nemlig at jeg har stor respekt for Rigsrevisionen, jeg har stor respekt for folkestyret. Jeg har levet med det i ganske mange år. Jeg har altid haft den respekt. Jeg har altid haft en enorm respekt bare for det at komme ind på Christiansborg og være med herinde og gøre det bedst muligt. Så mit svar til fru Margrethe Vestager skal kun være, at jeg har meget stor respekt for folkestyret.

Kl. 13:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:49

Margrethe Vestager (RV):

Det er lige præcis af den grund, og fordi jeg oplever, at vi deler netop den værdi, nemlig respekten for folkestyret. Fru Pia Kjærsgaards tale var meget direkte, altså om, hvor vigtigt det er, at der er konsekvens i hele det politiske spektrum, som fru Pia Kjærsgaard netop har talt om. Så vil jeg spørge fru Pia Kjærsgaard: Hvad er så konsekvensen over for ministre og over for en regering, der synes at have mistet respekten for Folketinget, for Rigsrevisionen, for den magt, som er blevet dem givet? Bør det ikke have en konsekvens – for det første den konsekvens, at der bliver kastet lys over det, og for det an-

det den konsekvens, at der dermed kan drages politiske konsekvenser?

Kl. 13:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:49

Pia Kjærsgaard (DF):

Der er jo slet ikke nogen tvivl om, at man forsøger at kaste så meget lys over det, som det overhovedet kan lade sig gøre. Det er også derfor, at oppositionen, da hele den her sag begyndte, og det er godt og vel en uge siden, indkaldte til samråd. Jeg kan forstå, at der er kommet et ekstra samråd. Jeg kan forstå, at både udenrigsministeren og statsministeren er kaldt i samråd. Det synes jeg er helt i orden. Det er nogle af de virkemidler, vi har i den demokratiske proces inden for folkestyrets rammer, nemlig at vi netop stiller ministre til ansvar. Det har man gjort fra oppositionens side i Folketingets udvalg, i samråd. Jeg kan endda forstå, at det er åbne samråd, sådan at pressen omgående bliver orienteret. Ikke bare sådan, at man står og venter på, hvad de forskellige kommer ud og siger bagefter, men man kan sidde med ved bordet. Det synes jeg faktisk er en utrolig god demokratisk foranstaltning.

Men jeg må nok sige, at jeg heller ikke bryder mig om inkvisitionen. Jeg bryder mig bestemt ikke om, at man drager konklusioner, uden at man har hørt de berørte. Det tror jeg da også at fru Margrethe Vestager og jeg virkelig er dybt enige om, altså at man da bliver nødt til at høre, hvad de personer, som har været inddraget i den her proces, foreløbig kun i pressen, har at sige til folkestyret, som er fru Margrethe Vestager, mig og mange andre, der kunne tænkes at ville høre, hvad det var, der skete.

Jeg har svært ved at se, at det er et problem, som fru Margrethe Vestager forsøger at gøre det til.

Kl. 13:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:51

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, at man ikke skal drage forhastede konklusioner, men jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Pia Kjærsgaard, om hun ikke er enig med mig i, at det står helt klart, at der er sket en overbetaling af privathospitaler. Det står fuldstændig klart på nuværende tidspunkt. Det kan man altså godt have en holdning til, om man synes at det er i orden eller ej.

Det andet, jeg godt vil spørge ministeren – undskyld fortalelsen, og jeg kan se, at jeg er tilgivet den her gang alle steder, og det er dejligt – fru Pia Kjærsgaard om, er, om ikke hun synes, at der er noget helt, helt galt, når vi har haft en sundhedsminister, som har sagt én ting til sine partifæller og noget andet til Folketinget. Oven i købet er det vist sådan, at han har sagt sandheden til sine partifæller og noget, der ikke var sandheden, til Folketinget. Det er vel ikke acceptabelt. Det, at der var de to forskellige udlægninger af teksten, behøver man ikke at undersøge yderligere, det ligger helt klart allerede nu.

Kl. 13:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:52

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen jeg synes, at der er rigtig mange udlægninger af den her tekst. Først vil jeg sige til hr. Per Clausen, at jeg overhovedet ikke mener, at det er krystalklart dokumenteret, at der er sket en overbetaling.

Det er der vist kun nogle, der vil påstå, at der er. Det mener jeg ikke er krystalklart dokumenteret.

Det, der jo har været problemet med hensyn til de mange forklaringer – nu vil jeg godt tillade mig at forholde oppositionen lidt de mange forklaringer – er jo altså, at statsministeren, Lars Løkke Rasmussen, her til Ritzau for et par dage siden sagde, og det var den 4. oktober, at ja, altså, var der en overbetaling, der havde fundet sted, så var den på maks. 100 mio. kr. Hr. Ole Sohn sagde her for et par dage siden, at det var i nærheden af 1 mia. kr., og det er sådan det beløb, man har hørt igennem tiderne. Der er jo temmelig stor forskel på de beløb. Jeg kunne forstå, at hr. Villy Søvndal i går, da jeg var sammen med ham på TV 2 News, sagde det samme som statsministeren, at der nok lå en overbetaling på 100 mio. kr.

Det er altså svært at konkludere på det her, i forhold til hvad det egentlig er, der er sket. Derfor synes jeg stadig væk, at vi i den her sag, som Dansk Folkeparti jo ikke bare er ligeglad med, bliver nødt til at tage en dag ad gangen og se, hvordan det udvikler sig.

Kl. 13:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:53

Per Clausen (EL):

Nu går det jo så godt med at give fru Pia Kjærsgaard nye titler, så jeg vil undlade at stille det polemiske spørgsmål, som man godt kunne stille, nemlig om, hvad Dansk Folkeparti har gjort for at få denne sag belyst, for der synes jeg ikke at der har været så megen indsats.

Men jeg forstår faktisk ikke, at fru Pia Kjærsgaard siger, at det ikke står lysende klart, at privathospitalerne har fået overbetaling. Hendes egen sundhedspolitiske ordfører var i maj måned 2009 ikke i tvivl. Hun sagde: Privathospitalerne har fået overbetaling. Det har vi godt vidst. Det synes vi var i orden, fordi vi mente, at det var nødvendigt for at få et større udbud på privathospitaler. Altså, det har man vidst. Det siger fru Pia Kjærsgaard så i dag at hun ikke er sikker på. Det må vel også gøre lidt indtryk på fru Pia Kjærsgaard, at statsrevisoren har sagt det, embedsmændene i Sundhedsministeriet forsøgte at sige det i 2006. Da var den nuværende statsminister sundhedsminister, så der kunne munden jo lukkes på dem, eller det kunne i hvert fald blive slettet i tekstbehandlingsanlægget igen.

Men lige siden har de, som har forstand på det her, jo sagt, at der er sket en overbetaling. Vi har kun en sundhedsøkonoms ord – vedkommende har haft store økonomiske interesser i privathospitaler – statsministerens ord og så hr. Peter Christensens ord tidligere i dag for, at det ikke er sket. Alle andre er enige om, at det er sket. Det synes jeg godt at Dansk Folkeparti kunne forholde sig til.

Kl. 13:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:54

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen jeg vil sandelig meget gerne forholde mig til det. Altså, først og fremmest hvad har Dansk Folkeparti gjort for at sætte lys på den her sag? Jeg tror nok, at vi er nogle af dem, der er blevet spurgt aller mest og også i den kommende tid vil blive spurgt aller mest. Vi kunne sådan set godt allerede i Udvalget for Forretningsordenen have sagt, at nu lukker vi den her sag. Vi vil overhovedet ikke høre mere til den. Det har vi ikke gjort, for det har vi ikke fundet fornuftigt.

Der er jo mange sider af den her sag. Der er mange ting. Nu kommer hr. Per Clausen med noget om slettede mails. Jeg ved ikke, om der er nogen, der har slettet mails. Der er mange påstande i den her sag, som jeg tror er meget svære at dokumentere. Men igen synes

jeg, at vi skal høre hele systemet. Altså, jeg kan forstå, at statsrevisorerne skal have det op på deres næste møde, som jeg tror er i næste uge. Der er altså mange, mange instanser, hvor det her kommer for igen.

Men det er jo altså sådan, at det er ministeren, der efter loven skal sætte overliggeren. Det har ministeren så gjort – den daværende sundhedsminister – ved at lave et snit, hvor den betaling har fundet sted. Altså, jeg ved ikke, hvad man skulle have gjort, om man kunne have sat en grænse. Det tror jeg ikke, jeg tror det ville være utopi. Det tror jeg simpelt hen ikke kunne lade sig gøre.

Igen vil jeg godt tilbage til fru Margrethe Vestagers første spørgsmål og svare hr. Per Clausen: Jeg føler, at man i den grad forsøger at gøre den her sag langt større, end den muligvis er. Det, jeg bare siger, er: Lad os tage en dag ad gangen, lad os tage de samråd, lad os tage de møder, lad os se de indkaldelser. Vi har ikke konkluderet noget som helst i Dansk Folkeparti.

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 13:56

Henrik Sass Larsen (S):

I opfølgningen på den debat vil jeg give fru Pia Kjærsgaard ret i, at der hele tiden kommer nye oplysninger frem, og hvordan skal man vurdere dem, og hvad vil der ske?

Der er jo en enkel måde at lukke det på, som vi også fra hele oppositionens side har gjort opmærksom på i dag, nemlig ved fuldstændig nøgternt, som vi gør i vores forslag til vedtagelse, at sige: Lad os lade være med at politisere noget som helst, lad os stoppe debatten, forlade formodninger, udredninger, nye rygter og nye vin-klær, men lad os få en kompetent, fuldstændig tilbundsående undersøgelse af det for derefter at drage nogle konklusioner. Det er jo det, vi har foreslået i dag. Synes fru Pia Kjærsgaard ikke, at det ville være hjælpsomt for os alle sammen, endog også for Dansk Folkeparti, at vi fik tingene rigtig grundigt undersøgt, sådan som vi har fremlagt det her?

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:57

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er rigtigt, at det er det, man har fremlagt i dag, men for en uge siden ville man have samråd. Altså, det er da lidt forvirrende. For et par dage siden ville den nye statsrevisor, Socialdemokratiets gruppeformand, hr. Carsten Hansen, have en rigsretssag. Jeg kan se, at hr. Carsten Hansen ryster på hovedet, men det var i hvert fald det, jeg klart hørte i tv. Så der har været mange muligheder oppe. Jeg synes måske nok, at man lidt overbyder hinanden. Det er rigtigt, at man har fremsat det her forslag til vedtagelse i dag, men man havde altså en anden opfattelse for en uge siden.

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 13:57

Henrik Sass Larsen (S):

Jævnfør den tidligere debat om, hvilke midler man som Folketing kan tage i anvendelse for at få at vide, om der er sket et egentligt magtmisbrug eller andet, tager man jo alle de virkemidler i brug, som man overhovedet kan. Men det stærkeste middel og det, som egentlig ville være meget opklarende for os alle sammen, er jo at si-

ge, at vi tager det væk fra den politiske arena, og så kan vi komme til at diskutere alle de andre ting, som vi er uenige om, frem for at vi hele tiden skal i samråd, finde udvalg, så kommer der nye oplysninger og frem og tilbage. Lad os sætte nogle kompetente mennesker til at undersøge det til bunds, så der ikke er nogen som helst tvivl om noget som helst.

Man kan jo ikke bebrejde os, at vi prøver at indkalde til samråd og stiller spørgsmål. Det er jo en oppositions pligt at prøve at finde ud af, om tingene fungerer, som de nu engang skal. Derfor er tilbuddet fra hele oppositionen, at vi i dag simpelt hen lukker den sag, ved at fru Pia Kjærsgaard nu om 30 sekunder siger: Ja, lad os gøre det på den her måde. Så er vi jo fri for at politisere, så er vi fri for, at det bliver en del af det politiske spil. Vi sætter nogle kompetente mennesker til at undersøge det til bunds. Det er jo et tilbud, som jeg synes at det er svært at forstå at man ikke tager imod.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:59

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må stadig væk stille mig helt uforstående over for, at man ikke vælger de ting, der ligger lige for. Hvad kan man først gøre? Det er sådan meget typisk, kan man sige, og stadig væk helt i orden, at en første reaktion fra en politiker, når der er et eller andet oppe at vende, er at indkalde til samråd. Det næste samråd får vi så at vide skal være et åbent samråd. Nu vil man så have en undersøgelse, som man har stillet forslag om her i dag. Men jeg må da formode, at Folketingets politikere, der har ministre i samråd, også betragter sig selv som kompetente personer, der kan spørge ind til kernen. Og så afhænger det jo helt af, hvad ministrene svarer, hvad resultatet bliver af de samråd.

Jeg må spørge hr. Henrik Sass Larsen, som ikke lige kan svare, men jeg formoder, at det må være holdningen, om det betyder, at hvis man stemte det her forslag igennem i dag, kunne man bare aflyse alle samråd, for så var det ligesom på plads. Men så kan jeg slet ikke forstå, hvorfor man ikke fremsatte forslaget for en uge siden. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 14:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 14:00

Ole Sohn (SF):

Vi er nu i en lidt speciel situation, hvor vi kan se, at sagen udvikler sig dag for dag, og vi er faktisk i en situation, hvor det nu er to konservative ministre – den tidligere sundhedsminister Jakob Axel Nielsen og udenrigsministeren – der er ved at komme i klemme i en sag, som rettelig vedrører den forrige sundhedsminister, Lars Løkke Rasmussen. Vi kan se, at det i virkeligheden er de forkerte, der nu kommer i klemme, og alle forsøger at skubbe ansvaret fra sig, sådan at det er nogle embedsmænd, der måske kommer til at sidde med aben og ansvaret, som ellers helt åbenlyst er politisk i henhold til ministeransvarlighedsloven.

Var det så ikke bedre, at man tog tyren ved hornene og sagde: Hvorfor ikke lade nogle udenforstående personer træffe afgørelse i sagen? Og et af argumenterne er jo, at vi eksempelvis tidligere har haft et samråd i Finansudvalget med statsministeren, hvor statsministeren sagde, at der ikke havde været tale om overbetaling. Nu går der altså nogle måneder, og sagen presser sig på, og så siger statsministeren, som jo tidligere har været sundhedsminister: Jo, måske var der en overbetaling på 100 mio. kr.

Det, der er blevet konstateret, og som fru Pia Kjærsgaard ikke helt har forstået, er, at Rigsrevisionen jo sådan set *har* påpeget, at der har fundet overbetaling sted. Sundhedsministeriet har lavet en rapport, som *har* påpeget det. Ville det så ikke være klogest, at vi satte nogle uafhængige personer til at undersøge sagen?

Kl. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:01

Pia Kjærsgaard (DF):

Det må jeg jo altså sige ikke er Dansk Folkepartis opfattelse. Dansk Folkepartis opfattelse er faktisk, at det er ret useriøst at bruge den her debat i Folketinget til at diskutere det her problem i stedet for at tage det i Folketingets udvalg, hvor der kan indkaldes til samråd. Det ville da have været langt, langt bedre, hvis man havde brugt den her debat til at diskutere fremadrettet, hvad jeg egentlig også tror fru Helle Thorning-Schmidt forsøgte, indtil hun selvfølgelig skulle fremsætte det her forslag til vedtagelse på venstrefløjens vegne.

Vi skulle hellere snakke politik. Altså, hvad vil man med det her samfund? Hvad vil man gøre ved ghettoiseringen? Hvad vil man med den økonomiske politik, væksten, skolerne? Hvad vil man i det hele taget? Altså, det tror jeg egentlig der er en stor, stor forventning hos den danske befolkning om at man diskuterer – og nogle sidder måske derude og følger den her debat. Jeg tror, det her er meget, meget svært forståeligt stof for at sige det ligeud. Det kan også være svært for politikere, og det tror jeg også vi skal erkende.

Derfor tror jeg, at vi skal tage det en anden gang. Altså, om det bliver i dag eller om en uge eller for den sags skyld om 2 måneder, ændrer jo ikke sagen en tøddel. Hvorfor det her kissejav? Hvorfor den her skarpretterøkske? Er det, fordi der er tv på i dag, eller hvad er det? Altså, jeg synes ikke, det er seriøst.

Kl. 14:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 14:03

Ole Sohn (SF):

Altså, nu hørte jeg da fru Helle Thorning-Schmidt komme med en meget visionær tale om fremtiden, og jeg tror også der kommer en lidt senere på dagen, så der kommer visioner.

Men fru Pia Kjærsgaard må da også give fru Margrethe Vestager ret i, at demokratiet er helt afgørende. Derfor er det da også helt afgørende, at vi som parlament ser magthaverne, altså regeringen, efter i sømmene. Og når vi indkalder til samråd og så får urigtige oplysninger, har vi jo ikke mulighed for at kontrollere magthaverne, og det skal have konsekvenser. Konsekvenserne skal besluttes af et flertal i Folketinget.

Jeg kan forstå på Dansk Folkeparti, at man helst vil gøre det på et oplyst og uafhængigt grundlag. Så frem for at vi gør det på baggrund af en polemik mellem regeringen og oppositionen, var det da mere regulært, at man sagde: O.k., vi lægger det over i en uafhængig undersøgelseskommission. Så får vi sagen frem med alle dens facetter, og efterfølgende træffer Folketinget beslutning om, hvilke konsekvenser det i givet fald skal have.

Så kan vi senere diskutere regeringens ufinansierede skattelettelser og mangel på visioner for Danmarks fremtid – det skal der også være mulighed for – men det er da helt afgørende, at parlamentet, Folketinget, holder øje med, at magthaverne holder sig inden for rammerne.

Kl. 14:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:04

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, men jeg mener da bestemt også, at når man har indkaldt til samråd, må det være en opgave for de politikere, der har indkaldt til samråd, også at kunne drage konklusioner. Ellers havde man vel ikke gjort det?

Jeg vil altså stadig væk sige, at om det sker om en uge, om 14 dage, om 2 måneder eller måske om længere tid, hvad er så problemet i forhold til den her sag, som jo faktisk har verseret ganske længe, må man sige? Nu er den så er kommet frem igen, men det er jo ikke sådan, at riget går fuldstændig ned, hvis ikke man drager den konklusion, som venstrefløjens gerne vil have bliver draget i dag, og som jeg stadig væk synes er på et fuldstændigt grundlag.

Jeg skal ikke opfordre nogen til noget, men den her debat kan jo rejses i tide og utide. Altså, det er jo kun, fordi der er en åbningsdebat i dag, at man har grebet chancen. Så står man og taler i en lang ordførertale om rigets almindelige tilstand, hvorefter man smider et forslag til vedtagelse, som man stort set ikke har berørt i talen, på bordet.

Kl. 14:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:05

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Jeg ved ikke, om man kan sige, at grundlaget for at ønske en undersøgelseskommission er ufuldstændigt, som fru Pia Kjærsgaard siger. Det er jo en regering, hvis embedsførelse er under temmelig hårde anklager, hvis man ser på den her regeringsperiode i øvrigt, altså at en minister ikke fortæller sandheden hverken i samrådet eller i Folketinget, at der øjensynligt bliver begået benspænd for rigsrevisors muligheder for at se regeringen efter i sømmene, og at der er sat store spørgsmålstejn ved, om der har fundet overbetaling af privathospitalerne sted. Der er spørgsmålet så bare: Hvad gør man ved det?

Der er vores forslag fuldstændig i forlængelse af den danske befolknings ønsker, nemlig at man nedsætter en undersøgelseskommission. Det er den mest fair måde at gøre det på. Det vil jo gøre, at det fuldstændige billede af den her sag kommer frem, og jeg synes da også, det må være i Dansk Folkepartis interesse at få alle skeletterne ud af skabene, få diskuteret sagen i en undersøgelseskommission, hvor folk kan møde ind under vidneansvar med ordentlig retssikkerhed, ordentlige rammer for opklaringen af de her meget alvorlige anklager, som er rejst mod den her regerings embedsførelse.

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:06

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men jeg vil ikke forklejne det her. Det tror jeg heller ikke man på noget tidspunkt har hørt Dansk Folkeparti gøre. Vi har ikke fejlet det ind under gultæppet. Vi har ikke bare stillet os tilfreds med det brev, som blev afleveret til Udvalget for Forretningsordenen. Det er den ene side af sagen. Der er mange andre ting, slettede mails, som nogle siger, og overbetaling, som andre siger. Der er jo mange facetter i den her sag, men hvis vi nu forholder os til det, så synes jeg overhovedet ikke, at vi har forklejnet noget, for det er fuldstændig

rigtigt, en minister skal afgive en korrekt forklaring i Folketinget, derom ingen tvivl. Ja, rigsrevisor skal have sine ting. Men jeg synes stadig væk i forbindelse med de samråd, der er indkaldt til, at de spørgere, der har været oppe her, af respekt for sig selv da også lige skal afvente, hvornår det sker i løbet af oktober måned. Altså, hvad vil man mere?

Jeg opfatter det ærlig talt i dag lidt, som om man bare vil have pressen på det her, man vil gå triumferende herfra, man ønsker ikke at diskutere ghettoisering, skoler, vækstøkonomi, veteranpolitik, EU-politik, alle de ting, som jeg tror interesserer danskerne rigtig meget, og som jeg tror, man har en forventning om er de emner, vi tager op i dag.

Vi står her faktisk på baggrund af statsministerens redegørelse fra i tirsdags. Det er derfor, vi alle sammen står her i dag, og det må jeg så bare have så meget respekt for, at det er det, jeg i hvert fald forsøger at forholde mig til.

Kl. 14:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Og jeg beder om respekt for taletiden på 1 minut.

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:08

Morten Bødskov (S):

Det er en meget alvorlig sag, og det er jo ikke første gang, at oppositionen udtaler, at man ønsker en undersøgelseskommission i den her sag. Det har vi gjort gentagne gange, også før debatten i dag. Nu har vi muligheden for at få Folketinget til at tage stilling til det, og det er selvfølgelig derfor, at forslaget til vedtagelse er fremsat.

Et flertal i den danske befolkning ønsker ifølge Berlingske Tidende også at få den her sag undersøgt, og jeg kunne også forestille mig, at der, hvis man kiggede lidt nærmere på Dansk Folkepartis vælgere, ville være et flertal for at få den her sag undersøgt. Tilbudet til fru Pia Kjærsgaard er ganske enkelt, at hvis man vil have den her sag undersøgt til bunds, de meget alvorlige anklager, som er rejst mod ministres sandhedspflicht over for Folketinget, spindoktorernes arbejde i ministerierne, Rigsrevisionens muligheder for at få indblik i den her sag, på ordentlige, retssikkerhedsmæssigt korrekte måder, så er den eneste måde at gøre det på gennem en undersøgelseskommission. Hvis fru Pia Kjærsgaard er klar til at tilslutte sig det, så trækker vi indkaldelserne til samrådene.

Kl. 14:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:09

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, sådan må det jo nødvendigvis være, det er jeg faktisk godt klar over. Men en gang imellem får man jo nogle tilbud, som man føler det vil være rigtigt at afslå, og det gør jeg umiddelbart med det her. Det betyder stadig væk ikke, at jeg ikke er enig i, at der skal finde en undersøgelse sted, men foreløbig er det altså i Folketingets udvalg, hvor politikerne har indkaldt de respektive ministre. Jeg kan da godt forstå, at borgerne, danskerne svarer, sådan som de gør, for det har da været en sag, der har været meget medieombrust, det har været en sag, som er blevet drøftet og debatteret, uden at jeg vil sige, at det er nemt at forstå de enkelte detaljer. Det tror jeg der er rigtig mange der har svært ved.

Derfor tror jeg ikke, der sker noget som helst ved, at man ikke tager den beslutning i dag. Det tror jeg ikke der sker noget som helst ved, og jeg må stadig væk spørge hr. Morten Bødskov og andre: Jamen hvorfor lige i dag? Jeg forstår det ikke helt. Og jeg må stadig væk sige, at jeg jo har været med i mange ting i de 9 år, vi har været parlamentarisk støtteparti, og det er sket nogle gange, at Socialde-

mokratiet og venstrefløjten har skruet sig gevaldigt op i forhold til undersøgelseskommissioner og andre ting. Det er ikke første gang, jeg hører det her.

Kl. 14:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:11

Jonas Dahl (SF):

Fru Pia Kjærsgaard snakkede tidligere om, at det her ikke rigtig drejede sig om politik. Jeg vil bare sige, at jeg da i allerhøjeste grad synes, at det drejer sig om politik, når vi diskuterer overbetaling af en privat sektor, som man helt specifikt har forsøgt at skyde i gang fra regeringens side, fuldstændig uden at tage hensyn til statsfinanserne, fuldstændig uden at tage hensyn til, hvor man kunne få mest muligt for pengene. Det er da politik, så det vil noget, og jeg kan slet ikke følge fru Pia Kjærsgaard, når hun bliver ved med at sige, at det her ikke drejer sig om politik. Det her er nemlig politik, når det er rigtig politik.

Når vi nu har ministre, der har talt usandt på samråd, vi har ministre, der har talt usandt i spørgetimen, vi har skjulte rapporter, der forholdes Rigsrevisionen, vi har spindoktorer, der opfordrer til at slette kompromitterende mails, synes fru Pia Kjærsgaard så ikke, at det er rimeligt at komme til bunds i det her? Synes fru Pia Kjærsgaard ikke, at det er rimeligt, at Dansk Folkeparti nu langt om længe melder ud, hvad det rent faktisk skal have for konsekvenser, når man ikke bare én gang, men gentagne gange overtræder spillereglerne i demokratiet, spillereglerne for Folketinget?

Kl. 14:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:12

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, jo, men der er ingen tvivl om, at det skal undersøges, og jeg kan kun gentage, at jeg synes, det skal undersøges.

Så må jeg så lige anholde det, som hr. Jonas Dahl siger: mest muligt for pengene. Jeg tror i og for sig, at vi med hele den her øvelse har fået temmelig meget for pengene. Jeg tror, at der har været en enorm fordel i, at de offentlige sygehuse har skullet oppe sig, at de har følt, at der var lidt konkurrence, og jeg må stadig væk sige, at i forhold til den her overbetaling, hvor jeg igen – fordi jeg synes, at det er ret væsentligt – vil referere til, at statsministeren sagde den 4. oktober, at de private kan have fået op til 100 mio. kr. i overbetaling, hvor andre politikere, hr. Ole Sohn, længe har sagt, at det er 1 mia. kr. Det beløb har været slået op, uden at nogen som helst har haft nogen som helst begrundelse for at sige 1 mia. kr. Hr. Villy Søvndal sagde det også i går, 100 mio. kr. til de private sygehuse. Det er meget, meget svært at konkludere. Der er jo trods alt et vist spring.

Jeg må bare sige, at rigsrevisor jo konkluderer, at de private sygehuse har fået 3,5 mia. kr. i 7 år fra 2002 til 2008. Jeg skal sige, at det lyder af mange penge, men i det store samlede sundhedsbudget er det en forsvindende lille del.

Kl. 14:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jonas Dahl, og jeg skal igen indskærpe, at der er 1 minuts taletid.

Kl. 14:13

Jonas Dahl (SF):

Men fru Pia Kjærsgaard lægger jo netop her tallene på bordet. Man kan bare tage 25 pct. af det tal, som fru Pia Kjærsgaard netop har læst op, og så kan man sådan set forlænge det til 2008 og 2009. Så

nærmer vi os nemlig den ene milliard, som der gentagne gange er blevet nævnt fra oppositionens side. Vi tager sådan set bare udgangspunkt i de tal, de 25 pct., de gyldne haner, som fru Lene Espersen den 21. marts 2009 snakkede om at ville lukke for, de gyldne haner, som den borgerlige regering med den daværende sundhedsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, i spidsen havde åbnet for. Det er vel netop det, der er tale om, og det er jo kun de tal, vi kan tage udgangspunkt i, netop fordi regeringen hele tiden har forholdt oppositionen alle andre oplysninger. Så må man spørge sig selv: Er det et reelt demokrati, hvis man bliver ved med at nægte både Rigsrevisionen og oppositionen at få udleveret de tal og de rapporter, som der arbejdes med?

Når fru Pia Kjærsgaard bliver ved med at omtale, at det her skal undersøges, hvad er det så for en undersøgelse, som fru Pia Kjærsgaard henviser til? Vi har jo nu fra oppositionens side indkaldt til diverse samråd, men vi må også konkludere, at vi hidtil har stået i flere samråd, hvor vi har fået den ene usandhed efter den anden fra regeringens side. Hvad synes fru Pia Kjærsgaard om det?

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu blev det jo nævnt, hvad udenrigsministeren havde sagt. Udenrigsministeren får lejlighed til at forklare sig i det her samråd, og der synes jeg da bestemt at udenrigsministeren også skal gøre det. Det er hendes ansvar, hundrede procent. Det er en ministers ansvar, og ... Jeg tror lige, at spørgsmålets smuttede. Undskyld til hr. Jonas Dahl. I det sidste spørgsmål var der lige en pointe til sidst, altså i det lange spørgsmål.

Kl. 14:15

Jonas Dahl (SF):

I forhold til undersøgelsen: Vil Dansk Folkeparti bakke op om en undersøgelse? Fru Pia Kjærsgaard bliver ved med at nævne en undersøgelse, men uddyber det ikke rigtig. Vi har jo haft gentagne samråd med diverse ministre, og vi har gentagne gange fået den ene usandhed efter den anden. Hvordan skal vi som opposition kunne regne med de oplysninger, der nu kommer frem i et nyt samråd? Er fru Pia Kjærsgaard villig til at sætte handling bag sine ord?

Kl. 14:15

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det må det samråd jo konkludere, når det er forbi. Det kan vi da ikke stå og gøre i dag. Hvorfor indkalder man så til samråd, hvis man siger, at det hele er håbløst? Det kan man da ikke.

Kl. 14:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:16

Morten Østergaard (RV):

Fru Pia Kjærsgaard har sagt mange spændende ting, har sagt, at der er mange sider og mange påstande i den her sag om overbetaling af privathospitaler, og at det er svært forståeligt, og at det er vigtigt at høre hele systemet – et system, der jo i sagens natur ikke kan udtale sig på egne vegne, medmindre det sker i en egentlig undersøgelseskommission, hvor man udtaler sig under vidneansvar, for ellers skal man selvfølgelig være loyal over for sin minister. Så siger fru Pia Kjærsgaard: Der sker jo ikke noget ved at lade være med at sætte en undersøgelseskommission i gang i dag. Nej, det er jo det, der sådan set er problemet, altså sagens kerne, der sker netop ikke noget, hvis

man ikke er villig til fra politisk hold at sætte en undersøgelseskommission i gang.

For hvad er det, vi har oplevet ved samråd og i spørgetimer? Jo, det er, at regeringen svarer, som den har lyst til, ukorrekt, ufyldstgørende eller decideret i modstrid med virkeligheden, som tilfældet var med den daværende sundhedsminister i Sundhedsudvalget.

Derfor er det jo, at jeg vil sige til fru Pia Kjærsgaard: På et eller andet tidspunkt er man nødt til at drage en konsekvens, hvis en regering ikke bare skal kunne skalte og valte med de regler, som vi har, og med den måde, som det parlamentariske folkestyre fungerer på. Man er jo nødt til at drage en konsekvens, for hvis man ingenting gør i dag, er det fuldstændig korrekt, som fru Pia Kjærsgaard siger, nemlig, at så sker der ikke noget.

Kl. 14:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:17

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen jeg synes, at det er sådan en omvendt en, hr. Morten Østergaard kommer med, for det, jeg spurgte om, var: Hvorfor lige præcis i dag? Altså, om der går 1 uge, om der går 14 dage, eller om der går 2 måneder, ændrer intet i den her sag, intet! Det var det, jeg sagde.

Så må jeg sige, at selvfølgelig skal der drages en konklusion, det er klart. Ministeren skal ikke svare ufyldstgørende, og hvis et flertal i Folketinget mener, at en minister gør det, skal der drages en konklusion, sådan er det. Det kan ikke være anderledes.

Kl. 14:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:18

Morten Østergaard (RV):

Spørgsmålet er jo, om et flertal i Folketinget har det synspunkt. Det er derfor, vi konsekvent afæsker fru Pia Kjærsgaard et svar om, hvad Dansk Folkeparti mener. Altså, man skal læse de oplysninger, der er kommet frem, meget selektivt for ikke at kunne konstatere, at vi i hvert fald har fået en beklagelse fra udenrigsministeren over, at der er svaret forkert i Folketinget, og at vi har fået at vide, også fra den nuværende sundhedsminister, at man beklager, at man ikke har leveret oplysninger til rigsrevisor på det rigtige tidspunkt. Så må vi jo selv vurdere, hvad man skal lægge til grund for de udtalelser, der er kommet i dag fra den tidligere sundhedsminister, hvor man i hvert fald benægter eksistensen af en rapport i et samråd, som man tidligere i forbindelse med et udvalgsspørgsmål har bekræftet var færdiggjort.

Der er det bare, at spørgsmålet så er: Hvad mener Dansk Folkeparti om alt det her? Skal ministre bare kunne svare i øst og i vest? Er det ligegyldigt, hvad vi spørger om i spørgetimen eller under samråd? Er det ligegyldigt, hvad rigsrevisor beder om? Skal man bare kunne skalte og valte med det?

For jeg synes, at det her er lurepasseri. Det var jo også Dansk Folkepartis statsrevisor, der erklærede sig inhabil, da statsrevisorerne skulle tage stilling til rigsrevisionsrapporten. Hvornår kommer det tidspunkt, hvor Dansk Folkeparti er villig til at stå vagt om det parlamentariske folkestyre og stå vagt om, at regeringen ikke, bare fordi den har magten, kan skalte og valte med oplysninger til Folketinget, som den vil?

Kl. 14:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:19

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må altså lige sige, at når statsrevisoren blev erklæret inhabil i den sag, var det, fordi man samtidig sad i regionernes bestyrelse, som har med sygehusene at gøre. Det var udelukkende af den årsag. Det er bare til hr. Morten Østergaards oplysning. Jeg skal ikke drage formanden ind i det her, men jeg tror, at han vil kunne give mig ret.

Så må jeg sige med hensyn til samrådene: Jamen jeg kunne jo faktisk i forhold til det, hr. Morten Østergaard siger, sige, at Dansk Folkeparti bare lader være med at møde op, vi gider ikke at komme til de samråd, vi sætter os på vores kontorer og laver noget arbejde, eller vi tager et møde ude i landet. Vi skal nok drage en konklusion, det skal vi nok gøre.

Jeg må bare sige, og det vil jeg stadig væk fastholde, at på en dag som denne, hvor vi diskuterer statsministerens åbningsredegørelse, mener jeg ikke, at det er seriøst, at man kommer med det her forslag til vedtagelse, som man vil have et flertal for, og som man gerne vil have Dansk Folkeparti med i, samtidig med at man har indkaldt til det samråd. Det synes jeg oprigtig talt ikke det er.

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 14:20

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg synes, det, der står tilbage nu, efter at vi har lyttet til fru Pia Kjærsgaards svar på den stribe af spørgsmål, der har været om Dansk Folkepartis holdning i hele den her sag, er, at vi ikke kan få at vide, om Dansk Folkeparti er enige med Venstres ordfører, som jo meget klart sagde, at der ikke har fundet overbetaling sted, eller om Dansk Folkepartis formand er enig med sin sundhedsordfører, som i maj 2009 meget klart sagde i Politiken, at der har fundet overbetaling sted – endda med henvisning til sådan den politisk-ideologiske baggrund for det, nemlig ønsket om at sparke gang i den private sektor.

Det er jo her, hele det politiske kommer ind i billedet, og her er jeg meget enig med hr. Jonas Dahl i, at det, som fru Pia Kjærsgaard siger ikke handler om politik, da i allerhøjeste grad er et politisk spørgsmål, som vi altså også forsøger at få svar på fra Dansk Folkeparti her. Har der eller har der ikke fundet overbetaling sted ifølge Dansk Folkeparti? Og hvilke konsekvenser skal det have, hvis det er tilfældet?

Kl. 14:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:21

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror, at jeg vil forholde mig sådan til alt det om overbetaling, at ministeren – i det her tilfælde sundhedsministeren, altså den forhenværende sundhedsminister, den nuværende statsminister – skar igenem, fordi der skulle være en overligger. Altså, hvad skulle man gøre? De daværende amter ville give noget, privathospitalerne ville have noget andet, og i henhold til loven skar ministeren igenem. Sådan er det. Den forhenværende sundhedsminister, nuværende statsminister forholder sig til, hvad jeg har sagt et par gange og godt vil gentage: Der kan have været en overbetaling på maksimum 100 mio. kr. Der er så blevet nævnt beløbet 1 mia. kr. I går blev der faktisk også i en debat i »Deadline« nævnt 500 mio. kr. af en, der siges at have forstand på de dele. Der er mange forskellige tal på det her, så jeg tror, man skal være meget forsigtig med at konkludere, hvad der er det rigtige. Sagen er jo, at det var noget, der var nødvendigt, no-

get, der skulle gøres. Og jeg må stadig væk fastholde, at jeg faktisk tror, at det på bundlinjen har været rigtig godt for hele sundhedsvæsenet, at det her skete. Jeg tror, at det i sidste ende, hvis man gør tallene op, har været rigtig godt.

Kl. 14:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 14:22

Kirsten Brosbøl (S):

O.k., så det har været godt, at der har fundet en overbetaling sted. Er det det, vi hører fru Pia Kjærsgaard sige nu? For det synes jeg sådan set er en ret interessant oplysning i forhold til den politiske del af hele den her sag – hvis Dansk Folkeparti i virkeligheden mener det samme, som jo altså så har været regeringens baggrund for at overbetale privathospitalerne, nemlig at man har ønsket at skubbe den private sektor i gang. Er det sådan, vi skal forstå fru Pia Kjærsgaards svar? For så anerkender fru Pia Kjærsgaard jo, at der har været en overbetaling, som man kunne have fået en stribe operationer for i det offentlige system, hvis man havde ladet være med den her overbetaling. Kunne man have undgået den her overbetaling? Det er jo det, der er det interessante politiske spørgsmål. Jeg vil gerne bede fru Pia Kjærsgaard bekræfte: Har der fundet den overbetaling sted, og synes Dansk Folkeparti, at det var en god idé?

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes slet ikke, man kan konkludere det, som bliver sagt fra ordførerens side. Altså, det er manipulation af værste skuffe.

Det, jeg siger – og det vil jeg godt tilbage til – og som jeg også synes at statsministeren faktisk sagde meget rigtigt i går, da fru Helle Thorning-Schmidt kørte frem med det samme, som fru Kirsten Brosbøl nu gør, er: Hvad med patienten? Er det ikke patienten, vi skal have i centrum? Er det ikke utrolig godt, at 350.000 patienter er blevet opereret – patienter, som ellers ikke ville være blevet opereret – fordi de har fået den her tid på først 2 måneder og derefter på 1 måned, hvor de kunne komme ind og få afhjulpet deres lidelse?

Det er der, jeg faktisk mener, at det i sidste ende har været godt, fordi det offentlige sygehusvæsen så har skullet oppe sig, der er kommet mere gang i tingene, og patienterne er blevet opereret.

Kl. 14:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Astrid Krag.

Kl. 14:24

Astrid Krag (SF):

Jamen så fik vi da slået fast, at fru Pia Kjærsgaard er fuldstændig enig med sit eget partis hr. Kristian Thulesen Dahl, der allerede tilbage i 2009 sagde til Ritzau, at der havde fundet en overbetaling sted, og at det var det hele værd. Det er godt at høre, at fru Pia Kjærsgaard også er så klar i mælet her i dag. Det var faktisk den første ting, jeg ville have spurgt om. Det kan jeg jo så springe over nu.

Jeg synes, at den her sag handler dels om respekt for folkestyret og vores demokrati, dels om respekt for skatteborgernes penge. Det er jo den del, som hele den her sag med Rigsrevisionen drejer sig om. De har udtalt en kritik af, at man ikke har udvist en tilstrækkelig respekt for skatteborgernes penge. Fru Pia Kjærsgaard sagde tidligere, at det jo er en forsvindende lille del af de samlede sundhedsbudgetter, hvis vi snakker om 100 mio. kr. Nu kan jeg forstå på fru Pia

Kjærsgaard, at det også kan være 500 mio. kr. Det er altså mange penge både først og sidst på måneden. Det er mange penge bevidst at kanalisere over i et privat sundhedsvæsen i stedet for at bruge dem i vores eget offentlige sundhedsvæsen. Derfor vil jeg bare spørge fru Pia Kjærsgaard, om hun synes, at den her konklusion om, at overbetalingen har været det hele værd, er udtryk for ordentlighed og respekt for skatteborgernes penge.

Kl. 14:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:25

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg har meget svært ved at tage det alvorligt, når man bliver ved med at slynge tal som 100 mio. kr., 500 mio. kr. og 1 mia. kr. ud, og jeg tror ikke rigtig, at nogen folketingspolitikere kan give et klart svar. Jeg tror faktisk overhovedet ikke, der er nogen, der kan gøre det. Men jeg vil stadig væk sige, at det, der er sket i forhold til privathospitalet, har været en meget god ting for patienterne, og det er faktisk patienterne, som Dansk Folkeparti sætter i højsædet. Det har været utrolig vigtigt, at 350.000 mennesker har kunnet komme ind og blive opereret, fordi de er blevet henvist til behandling i privat regi – mennesker, som ellers ikke ville have haft mulighed for det. Det synes jeg har været en rigtig god idé, og jeg tror, at patienterne er tilfredse med det.

Kl. 14:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Astrid Krag.

Kl. 14:26

Astrid Krag (SF):

Det er jo et herligt krumspring at gøre det her til et spørgsmål om patienterne. Altså, der bliver for tiden fyret folk på de offentlige sygehuse, fordi de offentlige sygehuse har behandlet for mange patienter. Det er altså den måde, man har valgt at skruer systemet sammen på. Det tjener i hvert fald ikke patientens tarv. Det kunne man have valgt at gøre anderledes. Men lad nu den del af sagen ligge. Jeg skal heller ikke stå og gøre mig til dommer over beløbet. Nu tog jeg bare to beløb, fru Pia Kjærsgaard selv har nævnt, nemlig 100 mio. kr. og 500 mio. kr.

Hvis vi så tager den anden del af sagen, altså det, der ikke handler om manglende respekt for skatteborgernes penge, men det, der handler om respekt for folkestyret, så bliver jeg nødt til at spørge fru Pia Kjærsgaard: Hvad er det, der mere skal til, før Dansk Folkeparti vil være med til en undersøgelse? Hvad er det, der skal komme frem i pressen i morgen eller på det samråd, der bliver indkaldt til, før Dansk Folkeparti vil være med til en undersøgelse? Vi har haft en minister, der har stået her i salen og givet vildledende oplysninger til Folketinget. En anden minister har i et samråd løjet en rapport væk, der i 2 ½ måneder havde ligget færdig i et ministerium, og Rigsrevisionen er blevet forholdt oplysninger, de ifølge dansk lov har al ret til at få for at kunne røgte deres hverv med at holde øje med, hvordan man forvalter magten fra regeringens side. Hvad er det mere, der skal til, for at fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti vil støtte, at vi får en tilbundsående undersøgelse?

Kl. 14:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg skal bede om, at man undgår højrestet tale nede fra ministerbænken, så ordføreren kan høre spørgsmålet. Ordføreren.

Kl. 14:27

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan ikke sige mere, end jeg allerede har gjort. Hvem ved? Måske kommer der noget nyt frem i morgen. Det kan man jo aldrig nogen sinde vide, vel? Nu er det meget sarkastisk og meget ironisk sagt, men så er det jo lige før, hr. Carsten Hansen måske kunne få ret i sin rigsretsanalyse. Altså, der har jo været mange bolde i luften i den her sag, også i forhold til hvad der skulle gøres, og som sagt er det altså ikke første gang gennem Dansk Folkepartis år som parlamentarisk støtte for regeringen, at jeg hører, at nu skal der sættes en undersøgelse i værk.

Jeg vil ikke afvise noget som helst. Det gør jeg ikke i dag. Det vil jeg godt sige. Men jeg synes stadig væk, at vi skylder hinanden og ikke mindst de ministre, der er kaldt i samråd, at høre, hvad det konkret er, de har at sige. Vi har ikke hørt det nu. Vi har hørt det sagt til pressen. Vi har ikke hørt det sagt til folketingspolitikere, og jeg synes faktisk, at det er respekt for folkestyret, hvis man gør det.

Kl. 14:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:28

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Fru Pia Kjærsgaard siger, at vi ikke ved nok til at drage entydige konklusioner i den her sag, og det er jo sådan set rigtigt nok. Det kan alligevel undre lidt, synes jeg, at fru Pia Kjærsgaard antyder, at der slet ikke har fundet overbetaling sted. Det er i hvert fald i lodret strid med, hvad Dansk Folkepartis egen sundhedsordfører, fru Liselott Blixt, sagde til Politiken i maj 2009. Da var sundhedsordføreren meget klar i mælet og sagde, at ja, der har helt klart været overbetaling.

Men o.k., fru Pia Kjærsgaard siger, at vi ikke ved nok om sagen. Det er rigtigt, og det er vel lige præcis derfor, at vi skal have en uvil dig undersøgelse. Der er jo en alvorlig sag. Det er jo alvorligt, hvis der er blevet brugt skatte kroner på at putte en masse penge ned i lommerne på nogle direktører eller nogle ejere af nogle privathospitalet, som kunne være gået til sundhed for skatteborgerne. Jeg går ud fra, fru Pia Kjærsgaard er enig i, at det er en alvorlig sag.

Hvad er det, der er så farligt ved en undersøgelse? Det vil jeg spørge fru Pia Kjærsgaard om. Når det nu er sådan, at vi ikke kan drage entydige konklusioner – det er fru Pia Kjærsgaards egne ord – hvorfor så ikke få en undersøgelse?

Kl. 14:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:29

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror ikke, jeg kan komme meget nærmere ind på det, end jeg har været i de mange svar, jeg har givet. Jeg har fået mange spørgsmål af samme slags under den her forhandling. Jeg må bare sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen, at hendes bemærkning om, at man har puttet dem ned i lommerne på nogle direktører for privathospitalet, må være en typisk Enhedslistebemærkning, som jeg helt vil overlade til Enhedslisten.

Kl. 14:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:30

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er helt i orden, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard. Jeg vil spørge ordføreren, hvad der så skal til for at få sådan en undersøgelse. Hvis

nu vi i samrådet heller ikke får afklaret den her sag, hvad er det så, der skal til, for at Dansk Folkeparti kan bakke op om, at vi får en uvildig undersøgelse af den meget alvorlige sag, som vi diskuterer i salen i dag, nemlig om der har været overbetaling, hvor stor den overbetaling har været, og hvor længe regeringen har vidst det – åbenbart også hvor længe Dansk Folkeparti har vidst det, for i hvert fald har Dansk Folkepartis egen sundhedsordfører jo med egne ord vidst det lige fra starten?

Jeg vil spørge fru Pia Kjærsgaard: Hvad skal der til?

Kl. 14:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Pia Kjærsgaard (DF):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen siger hvis og hvis og hvis, vi ikke får nogen ordentlige svar; hvis nu der kommer noget andet frem – hvis og hvis og hvis. Det kan jeg da ikke konkludere noget om i dag. Det kan jeg da ikke sige noget som helst om. Jeg kan bare konstatere, at Dansk Folkeparti møder frem, og så vender alle de andre ordførere blikket mod Dansk Folkeparti, når vi sidder i det samråd, pressen gør det sikkert også, og spørger: Hvad gør vi så? Og det konkluderer vi på det tidspunkt.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:31

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det. Jeg bemærkede, at fru Pia Kjærsgaard i sin ordførertale forlangte ro, orden og disciplin i folkeskolerne. Man kunne måske ønske, at Dansk Folkeparti startede med at skabe ro, orden og disciplin i regeringen. Jeg har bedt en af vores medarbejdere om at lave en lille liste over, hvor mange gange Dansk Folkeparti har holdt hånden over regeringen i forskellige sager, og den liste er faktisk temmelig lang. Den fylder en hel del sider. Det kunne godt være, at noget af den disciplin kunne oprettes ved, at Dansk Folkeparti havde modet til at gå ind og sige, at når der er en sag, så undersøger vi den, og vi undersøger den til bunds. Ikke noget med at sige, at vi måske undersøger den på et eller andet tidspunkt, om 2 måneder, eller hvornår det er, næh, vi undersøger den nu, hvor vi har muligheden for det – med det samme.

Kunne det ikke være en god idé? Jeg må ærligt complimentere fru Pia Kjærsgaard, for fru Pia Kjærsgaard sagde på et tidspunkt, at det her skal undersøges. Kunne vi så for søren ikke komme i gang med den undersøgelse? Eller er modstanden mod den undersøgelse et udtryk for, at Dansk Folkeparti er bange for, hvad undersøgelsen vil afdække? Er fru Pia Kjærsgaard bange for, at den vil afdække betydelig overbetaling til privathospitalerne? Og så snakker vi ikke om 35.000 brystkræfttilfælde, der kunne have været undersøgt, men vi snakker måske om mange, mange flere. Eller er det, fordi fru Pia Kjærsgaard virkelig mener, at udenrigsministeren er en stor belastning for regeringen, og at det bare ikke skal komme frem?

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg gør opmærksom på, at hvis alle spørgerne bruger et halvt minut for meget, når de sidste spillere ikke at komme til. Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:33

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu skal man jo ikke glemme, at der faktisk har været en grundig behandling fra rigsrevisors og fra Statsrevisorernes side af den her sag. Det er, som om det er fuldstændig nyt, at det er noget helt nyt opstået. Det er det jo overhovedet ikke, overhovedet ikke, ikke det mindste.

Jeg må altså sige til hr. John Dyrby Paulsen, der åbenbart har en hel liste over, hvor mange gange vi har holdt hånden over regeringen, at så kunne jeg også udarbejde en hel liste over, hvor mange gange venstrefløjens har råbt højt og villet have undersøgelseskommissioner og dommere, og jeg ved ikke hvad. Det er ikke sket få gange. Meget af det har været useriøst, utrolig useriøst. Jeg tror sådan set ikke, hvis man spørger regeringen, at den har helt den samme opfattelse, altså at Dansk Folkeparti bare sådan har holdt hånden over eller under regeringen.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. John Dyrby Paulsen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:34

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, det sidste tror jeg vi er mange der er enige med fru Pia Kjærsgaard i. Jeg tror såmænd også, regeringen er meget glad for, at fru Pia Kjærsgaard og hendes parti har holdt hånden over regeringen adskillige gange og ved adskillige lejligheder.

Men tilbage til den her konkrete sag. Fru Pia Kjærsgaard har altså helt klart sagt, at der skal en undersøgelse til, men om det bliver om 2 måneder eller om 6 måneder, eller hvornår det nu bliver, er ikke så vigtigt for Dansk Folkeparti. Hvorfor søren er det dog ikke vigtigt for Dansk Folkeparti at få undersøgt det her med det samme og få afdækket, hvad der er sket i den her sag, hvad årsagen er til de her besynderlige meldinger, vi har fra ministre i regeringen – også meget centrale ministre. Det må da kunne være med til at disciplinere den her besynderlige regering, også set ud fra Dansk Folkeparti synspunkt. Det må da være i fru Pia Kjærsgaards interesse.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:35

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen vi gør jo det, som vi i Dansk Folkeparti finder er rigtigt i forhold til folkestyret, i forhold til vores egen position, i forhold til hvad der er ret og rimeligt, naturligvis. Jeg har overhovedet ikke sagt, at det er ligeegyldigt, men jeg har sagt, at det da er besynderligt, at det lige finder sted i dag.

Altså, det her er jo ikke en sag, der løber nogen vegne. Det mener jeg heller ikke den skal, overhovedet ikke, men jeg finder det noget odiøst, at man rejser sagen i dag med et forslag til vedtagelse, hvor oppositionens leder, som det hedder, statsministerkandidat fru Helle Thorning-Schmidt, først holder et langt indlæg om politik – det er fint, det er det, vi gerne vil – og så slutter af med et forslag til vedtagelse, som udelukkende har med det her at gøre, hvorefter venstrefløjens alene skyder løs på det.

En gang imellem kunne man godt ønske sig nogle forslag fra Venstre og Konservative, der ville dreje sig om noget andet, men det skal man jo nok ikke gøre; det er jo selvfølgelig venstrefløjens opgave. Men jeg synes bare, det er besynderligt, at man ved en debat om en åbningsredegørelse overhovedet ikke på noget tidspunkt har forholdt sig konkret til statsministerens åbningsstale.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:36

rigsminister, der ikke taler sandt, at vi har en statsminister, der siger: Det kan da godt være, at der har fundet en vis overbetaling sted, det har nok bare været 100 mio. kr. Det fatter jeg i øvrigt ikke at statsministeren sagde, men det er så, hvad det er. Vi har en rigsrevisor, der ikke har kunnet få papirerne, og som så siger efterfølgende, at det ikke havde ændret på hans konklusion. Nej, det havde det ikke, for konklusionen var jo, at der havde fundet en klar overbetaling sted. Det er jo det, man hele tiden glemmer at tilføje.

Kl. 14:36

Lone Dybkjær (RV):

Jamen, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, det er selvfølgelig, fordi det, der foregår, er dybt seriøst. Vi står over for en regering, der ikke kommer med de oplysninger, den bliver bedt om. Vi står over for en udenrigsminister, der – sådan undskyldende – efterfølgende siger, at hun ikke fik svaret på det spørgsmål, der blev stillet, selv om det var temmelig tindrende klart, hvad der blev spurgt om. Hun har jo været ude med undskyldninger en gang før, da hun ikke svarede på det spørgsmål, der blev stillet. Vi står over for en statsminister, der pludselig siger: Nå ja, hvis der nu har været en overbetaling, så har det nok bare været 100 mio. kr. – sådan »tænk på et tal«. Vi har en rigsrevisor, der ikke har fået de nødvendige papirer, og en tidligere sundhedsminister, hr. Jakob Axel Nielsen, der påstår, at den rapport, som man har efterlyst, ikke eksisterede, og at han i hvert fald ikke kendte noget til den.

Det er jo derfor, vi er lidt optagede af det. Det er jo, som fru Margrethe Vestager sagde helt fra starten, de grundlæggende vilkår for demokratiet, der pludselig bliver sat spørgsmålstegn ved, og det er derfor, vi er interesserede i at finde ud af og afdække, hvor dybt infiltreret Dansk Folkeparti er i magtapparatet. Er det virkelig sådan, at man holder hånden under regeringen, uanset hvad der sker? Er man i virkeligheden bare en del af regeringen? Det er vi jo nogle der indimellem mener man er. Men indtil videre har man da sagt, at man ikke var det. Det er det, vi gerne vil have afdækket, og derfor spørger vi Dansk Folkeparti: Hvad kan I leve med?

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:37

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror selvfølgelig fuldstændig på det, når fru Lone Dybkjær og fru Margrethe Vestager fra Det Radikale Venstre siger, at det her alene drejer sig om soberhed og folkestyre, og at nu skal vi endelig passe på, at vi ikke gør noget i forhold til de her ting. Jeg tror virkelig, det er rigtigt, selvfølgelig gør jeg det. Det kunne jeg ikke drømme om at drage i tvivl, overhovedet ikke, og slet ikke, når Det Radikale Venstre fremfører det på den måde.

Men jeg må bare sige, at jeg så simpelt hen ikke forstår, at man ikke også tager det seriøst, at man har indkaldt ministre i samråd, og at det er åbne samråd, hvor hele pressen vil være til stede, og hvor venstrefløjnen aktivt vil være til stede. Jeg skal love, at Dansk Folkeparti nok også aktivt skal være til stede. Jeg tror, at de samråd finder sted i løbet af oktober måned. Hvad er problemet i forhold til i dag? Det er bare det, jeg spørger om. Jeg fatter det oprigtig talt simpelt hen ikke.

Svar mig lige på det der med, at det alene skulle være på grund af, at man er så ren og pur og nu virkelig vil stå vagt om folkestyret. Hold da op!

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Lone Dybkjær for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:38

Lone Dybkjær (RV):

Jamen det er jo det, der undrer mig, nemlig at fru Pia Kjærsgaard kan sige, at hun simpelt hen synes, det er i orden, at vi har en uden-

rigsminister, der ikke taler sandt, at vi har en statsminister, der siger: Det kan da godt være, at der har fundet en vis overbetaling sted, det har nok bare været 100 mio. kr. Det fatter jeg i øvrigt ikke at statsministeren sagde, men det er så, hvad det er. Vi har en rigsrevisor, der ikke har kunnet få papirerne, og som så siger efterfølgende, at det ikke havde ændret på hans konklusion. Nej, det havde det ikke, for konklusionen var jo, at der havde fundet en klar overbetaling sted. Det er jo det, man hele tiden glemmer at tilføje.

Altså, jeg forstår ikke, at fru Pia Kjærsgaard ikke kan tage det seriøst. Det er jo ikke, fordi vi andre er renere eller noget som helst andet – det har ikke noget som helst med det at gøre. Også tidligere regeringer har jo måttet få foretaget undersøgelser, nogle af dem med fantastisk resultat, f.eks. er der ligefrem kommet en rigsretssag ud af det. Det er jo ikke noget nyt, at man gør det.

Når vi bliver ved med at indkalde til samråd, er det naturligvis, fordi vi har opdaget, at vi aldrig får sandheden i første omgang; ikke en eneste gang har vi fået sandheden i første omgang. Derfor ville det jo være enklere, hvis man kunne gå direkte til konklusionen, så vi kunne komme til at tale om det, som vi faktisk er ret optagede af. Og derfor har vi fremsat ret mange forslag til reformer, nemlig om rigets almindelige tilstand. Det kan vi ikke på den her måde.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det spørgsmål. Jeg beder også denne spørger om at holde tiden. Nu er der fire, der ikke får mulighed for at tage ordet, fordi man hele tiden bruger for lang tid. Det er lidt ærgerligt.

Så er det ordføreren. Værsgo.

Kl. 14:40

Pia Kjærsgaard (DF):

Det kan nogle gange være svært at holde ro og disciplin og orden i Folketinget, så hvordan skal det ikke gå i folkeskolen? Altså, det kan virkelig være et problem, det kan jeg jo høre her i dag.

Men lad mig sige én ting: Konklusionen er jo sådan set draget med hensyn til overbetaling eller ikke overbetaling. Altså, Statsrevisorerne og Rigsrevisionen har haft den sag, og jeg vil simpelt hen ikke acceptere, at fru Lone Dybkjær lægger Dansk Folkeparti ord i munden, som at det er i orden, at en minister ikke taler sandt. Det har vi overhovedet ikke givet udtryk for, tværtimod, og det vil jeg godt gentage her. Det er ikke i orden, det må en minister ikke, det står klart i ministeransvarlighedsloven. Det passer simpelt hen ikke, at jeg eller andre fra Dansk Folkeparti på noget tidspunkt skulle have sagt det, overhovedet ikke.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der 6 minutter tilbage, og det giver mulighed for to korte bemærkninger. Det bliver først hr. Benny Engelbrecht og derefter hr. Karl H. Bornhøft. Først hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:41

Benny Engelbrecht (S):

Det forslag til vedtagelse, der er fremsat af oppositionen, er tydeligvis ubekvemt for fru Pia Kjærsgaard, men sandheden er jo fra tid til anden ubekvemt. Og sandheden om sagen om overbetaling er jo ikke bare, at sygehuse er blevet overbetalt, men bl.a. også, at der er blevet givet fejlagtige oplysninger i samråd, at der er givet forkerte svar i denne høje sal, og ikke mindst, at der er blevet forholdt Rigsrevisionen informationer. Og så er det vel ikke underligt, at vi i oppositionen siger, at så bliver vi nødt til at tage et spadestik dybere.

Fru Pia Kjærsgaard har sagt meget klart og tydeligt, at i sidste ende kommer alle til at se på Dansk Folkeparti, når der f.eks. holdes et samråd, og se på, hvad Dansk Folkeparti så konkluderer, men sandheden er jo blot den, at når Dansk Folkeparti åbenbart selv mener, at

den her overbetaling måske har været gavnlig, så må man spørge, om vi rent faktisk får en uafhængig vurdering, når vi holder os til samråd og spørgsmål her i salen og ikke tager spadestikket dybere.

Kl. 14:42

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:42

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, jeg stod sådan lidt og tænkte, at det egentlig er lidt ærgerligt, at hr. Benny Engelbrecht kommer på så sent, for jeg kunne se, at det var et af de her maskinskrevne, fabrikerede spørgsmål, som er givet oppe fra Socialdemokratiets Nyhedstjeneste. Spørgsmålet er jo altså stillet adskillige gange, det er bare lidt for sent, og jeg kan ikke svare andet end det, jeg har svaret hele dagen. Men hr. Benny Engelbrecht har måske et nyt spørgsmål eller kan gentage det spørgsmål, der står på det stykke papir der.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Benny Engelbrecht for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:43

Benny Engelbrecht (S):

Mit papir er godt nok håndskrevet, men jeg vil gerne tage noget af det frem, som jeg selv har siddet og udarbejdet, og det er rent faktisk en fuldstændig oversigt over alle de mange gange, Dansk Folkeparti rent faktisk har dækket over regeringen. Det var nemlig ikke en medarbejder, som hr. John Dyrby Paulsen sagde før, det var faktisk mig, der i går satte mig ned og prøvede at finde ud af det.

Nu kan vi ikke nå det hele her i dag, men jeg bemærkede rent faktisk, at fru Pia Kjærsgaard sagde, at vi kun dukkede op med use-riøse ting. Det vil altså sige, at vi kan konstatere, at det f.eks. er use-riøst at begynde at grave i et grundlovsbrud, som er begået af en tidligere skatteminister, at det er useriøst at grave i det, når man har haft en beskæftigelsesminister, som har vildledt Folketinget i spørgs-målet om 300-timers-reglen, osv. osv. Antallet af sager er jo ganske mange, og derfor er spørgsmålet:

Hvor mange gange endnu skal vi opleve, at Dansk Folkeparti forholder borgerne, forholder Folketinget muligheden for at grave det dybe spadestik, der skal til, for at vi kan finde ud af, om der er blevet givet fejlagtige oplysninger, om vi er blevet forholdt oplysninger her i Folketinget, altså med andre ord, at der ikke er blevet vist rimelig respekt for folkestyret.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:44

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan forstå, at hr. John Dyrby Paulsen og hr. Benny Engelbrecht har fælles sekretær, der har lavet den her liste, eller også er det også fra Socialdemokratiets Nyhedstjeneste, og det er helt legalt.

Men det er jo sådan, at for at give en næse og for at drage konklusioner og for at gøre et eller andet skal man have et flertal, og så- dan et har der jo også været. Længere er den ikke.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste spørger – og i hvert fald hvis der er to spørgsmål, bliver det den sidste – er hr. Karl H. Bornhøft. Værsgo.

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Jeg tror, fru Pia Kjærsgaard skal være glad for, at hun ikke skal læse min håndskrift, for så ville vi da muligvis få problemer.

Men det, jeg har lyst til at sige her, er, at det jo ikke er mere end et par dage siden, at hr. Kristian Thulesen Dahl på fjernsynet blev bedt om at beskrive udenrigsministerens adfærd i den her sag, og jeg vil sige det på den måde, at det svar eller mangel på samme, hr. Kristian Thulesen Dahl leverede, var der formodentlig ikke nogen af os andre, der kunne have gjort bedre. Derfor vil jeg udtrykke min med- følelse med DF, der skal leve med også at skulle stå til ansvar for det her.

I den sammenhæng har jeg alligevel brug for at få at vide fra fru Pia Kjærsgaard: Når fru Pia Kjærsgaard siger, at vi må konkludere efter samrådet, skal jeg så forstå det sådan, at vi fra nu af skal til at konkludere efter samrådene, eller vil fru Pia Kjærsgaard være så venlig at fortælle mig nu, hvornår vi så kan konkludere sammen? For vi ville da frygtelig gerne gøre det sammen, så den her sag ikke skal fortsætte i al for lang tid.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:46

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen jeg tror da bestemt, at der er en interesse for at få en konklusi- on på den her sag, absolut, og det har jeg jo også lovet at Dansk Fol- keparti naturligvis vil være medvirkende til. Jeg synes fortsat bare, og jeg kan kun gentage det, at tingene skal belyses ordentligt, og at den forurettede skal have lejlighed til at udtrykke sine synspunkter, for sagen er kun blevet behandlet gennem pressen indtil nu. Sådan må det vel være.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 14:46

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. I den her sag bliver det jo meget svært for forurettede at udtale sig, for det er ret mange borgere i Danmark, der med rette kan føle sig forurettet.

Men når jeg nu ikke kan få et præcist svar på den her del af det, vil jeg godt bede fru Pia Kjærsgaard svare på et andet spørgsmål. Det drejer sig om det enkle faktum, at statsministeren i går meget præcist sagde, at da parterne i forbindelse med indgrebet i 2006 ikke kunne blive enige, måtte han bruge sin hjemmel til at gribe ind. Spørgsmålet er helt enkelt: Kan fru Pia Kjærsgaard bekræfte, at statsministeren ikke havde pligt til at gribe ind, men at det var en mulighed, og at det var et politisk valg, som statsministeren valgte at træffe i henhold til gældende lovgivning?

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:47

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men der er vi sådan set tilbage ved patienterne, og det er næsten det bedste at tale om, for hvis ikke det var sket, havde der nok ikke været det frie valg. Sådan er det jo også. Og vi i Dansk Folkeparti er altså faktisk rigtig, rigtig glade for, at der er det frie valg. Det er det, der er det væsentlige. Jeg er faktisk meget glad for, at jeg som afslut- ning på alle de mange spørgsmål, som jeg tror har været lidt svære at

følge med i for mange, kan sige, at det for Dansk Folkeparti er helt afgørende, at vi har det frie valg, og at patienterne har mulighed for at blive opereret inden for en måned – det var først 2 måneder, men nu er det 1 måned. Det er den mulighed det er blevet besluttet at give, og det synes jeg faktisk er konklusionen på det her, og det er den allerbedste konklusion.

Jeg er godt klar over, at Socialistisk Folkeparti og også Socialdemokratiet helst vil have, at det kun skal gå gennem de offentlige sygehuse, og er der ikke plads, bliver folk bare nødt til at vente. Der har vi altså en anden opfattelse: Det er fint, at det er det offentlige, der betaler, men at man kan blive henvist til et sted, hvor man kan blive opereret inden for en måned. Den mulighed havde ikke foretaget, hvis ikke det her var sket.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, vi er nået til SF's ordfører, og det er hr. Villy Søvndal.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Villy Søvndal (SF):

Danmark har brug for ny fremgang. Vi skal have skabt nye arbejdspladser, vi skal have skabt ny vækst til gavn for både erhvervsliv og lønmodtagere, og vi skal turde satse på uddannelse. Flere skal have en uddannelse, end tilfældet er i dag, og de skal have en bedre uddannelse end i dag.

Vi skal skabe mere viden, vi skal skabe nye ideer gennem forskning, og vi skal have den nye viden i arbejde, så vi bliver mere produktive og mere innovative. Vi skal udvikle det velfærdssamfund, som har gjort Danmark stærkt. Vi skal have et samfund, hvor alle har en chance, og hvor ingen bliver ladet i stikken. Det kan lade sig gøre, men det kræver, at vi forstår alvoren i den situation, vores land befinder sig i. De lette løsnings tid er forbi, nu er tiden inde til at handle.

I tirsdags talte statsministeren, og det var på mange måder en god tale, i hvert fald retorisk. Det var i hvert fald en lang tale. Men jeg synes ikke, der kom nogen svar på, hvad vi stiller op med de udfordringer, vi står med her og nu. Statsministeren opstillede en række mål, men det er alt sammen noget, der skal nås i 2020, 2030 eller 2050. Statsministeren kommer altså ikke selv til at stå på mål for nogen af de flotte målsætninger, for til den tid er statsministeren jo for lang tid siden ude af dansk politik. Måske nyder han et velfortjent otium, måske har han fundet en ny plads i samfundet – hvem ved? Måske direktør på et privathospital, men det er jo ikke til at sige med sikkerhed.

Danmark står foran store udfordringer, eller problemer om man vil, og lad os være ærlige: Mange af dem er desværre selvskabte. Danmark har tabt alt, alt for mange arbejdspladser i byggeriet, i industrien og mange andre steder, og der er gjort alt, alt for lidt for at skabe ny vækst. Andelen af unge danskere, der får en ungdomsuddannelse, er faldet, vi halter nu bagefter lande som Polen og Ungarn, og det skete endda i de år, hvor der var opsving i Danmark. Vi er et af blot to lande, hvor andelen med ungdomsuddannelser simpelt hen er faldet.

Endnu et eksempel: Danmark er ikke længere i front på klimaområdet. Danske job inden for klima- og energiområdet ryger til udlandet, og det er prisen for flirten med Lomborg og de mange år med en slatten og uambitiøs indsats. Som den tidligere statsminister sagde: Vi tog fejl. Det betyder, at vi simpelt hen rutsjer baglæns på en række af de vigtige dagsordener. Vi taber terræn, og det nytter ikke, at statsministeren fralægger sig ansvaret og kaster al skyld på den internationale krise, for den døjer de som bekendt også med i de øvrige lande. Det er jo netop derfor, den er international.

Dansk økonomi er i krise, fordi regeringen og Dansk Folkeparti gav skattelettelser – mest til de rigeste – som der ikke var råd til. Og undskyld mig: Derfor får det også lidt komikkens skær, når bankdirektørens og privathospitalernes gavmilde giver, statsministeren, nu kræver et opgør med gavesystemet.

Foran os ligger et stykke regulært arbejde, der skal udføres. Danmark er et stærkt land, og vi kan nå utrolige resultater, når vi hjælpes ad. Men det kræver både hårdt arbejde, ansvarlighed og nye ideer, og det kræver en ny ledelse af Danmark. Danmark er nemlig klar til forandring.

I SF har vi sammen med Socialdemokraterne opbygget en stadig stærkere alliance, som har udviklet solide politiske svar på tidens udfordringer, og vi er nu klar til at skabe de forandringer. Vi er klar til at skabe en ny dynamik i Danmark, men vi vil ikke gøre det alene. Vi vil gerne række hånden ud til alle de gode kræfter i vores samfund, som vil være med.

En af hovedingredienserne i opskriften på at få Danmark op i gear er uddannelse. Det er helt afgørende for dansk konkurrenceevne, at vi ligger i top, når det handler om uddannelse, ellers taber vi kapløbet om fremtidens velstand. SF's hjerte banker for den danske folkeskole. Den er vejen til succes, og den er vejen til fiasko. Det barn, der bliver tabt i folkeskolen, får det meget svært i et moderne samfund, og derfor skal vi have en fagligt stærk folkeskole, der også kan være løftestang for de børn, der ikke er vokset op i hjem med meterlange bogreoler og radioen tunet ind på P1.

Kl. 14:53

Men det får vi kun, hvis vi prioriterer folkeskolen og tager den alvorligt. Det er simpelt hen ikke godt nok at sige, at Danmark skal være nr. 7 på en eller anden liste i år totusindoggrønlangkål, når virkeligheden ude i kommunerne er, at der skæres ned på skolerne. I fire ud af fem kommuner skæres der ned på skolerne, og mange steder er det ret blodigt. Så sent som i dag er der kommet tal fra Ritzau, der taler om voldsomme nedskæringer på folkeskolen.

I SF vil vi satse på folkeskolen – ikke om mange år, men her og nu. Vi har brug for en reform af folkeskolen, hvor vi løfter det faglige niveau og sikrer, at alle børn tidligt lærer at læse, skrive og regne, og hvor vi ikke glemmer at styrke børnenes kreative sider. Derfor vil en ny regering indføre tolærerordninger i dansk og matematik i folkeskolens mindste klasser, lektiehjælp og læsehjælpengaranti. Det kan vi regne med, når SF kommer med i en regering.

Danmark har brug for vækst og nye arbejdspladser. De seneste år har vi set, hvordan byggeriet er gået i stå og lyset er blevet slukket for sidste gang for mange på fabrikkerne. Dygtige medarbejdere har fået fyresedlen, det har skabt utryghed i mange danske familier, og det har gjort vort land fattigere. I en situation med et spirende opsving kan det være dødsensfarligt at bremse for hårdt op, for vi risikerer at sætte Danmark i stå.

SF har sammen med Socialdemokraterne fremlagt et solidt bud på, hvordan vi skaber både vækst, nye job og holdbarhed i dansk økonomi. I første omgang fremrykker vi investeringer, sætter gang i byggeriet og skaber nye private arbejdspladser, og senere, når væksten er tilbage, beder vi danskerne om at arbejde lidt mere, så vi får skabt holdbarhed i dansk økonomi. Hvis vi i gennemsnit arbejder 1 time mere om ugen eller 12 minutter mere om dagen, vil det forbedre dansk økonomi med 15 mia. kr. Altså: Først gang i væksten og så sammen arbejde os ud af krisen. Det er ikke en let løsning, men det er en fair løsning, som betyder, at vi kan undgå de massive nedskæringer på skoler, børn, handicappede og ældre.

Det Danmark, som jeg arbejder for, er kendetegnet ved et sundt og stærkt erhvervsliv. Vi har en fælles opgave på tværs af partiskel i at udvikle gangbare svar på, hvad Danmark skal leve af i fremtiden. Med en moderne erhvervspolitik vil vi skabe en ny og bæredygtig vækst. I stedet for at fortsætte de gamle og ineffektive erhvervsstøtteordninger skal vi turde satse de steder, hvor vi har den bedste posi-

tion og den bedste vinderchance i den globale konkurrence. Det er vi parate til med målrettet støtte og skattefradrag for virksomhedernes klimainvesteringer.

Hvis vi fortsat skal have et højt velfærdsniveau i Danmark, skal vi gå foran på områder som energiteknologi, miljøteknologi, biotek og sunde fødevarer. Derfor er det også helt håbløst, at regeringen har skåret programmer til udvikling af energiteknologi ned til sokkehøderne. Sådanne nedskæringer skaber altså ikke nye arbejdspladser, tværtimod.

Vi har en af verdens bedste offentlige sektorer, og det skal vi blive bedre til at udnytte erhvervsmæssigt. Ved at samarbejde mere med erhvervslivet kan vi skabe en endnu mere intelligent offentlig sektor og skabe løsninger, der også kan sælges i udlandet. Vi skal f.eks. bruge vores plejesektor som et springbræt for et nyt erhvervsventyr inden for velfærdsteknologi, og så skal vi i et tæt samarbejde med erhvervslivet udvikle Danmarks brand som en grøn nation – en nation, der er åben over for omverdenen og går foran på miljøområdet, også i forhold til menneskerettigheder.

På SF's landsmøde fastslog Steen Riisgaard, Novozymes' direktør, at erhvervslivet ikke er bange for SF, og det er jeg glad for. Han havde i øvrigt glemt at spørge skatteministeren, om han måtte optræde på SF's landsmøde, men jeg tror nu, han troede, at det måtte man godt i et land med ytringsfrihed uden at spørge statsmagten. Jeg vil gerne kvittere og sige, at SF heller ikke er bange for erhvervslivet. Vi har en fremragende dialog med store dele af erhvervslivet, og den dialog vil vi selvfølgelig fortsætte og udbygge.

Selv om klimaspørgsmål ikke fylder det samme på mediernes dagsorden, som de gjorde under klimatopmødet, er problemerne desværre ikke blevet mindre. Vi har stadig en bunden opgave i at reducere vores forbrug af CO₂, og vi skal have omlagt vores energiforbrug til vedvarende energi. Klimakommissionen har lavet et rigtig flot stykke arbejde, som viser, at det ikke er dyrere at gå den grønne vej end at gå den sorte, og det er også positivt, at Klimakommissionens formand så klart har slået fast, at der er masser af danske job i kommissionens forslag. Målsætningen om at blive fri af olie og gas i 2050 deler vi. Men skal målet nås, skal vi have klare anvisninger, klare delmål og også en diskussion om, hvilke virkemidler vi bringer i kraft.

Lad mig til sidst knytte et par bemærkninger til situationen i ghettoerne. Vi har på det seneste været vidne til en række episoder med skud, påsatte brande og utilpassede unge, som laver hærværk og ballade og skaber utryghed. Situationen er alarmerende, når politiet advarer om, at det er jungleloven, altså den stærkes ret, der råder i ghettoerne. Vi skal aldrig nogen sinde acceptere, at det er dem med de største muskler eller dem med de fleste penge, der får lov til at bestemme, hvad der er lov og ret i et område. I Danmark gælder den danske lovgivning. Vi vil aldrig acceptere parallelle retssystemer, hvor familier handler tingene af på egen hånd, når det handler om vold, trusler, røveri og anden kriminalitet.

Vi er som altid klar med løsninger, som løfter de unge ud af kriminaliteten med uddannelse og med praktikpladser. Det er løsninger, som betyder, at flere kommer i beskæftigelse og færre i banderne. Men lad mig sige det meget tydeligt: Vi er også klar til at bruge jernnåven, så de mennesker, der chikanerer og truer andre, mærker en omgående konsekvens. Der skal sættes ind med politi døgnnet rundt, til der igen er tryk og respekten for myndighederne genoprettet. Vi skal have bedre beskyttelse af vidner. Ingen bør undlade at vidne af frygt for repressalier, og vi skal støtte civilsamfundet ved at uddanne tillidsofficerer, som kan være bindeled mellem borgere og myndigheder og løse konflikter, inden tingene eksploderer.

Jeg vil sige til statsministeren, at der efter vores opfattelse er brug for en national kriseplan, som kan genskabe trygheden og sikre fremgangen i de udsatte boligområder. Derfor opfordrer jeg til, at regeringen indkalder alle Folketingets partier til et bredt samarbejde.

Regeringen og Dansk Folkeparti lovede danskerne at få styr på integrationen, men det lykkedes ikke; de magtede det ikke. Regeringen og Dansk Folkeparti har været ensidigt optaget af at forbedre økonomien for de mest velhavende i vores samfund, mens ghettoområderne får lov til at sejle deres egen sø. Den prioritering betaler vort samfund i dag en høj pris for, så også på det punkt er der brug for forandring.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig 18, der har indtegnet sig for korte bemærkninger til ordføreren. Jeg læser lige navnene op, og hvis der er nogen, der ikke er med, må man trykke på knappen. Det er: Peter Christensen, Henriette Kjær, Pia Kjærsgaard, Simon Emil Ammitzbøll, Line Barfod, Colette L. Brix, Hans Kristian Skibby, Torsten Schack Pedersen, Jacob Jensen, Kristian Thulesen Dahl, Sophie Løhde, Peter Skaarup, Frank Aaen, Mads Rørvig, Kristian Jensen, Anne-Mette Winther Christiansen, Flemming Damgaard Larsen og Erling Bonnesen.

Intet tyder på, at vi kan nå dem alle sammen, men i det omfang man holder sig inden for tidsrammen, giver man altså nogle af sine kollegaer mulighed for at stille spørgsmål og hr. Villy Søvndal mulighed for at komme med svar. Og tiden starter først, når jeg sætter mig ned.

Den første, der får ordet, er hr. Peter Christensen. Værsgo.

Kl. 15:02

Peter Christensen (V):

Tak for det. Under mit ordførerindlæg og den efterfølgende debat kom det jo til at stå meget klart, at SF fandt et system, hvor patienterne har nogle rettigheder og kan gå over i det private, hvis de skal vente mere end 1 måned, absurd; det blev kaldt absurd. Derfor har Socialdemokratiet og SF jo også planer om at lave en differentieret ventetidsgaranti.

Jeg kunne godt tænke mig høre lidt fra hr. Villy Søvndal om, hvilke patientgrupper der skal til at vente længere. Vi ved, at det er folk med grå stær, men hvad med hofter og andre former for lidelser? Hvem er det, der skal vente længere?

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:03

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, det er vigtigt for hr. Peter Christensen at få fat på det generelle billede, nemlig at det, vi gør i »En Fair Løsning«, er, at vi bruger rigtig mange penge til at forbedre vores sundhedsvæsen. Jeg forstod, at hr. Peter Christensen havde været inde at kigge på tallene, og han kan derfor formentlig også genkende, at vi hvert år tilfører sygehuse 3,1 mia. kr. Det er rigtig meget, også i forhold til det, regeringen har gjort. Og det gør vi jo for at undgå de lange ventelister, der er på vores sygehuse.

Det, der bekymrer os med hensyn til de livstruende sygdomme, er det lange forløb, indtil man bliver diagnosticeret, så en behandling træder i kraft. Det siger Kræftens Bekæmpelse også: at det er der, problemet ligger. Men det er så rigtigt, at vi synes, der er forskel på at stå med en livstruende sygdom og ikke kunne blive behandlet og at stå med en mere almindelig sygdom, hvor man godt kan vente. Og i et sundhedssystem som det nuværende, hvor der er patientgrupper, der ikke får den behandling, de skulle have, er der nogle, der betaler, fordi man ikke er villig til at prioritere. Det tør vi godt.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Peter Christensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:04

Peter Christensen (V):

Jeg er meget enig i, at det er vigtigt at prioritere kræftbehandling – derfor sætter vi også penge af til det – men det ændrer jo ikke ved, at danskerne i dag ved, at uanset hvad det er for en lidelse, de bliver ramt af, har de den her tryghed, hvis de skal vente mere end en måned.

Der synes jeg da det ville klæde SF at være lidt præcis, med hensyn til hvilke lidelser det er, der ikke skal være omfattet af den her garanti. For jeg kan jo forstå, at grå stær nu er blevet sådan en almindelig lidelse, hvor man godt kan vente lidt længere, og springfinger er også blevet nævnt på et tidspunkt. Jeg synes da, at det ville være passende lige at prøve at sætte lidt ord på, hvad det er for grupper, der skal til at vente længere, og om det bare er nogle ganske få eller mange, som skal fritages for den nuværende patientrettighed. Det ændrer sådan set ikke ved, hvor mange penge man giver til det offentlige sundhedsvæsen, for dybest set koster det jo ikke noget at give de her danskere den tryghed, hvis det er sådan, at det offentlige kan levere behandlingen inden for 1 måned. Så jo flere ressourcer, man giver til det offentlige, jo nemmere er det sådan set at beholde den her garanti.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:05

Villy Søvnald (SF):

Det skyldes jo nok et grundlæggende forskelligt syn på situationen, som den er i dag. Jeg synes, det er et meget stort ord at tage i sin mund at beskrive den nuværende situation som en situation, der er karakteriseret af tryghed. Det, vi hører fra Kræftens Bekæmpelse – senest, da vi spillede ud med S og SF's fælles kræftplan – er, at ventetiden, inden behandlingen går i gang, er alt for lang, og at det gør, at vi mister nogle mennesker.

Det andet er, at hvis man kigger på de medicinske afdelinger med de ældre langtidsmedicinske patienter, er det jo ikke ordet tryghed, der i første omgang falder en i tankerne; det er nedskæringer på tilbuddet til de ældre patienter, der ligger og venter på vores langtidsmedicinske afdelinger på sygehuse, vil jeg sige til hr. Peter Christensen.

Kigger man på psykiatrien som det tredje store område, er der igen nye tal på ventetiden til psykiatrien og ikke mindst børnepsykiatrien. Så jeg synes ikke, der er tale om tryghed. Men så har hr. Peter Christensen jo ret med hensyn til de generelle bemærkninger – der skal vi være enige, når vi er det – at det er klart, at S og SF's plan for sundhed vil betyde væsentlige forbedringer i forhold til den nuværende situation på sygehuse; der er jeg helt enig med hr. Peter Christensen.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Henriette Kjær.

Kl. 15:06

Henriette Kjær (KF):

Det var en tale, der kom vidt omkring, men der var ikke et ord om udlændingepolitikken. Når jeg nu spørger til den, er det, fordi jeg ikke er helt sikker på, hvad der egentlig er SF's politik på det område.

I Politiken den 8. august dette år var der en artikel, der hed »SF er truet af opgør om udlændingepolitik«. Nu citerer jeg fra den, selv om der er brugt mindre pæne ord, men det er altså et citat fra Politiken, hvor et gruppemedlem siger:

»Ledelsen siger, at vi går ind for en stram udlændingepolitik.

Men det er jo bare ord. Der er kun meget få, der i virkeligheden mener det. Generelt er der i gruppen en holdning om, at den måde, SF har rykket sig på i udlændingepolitikken, er til at brække sig over. Folk er mætte, simpelthen«, siger et folketingsmedlem, der ikke ønsker at lægge navn til af frygt for konsekvensen af at lægge sig ud med partiledelsen.«

Her troede jeg jo, at hr. Villy Søvnald er sådan en flink mand, som man ikke skal være bange for, men det er der nogen der er.

Men nu beder jeg altså om at få at vide: Står man fast på den stramme udlændingepolitik, eller er det blot et skalkeskjul?

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:07

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil først og fremmest godt bekræfte fru Henriette Kjær's generelle indtryk af mig; der er ingen grund til at være bange. Hver gang vi møder en konservativ, der er i havsnød, kan jeg love, at SF er en af de tryggeste havne. Vi er altid præget af omsorg for andre. Vi vil hjælpe, hvis vi overhovedet får mulighed for det. Så kom endelig, hvis der er noget, vi kan hjælpe med.

Med hensyn til udlændingepolitikken er der ikke skygge af tvivl om, hvad SF mener. Så længe, jeg er formand for det her parti, fungerer det sådan, at vi går ind og laver aftaler. Vi har lavet en fremragende integrationsaftale med Socialdemokraterne i august 2008. Vi står ved alt, hvad vi har lavet, i den aftale, og det betyder, at det bliver en kommende regerings politik – og sådan er det.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Henriette Kjær for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:08

Henriette Kjær (KF):

Det er jeg så ikke helt sikker på, for der er altså også et andet citat fra menneskerettighedsordfører hr. Kamal Qureshi. Han siger:

»Hvis du spørger i SF, så er svaret, ja, 24-års-reglen bør fjernes. Men det er bare ikke den politiske virkelighed lige nu. Reglen er frede i første valgperiode. Men når den er overstået, starter vi forfra.«

Det tyder jo på, at man har lagt den strategi, at man vil fortælle vælgerne her op til et valg, at man står fast på den stramme udlændingepolitik, men når man så kommer til magten, er der et stort ønske i SF's folketingsgruppe om at få ændret den politik. Vi bliver altså nødt til at få svar på, om det er taktikken.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:09

Villy Søvnald (SF):

Det vil man også få. Jeg er i øvrigt glad for alle spørgsmål vedrørende en kommende regering, for de har jo stor relevans, om man så må sige. Men jeg tror, at man i hele den her diskussion først og fremmest skal være opmærksom på, at når vi går ind og laver en aftale og er opmærksomme på de vanskeligheder, der er i den, er det klart, at vi ikke gør det for sjov skyld.

Jeg kan fuldstændig berolige fru Henriette Kjær med, at når hun læser en eventuel kommende regerings regeringsgrundlag, vil der stå, at de nuværende regler, for så vidt angår 24-års-reglen og tilknytningskravet, vil blive videreført i sin nuværende form. Så vil fru Henriette Kjær kunne vende tilbage til de konservative, der måtte

være i tvivl, og konstatere, at det, de sagde, var rigtigt nok, nemlig at den aftale, de har lavet, står de ved.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:09

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen hr. Villy Søvndal er en bluffmager, også når det drejer sig om udlændingepolitikken. Der er slet ingen tvivl om, at det bare er for at lokke vælgerne til stemmeurnerne, og når valget er overstået, kommer alt det, som fru Henriette Kjær lige har stået og skitseret, op. Der er adskillige eksempler, og jeg behøver bare at nævne Holbergskolen, hvor hr. Villy Søvndal skulle være tough on crime og måtte trække i land.

Behøver jeg nævne den bemærkning, som kom som en af de første fra hr. Villy Søvndal, nemlig at Hizb-ut-Tahrir skulle skride ad helvede til? Undskyld, jeg ved ikke, om man må sige det i Folketinget, men man må gerne sige det på forsiden af Jyllands-Posten. Det var, hvad hr. Villy Søvndal sådan på en lidt svulstig måde udtrykte.

Det, der jo bare er ved det, er, at der intet sker efterfølgende – intet. Hizb-ut-Tahrir har lige holdt et kæmpe møde i København, hvor man så alle deres modbydeligheder, og hvor man så, hvad det var for en forsamling. Dansk Folkeparti går ind for at forbyde den organisation, det er det eneste rimelige, og det er gjort i andre lande. Desværre kan vi ikke få andre partier med.

Men jeg må indrømme, at da jeg så den der »Hizb-ut-Tahrir kan da bare skride ad helvede til« fra hr. Villy Søvndal – jeg ville aldrig have udtrykt mig på den måde, men det er altså hr. Villy Søvndals måde at sige tingene på – var det lige, som om jeg så et lille lys i mørket. Men som med alt muligt andet, stemmer hr. Villy Søvndal jo bare imod, når det kommer i Folketingssalen. Fup og svindel og ikke spor andet!

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det udtryk, der blev brugt et par gange, normalt ikke er tilladt i Folketinget, men da det var et citat fra noget, der var bragt et andet sted, har man lov.

Så er det hr. Villy Søvndal, værsgo.

Kl. 15:11

Villy Søvndal (SF):

Først og fremmest tak til fru Pia Kjærsgaard for de pæne ord. Det er jo altid dejligt at have en politisk kollega, der omtaler en så pænt.

Men det, der egentlig er vores ønske i den her debat, er at tegne en helt anden front end den, Dansk Folkeparti er optaget af. Jeg er egentlig også glad for spørgsmålet, fordi jeg tror, det er fantastisk vigtigt at være helt præcis på det her. I modsætning til Dansk Folkeparti, der har en almindelig sådan fjendtlig indstilling til alle mennesker, der kommer hertil fra bestemte områder i verden, har vi et helt anderledes syn. Vi vurderer ikke mennesker på deres religion, deres tro, deres etnicitet, deres påklædning eller deres spisevaner. Det mener vi den enkelte selv må bestemme i et frit samfund.

Det, der for os er afgørende, er, om man deltager på den demokratiske bane eller ej. Når vi har en organisation som Hizb ut-Tahrir, der helt konsekvent ønsker religion over politik, som ikke er enig i kvinders ligestilling, som ikke er enig i synet på børn og synet på demokrati og synet på kvinders deltagelse i demokratiet, fører vi den samme kamp mod dem, som vi fører mod alle andre reaktionære strømninger i det her land.

Så er det rigtigt, at vi ikke er med på et forbud. Vi er heller ikke med på et forbud mod nazistpartiet, og det er heller ikke, fordi vi holder af dem, men det er, fordi vi tror, det er rigtigt godt at få dem

frem til jordens overflade, så vi kan se, hvor grimt det ser ud i virkeligheden, og så bekæmpe det derfra.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 15:13

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er floskler og ikke spor andet, altså bare ord. Og det er så nemt at komme med ord, det er straks sværere, når der skal handling til. Jeg synes faktisk, den ligger lige for, når hr. Villy Søvndal har udtalt sig så konkret om Hizb ut-Tahrir.

Men det er altså så typisk, at det bare er noget, man siger, og man kunne aldrig nogen sinde tænke sig at efterleve det. Jeg synes fortsat, at organisationer, der virker ved eller udøver vold, skal forbydes i det danske samfund. Og så kan det for min skyld være fuldstændig ligeegyldigt, om det er Hizb ut-Tahrir eller nazisterne, eller hvem det er. Det synes jeg ville være ret og rimeligt.

Men altså, jeg må bare endnu en gang konstatere, at hr. Villy Søvndal slår et stort brød op, men ikke rigtig gør noget ved tingene. Derfor synes jeg også, at fru Henriette Kjærers spørgsmål var særdeles relevant, for det er ikke andet end vælgerbedrag. Man har et bagland, der ikke vil acceptere, at man ikke laver tingene om efter et valg, og det synes jeg vælgerne skal vide. Det er simpelt hen fup fra hr. Villy Søvndals og Socialistisk Folkepartis side, og man har bare gjort det, fordi den der hær af spindoktorer og fokusgrupper, som hr. Villy Søvndal og SF omgiver sig med, ligesom har rådet ham til, at sådan skulle det nok være. Det er smart, men tingene kan også blive for smarte. Er det ikke rigtigt? vil jeg spørge hr. Villy Søvndal.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:14

Villy Søvndal (SF):

Igen vil jeg sige tak for de pæne ord, de er næsten overstrømmende.

Må jeg ikke godt sige, at det er en ganske speciel situation at stå på en talerstol og blive bebrejdet, at man siger ord. Undskyld mig, men mig bekendt er det den bedste anvendelse af en talerstol, og det var i øvrigt også det, fru Pia Kjærsgaard lige var i gang med, så det synes jeg er en underlig beskyldning.

Så vil jeg foreslå, at vi laver en folketælling i Dansk Folkeparti og SF, for Dansk Folkeparti er sådan meget optaget af de spindoktorer, SF har. Skal vi ikke prøve at tælle dem og se, hvem der har flest? Jeg medgiver, at det kan virke, som om vores er mange – jeg tror, det er, fordi de er rigtig dygtige. Men jeg tror også, Dansk Folkeparti har nogle dygtige nogle. Skal vi ikke prøve at tælle dem, for så er vi ude over den diskussion, som næsten er blevet et traume for fru Pia Kjærsgaard, nemlig antallet af spindoktorer? Skal vi ikke prøve at tælle dem og offentliggøre tallene for henholdsvis SF og Dansk Folkeparti? Det skulle være mit forslag. Så slipper vi for at diskutere det fremover, ikke sandt?

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:15

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Alvor, de lette løsnings tid er forbi, tid til at handle, store udfordringer, vækst og nye arbejdspladser. Det var nogle af de ting, som ordføreren var inde på. Jeg har godt nok hørt om SF's højredrejning, men man skulle jo næsten tro, at SF ville pege på en borgerlig rege-

ring, når man hører de her ord. Problemet er – og der er jeg sådan set enig med fru Pia Kjærsgaard – at det er ord. Der er jo meget mere retorik, end der er politik i det, der bliver sagt af ordføreren. For hvordan hænger det sammen? Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Villy Søvndal, også i forhold til den diskussion, jeg havde med fru Helle Thorning-Schmidt tidligere: Hvor mange milliarder er det, der kommer i skattestigninger? Har fru Helle Thorning-Schmidt ret i, at det er 18 milliarder, eller er det mere korrekt, hvad der står i S og SF's fælles forslag, hvor der står 31 ½ milliard? For den sags skyld må hr. Villy Søvndal også forholde sig til statsministerens tal på 30 milliarder, hvis det passer bedre, men hvad er tallet? Det, SF selv har skrevet, eller det, fru Helle Thorning-Schmidt påstår?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:16

Villy Søvndal (SF):

Det er meget nemt: Fru Helle Thorning-Schmidt har altid ret. Specielt når man spørger om de tal, vi selv har skrevet, så er det jo indlysende rigtigt. Jeg synes i virkeligheden, at både hr. Peter Christensen og hr. Simon Emil Ammitzbølls spørgsmål understreger vores forslag om behov for mere dansk og regning i de små klasser, for det er da indlysende, at hvis man kun læser den første bilagsside, så går man galt i byen. Jeg tror, at hr. Simon Emil Ammitzbøll, hvis han har læst det hele, også er opmærksom på, at en del af fair løsningsforslaget er at give skattepenge til dem, der arbejder hårdt. Det er derfor, vi øger beskæftigelsesfradraget. Har man fuldstændig overset det? Er man hoppet på Venstres propaganda i det her? Det vil jeg meget advare imod.

Det rigtige tal er det, fru Helle Thorning-Schmidt nævner, for vi laver nemlig fire kryds. Vi beskatter det usunde. De penge, vi får, bruger vi til sundhed. Vi beskatter bankerne for få penge til skoler, vi beskatter de velhavende for at få flere penge til pensionister og mennesker på overførselsindkomster, og så lægger vi i øvrigt en betalingsring rundt om København for at sikre, at man kan komme frem. De penge, vi får ind der, bruger vi til at sænke taksterne for den kollektive trafik. Det er en meget enkel model.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:17

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Et eller andet sted er det jo morsomt, at svaret er, at fru Helle Thorning-Schmidt altid har ret, og at man så får en anden forklaring, end man fik, da man spurgte fru Helle Thorning-Schmidt. Jeg kan så forstå, at det, hr. Villy Søvndal lige har sagt, er forkert, for fru Helle Thorning-Schmidt gav et andet svar, og det var noget med, at man ikke skulle tælle fradrag med, og det var noget med nogle tekniske fremskrivninger osv.; det var svaret, da jeg spurgte fru Helle Thorning-Schmidt. Men hun har jo ret, og hr. Villy Søvndal mener så åbenbart, at han selv tager fejl.

Men hvis jeg så skulle tage udgangspunkt i det, hr. Villy Søvndal siger, er jeg bare nødt til at sige: Man vil beskatte de forbrugsgoder, som lavtlønsgrupperne bruger mere end gennemsnittet. Det er den nye venstrefløjspolitik; den er meget flot. Man vil beskatte banker og erhvervsliv. Hvem tror hr. Villy Søvndal i sidste ende kommer til at betale den ekstraregning? Er det mon kunderne eller aktionærerne? Jeg tror godt, jeg ved, hvem der kommer til at betale den regning. Det gør ganske almindelige danskere: skolelærere, sygeplejer-

sker, politibetjente og butiksassistenten, for det er dem, der bliver de økonomiske ofre for den politik, som hr. Villy Søvndal står for.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:19

Villy Søvndal (SF):

Det er helt rigtigt opfattet, at vi vil beskutte de usunde ting, men det er jo ikke nogen statshemmelighed, hr. Simon Emil Ammitzbøll afslører; vi er faktisk offensivt gået ud og har gjort opmærksom på det, fordi vi ønsker det.

Vi ønsker at beskutte fedt, sukker, cigaretter og oven i købet pi-betobak, fordi det er usundt. Af de penge, vi får ind på de ting, bruger vi dels 3,1 mia. kr. til at sikre bedre sygehuse, dels 2 mia. kr. til generelt at gøre en bred forebyggende indsats, så vi får brudt nogle af de kurver over ting, der er uheldige i forhold til menneskers sundhedstilstand. Det står vi gerne ved, vi har selv oplyst om det, det er ikke noget, nogen har gravet frem, et eller andet hemmeligt papir, for det var det, vi selv spillede ud med i både »Fair Forandring« og »En Fair Løsning«.

Så er det rigtigt, at vi med hensyn til bankerne, som vi har holdt hånden under i de her perioder, hvor de ikke har opført sig specielt ansvarligt, synes, at vi i en periode, hvor bankernes overskud igen svulmer, vil sikre, at nogle af de penge, de tjener, bl.a. fordi samfundet holdt hånden under dem, kommer almenvellet til gode ved at sikre, at de også skal betale lønsumsafgift.

De penge, der kommer ind der, bruger vi til at styrke det her samfund med ved at lave en folkeskole, der er så bomstærk, at vi ikke taber så mange elever, som tilfældet er i øjeblikket. Det synes vi er en rigtig god idé. Men jeg forstår jo godt, at det med de vælgere, hr. Simon Emil Ammitzbøll repræsenterer, er klart, at når det berører bankerne og millionærerne, bliver man virkelig nervøs i Saxo Bank og Liberal Alliance. Det kan man jo godt forstå.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 15:20

Line Barfod (EL):

Vi har diskuteret regeringens og Dansk Folkeparti forgyldning af privathospitalerne og deres store gaver til alle de rigeste i samfundet en del i dag. Og kort inden sommerferien valgte regeringen og Dansk Folkeparti og desværre også Radikale Venstre, at en stor del af regningen på alt det skal betales af de arbejdsløse med store nedskæringer i dagpengene. Når der kommer et nyt flertal, står vi altså i en situation med rigtig mange arbejdsløse, der er rigtig bange for at ryge ud af dagpengesystemet og måske risikere slet ikke at have nogen indkomst.

Derfor vil jeg gerne høre, om vi kan regne med, at en ny regering vil sikre, at folk ikke ryger ud af dagpengesystemet, vil sikre, at man får et reelt jobtilbud med genoptjeningsret til dagpenge, så man ikke risikerer at komme til at stå uden indkomst.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:21

Villy Søvndal (SF):

Det er et helt afgørende spørgsmål, også for mange mennesker. Jeg hørte statsministeren næsten tale om det, som om det var en underkendelse af, hvor alvorlig situationen er for de mennesker, der bliver

ledige. Jeg tror det rammer *så* hårdt for den familie, hvor en eller begge mister sit arbejde.

De 4 ½ mia. kr., som regeringen og Dansk Folkeparti tager fra de arbejdsløse ved at halvere dagpengeperioden, tager vi ikke væk. Så vi har penge til at sikre, at man kan fange de arbejdsløse op.

Det afgørende synes jeg i virkeligheden er det, fru Line Barfod også nævner, nemlig at vi skal undgå, at de her mennesker falder igennem og falder ud af dagpengesystemet. Det er der mange muligheder for at se på. Man kan både se på længden af en dagpengeperiode, man kan se på den kompensation, der gives, altså, hvor meget folk får, når de er arbejdsløse, hvor kompensationsgraden jo er faldet de seneste år. Så er der hele uddannelses- og rådgivningsindsatsen. Men så er der også i sidste ende også det med en sikkerhed, der gør, at mennesker, der er ved at falde ud af dagpengesystemet, samles op. Det vil vi meget gerne invitere til en drøftelse af sammen med arbejdsmarkedets parter, sammen med fagbevægelsen og en ny regering.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:22

Line Barfod (EL):

For de mennesker, der er arbejdsløse, og som står i den situation, at de kan se, hvor lang tid der er tilbage af deres dagpengeperiode, og ved, at når dagpengene holder op, får de ikke kontanthjælp, fordi de gift, eller fordi de har lidt friværdi i deres bolig, er det fuldstændig afgørende at få afklaret, om det, vi kommer til at se med en ny regering, er, at man faktisk vil sikre, at folk ikke falder ud af dagpengesystemet.

Er man indstillet på, at vi skal have lavet et dagpengesystem, hvor man ikke falder ud af systemet, men hvor man har en garanti for, at man får et rigtigt jobtilbud med genoptjeningsret til dagpenge, inden man falder, så det ikke bare er pæne ord om, at vi skal gøre noget med mere uddannelse osv., men at vi rent faktisk sikrer, at folk ikke kommer til at stå helt uden indkomst?

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:23

Villy Søvnald (SF):

Jeg er helt enig. Det afgørende er, at vi kan etablere det, fru Line Barfod også nævner, nemlig den der fundamentale sikkerhed under mennesker, der bliver ramt af ledighed. Der er jo rigtig mange aspekter i det her.

Vi ved, at ledigheden i øjeblikket rammer rigtig hårdt ned blandt de unge. Vi ved, at den rammer specielt nogle områder, eksempelvis er Nordjylland et af de områder, der er rigtig, rigtig hårdt ramt, ikke? Derfor er spørgsmålet om at sikre, at man ikke falder igennem vores dagpengesystem, et helt afgørende spørgsmål.

Jeg siger så bare, at når vi skal i gang med de konkrete drøftelser om, hvordan man etablerer den sikkerhed, vil der være fire elementer, der er helt afgørende for os at drage ind i debatten. Det er dagpengeperiodens længde, det er uddannelse og rådgivning, det er, hvordan vi ved jobtilbud eller andet sikrer, at man ikke ryger igennem dagpengesystemet, og så er det selvfølgelig også kompensationsgraden.

Det er ganske hårdt at blive ramt af ledighed og oven i det opleve, at for en typisk LO-arbejders vedkommende får man kun godt halvdelen af det, man fik, dengang man var i arbejde. Så alle de fire elementer inviterer vi til en diskussion om med henblik på at etablere den sikkerhed, fru Line Barfod efterlyser.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Colette L. Brix.

Kl. 15:24

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil gerne sige til hr. Villy Søvnald, at jeg bliver så glad, hver gang hr. Villy Søvnald rækker en hånd ud til erhvervslivet, og derfor vil jeg også godt spørge hr. Villy Søvnald i dag, om han vil sikre, at mindre virksomheder og iværksættere ikke rammes af højere skatter og afgifter i lyset af S og SF's forslag »En Fair Løsning« og i lyset af deres forslag til finanslov for 2011, hvor nye skatter og afgifter indføres. Jeg skal gøre det meget hurtigt, men jeg vil bede hr. Villy Søvnald om at skrive ned, for vi er uenige om beløbene her i dag.

Det bliver dyrere at spare op til ratepensioner, 6,5 mia. kr.; øget grundskyld på landbrugsjord, 0,5 mia. kr.; ingen fradrag på sundhedsforsikringer til ansatte, dvs. manden på gulvet, altså ham, der er truckfører, 0,7 mia. kr.; ny klimaafgift på flytrafikken, 0,7 mia. kr.; højere afgifter på cigaretter, sodavand, chokolade, slik og mættet fedt – vi mangler kun whisky og nøgne piger – 3,9 mia. kr.; ny arbejdsskadeafgift, 0,5 mia. kr.; ny afgift på omsætning af aktier, det gælder iværksættere, 4 mia. kr.; diverse nye kørselsafgifter, 8,3 mia. kr.; højere lønsumsafgift på den finansielle sektor, 2 mia. kr.; afgift på forbrænding og forurening, 2,1 mia. kr.; ny topskat, 1,2 mia. kr. Og så har vi rosinen i pølseenden. Det er en ny CSR-skat, som alle virksomheder skal betale. Der er ikke noget beløb på endnu, så det kan jo blive hvad som helst.

Er det her noget, hr. Villy Søvnald synes gavner dansk erhvervs- liv?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:26

Villy Søvnald (SF):

Tak for spørgsmålene. Jeg har svært ved at se, hvordan det første, der bliver nævnt af spørgeren fra Dansk Folkeparti, nemlig ratepension, er forbundet med at ramme små og mellemstore virksomheder. Det er forbundet med den enkeltes opsparing. Jeg har svært ved at se, hvordan afgifter på det usunde – det var det, vi diskuterede før i forbindelse med en kort bemærkning fra en af Venstres medlemmer – rammer virksomheder. Tværtimod.

Alle de teknologiførende virksomheder beder, når vi er rundt at snakke med dem, om, at vi bliver lidt mere ambitiøse i forbindelse med de her dagsordener, sætter nogle højere standarder, og man kan vel sige, at det, der er styrken i SF's erhvervs politik, er at gøre det. I den offentlige debat lyder det jo tit, som om det at sætte højere standarder er erhvervsfjendsk. Nej, det er ej. Vi har nogle virksomheder, der ligger så flot i forhold til energiforbrug eller i forhold til kvalitet af deres produkt, at de har et ønske om, at vi hæver barren og sætter højere standarder. Så vores ønske er jo at genstarte dansk økonomi ved at sætte højere standarder, ved at sikre gode rammebetingelser, ved at turde navngive brancher, som Danmark skal satse på, og ved at lave et samarbejde mellem offentligt og privat. Det er det, virksomhederne for alvor savner.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Colette L. Brix.

Kl. 15:27

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil lige gøre hr. Villy Søvndal opmærksom på, at selvstændige og i det hele taget folk, der driver deres egne forretninger, også har ratepensioner, så alle bliver ramt her. Med hensyn til slik og usunde fødevarer osv. er der jo forretninger, der lever af at sælge dem. Så alle bliver ramt af det her. Det der med at trække nogle ud og sige, at de ikke bliver ramt, passer ikke.

Så har jeg et andet spørgsmål til hr. Villy Søvndal, og det er: Vil man gøre rede for, hvordan Socialdemokraterne og SF i deres udspil til finanslov for 2011 på side 4 når frem til, at når man lægger alle de her myriader af skatter og afgifter sammen, giver det kun en udgift for erhvervslivet på 1,5 mia. kr.? Selv om der var tre skolelærere i en klasse, ville man aldrig nogen sinde kunne få det til at hænge sammen, når man lægger tallene sammen.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:28

Villy Søvndal (SF):

Undskyld mig, men det bliver en lidt spøjst diskussion. Man kan selvfølgelig godt argumentere for – og det tror jeg i øvrigt er rigtigt – at folk, der driver egen virksomhed, også spiser slik. Det tror jeg da. Man kan formentlig også godt argumentere for, at der også findes folk, der driver egen virksomhed, der ryger pibetobak, og at det derfor er en straf mod erhvervslivet at indføre den afgift. Men så er man altså lidt selektiv i sin argumentation.

Det, der er hovedproblemet for dansk erhvervsliv i øjeblikket, er, at der mangler retning i det her land. Der mangler nogle, der har en ambitiøs dagsorden for, hvad Danmark skal leve af på bagsiden af den her krise. Der nytter det ikke noget at fedte rundt i småtingsafdelingen, som jeg synes spørgeren fra Dansk Folkeparti gør. Man er nødt til at have nogle lidt større mål for at sikre, at Danmark er i stand til at løfte sig på de områder, hvor vi er rigtig, rigtig gode, og det er det – tror jeg – der er grunden til, at der er rigtig mange virksomheder i øjeblikket, der synes, det er sjovt at snakke med SF. Vi glemte sidste gang at spørge skatteministeren, om vi måtte have lov til at snakke med virksomheder bredt, men jeg forstår, at det må vi godt fra nu af uden at spørge regeringen. I ytringsfrihedens navn må vi snakke frit med dem, vi gerne vil snakke med, så det har vi tænkt os at blive ved med.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:29

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes egentlig, det er ret interessant, at hr. Villy Søvndal siger, at det her er en spøjst diskussion. Og det blev også sagt til den forrige spørger fru Colette L. Brix, at vi var nede i småtingsafdelingen. Jeg synes ikke, at det er i småtingsafdelingen, når vi kan se, at det flertal, som hr. Villy Søvndal påstår han kan finde, har initiativer i gang, hvor man som minimum – det er ifølge fru Helle Thorning-Schmidts egne tal – vil ud og brandskatte for 18 mia. kr. yderligere. Hvis vi henholder os til Harald Børstings tal, som jo så er noget højere, er vi oppe på 27 mia. kr., og så synes jeg egentlig ikke, at det er småtingsafdelingen, vi er nede i. Det er noget, der går ind og har stor indflydelse på danske virksomheder, dansk konkurrenceevne, dansk lønpres og dermed også de muligheder, vi har for at bevare en god og sund beskæftigelse i Danmark i den private virksomhedssektor.

Jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvndal: Hvordan hænger det sammen, når man siger, at vi skal arbejde 12 minutter længere, sådan som det konkretiseres i »En Fair Løsning«? Og så kan man jo se, at en lang række danske arbejdspladser derved vil være nødt til at skulle afskedige en lang række personer, fordi de jo ikke har flere lønkroner til rådighed. Alene Novo Nordisk har meddelt, at de ville skulle fyre 300 medarbejdere, hvis de skal udtrække 1 uge pr. ansat, som de har i øjeblikket. Hvor skal alle de her ansatte gå hen med deres fyreseddel? Det vil jeg spørge hr. Villy Søvndal om.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:31

Villy Søvndal (SF):

Det sidste er også en sjov diskussion. Det var Arbejdsmarkedskommissionen, der pegede på, at det var en rigtig god idé at arbejde mere. Dengang gik statsministeren ud og sagde, at det var en rigtig god idé. Dengang gik Venstres daværende skatteminister, hr. Kristian Jensen, ud og sagde, at det var en rigtig god idé. Han sagde så 10 minutter og så kun 5 minutter om fredagen, så kunne man komme lidt hurtigere hjem til familien. Men det var en idé, som alle roste dengang, inklusive Dansk Arbejdsgiverforening og virksomhedslederne. Så kommer vi med forslaget, og så er man pludselig uenig i det. Det synes jeg viser noget om, at navlestrengen mellem de borgerlige partier og dele af erhvervsorganisationerne ikke er klippet over endnu.

Jeg vil bare sige, at jeg i virkeligheden synes, at det er dybt uansvarligt at gå ud og tale den her dagsorden ned. Vi ved, at vi får brug for, at der bliver arbejdet og præsteret mere, hvis Danmark skal klare sig i den internationale konkurrence. Og at Dansk Arbejdsgiverforening går ud og anbefaler det, er jo fuldstændig tragikomisk. Undskyld mig, vil Dansk Arbejdsgiverforening gå til de næste overenskomstforhandlinger med et krav om 35-timers-uge, eller hvad er komikken i det spil, de spiller i øjeblikket?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:32

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, det var jo automatpiloten, der var sat til i det her svar, hvis man overhovedet kan kalde det et svar. Jeg synes måske, at ordføreren også skulle gøre sig den ulemilighed at forklare her i salen i dag, at der jo faktisk, siden de initiativer blev foreslået, er kommet omkring 180.000 flere arbejdspladser i Danmark. Så giver det jo ikke nogen mening at gå ud og sige til folk, at de skal arbejde mere for at skabe endnu flere arbejdspladser, som vi så skal til at give forsørgelse. Det hænger ganske enkelt ikke sammen i den situation, som Danmark er i i dag, at gå ud og skabe endnu flere tusind arbejdspladser, fordi vi ødelægger den danske konkurrenceevne. Det er jo reelt det, der sker, hvis S og SF's såkaldte forslag, »En Fair Løsning«, får magt, som det har agt. Den danske konkurrenceevne vil komme under stærkt pres fra andre lande, og det vil betyde, at vi vil miste arbejdspladser i Danmark.

Derfor synes jeg, at hr. Villy Søvndal måske skulle prøve at rette fokus helt konkret mod, hvad det er, der vil ske, hvis det her fuldstændig fjollede forslag bliver til virkelighed efter næste valg.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:33

Villy Søvndal (SF):

Hr. Skibbys indlæg viser vel i virkeligheden meget godt den totale opgiveness, der er hos dem, der regerer det her land i øjeblikket. Altså, for det nuværende flertal er det et spørgsmål om at fordele det antal job, der nu engang er i Danmark, og man kan ikke påvirke den situation i form af at sparke gang i dansk økonomi igen. Det er klart, at hvis man har det udgangspunkt, som er hr. Skibbys, skal man selvfølgelig bare synke ned og lade stå til.

Vi er nogle, der har en lidt større ambition på Danmarks vegne om, at vi kan genskabe væksten i Danmark. Det er jo den situation, det her forslag skal ses i lyset af. Hvis det lykkes os at genskabe troen på, at der kan arbejdes og produceres i Danmark, hvis det lykkes os at øge effektiviteten, hvis det lykkes os at få flere igennem uddannelser, hvis det lykkes os at opdyrke nye markeder, hvor der i dag er for lidt ambition, så kickstarter vi dansk økonomi, og så får vi brug for, at folk arbejder mere. Men jeg forstår godt hr. Skibbys udgangspunkt efter de her år med regeringen, nemlig at det jo bare er en cirkel, der bevæger sig nedad, og så er jeg enig i, at så skal man da ikke arbejde mere.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:34

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, det var meget ærligt af hr. Villy Søvndal at sige, at en ekstraregning, der ifølge S og SF er på 18 mia. kr., i hvert fald når man siger det mundtligt, men når man skriver det, er det 31,5 mia. kr., jo er i småtingsafdelingen, og samtidig skal man så høre hr. Villy Søvndal tale varmt om, at vi skal skabe vækst i Danmark. Mener hr. Villy Søvndal, at højere skatter på dansk erhvervsliv vil gavne væksten, at 31,5 mia. kr. ekstra i skatter er det, der skal til for at sætte gang i væksten? Er det virkelig hr. Villy Søvndals ærlige tanke, ærlige budskab til danskerne, at vil man have mere vækst, skal man sætte skatterne i vejret?

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:35

Villy Søvndal (SF):

Jeg kan se, at også hr. Torsten Schack Pedersen bruger det forkerte tal, men lad det nu være; det skal jo ikke blive en krig om tal. Men på det generelle spørgsmål, der handler om, om man kan forestille sig, at man kan skabe vækst i et samfund, der betjener sig af højere skatter på bestemte områder, er svaret er ja. Jeg vil godt gentage, at der, hvor vi forøger skatterne, er på nogle meget præcise områder, nemlig fire områder.

Vi beskatter det usunde. Undskyld mig, bliver Danmark fattigere, fordi det usunde bliver dyrere? Nej. Der lægges en betalingsring rundt om København for at sikre, at vi kan komme frem og tilbage, og her viser en opgørelse, at vi mister 35.000 mandår i form af folk, der holder i kø rundtom i København. Bliver Danmark fattigere, hvis bilisterne ikke skal holde i kø i København? Nej, vi gør ej. Vi beskatter bankernes overskud. Bliver Danmark fattigere, fordi bankerne skal bidrage med deres overskud til at sikre uddannelser? Nej, Danmark bliver ikke fattigere af det. Og bliver Danmark fattigere, fordi millionærerne skal betale næsten den samme skat, som de betalte under Foghregeringen? Nej, det bliver Danmark ikke fattigere af.

Tværtimod er det jo sådan, at almindelige hårdtarbejdende mennesker får en skattemæssig fordel ved det oplæg, vi har lavet, fordi vi øger beskæftigelsesfradraget.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:37

Torsten Schack Pedersen (V):

Med hensyn til konsekvensen af S og SF's skattepolitik – jeg tager det fra »Fair Forandring«, side 35, det er ikke noget, jeg selv har sidet og regnet på eller haft andre til, det er S og SF's eget udspil – bedes hr. Villy Søvndal bekræfte, at effekten af S og SF's skattepolitik er, at en pensionist, der ryger, taber 1.095 kr. Det står på side 35.

Når hr. Villy Søvndal har bekræftet den oplysning, kan hr. Villy Søvndal jo så også bekræfte, at det, som fru Helle Thorning-Schmidt sagde i TV 2 i aftes, om, at der er kompenseret på alle mulige måder, så selv om man ryger og drikker, kan det ikke blive dyrere at være pensionist, ikke var korrekt.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:37

Villy Søvndal (SF):

Jeg er sådan set rigtig glad for spørgsmålet, for det giver mig jo lejlighed til at gentage de tal, vi har fra »En Fair Løsning«, og som i øvrigt er videreført fra »Fair Forandring«. Det er sådan, at de penge, vi kræver ind hos millionærerne ved at beskatte hurtige, spekulative aktiehandler og ved at fjerne fradraget på sundhedsforsikringer, bruger vi til at sikre, at pensionisterne får 5.000 kr. mere om året. 5.000 kr. mere om året – at det kan betegnes som en straf, tror jeg det vil være rigtig svært at finde ret mange pensionister der vil synes.

Så kan der selvfølgelig laves mange konstruerede regnestykker. Kan man ikke finde et menneske, der ryger f.eks. 60 cigaretter om dagen, og som på alle måder lever så sundt, at vedkommende kan tvinges over en eller anden grænse? Det vil jeg bestemt ikke benægte. Men undskyld mig, hensigten med de her forslag er jo også at styrke folkesundheden. Det er jo derfor, vi gør det. Det er ikke for straffe nogen, det er for at sikre, at vi tør sige, at vi ikke kan fortsætte med et liv, der betyder, at nogle af vores livsstilssygdomme bare vokser og vokser. Det tør vi tage fat på, det tør Venstre ikke.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:39

Jacob Jensen (V):

Nu ved jeg godt, at hr. Villy Søvndal jo ikke er kendt for at være nede i detaljen, og det her med de faktuelle oplysninger er måske heller ikke den stærke side. Men jeg synes alligevel, det er væsentligt, at vi ikke bruger den her debat på sådan en talkrig, men at vi sådan set forholder os til det, som vi hver især har lagt frem af politiske forslag og udspil. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at hr. Villy Søvndal kan bekræfte det, der står i hr. Villy Søvndals eget udspil sammen med Socialdemokraterne, »Fair Forandring«, som hr. Torsten Schack Pedersen for et øjeblik siden henviste til.

I »Fair Forandring«, side 35, tabel 1, står der, at nettoeffekten i et rygerhjem med sundhedsforsikring vil være, at en pensionist kommer til at betale 1.095 kr. mere med S og SF's udspil. Kan hr. Villy Søvndal bekræfte sit eget udspil?

Kl. 15:40

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:40

Villy Søvndal (SF):

Ja, selvfølgelig kan vi det. Men det afgørende i den model, vi har lavet, er at sikre, at vi løfter dem, der kun har den nøgne folkepension, op til et niveau, som vi synes de har fortjent. Vi synes, det er synd, at man, hvis man har brugt et helt liv til at knokle for det her samfund, er på så lavt et niveau, som vi ser i øjeblikket. Det er derfor, vi udfordrer dem, der har tjent rigtig mange penge de seneste år, med, at de skal være med til at finansiere det. Af de penge giver vi så 5.000 kr. om året til at hæve folkepensionisternes beløb for dem, der kun har folkepensionen og ganske lidt ved siden af. Det synes vi er et rigtig godt tilbud.

Vi har selvfølgelig også den tro, at når vi går ud og hæver afgifterne på de mange usunde ting, får det den ændring for os alle sammen, at vi overvejer lidt, om vi skal ændre livsstil i forhold til fedt, i forhold til sukker, i forhold til tobak osv. Men det er jo ikke noget, vi putter med. Det er sådan set noget, vi gerne vil for at højne den almindelige folkesundhed.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:41

Jacob Jensen (V):

Jeg takker for, at hr. Villy Søvndal bekræfter, at med S og SF's udspil kommer pensionisten, der ryger, til at betale 1.095 kr. mere. Tak for den bekræftelse. Men det betyder jo så også, at fru Helle Thorning-Schmidts udtalelse i går aftes i TV 2 ikke er sand, og jeg citerer: Vi har kompenseret på alle mulige måder, så selv om man ryger og drikker, kan det ikke blive dyrere at være pensionist.

Kan hr. Villy Søvndal også bekræfte det?

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:41

Villy Søvndal (SF):

Jeg har jo lige redegjort for, at det altid er sandt, hvad fru Helle Thorning-Schmidt siger. Sådan er det bare. Det gjorde jeg allerede under en tidligere ordfører, og det vil jeg godt gentage.

Men prøv at høre engang: Når vi går ud og hæver pensionisternes beløb med 5.000 kr., skal man lave rigtig mange tankekonstruktioner – men de kan laves – for at nå frem til den udregning, at folk taber på det her. Det er klart, at hvis man bliver ramt af samtlige slemme ting på en gang, hvis man mister sin sundhedsforsikring, hvis man ryger 60 cigaretter om dagen, og hvis man i øvrigt på alle måder lever usundt, vil jeg ikke benægte, at der kan findes enkelte, der bliver ramt af det her. Men det er jo også det, der sker, hvis man vil ændre folks måde at leve på.

Men at forsøge at tegne et billede, der viser, at pensionisterne taber, i en situation, hvor vi løfter dem med 5.000 kr., tror jeg ikke engang at Venstres pressetjeneste er i stand til.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Kunne det ikke være en lettelse, hvis man bare sagde: Ja, det var en notorisk usandhed, der i aftes blev sagt i tv? Det er en notorisk usandhed; så enkelt er det. Hr. Villy Søvndals statsministerkandidat har i aftes sagt i tv, at pensionisten er kompenseret på alle mulige måder. Selv om man ryger og drikker, kan det ikke blive dyrere at blive pensionist, sagde fru Helle Thorning-Schmidt.

Så tager man S og SF's eget forslag, hvor der er et bilag, der viser, hvilke virkninger det får for forskellige grupper i samfundet. Her er der også en pensionist, der tilfældigvis ryger. Bliver det dyrere, eller bliver det billigere for pensionisten? Hvis vi skal tro fru Helle Thorning-Schmidt i aftes, hvor det blev sendt ud til alle TV-seerne, hvor man gerne ville have alle vælgerne til at komme jublende og glade hen til sig, er det i hvert fald ikke blevet dyrere, men i opgørelsen fra partiernes eget oplæg er det blevet dyrere. Så enkelt er det. Hvorfor kan man ikke bare acceptere det, som det er, og ærligt sige, at der tog man søreme fejl?

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:43

Villy Søvndal (SF):

Det er, fordi man i politik skal passe på at komme til at tegne nogle totalt misvisende billeder. Undskyld mig, når vi går ud med et politisk oplæg, der beskatter de velhavende, beskatter de hurtige aktieavancehandlere, for at sikre, at der er rigtig mange penge, som vi så specielt bruger til at sikre, at pensionister får mere, skal man altså have en agitatorisk evne, som jeg tror at man skal helt ind i Dansk Folkeparti eller Venstres pressetjeneste for at finde, hvis man vil få det til at ligne en situation, hvor pensionister taber på det, vi laver. Pensionister vinder på det, vi laver. Det er selve hensigten med det, vi laver, og det har vi hele tiden lagt åbent frem.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvem er det, der tegner et misvisende billede? Hvem er det, der her skal passe på med at tegne et misvisende billede? Det er jo hr. Villy Søvndal, for nu gentager hr. Villy Søvndal den usandhed, som fru Helle Thorning-Schmidt kom af sted med at sige i tv i aftes. Så enkelt er det jo.

Der står i oplægget, hr. Villy Søvndals eget oplæg, på side 35, hvilken effekt det har på indkomsten for f.eks. en pensionist, der ryger. Det er talt med, at pensionisten får en forhøjelse af pensionstillægget. Det er talt med i SF's egen opgørelse. Når man så når frem til, at sådan en pensionist får et mindre rådighedsbeløb – et mindre rådighedsbeløb – hvordan kan hr. Villy Søvndal så sige, at vedkommende får et større rådighedsbeløb? Hvordan kan hr. Villy Søvndal stå her og lidt forsøge at latterliggøre det ved at sige, at fru Helle Thorning-Schmidt altid har ret, når fru Helle Thorning-Schmidt i tv i aftes sagde, at der er kompenseret på alle mulige måder, så selv om en pensionist ryger og drikker, kan det ikke blive dyrere at være pensionist, når de tal, som SF og S selv fremlægger, viser, at det bliver dyrere?

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:45

Villy Søvnald (SF):

Det er, fordi jeg tror, at det i politik er fantastisk vigtigt, at man får tegnet de rigtige billeder og ikke de forkerte billeder af virkeligheden. Når vi laver et oplæg, hvor pensionisterne om nogen er dem, der vinder på det, fordi vi, som jeg nævnte før, beskatter aktieavancehandler og de velhavende, hvor hovedparten af de penge, vi får ind ved beskattningen, bruges til dels at forhøje pensionstillægget for pensionister – den anden del bruger vi til at forhøje beskæftigelsesfradraget, men det hjælper jo ikke pensionisterne – er det bare fuldstændig absurd at ende i en politisk debat om, at et S-SF-skatteoplæg rammer pensionisterne. Det gør det ikke. Det her er et af de største løft i pensionisternes reelle købekraft og deres muligheder, som vi har set meget længe. Det er jo derfor, at vi laver det.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Sophie Løhde.

Kl. 15:46

Sophie Løhde (V):

Det er en anelse svært at forsøge at få en seriøs diskussion med de to partiledere fra oppositionspartierne i dag, når man får at vide, at vi ikke kan regne med beregningerne fra Finansministeriet eller Skatteministeriet, og når vi så spørger til S og SF's eget finanslovudspil og spørger, om vi ikke kan få svar angående de 31,5 mia. kr., man vil hæve skatterne med, som det står på side 15, får vi at vide, at heller ikke det udspil kan vi regne med.

Nu forsøger vi så at få svar på, om man kan stole på de udtalelser, fru Helle Thorning-Schmidt kom med på tv i går aftes til alle danskerne. Nu må vi forstå, at heller ikke de udtalelser holder vand, heller ikke det kan man stole på. Derfor vil jeg bare spørge hr. Villy Søvnald, om han ikke kan fortælle, hvor det er, man ifølge ham mener at en folkepensionist kan undvære 1.095 kr. i sit budget som et resultat af de skattestigninger, som S og SF i deres eget udspil vil vælte over for pensionisterne, og som man vel næppe kan løbe fra, når man selv har lavet det og skrevet det sort på hvidt og har indregnet de famøse 5.000 kr., som hr. Villy Søvnald nu har nævnt adskillige gange.

Kl. 15:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:48

Villy Søvnald (SF):

Jeg er så optaget af, at man i den politiske debat altid får tegnet et rigtigt billede af, hvad konsekvensen er. Det rigtige billede af S og SF's udspil, både for så vidt angår »En Fair Løsning« og »Fair Forandring«, er, at nogle af de store vindere er dem, der modtager folkepension, fordi det er dem, vi giver de mange penge. Det gør vi, fordi vi synes, de har fortjent det efter et langt og hårdt og slidsomt liv.

Kl. 15:48

Formanden :

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:48

Sophie Løhde (V):

Hvis de store vindere er dem, der modtager folkepension, så er der godt nok mange tabere, og en af dem er folkepensionisterne. Det er rigtigt, at man vil give et beskæftigelsesfradrag, og det lyder rigtig flot, når man siger, at man vil give 5.000 kr. ekstra. Det tror jeg rigtig godt jeg kunne tænke mig, hvis jeg var folkepensionist her i Danmark. Men når jeg så samtidig gør mig den ulejlighed ikke bare at

læse den øverste linje, som hr. Villy Søvnald er nået til, men også indregner de konsekvenser, som hr. Villy Søvnald og fru Helle Thorning-Schmidt selv har lagt ind i deres eget skatteoplæg, så er den store vinder, den store gevinst til folkepensionisten, en regning på 1.095 kr., og kan hr. Villy Søvnald ikke fortælle os i dag, hvor det er, folkepensionisten skal finde 1.095 kr. i sit budget? Det må man vel have et bud på, når man selv foreslår det i sit eget udspil.

Kl. 15:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:49

Villy Søvnald (SF):

Undskyld mig, men det er en fuldstændig absurd diskussion. Vi går ud med et oplæg, der betyder, at vi hjælper folkepensionister med 5.000 kr. om året, men vi synes, at det nok er for lidt, og det gør vi i form af, at vi går ud og beskatter dem, som har tjent rigtig meget i den periode, hvor Venstres ordfører m.fl. har haft magten i Danmark. Her er der velhavende, som er blevet rigtig velhavende.

Vi bliver så bebrejdet, at vi går ud og tager penge ind fra dem, der er millionærer, og dem, der handler rigtig meget med aktier. Det synes Venstre og andre er uretfærdigt, fordi det rammer ned i deres kernevælgergrupper, men det gør vi, fordi vi stadig er optaget af noget, som jeg tror Venstre fuldstændig har glemt, nemlig at der er en dimension i politik, der drejer sig om social retfærdighed. Vi synes, det er retfærdigt at sikre, at de ældre, der har arbejdet hårdt et helt liv, får noget mere, end de har haft indtil nu, og derfor laver vi den omlægning, vi laver, hvor vi beskatter de velhavende og flytter pengene over til pensionisterne.

Kl. 15:50

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:50

Peter Skaarup (DF):

Hr. Villy Søvnald skal have ros for i sin tale ikke at tale udelukkende om den sygehussag, som hovedparten af de andre SF'ere i Folketingssalen har brugt det meste af dagen på. Men det, jeg savnede noget om i hr. Villy Søvnalds tale, var udlændingepolitikken. Den var der stort set ikke noget om.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Villy Søvnald: Når nu SF og Socialdemokraterne mener, at den såkaldt stramme udlændingepolitik skal fortsætte, når det gælder 24-års-reglen og tilknytningskravet – det har hr. Villy Søvnald sagt i et svar, og det har fru Helle Thorning-Schmidt i øvrigt også i et af sine svar – og når S og SF gerne vil i regering, men jo altså skal have bl.a. min sidekammerat fru Margrethe Vestager og Enhedslisten med på vognen for at have flertal, hvordan skal det så gå med 24-års-reglen, som De Radikale og Enhedslisten er arge modstandere af? Hvordan skal det gå efter et valg, hvis der måtte ske det, at hr. Villy Søvnald fik flertal? Hvordan skal det gå med 24-års-reglen? Det synes jeg jeg mangler svar på.

Kl. 15:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:52

Villy Søvnald (SF):

Tak til hr. Peter Skaarup for spørgsmålet, for jeg forstår sådan set godt den store interesse for, hvordan man etablerer enighed, blandt den kreds af partier, der har magten p.t. Jeg forstår godt, at den overvejelse må fylde rigtig meget i øjeblikket, også hos Dansk Folkeparti, ligesom den formentlig fylder rigtig meget hos De Konservative.

Men jeg må egentlig bare som trøst sige, at jeg synes, enigheden er langt, langt større i den nuværende opposition, end den er hos dem, der støtter den nuværende regering. Jeg synes, næsten hver dag bringer sit bevis på, hvor besværligt det er mellem de partier, der støtter den nuværende regering. Man iagttager med næsten frygt og bæven hver morgen, når man står op til morgenradioavisen, hvordan De Konservative og Dansk Folkeparti hver dag ryger i totterne på hinanden, og så synes jeg, at det, der karakteriserer forholdet mellem partierne i oppositionen, er en langt, langt større grad af både fordragelighed og også lyst til at lave politik sammen.

Kl. 15:53

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:53

Peter Skaarup (DF):

Nu har man jo nok vænnet sig til, at hr. Villy Søvndal nogle gange taler udenom, men det her var dog et rigtig flot bevis på den udvikling, vi har set i de svar, som er kommet på de spørgsmål, der er stillet af folketingsmedlemmerne i salen, fra hr. Villy Søvndals side.

Jeg er nødt til at sige til hr. Villy Søvndal, at der ikke var noget svar på det, jeg spurgte om, så kom lige med et svar. Fortæl os i rent sprog her i Folketingssalen og fortæl de undrende borgere ude ved tv-skærmene, der følger sådan nogle debatter som denne, hvad der skal ske med 24-års-reglen. Der er mange danskere, der siger: Ham Villy Søvndal er måske en meget frisk fyr, men hvad med udlændingepolitikken? Hvad med det her med, at vi skal kunne bestemme, at vi er imod tvangsægteskaber, at vi er herre i eget hus? Kan hr. Villy Søvndal garantere, at 24-års-reglen og tilknytningskravet og den stramme udlændingepolitik, som jeg ikke tror hr. Villy Søvndal rigtig støtter, selv om han siger, han støtter den, fortsætter?

Kl. 15:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:54

Villy Søvndal (SF):

Først og fremmest synes jeg, jeg helt kan genkende den bemærkning om, at folk siger, at ham Villy Søvndal er en meget flink fyr. Den bliver vi tit mødt med, når vi er rundt i Danmark.

Med hensyn til det med både 24-års-reglen og tilknytningskravet synes jeg egentlig, sagen er meget klar. Vi har lavet en aftale, og jeg skal sende den til hr. Peter Skaarup, hvis man ikke har den i Dansk Folkeparti. Det er en integrationsaftale, som S og SF indgik i august 2008, og her redegør vi i 14 punkter for, hvilken integrationspolitik der vil blive ført af en kommende regering. Vi redegør i forhold til det specifikke spørgsmål for, at 24-års-reglen og tilknytningskravet bliver videreført, som de er i dag.

Kl. 15:55

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:55

Mads Rørvig (V):

Tak. Et ganske simpelt spørgsmål: Er hr. Villy Søvndal enig med fru Helle Thorning-Schmidts og sin egen ligestillingsordfører, fru Pernille Vigsø Bagge, i, at hvis en børnsnoteret virksomhed ikke har mere end 40 pct. kvinder i bestyrelsen, skal virksomheden tvangsopløses?

Kl. 15:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:55

Villy Søvndal (SF):

Det ved jeg ikke. Det har jeg ikke specielt beskæftiget mig med, så det er jeg ikke i stand til at svare på.

Kl. 15:55

Formanden :

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:55

Mads Rørvig (V):

Jamen så kan jeg da egentlig godt forstå, at erhvervslivet er lidt skræmt over SF's politik, og det er måske et af de elementer, erhvervslivet er skræmt over, for hvis der skulle ske et regeringsskifte, ved en børnsnoteret virksomhed ikke, om den skal tvangsopløses eller ej. Det kan jeg da egentlig godt forstå at den er bange for. Kan hr. Villy Søvndal ikke følge det argument?

Kl. 15:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:56

Villy Søvndal (SF):

Jo, men så synes jeg, at det er både min opgave og andres opgave at berolige og sige, at vi ikke går rundt og tvangsopløser selskaber. Alt så, der må være en kant, ikke?

Jeg kan i øvrigt ikke genkende den generelle præmis, der var for spørgsmålet, nemlig at erhvervslivet skulle være skræmt over mødet med SF – slet ikke. De vil gerne komme. De er lidt skræmt over, om det betyder, at der kommer nogle brutaliser fra Venstre efter dem, fordi de har mødtes med SF. Det kan man sådan godt mærke at de er lidt trykkede ved. Men hvis de vil fri af den dér frygt, intimidering, så vil de rigtig gerne mødes med SF. Jeg kan faktisk ikke huske, at jeg har brugt tiden til at besøge så mange virksomheder, som det har været tilfældet siden valget i 2007. Det tror jeg at der er to årsager til.

Jeg tror, at den ene årsag er, at man synes, at den nuværende regering står meget stille på alt det, der hedder erhvervs- og vækstpolitik. Jeg tror såmænd, at den anden årsag er, at man siger: Det ser ud, som om vi får en ny regering efter et valg, og så er det vist klogt af os at have gode kontakter til den kommende regering.

Kl. 15:57

Formanden :

Så er det hr. Kristian Jensen med en kort bemærkning til hr. Villy Søvndal.

Kl. 15:57

Kristian Jensen (V):

Jeg tror aldrig nogen sinde, at jeg har oplevet en åbningsdebat som den i år, hvor oppositionens to ordførere benægter deres egen politik. Når vi fremfører, hvilke beregninger der ligger til grund for oppositionens egne oplæg, får vi at vide, at det er skræmmekampagner. Når vi fastholder, hvad man selv har skrevet i sine egne oplæg, får vi at vide, at det er fordrejninger.

Er det ikke korrekt, vil jeg spørge hr. Villy Søvndal, at I i jeres eget oplæg har medtaget forhøjelsen til pensionisterne, de øgede afgifter, endda skrevet, at det er et gennemsnitligt forbrug, plus at man som pensionist ryger 20 cigaretter om dagen? Og er resultatet så ikke, når man regner det hele igennem, at I så har ret i, som I selv har skrevet, at det ifølge jeres eget oplæg ved et gennemsnitlig forbrug giver et minus til pensionisten på 1.095 kr.?

Kl. 15:58

Kl. 16:00

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:58

Villy Søvndal (SF):

Min hensigt med at gå ind i den debat, som jeg synes vi har været grundigt rundt i, var jo sådan set at redegøre for, at man altid i politik, tror jeg, skal passe på med at give nogle fordrejede billeder. Hvis den her debat skulle efterlade det indtryk, at pensionister ikke vil få fordel og meget stor fordel af S og SF's udspil »En Fair Løsning«, så vil man have efterladt et forkert indtryk hos landets pensionister. Der er jeg helt sikker på at hr. Kristian Jensen også vil medgive, at det store, store flertal af Danmarks pensionister vil have en kæmpe fordel af at stemme på S og SF, ligesom i øvrigt hovedparten af Danmarks lønmodtagere vil have en kæmpe fordel af at stemme på S og SF. Og det er vel det retvisende billede, vi skal have frem, også i en folketingsdebat som den i dag.

Kl. 15:59

Formanden :

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 15:59

Kristian Jensen (V):

Jeg tager sådan set bare SF's eget billede. Jeg tager det billede, som I selv har tegnet i jeres eget oplæg. Jeg går da ud fra, at når I har lavet et oplæg, så mener I, at det er retvisende. Et oplæg, der siger, at en pensionist, der ryger 20 cigaretter om dagen, vil opleve et fald på over 1.000 kr., og at en dagpengemodtager vil få et fald på næsten 3.000 kr. om året med den politik, som SF lægger frem.

Hele dagen igennem har vi hørt, at det er et fordrejet billede, at det er forkerte tal, at det er skræmmekampagner. Kunne vi ikke bare for en sidste gang prøve at høre, om ikke SF vil stå ved sin egen politik, om ikke SF vil stå ved det, der står i jeres eget oplæg, nemlig at en pensionist efter at have fået forhøjet beløbet og efter at have betalt afgifterne – efter at have betalt for de dyre cigaretter – faktisk taber penge? Bare et ja til, at det står skrevet i jeres eget oplæg, og at det stadig væk er korrekt.

Kl. 16:00

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:00

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, at jeg ganske udførligt i adskillige svar har redegjort for, at det generelle billede er, at pensionisterne i Danmark vil have en kæmpe fordel. Her taler vi så oven i købet kun om den økonomiske fordel. Oven i det kommer der jo den fordel, der er i forhold til den offentlige service, som pensionisten også er afhængig af, i hvert fald i nogle tilfælde, i forhold til hjemmehjælp, i forhold til behandling på sygehuse, og for ældre medicinske patienter er der en endnu større fordel.

Det er det generelle billede, som jeg synes har været det vigtige at få frem i debatten her i dag.

Kl. 16:00

Formanden :

Så er den sidste, der får korte bemærkninger inden for den time, der er sat af, fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak. Jeg må sige, at jeg har lyttet meget koncentreret, og jeg synes, at det har været svært at fange lige præcis det helt specifikke i hr. Villy Søvndals ansvarlighed omkring økonomien.

Jeg kan jo forstå, at det er en stor drøm at få lov til at tage endnu flere skatter, og at der i det fælles oplæg, der er fra Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne, står, at der skal indkradses 31,5 mia. kr. Jeg vil gerne bede om at få det forklaret. Det knob lidt for Socialdemokraternes ordfører, men det kan være, at det kan blive bedre her.

Kl. 16:01

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:01

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal gerne forsøge, så må vi jo se, om det lykkes. Det, vi laver, er at lave nogle kryds, hvor vi går ud og beskatter alt det, der er usundt, altså fedt og sukker og cigaretter osv. De penge, vi får ind der, bruger vi på at forbedre sundheden, sygehusene, forebyggelsen. Det er det ene kryds.

Det andet kryds, vi laver, er, at vi går ud og beskatter bankerne, for dem har vi holdt hånden under i nogle år. De tjener rigtig godt med penge i øjeblikket, og de penge, vi får ind der, bruger vi til bedre folkeskoler.

Det tredje kryds er, at vi går ud og beskatter dem, der har tjent rigtig mange penge i de år, VKO har haft magten. Det er millionærerne, og det er dem, der har tjent mange penge på hurtige, spekulative aktiehandler. De penge, vi får ind der, bruger vi til at sikre pensionisterne, en bedre økonomi for folkepensionisterne, og i øvrigt dem på overførselsindkomst.

Endelig laver vi så et kryds, hvor vi gør det dyrere at køre i bil ind i København. De penge, vi får ind der, bruger vi til at billiggøre den kollektive trafik og udbygge den kollektive trafik.

Kl. 16:02

Formanden :

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 16:02

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Så endnu en gang får vi bekræftet, at det er rigtigt, at folkepensionisten bliver ramt og skal betale mere i skat, når det bliver Socialistisk Folkeparti, der sidder med finansministerposten og kradser penge ind. For det mest fantastiske, man kan få lov til, er at kradse penge ind, men drage omsorg for vores pensionister evner man så ikke. Det undrer mig såre, men det er jo den konklusion, jeg må drage.

Kl. 16:03

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:03

Villy Søvndal (SF):

Jeg er jo ikke i stand til at forhindre nogen som helst ordfører i at drage nogen som helst konklusion. Jeg synes bare, at jeg har prøvet på at påtale, når det er en forkert konklusion. Jeg synes, det viser, hvor vigtigt det var, at jeg gik ind og sagde, hvad den generelle virkning er af det, vi laver fra S og SF's side. Det er, at folkepensionisten får gevinsten af det, vi laver. Folkepensionisterne vinder på det, vi laver. Så vil jeg også godt sige, at jeg egentlig synes, det er lidt ærgerligt, hvis man har det der politiske syn på en kollega, at kolle-

gaens højeste drøm hver morgen, når man vågner, nok er at finde et eller andet sted, hvor man kan kradsse penge ind. Nej, det er det ikke.

Min højeste drøm er at genskabe et samfund i vækst. Det er at bryde med den passivitet, den nedgang, som sker under det nuværende VKO-flertal. Det er at genskabe en ordentlig, velfungerende offentlig sektor; hvor vi ikke går rundt og skræler ned på de ældres hjemmehjælp, som tilfældet er i øjeblikket; hvor man ikke skal ud at afskedige sygeplejersker og læger på sygehusene, som tilfældet er i øjeblikket; hvor man ikke skræler ned i folkeskolen, så stadig flere elever ryger ned på minimumstimetallet, som tilfældet er i øjeblikket. Det er de ting, der er mine motiver for at arbejde, og ikke en eller anden underlig drøm om at straffe mennesker.

Kl. 16:04

Formanden :

Tak til hr. Villy Søvnald. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er fru Henriette Kjær fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:04

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Vi står ved en skillelinje. På den ene side har vi en VK-regering, som byder ind på de udfordringer, det danske samfund står over for, og på den anden side en opposition, som ikke tager ansvaret for noget som helst, fordi deres eneste fokus er det folketingsvalg, som skal afholdes om et års tid. Vi har taget hånd om de økonomiske problemer, som finanskrisen har skabt, også selv om det er upopulært og besværligt.

Vi Konservative ønsker ikke at stikke folk blå i øjnene. Vi ved, at det er vanskelige tider, men vi har valgt at være med til at lede landet. Genopretningsspakken er ubehagelig, men nødvendig, men for Det Konservative Folkeparti er det altafgørende, at vi holder Danmark på et sundt økonomisk spor, og at vi sikrer, at krisens omkostninger bliver så små som overhovedet muligt. En stærk dansk økonomi er og bliver den bedste socialpolitik, den bedste politik for den enkelte lønmodtager og for den enkelte familie. Intet socialpolitisk tiltag kan måle sig med en god beskæftigelsespolitik.

VK-regeringen har styret Danmark i 9 år. Fra konservativ side er vi stolte over de resultater, vi har opnået. Vi har fået nedsat marginalskatten og gennemført reelle reduktioner i indkomstskatten. Vi har fået gennemført en dagpengereform. Vi har fået gennemført en stram, men nødvendig udlændingepolitik. Vi har gennemført en omfattende kommunalreform, og så har vi styrket det frie valg og forbedret sundhedsvæsenet. Vi har fastholdt en stærk udenrigspolitik, hvor Danmark yder en stor indsats for at modvirke terror og skabe bedre vilkår for befolkninger urolige steder på kloden. Det er den linje, vi ønsker at fortsætte. Vi vil videre ad den vej, hvor vi step by step skaber nye reformer og forbedrer det danske samfund.

For udfordringer er der stadig mange af. Danmark står over for markante problemer i de kommende årtier med en ændret befolkningssammensætning, men også med en konkurrence fra andre steder i verden, som vil sætte os under et voldsomt pres. De udfordringer er vi nødt til at tage fat på, også i den kommende folketingssamling. Det er jo skræmmende, at Børsen i dag kan fortælle, at der om 3 år er flere på offentlig forsørgelse, end der er aktive på arbejdsmarkedet. Så har vi jo pligt til at handle og lave de nødvendige reformer.

Nu går vi i gang med at gennemføre en reform af førtidspensionsområdet og uddannelsesstøtten og at forbedre folkeskolen. Det aktive reformspor, som VK-regeringen de sidste 9 år har stået for, skal fortsættes. Vi skal sikre, at alle, som kan yde en indsats i dette samfund, får en chance og en mulighed for det. Vi skal ikke parkere unge mennesker på en livslang førtidspension.

Vi skal sikre, at vores børn får en ordentlig og solid uddannelse. Det er den bedste arv, vi kan give dem, og det er helt nødvendigt, hvis Danmark skal overleve som et velfærdssamfund. Vi kan ikke

konkurrere på et lavt lønniveau eller et dårligt arbejdsmiljø, men vi kan og skal konkurrere på, at vi er bedre uddannede og har større kreativitet og mere viden end mennesker andre steder i verden.

Vi kan heller ikke konkurrere, hvis vores erhvervsliv brandskattes. Vi Konservative vil vedvarende arbejde for gode rammevilkår for det private erhvervsliv. Uanset hvordan vi vender og drejer det, er det de private virksomheder, der skaber job til danskerne, så vi kan betale skat og dermed betale for de velfærdsydelser, vi gerne vil have stillet til rådighed. At tro, at vores erhvervsliv er en malkeko, der bare skal yde i det uendelige, og som man bare kan klemme flere og flere skatter og afgifter ud af, er misforstået, men det er jo den opfattelse, de socialistiske partier har, herunder Socialdemokraterne.

Vi Konservative lægger vægt på at passe vores arbejde i Folketinget. Det er det, vi er valgt til. Og så vil vi føre valgkamp, når der bliver udskrevet et valg. Men sådan har ikke alle det her i Folketinget, for hos oppositionen render savlet ud af munden, som når min hanlabrador møder en hun i løbetiden. Hvilken ministerbil skal fru Helle Thorning-Schmidt have? Skal hr. Villy Søvnald køre i Audi, eller skal det være en BMW? O.k., det skal være de energivenlige modeller, forstås – naturligvis. Og bliver der overhovedet plads til fru Margrethe Vestager, eller må hun fortsat nøjes med christiania-cyklen?

Kl. 16:09

Jeg kan godt forstå, at Socialdemokratiet, SF og Radikale Venstre længes efter at bruge deres mandater til noget fornuftigt, at få politisk indflydelse og komme med nogle lovforslag, der faktisk kan blive til noget. Som politiker er det rigtig sjovt at stå på ølkassen og holde tale, men det er nu sjovere og vigtigere at lede samfundet.

Jeg savner, at Socialdemokraterne ærligt fremlægger deres politik, vel at mærke en politik, hvor man ikke kun fortæller om det søde, men også om det sure, hvor man viser, at man kan tage ansvar, og hvor tingene hænger sammen. Her mangler både Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti at bestå prøven, for »En Fair Løsning« er ikke fair, i hvert tilfælde ikke over for befolkningen. »En Fair Løsning« vil øge de offentlige udgifter. Det vil føre til større statsunderskud. »En Fair Løsning« vil hæve skatterne, og jeg kunne godt tænke mig at se, hvor en sådan medicin tidligere har løst noget som helst.

Hvis S og SF havde ment en forhøjelse af arbejdstiden alvorligt, havde man jo været mere konkret. Så havde man lagt op til lovgivning eller anvist, hvordan det skulle gennemføres, men i stedet har man skubbet løsningen over på arbejdsmarkedets parter. Det er LO og DA, der skal redde dansk økonomi.

Fra konservativ side er vi altid positive over for at inddrage arbejdsmarkedets parter, for de har en vigtig rolle i samfundet, men vi vil aldrig bede dem om at løse landets problemer. Det er og bliver regeringen, Folketinget og os politikere, der skal stå på mål for den opgave. Men kommunikationsmæssigt er det da smart, for man kan jo sige, man er ansvarlig og løser problemerne, men det er bare nogle andre, der skal gøre det ubehagelige og det sure arbejde.

Men økonomien er jo ikke det eneste område, hvor S og SF bluffer. S og SF mangler at bestå prøven på udlændingeområdet. Socialdemokraterne står fast på den stramme udlændingepolitik og lover højt og helligt, at kommer man i regering, får De Radikales slappe udlændingepolitik ikke et ben til jorden. Men er sandheden ikke snarere, at hvis der skulle komme en socialdemokratisk ledet regering, så bøjer den sig for det radikale pres for at fjerne den stramme udlændingepolitik?

Vi Konservative støtter regeringens nye indsats på ghettoområdet. Der er brug for, at vi får sat ind nu, så vi ikke lader disse parallelsamfund blive blåstemplet. Det bliver en lakmusprøve i forhold til oppositionen, og vi ser gerne et bredt samarbejde omkring en ghettoindsats, hvis det kan lade sig gøre.

Fra konservativ side kan jeg love, at vi i den kommende folketingsamling vil gøre en stor indsats for at afsløre oppositionens dobbeltspil på udlændingeområdet. Befolkningen har ret til at vide, hvad en eventuel ny socialdemokratisk-socialistisk-radikal regering kan blive enig om på udlændingeområdet.

Der skal i det kommende år skabes enighed om vores indsats i Afghanistan, en indsats, hvor vi har stået sammen i Folketinget, en sag, hvor man ikke skal forfalde til den lavest mulige fællesnævner. Vi har pligt til at vise respekt, at støtte vores soldater, som i nogle tilfælde betaler den allerhøjeste pris for at føre vores beslutninger ud i livet. Jeg håber inderligt, at vi ikke vil se oppositionen gå efter nogle kortsigtede politiske gevinster på dette område.

Fra konservativ side vil vi arbejde hårdt for flere politiske resultater i det kommende år. Vi vil appellere til, at partierne i Folketinget vælger at arbejde i stedet for at føre gold valgkamp. Vi ved jo alle, at valget nok skal komme, så gem kræfterne til valgkampen, og bidrag til politiske løsninger til gavn for det danske samfund.

Kl. 16:13

Formanden :

Der er ønske om korte bemærkninger fra følgende: Margrethe Vestager, Per Clausen, Simon Emil Ammitzbøll, Carsten Hansen, Jonas Dahl, Ole Hækkerup, Karl H. Bornhøft, Morten Østergaard, Yildiz Akdogan, Jesper Petersen, Frank Aaen, Per Husted, Lone Dybkjær, Julie Rademacher, Peter Westermann og Mogens Jensen.

Den første, der får ordet, er fru Margrethe Vestager. Værsgo.

Kl. 16:14

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er en meget vigtig debat, vi har i dag, fordi vi står foran et nyt arbejdsår og dermed jo også et nyt år, hvor vi skal bruge demokratiet i al dets mangfoldighed. Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren om grundholdningen, når det kommer til at være åben og sanddrø over for Folketinget og over for Rigsrevisionen, for den holdning, som har været tilkendegivet af konservative ministre, håber jeg ikke at ordføreren kan stå inde for. Tværtimod forventer jeg den samme respekt fra Det Konservative Folkeparti, som vi har i Radikale Venstre, nemlig respekten for, at man bestyrer skatteydernes penge, at man har et ansvar over for Folketinget, og at man sandelig også har et ansvar over for Rigsrevisionen.

Kl. 16:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:15

Henriette Kjær (KF):

Det er klart, at jeg som medlem af Folketinget, hvad jeg nu har været i 16 år, har stor respekt for Folketinget; man skal naturligvis give rigtige oplysninger til Folketinget. Sker det ikke, skal der rettes op på det, og det skal beklages, og det har fru Lene Espersen gjort.

Jeg er også fuldstændig overbevist om, at alle de oplysninger, man kunne ønske sig i den sag, som fru Margrethe Vestager hentyder til, nu er lagt frem. Jeg vil i hvert fald sige, at vi fra konservativ side føler, at alt det, man har spurgt ind til, er der blevet svaret på, og at sagen er belyst. Og jeg ved så egentlig ikke, hvad spørgsmålet ellers var om.

Kl. 16:15

Formanden :

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 16:15

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, De Konservative er utrolig nemme at stille tilfredse. Hvis jeg var konservativ, ville jeg godt nok undre mig over, hvad der bragte mine egne ministre til ikke at svare åbent og beredvilligt, når Folketinget spørger. Jeg ville sidde med en fornemmelse af, at der bliver dækket over noget, at alt det, der er blevet oprullet i øjeblikket, i virkeligheden er en dækmanøvre for, at man fra konservativ side faktisk tænkte: Det kan da ikke passe, at skatteydernes penge skal gå til overbetaling, når vi kan få det billigere? Der er jo så mange andre ting, man gerne vil.

Derfor synes jeg, det ville være godt, hvis man også fra konservativ side støttede ønsket om at få kastet fuldt lys over den her sag, sådan at der var mulighed for at se, hvad det egentlig er, der er foregået, og hvor det egentlig kommer fra, at der helt åbenlyst ikke er respekt, hverken for skatteydernes penge eller for Folketinget eller for rigsrevisor – noget, der jo er helt inde i kernen af vores demokrati.

Kl. 16:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:16

Henriette Kjær (KF):

Skatteydernes penge er blevet brugt rigtigt i denne sag. De er blevet brugt rigtigt, for de er blevet brugt til at behandle syge mennesker. De operationer, der er blevet givet syge mennesker på private hospitaler og klinikker, har alt andet lige været billigere end det, den samme type operationer kunne laves til i det offentlige sygehusvæsen. Det er sund fornuft.

Man kan så, efterhånden som markedet bliver bygget op og der kommer flere private klinikker og flere byder sig til, få presset priserne ned. Det gør regeringen selvfølgelig i de videre forhandlinger med de private klinikker. Men i starten, da markedet skulle bygges op, var de lidt dyrere, end de så er blevet senere. Men det var med helt åbne øjne, regeringen gik ind i det, for vi ville have behandlet de mennesker, der stod på en venteliste, som vi overtog fra den socialdemokratiske ledede regering støttet af De Radikale.

Kl. 16:17

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen med en kort bemærkning.

Kl. 16:17

Per Clausen (EL):

Nu må jeg indrømme, at jeg slet ingenting forstår. Så vidt jeg har forstået, var det en konservativ sundhedsminister, der efter i lang tid at have forsøgt at presse den nuværende statsminister til at gøre noget ved overbetalingen af privathospitalerne sørgede for, at hans spindoktor skrev et notat til den konservative formand, den nuværende udenrigsminister, som derefter gik i offentligheden og sagde, at man havde betalt for meget til de private hospitaler, og at det skulle ophøre nu. Skal jeg forstå fru Henriette Kjærs synspunkt sådan, at De Konservative nu er blevet banket så langt ned i jorden i den her sag, at hun fuldstændig tager afstand fra de udsagn, der er kommet fra den tidligere sundhedsminister, og de udsagn, der er kommet fra den nuværende udenrigsminister, formanden for Det Konservative Folkeparti?

Kl. 16:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:18

Henriette Kjær (KF):

Nej, det udspil, vi kom med, var fremadrettet, således at man nu kunne se, at der var kommet flere aktører på markedet. Der var også så fasttømret et net af private sygehuse, at man kunne sende nogle af operationstyperne i udbud og dermed få dem endnu billigere, end når man køber fra dag til dag. Det var sådan set det, det hele gik ud på. Nu var de muligheder der, og så kunne man få de her operationer billigere. Det er det, det hele handler om.

Kl. 16:19

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:19

Per Clausen (EL):

Det vil sige, at vi nu har fået afsløret, at det er De Konservatives opfattelse, at den daværende konservative sundhedsministers spindoktor sådan set fejlinformerede Det Konservative Folkeparti, fordi det af det, der blev skrevet der, jo klart fremgik, at der havde været tale om en overbetaling, og at der skulle gøres op med det. Det var også det, som den konservative partiformand sagde i offentligheden.

Det, som jeg sådan set har forstået, er, at forklaringen på, at en konservativ minister valgte at sige et til det konservative partiapparat – formentlig sandheden – og noget anden til Folketinget, var, at man godt ville have et opgør med det misbrug af offentlige midler, der skete, men at man på den anden side også godt ville dække over, at den nuværende statsminister faktisk forsøgte at holde det skjult. Og det er jo det, der har skabt problemet.

Nu kan jeg konstatere, at det er den daværende sundhedsminister og det er formanden for Det Konservative Folkeparti, som er løbet med en historie, der intet har på sig, fordi der aldrig er blevet betalt for meget til privathospitalerne.

Kl. 16:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:20

Henriette Kjær (KF):

Hvis hr. Per Clausen ikke skulle være så heldig at blive genvalgt til Folketinget ved næste valg, tror jeg, der kunne være et rigtig godt job på Ekstra Bladet til hr. Per Clausen, for det der spørgsmål kunne ikke stilles bedre med antydninger og hentydninger og slet skjulte anklager.

Jeg vil nu fastholde, at det, fru Lene Espersens melding i pressen handlede om, var, at man nu kunne se, at tiden var inde til at stille nogle andre krav til de private udbydere. Nu var markedet blevet af en sådan beskaffenhed, at man ville kunne få de her operationer, som det offentlige køber på de private klinikker, billigere, og det er klart, at det skulle man så selvfølgelig prøve at gøre.

Kl. 16:20

Formanden :

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 16:20

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg blev jo generelt i så godt humør, da jeg så billederne fra det konservative landsråd, og det var ikke kun på grund af revynummeret. Det var sådan set, fordi jeg så, at Det Konservative Folkeparti sætter gang i at tale mere om reformer. Det er vi jo også meget glade for i Liberal Alliance. Vi vil gerne have allierede i så mange partier som muligt, for det er jo det, der skal til, for at ændre noget i den virkelige verden. Så det er jeg meget begejstret for.

Men derfor bliver jeg også lidt bekymret, når der ikke bliver talt mere om reformer i talen her i dag. Der er sådan lige lettet lidt på låget. Man siger, at man har ført en aktiv reformpolitik i 9 år. Det er vel det, man vil kalde en sandhed med modifikationer. Men jeg er nødt til at få afklaret én ting: Fru Henriette Kjærs partiformand, udenrigsministeren, har advaret imod, at man sætter skatten ned til 40 pct., selv om det, mener vi i Liberal Alliance, vil gøre noget rigtig godt for væksten her i Danmark. Vil man virkelig, også sådan på længere sigt, afvise at have et sigtemål, der er at få skatten ned på 40 pct.?

Kl. 16:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:22

Henriette Kjær (KF):

Jeg er helt med på, at vi skal have skatten så langt ned, som det overhovedet er muligt. Men vi skal selvfølgelig samtidig have skattekrone nok til at bevare de gode statsinstitutioner, som vi Konservative anerkender er nødvendige at have for at bevare sammenhængskraften i Danmark. Vi vil sådan set godt have, at der kommer nogle skattekrone i kassen til et godt sygehusvæsen, til en god folkeskole og en lang række andre ting. Vores mål er at få skatten ned på 50 pct. af sidst tjente krone, og det er det, vi arbejder for. Så er der også en lang række andre steder, hvor der er afgifter, hvor der er en urimelig høj beskatning. Det er også nogle steder, vi skal se på, før vi går videre og tager de 40 pct., som Liberal Alliance har som mærkesag.

Kl. 16:22

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:22

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen vi glæder os allerede til at høre, hvilke afgifter Det Konservative Folkeparti vil afskaffe. Jeg er næsten sikker på, at vi kan blive enige, lige meget hvilken man nævner. Så det vil vi gerne høre mere om. Jeg synes bare, at man er nødt til at sige, at med hensyn til det der med væksten, skal der altså virkelig ske noget. Vi er røget fra en 6.-plads til en 13.-plads på listen over verdens rigeste lande i løbet af de seneste 15 år. De eneste steder, vi har førstepladser, er i antallet af offentligt ansatte, og hvor mange kroner man bruger på den offentlige sektor, og hvor højt skattetrykket er. Det er simpelt hen for ringe.

Forskellen på den konservative skatteambition og en ambition om at få skatten ned på 40 pct. er jo vækst og arbejdspladser. Det koster ikke på velfærden at sætte skatten yderligere ned. Det er hele grundlaget for, at vi får den vækst, der kan finansiere de gode sygehuse, der kan finansiere de gode skoler, der kan sikre, at lige præcis de dårligst stillede også får nogle ordentlige forhold. Derfor skuffer det mig selvfølgelig også lidt, at man siger, at man ikke vil være med til den politik, der virkelig kunne være en vækstdynamo for Danmark og sikre, at også dem, der ikke selv har råd, kunne få.

Kl. 16:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:23

Henriette Kjær (KF):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll behøver ikke at være så skuffet, for vi har samme dagsorden langt hen ad vejen, og det synes jeg vi skal udnytte og bruge positivt i stedet for nu at bekrige hinanden. Lad os nu starte med at få skatten ned på 50 pct. af sidst tjente krone, og lad os så se, om der er grobund for at gå videre. Men jeg synes, at vi skal

være fælles om det første mål, og så ser vi, om vilkårene er der til det næste.

Kl. 16:24

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Carsten Hansen.

Kl. 16:24

Carsten Hansen (S):

Jeg har ladet mig fortælle, at Det Konservative Folkeparti går meget op i lov og orden og gerne vil slå sig op på dette arbejde om lovløshed i Danmark, der skal være lov og orden alle steder osv.

Hvad mener fru Henriette Kjær lov og orden er, når vi har et konservativt ministerium, der ikke vil udlevere de oplysninger, der skal til over for rigsrevisor, og når vi har en konservativ vicestatsminister, der har beklaget, at hun har løjet over for Folketinget. Nu har vi også en forhenværende sundhedsminister, der ikke kan finde ud af, hvad det er, han mener. Han siger i et samråd, at han intet kender til det. Det står faktisk i avisen i dag: Jamen der findes ikke nogen rapport, siger han i april måned, efter at rapporten har været færdig siden den 27. februar, og efter at han sendte en e-mail over til den samme vicestatsminister med, hvad rapporten indeholdt, nemlig en overbetaling af privathospitaler med mindst 25 pct.

Har de handlet i god eller ond tro, når de to daværende ministre faktisk sagde usandheder i Folketinget?

Kl. 16:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:25

Henriette Kjær (KF):

Der er mange elementer i den her sag. Derfor synes jeg også, at det er rigtig, rigtig godt, at Folketinget bruger sine muligheder for at spørge til sagen, dels ved spørgsmål hernede i Folketingssalen, dels ved skriftlige spørgsmål, dels ved at indkalde de ministre, der er interessante i forbindelse med den her sag, til samråd. Og det har jeg forstået man har gjort.

Det er faktisk første gang, at de pågældende ministre får lejlighed til at forklare sig over for Folketinget og ikke kun over for pressen. Og det er Folketinget, der så skal finde ud af, hvad der skal ske, når man har hørt de pågældende ministre redegøre for de her sager. Og det er respekt for Folketinget, og det er respekt for lovgivningen.

Kl. 16:25

Formanden :

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 16:26

Carsten Hansen (S):

Det er altså nok at møde op i et samråd i et folketingsudvalg, så er der respekt for Folketinget. Jeg mener jo, at det er despekt for Folketinget at sige usandheder her i salen, og at sige usandheder til et udvalg.

På trods af at der lå en rapport, der var færdig den 27. februar, siger hr. Jakob Axel Nielsen i et samråd i Folketingets Sundhedsudvalg, at han intet kender til en rapport. Der er ingen rapport, siger han. Samme dag, og i øvrigt et stykke tid i forvejen, har han oversendt en e-mail via sin spindoktor til fru Lene Espersen, hvor han ridser rapportens indhold op.

Handler man i god eller ond tro, når man direkte lyver i Folketingssalen og i et udvalg og ved noget, der er fuldstændig anderledes? Handler man så i god eller ond tro? Det spørgsmål burde en konservativ da kunne svare på, en konservativ, der går så voldsomt op i lov og orden. Handler man i god tro, når man over for rigsrevis-

or nægter, at der findes en rapport, og når rigsrevisor samtidig beder om at få den ganske mange gange? Jeg vil gerne spørge fru Henriette Kjær: Er det god konservativ politik?

Kl. 16:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:27

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes ikke, at det er i orden at sige, at der blev sagt usandheder fra udenrigsministerens side her i Folketingssalen. Der er tale om, at der er givet et mangelfuldt svar. Det er blevet beklaget, og det er der blevet rettet op på. Derfor synes jeg ikke at man skal fordreje det og gøre det værre, end det er, for det er slemt nok ikke at give et fyldestgørende svar i Folketinget.

Jeg kender heller ikke noget til nogen rapport. Der har været et internt arbejdsdokument i Sundhedsministeriet, som man ikke behøver at offentliggøre, før det er fuldstændig færdigt. Og det er så blevet offentliggjort, efter at det er blevet fuldstændig færdigt, må jeg forstå. Og det er da helt efter bogen.

Socialdemokraterne prøver at finde hår i den her suppe, men det lykkes ikke, og så må man jo skrue op for retorikken. Men som jeg siger, kommer ministrene nu i samråd, man kan spørge ind til sagen, man kan få en redegørelse, og så må man træffe de foranstaltninger, man mener er nødvendige, når de samråd har været der.

Kl. 16:28

Formanden :

Så er det hr. Jonas Dahl med en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Jonas Dahl (SF):

Den konservative ordfører lagde ud med at snakke om, hvordan det var at lede landet og være stolt af de resultater, man har leveret. Det må man jo så sandelig sige. I de seneste uger er det blevet beskrevet, hvordan den konservative partiformand har talt usandt i Folketingssalen, en anden konservativ minister er blevet taget i at tale usandt til folketingsudvalgene, og endelig er en konservativ spindoktor blevet taget i at forsøge at påvirke medarbejdere til at slette mail. Jeg kan godt forstå, at stolthed virkelig må ligge konservative på sinde i de her dage.

Jeg vil gerne spørge fru Henriette Kjær: Er der foregået overbetaling af privathospitalerne og i givet fald med hvor meget? Det har været lidt svært i dag at få et klart svar fra regeringspartierne på, hvor meget den her overbetaling rent faktisk beløber sig til, og vi må tage som udgangspunkt, at når den konservative partiformand går til Politiken og snakker om en overbetaling på 25 pct., så er der vel tale om en overbetaling eller i hvert fald nogle gyldne haner.

Kan den konservative ordfører bekræfte, at der er foregået en overbetaling af privathospitalerne?

Kl. 16:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:29

Henriette Kjær (KF):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte, og jeg er i øvrigt fuldstændig uenig i den udlægning, hr. Jonas Dahl kommer med, med spindoktorer, der skulle kræve sletning af mail – det har jo intet på sig. Og der er ikke blevet slettet nogen mail. Og ministre, der taler usandt? Ja, det er medierne, der dømmer og drager den konklusion og skriver det i nogle overskrifter, men det er jo ikke sådan, det er. Der er jo en forklaring på tingene, og nu glæder jeg mig til, at ministrene kommer i

samråd og kan redegøre for de her sager, sådan at også hr. Jonas Dahl kan få en forklaring på, hvordan tingene hænger sammen.

Jeg mener ikke, at der er foregået en overbetaling. Jeg mener, at der er foregået det eneste rigtige, nemlig at regeringen har sagt, at nu skal vi behandle syge mennesker, der står på en venteliste, og så køber vi ydelserne på de private hospitaler og sygehuse. Det er altså udbud og efterspørgsel. Jeg ved godt, at det ikke er et begreb, man ret tit bruger i SF, men sådan er det. Dem, der så udbyder en vare, sætter en pris på den. Det er klart, at når der så kommer flere udbydere, som der er kommet op igennem årene, bliver den vare også billigere. Så skal man selvfølgelig sætte betalingen ned, og det er det, der er sket.

Kl. 16:30

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 16:30

Jonas Dahl (SF):

Så når den konservative partiformand snakker om at lukke for de gyldne haner og sænke priserne med 25 pct., er det noget, der er sket over en nat. Det er da påfaldende, at udviklingen kan gå så hurtigt, og det skal man vist være konservativ for at have tiltro til.

Nu har jeg jo haft fornøjelsen af også selv at spørge den konservative partiformand hernede i Folketingssalen, og sådan som jeg opfattede det svar, jeg fik i Folketingssalen, var det ikke, som den konservative ordfører sagde, altså »ikke særlig fyldestgørende«. Jeg ville snarere bruge det begreb, at det var vildledende. Det svar, der kom fra den konservative partiformand her i Folketingssalen, var jo ikke i overensstemmelse med sandheden. Kan den konservative ordfører ikke bekræfte, at den konservative partiformand talte usandt i Folketingssalen den 13. maj sidste år?

Kl. 16:31

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:31

Henriette Kjær (KF):

Det kan jeg svare kort på: Nej, det kan jeg ikke.

Kl. 16:31

Formanden :

Så er det hr. Ole Hækkerup med en kort bemærkning.

Kl. 16:31

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg vil begynde med at spørge ordføreren om noget, der ligger i forlængelse af de tidligere spørgsmål. Fru Lene Espersen er i Politiken den 21. marts 2009 citeret for følgende:

»Danmark skal have et stærkt offentligt sundhedsvæsen, og derfor er det nødvendigt, at vi bruger pengene på en smartere måde, end vi gør i dag. Lavere betaling til privathospitalerne vil give os mere sundhed for pengene, og så kan vi få opereret flere patienter.«

Tog hun fejl?

Kl. 16:31

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:31

Henriette Kjær (KF):

Nej, det var jo en helt rigtig konklusion, når man ser på det fremadrettet. Som jeg siger, havde markedet ændret sig, og man skulle se på, om det kunne gøres smartere.

Det gør regeringen jo så også ved at blive enige om at prøve at sende nogle af de store operationstyper i udbud og få dem billigere, end man fik tidligere; man presser også prisen i forhold til, hvad man før har fået ydelserne til, fordi der simpelt hen er kommet flere aktører, som gerne vil have noget at lave, og derfor er det muligt at få operationerne billigere.

Kl. 16:32

Formanden :
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 16:32

Ole Hækkerup (S):

Hvis ordføreren er enig med partiformanden i, at der er sket den her overbetaling på de 25 pct., hvilket lige præcis er nøgleargumentationen i det udsagn fra fru Lene Espersen, jeg lige læste op, så synes jeg, at vi skal prøve at dreje det her spørgsmål hen til at handle om, hvem det så er, der har betalt prisen for den overbetaling, som jeg nu kan forstå at ordføreren er enig med fru Lene Espersen i er sket.

For de samme penge kunne eksempelvis 35.000 patienter med brystkræft være blevet opereret. Er det ikke rigtigt at det lige præcis er dem eller ældre medicinske patienter, som er uden for behandlingsgarantien, der er endt med at betale prisen for, at man i regeringen ikke lyttede til De Konservative?

Kl. 16:32

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:32

Henriette Kjær (KF):

Jeg er helt uenig i tankegangen og i præmissen for den her diskussion. Jeg synes nemlig, at Socialdemokraterne overser, at vi i den borgerlige regering i 2001 overtog en meget lang venteliste med syge mennesker, der ikke kunne blive behandlet. Vi sagde så, at de her mennesker skulle behandles, og derfor lavede vi en behandlingsgaranti. Ja, den er dyr, sagde vi, vi ved faktisk godt, at den her satsning koster mange penge, men vi satser på, at mennesker skal behandles og blive raske, og derfor bruger vi nogle penge på det.

Derfor er jeg også uenig med Rigsrevisionens rapport om, at det var for dyrt at lave den løsning. Vi gik ind i det med åbne øjne, og vi syntes ikke, det var for dyrt, at folk fik krav på at blive behandlet. Derfor må jeg sige, at jeg ikke kan følge tankegangen. Tankegangen er jo, at nu skal man prøve at lade de her folk stå lidt længere på ventelisten, for så bliver det nok lidt billigere, men det er ikke vores politik. Vores politik er og var, at de skal behandles hurtigst muligt.

Kl. 16:33

Formanden :

Jeg skal bare lige erindre om, at ministre tituleres og omtales ved ministertitel og ikke ved navn. Det er hr. Karl H. Bornhøft med en kort bemærkning.

Kl. 16:34

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Uden at have et præcist kendskab til det kan jeg godt forestille mig, at det kan være svært at skulle dække over andre bagmænd. Derfor har jeg sådan en utrolig lyst til at finde ud af, hvor langt De Konservative egentlig vil gå i den sammenhæng.

Derfor har jeg et konkret spørgsmål til den konservative ordfører, der går på, at statsministeren i går sagde: Når parterne i 2006 ikke kunne blive enige, måtte jeg bruge min hjemmel til at gribe ind. Det, jeg har brug for, er ikke et svar som det fra fru Pia Kjærsgaard om, at det gør man for patienternes skyld. Så skulle vi jo også have grebet ind, da sundhedspersonalet strejkede. Da gik vi jo ikke ind og

gav dem en ekstra sum, så jeg vil gerne have den konservative ordfører til at bekræfte, at det var et rent politisk valg fra den nuværende statsministers side, da han var sundhedsminister, at han greb ind. Det var ikke noget, han var forpligtet til. Kan ordføreren bekræfte det?

Kl. 16:35

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:35

Henriette Kjær (KF):

Jeg mener, at han var forpligtet til det af etiske og moralske årsager, ellers ville det jo betyde, at vi ikke havde nogen aftale, at der ikke var et aftalesystem, der fungerede, hvilket igen ville betyde, at patienterne ikke kunne blive behandlet. Det vil vi altså ikke være bekendt.

Jeg ved godt, at man har en anden holdning i Socialdemokratiet og i Socialistisk Folkeparti, men det har vi ikke. Vi ser altså sådan på det, at når folk har nogle rettigheder, der siger, at de har ret til at blive behandlet, så skal de også kunne blive behandlet, og derfor skulle der laves en aftale med de private sygehuse og med regionerne. Derfor gik sundhedsministeren ind og traf et valg og lagde snittet midt imellem de to stridshænder.

Kl. 16:35

Formanden :
Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 16:35

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Det var jo de samme rettigheder, patienterne mistede under konflikten med sundhedspersonalet. Da var der åbenbart ikke en moral og en etik, der gjorde, at man så gik ind og gav sygeplejersker og SOSU-assistenten mere i løn for at få afsluttet det af hensyn til lige præcis de mennesker, der ventede, nemlig patienterne.

Når jeg ikke kan få svar på det første, vil jeg dog i det mindste godt have svar på mit næste spørgsmål. Når statsministeren i øvrigt også i spørgetiden sagde, at der ikke er belæg for at sige, at der ikke er tale om overbetaling i den periode, hvor der var suspension af frit valg-ordningen, kan ordføreren så her bekræfte, at det ikke er rigtigt, fordi Folketinget i samme periode gav regionerne besked om, at de skulle købe fuldstændig den samme kapacitet hos de private, som de gjorde året før? Kan ordføreren i det mindste bekræfte det?

Kl. 16:36

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:36

Henriette Kjær (KF):

Nej, det kan jeg ikke, for det sidste ved jeg ikke noget om. Men jeg kan i hvert fald fortælle hr. Karl H. Bornhøft, at der er et fagretligt system, som vi Konservative sætter meget højt, og som vi generelt respekterer her i Folketinget, så når der er arbejdskonflikter, skal der altså meget til, inden man går ud og ødelægger det, vi kalder den danske model, som er meget skattet, ikke bare i Danmark, men som man kommer og studerer fra andre lande. Det var jo så årsagen til, at der kørte en konflikt. I øvrigt skal man jo heller ikke via mafiametoder kunne presse nogen til at få en højere løn. Der må det jo gå sin gang.

Kl. 16:37

Formanden :
Så er det hr. Morten Østergaard med en kort bemærkning.

Kl. 16:37

Morten Østergaard (RV):

Det er jo helt åbenlyst, at der er en uenighed om det, som den konservative partiformand har kaldt de gyldne haner, altså om, hvor længe de har været åbne, og om det var nødvendigt.

Men det, som forhåbentlig ikke kan skabe grundlag for uenighed, er jo, at Folketinget har ret til at få oplysninger, man beder om fra ministerierne, at ministre skal holde sig til sandheden og hele sandheden i Folketingssalen og i samråd, og at Rigsrevisionen selvfølgelig skal have de dokumenter, de beder om. Derfor vil jeg bare bede den konservative ordfører om at forholde sig til, at den daværende konservative sundhedsminister jo i et samråd den 13. maj benægtede, at der var tale om en rapport – ikke nogen stor rapport, men interne papirer – og jeg citerer: Der er ikke tale om, at der findes nogen rapport. Der er tale om, at der findes et internt stykke arbejde, som vi stadig bruger. Citat slut.

Jeg står her med det, der ikke er en rapport. 15 gange i det her 95 sider store papir benævner man selv papiret som en rapport – 15 gange benævner man det selv en rapport! Kan fru Henriette Kjær forklare, hvorfor det var så afgørende for Det Konservative Folkeparti, uanset om det var formanden eller den daværende sundhedsminister, der repræsenterede det, at holde skjult for Folketinget og for Rigsrevisionen, at der var en rapport, som klokkeklart var grundlaget for, at man gik ud og problematiserede de såkaldte gyldne haner?

Kl. 16:39

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:39

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, at det, der lige blev sagt her, er meget, meget groft. Nu er det jo sådan, at Det Konservative Folkeparti ikke sidder ovre i Sundhedsministeriet og tager imod henvendelser og svarer på henvendelser, hverken fra rigsrevisor, pressen eller andre. Det er der sådan set et embedsmandsapparat til at tage sig af. Det er dem, der beslutter, hvad der skal udleveres. Det er ikke Det Konservative Folkeparti, og jeg kan ikke påtage mig ansvaret for, at den rapport – som det er nu – ikke er blevet udleveret.

Men indtil et sådant stykke papir er færdigt, er det et internt arbejdsdokument, og det er det, de i ministeriet må have vurderet at det var, og derfor har de ikke udleveret det.

Kl. 16:39

Formanden :
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:39

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg er da glad for, at vi er enige om, at der er en rapport, også fordi det altså står 15 gange i det her 95 sider lange dokument, at det er en rapport – så langt så godt – og også fordi det selv samme ministerium jo i dag har udsendt en pressemeddelelse, hvor man fortsat hævder, at der ikke findes nogen rapport. Det er jo det, der gør det mærkværdigt, og det er derfor, jeg siger, at hvis man har ret – hvad jeg forstår på fru Henriette Kjærs indignation – så var det rigtige vel at få rensset luften for alle beskyldninger og få spurgt de embedsmænd på en måde, hvor de kan tale frit, under vidneansvar og eventuelt med en advokat til stede, hvis de har brug for det. Lad dem svare for sig selv.

I dag er de jo i stedet for nødt til at svare i tro tjeneste til den regering, som de hver eneste dag loyalt forsøger at betjene. Det er jo derfor, vi siger: Lad os nu få den undersøgelseskommission, så vi er fri for at have de her anklager hængende over dem, så vi er fri for at

stå tilbage med et indtryk af, at forskellige konservative ministre har gjort, hvad de kunne, for at dække over bl.a. det, som åbenlyst er en rapport i Sundhedsministeriet.

Kl. 16:40

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:40

Henriette Kjær (KF):

Jeg mener, at embedsmændene taler frit. Jeg mener, at embedsmændene lægger det frem, som pressen eller andre beder om at få. Jeg mener sådan set, at alt er lagt frem i den her sag. Der er fuldstændig åbenhed omkring det, og så kan man drage forskellige konklusioner om forløbet. Jeg indrømmer, at der er begået fodfejl fra vores udenrigsministers side, men jeg mener ikke, at man i den grad og med den mistænkeliggørelse, hr. Morten Østergaard lægger for dagen, kan blæse sagen op til, at der skal laves en større undersøgelse, og insinuere, at embedsmændene ikke siger sandheden. Det gør de, og de bliver sådan set interviewet og er citeret hver dag i medierne.

Kl. 16:41

Formanden :

Så er det fru Yildiz Akdogan for en kort bemærkning.

Kl. 16:41

Yildiz Akdogan (S):

Tak. De Konservative er et gammelt parti med nogle gode demokratiske værdier, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge ordføreren om noget, når hun flere gange siger, at der ikke rigtig er noget at komme efter. Jeg vil egentlig gerne citere en professor i statskundskab, Jørgen Grønnegård Christensen. Han vurderer, at udenrigsministeren i sine forklaringer til Folketinget har bevæget sig ud over grænserne i ministeransvarlighedsloven. Hun har ikke bare udtrykt sig upræcist over for Folketinget. Man må bestemt sige, at hun ikke har talt fuldstændig i overensstemmelse med sandheden, siger han til Politiken den 30. september 2010.

Jeg vil egentlig bare spørge ordføreren: Mener ordføreren ikke, det er et problem, når formanden for Det Konservative Folkeparti og udenrigsministeren ikke respekterer folkestyret og ikke overholder ministeransvarlighedsloven? Er det ikke et problem?

Kl. 16:42

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:42

Henriette Kjær (KF):

Som jeg har sagt tidligere, har jeg stor respekt for Folketinget, og jeg har fuld tiltro til, at det er Folketinget, der kan træffe de foranstaltninger, man finder nødvendige, når der er sager af den her type. Nu får udenrigsministeren mulighed for at forklare sig i ikke bare ét samråd – jeg tror, der kommer flere – og så kan Folketinget derefter træffe en afgørelse om, hvad de mener er nødvendigt i den her sag. Jeg har stor tillid til, at Folketinget kan håndtere det.

Kl. 16:42

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:42

Yildiz Akdogan (S):

Ordføreren har stor respekt for Folketinget. Hvordan kan det være, at ordføreren så ikke kan indse, at Folketinget er blevet ført bag lyset, at der er blevet givet meget ukorrekte svar på de spørgsmål, der er blevet stillet, og at man har forbrudt sig mod ministeransvarligheds-

loven? Det er jo et reelt problem. Så siger ordføreren, at der kommer et samråd.

Men hvorfor ikke respektere folkestyret? Hvorfor ikke gå hele vejen og sige: Lad os nedsætte den her kommission, lad os sætte gang i undersøgelsen? Det ville være godt for ministeren, det ville være godt for offentligheden, og ikke mindst ville det være godt for folkestyret. Hvad er der egentlig galt med at nedsætte en kommission og komme grundigere og dybere ned i den her sag?

Kl. 16:43

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:43

Henriette Kjær (KF):

Årsagen til, at jeg ikke synes, at der skal nedsættes en undersøgelseskommission eller en kommission af anden art, er, at jeg mener, at alle oplysninger er lagt frem, og at jeg mener, at oppositionen er ude i et politisk ærinde, og at man sådan set ikke mangler oplysninger eller overblik. Man har sådan set svar på alle spørgsmål, men for at øge dramatikken og kaste et negativt skær over regeringen ønsker man en undersøgelseskommission, og jeg synes ikke, at man skal have undersøgelseskommissioner for undersøgelseskommissionernes egen skyld.

Kl. 16:44

Formanden :

Så er det hr. Jesper Petersen med en kort bemærkning.

Kl. 16:44

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes, at der var noget meget bemærkelsesværdigt ved hr. Peter Christensens tale tidligere, som jeg godt vil følge op på over for fru Henriette Kjær, nemlig at på trods af at næsten alle andre siger, at der er sket en overbetaling af de private hospitaler, holder hr. Peter Christensen fast i, at der ikke er givet en krone for meget. Jeg kan høre, at fru Henriette Kjær måske lægger op til at bevæge sig hen i samme retning.

Statsministeren har erkendt, at der er foregået en overbetaling – han holder sig til et lavt beløb på omkring 100 mio. kr., ifølge Ritzau den 4. oktober. Rigsrevisionen mener det. Sundhedsministeriet har sagt, at man kan skære voldsomt i, hvor mange penge der bliver givet til privathospitalerne. Sundhedsøkonomen Jes Søggaard fra Dansk Sundhedsinstitut siger, at de tal, der kommer, er alt for lave – vi er ret højt oppe.

Vil fru Henriette Kjær medgive, at der er sket en overbetaling, og at det var dybt økonomisk uansvarligt at hælde privathospitalerne fulde af penge i stedet for at bruge de penge i det offentlige sundhedsvæsen?

Kl. 16:45

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:45

Henriette Kjær (KF):

Det her er jo politik og ikke teknik, for vi kunne have sparet en hel masse penge ved bare at sige, at ventelisterne skulle fortsætte – det måtte tage den tid, det nu engang tager at få behandlet de patienter, der stod på de her meget lange ventelister. Det kunne man også have gjort. Jeg ved ikke, om statsrevisor ville have givet os flotte point i karakterbogen for det, for så ville det åbenbart have været helt rigtigt og en helt fornuftig brug af statens penge.

Jeg mener, det er forkert brug af statens penge at tænke på den måde. Det helt rigtige er jo at sige, at nu skal de her patienter be-

handles. Vi køber ydelserne hos private. Vi følger hele tiden med i, hvordan markedet udvikler sig, og kan vi få det billigere, får vi det selvfølgelig billigere efter forhandling efter en periode.

Kl. 16:45

Kl. 16:48

Formanden :

Hr. Jesper Petersen

Kl. 16:45

Jesper Petersen (SF):

Påstanden fra fru Henriette Kjær er altså, at op imod 1 mia. kr. mere brugt på det offentlige fælles sundhedsvæsen ikke havde betydet, at der var blevet udført flere operationer på de offentlige sygehuse. Jeg tror, at seerne derhjemme er ved at være stået af over for den påstand, at det skulle være sådan, at man, selv om man brugte en 1 hel mia. kr. mere på det offentlige sundhedsvæsen, ikke ville få flere behandlinger, ikke ville få ventelisterne bragt ned.

Jeg vil give fru Henriette Kjær ret i, at det her er politik, nemlig den politik, at regeringen insisterede på, at vi skulle underminere vores offentlige sundhedsvæsen, vi skulle have mere privat sundhedsbehandling i Danmark. Det har man indført ved at overbetale de private hospitaler kombineret med skattefritagelsen på de private sundhedsforsikringer.

Sig det dog ærligt: Ja, det er politik. Vi vil have mere privat sundhedsvæsen, derfor overbetaler vi dem, koste hvad det vil – i stedet for at komme her og påstå, at 1 mia. kr. mere til det offentlige sundhedsvæsen ikke havde givet flere behandlinger.

Kl. 16:47

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:47

Henriette Kjær (KF):

Sådan kan man jo ikke stille det op. I øvrigt er det en god forretning at bruge de private hospitaler og de private klinikker. De behandlinger, de udfører, og det, som staten betaler for den samme behandling på et privat sygehus som i det offentlige, er jo billigere. Man får jo behandlingerne til en billigere pris, og derfor er der sund fornuft i at samarbejde med de private. Det er også mere fleksibelt. Når man ikke har brug for dem mere, er det jo desværre dem, der går ned og hjem. Det er der nogle af dem der gør lige nu faktisk. Men det giver jo staten den fordel, at når der ikke er så meget run på sygehusvæsenet, har man heller ikke overflødig kapacitet, fordi man har købt det ude i byen. Så det er altså en rigtig god idé og et rigtig godt lovforslag, som vi i den borgerlige regering fik lavet om at indføre det frie sygehusvalg.

Kl. 16:47

Formanden :

Så er det hr. Frank Aaen med en kort bemærkning.

Kl. 16:48

Frank Aaen (EL):

Til indledning bare dette spørgsmål: Er den konservative ordfører ikke bare lidt stolt over, at det var Det Konservative Folkeparti, der rejste debatten om, at vi kunne spare penge, fordi vi betalte for meget til privathospitalerne – bare sådan lidt stolt?

Men så ellers til noget helt andet. Ordføreren brugte en hel del tid på at sige, at vælgerne skulle vide, hvad der venter dem. At dem, der lover det søde, også skal fortælle om det sure. Det gælder vel også Det Konservative Folkeparti. Når man nu lover, at man går ind for skattelettelser – en maks. skat på 50 pct., altså igen en skattelettelser til gavn for de allerrikste – hvor skal pengene så komme fra? Hvem skal betale for en ekstra skatnedsættelse?

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:48

Henriette Kjær (KF):

Se, det synes jeg hverken er surt eller flovt at tale om. Jeg mener bl.a., at hvis vi holder igen i den offentlige sektor og bruger færre penge der, fordi vi har verdens største offentlige sektor, så tror jeg at vi kunne få mere ud af de penge, vi allerede bruger nu, og så ville der være nogle penge til skattelettelser eller til sænkningen af selskabsskatten.

Jeg tror, at hvis man udliciterede noget mere og fik noget mere konkurrence ind, var der nogle penge at hente der. Jeg tror sådan set også, at man kan gennemgå alle arbejdsgange og procedurer og se, om man ikke kan gøre tingene mere fornuftigt, ligesom vi nu også kommer med en plan for folkeskolen, hvor vi prøver at føre flere penge over til normalområdet frem for at bruge så mange penge, som vi bruger nu, til det specialiserede område. Det er der sund fornuft i, og det vil forhåbentlig frigøre flere penge, så den offentlige sektor bliver mindre og billigere, og så er der penge tilovers.

Kl. 16:49

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:49

Frank Aaen (EL):

Men ordføreren er altså ikke bare lidt stolt over, at det var De Konservative, der rejste debatten om, at vi betalte for meget for privathospitalernes behandlinger. Det synes jeg er mærkeligt, men det må der være en grund til.

Men så til det med den offentlige sektor igen: Det svar er jeg sådan set glad for. Det, der lå bag svaret, var jo, at der skal skæres ned i de offentlige udgifter for at give skattelettelser til erhvervslivet og de rigeste. Det er rigtigt forstået, ikke?

Kl. 16:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:50

Henriette Kjær (KF):

Det er rigtigt forstået. Og det er altså ikke noget, jeg føler hr. Frank Aaen kan bruge imod mig, for jeg synes, det er sund fornuft at gøre det på den måde.

Med hensyn til om vi er stolte over, at det var os, der fik sat det her spørgsmål på dagsordenen om, om man kunne få operationerne billigere på private sygehuse, vil jeg sige: Jo, det var en relevant diskussion. Vi skal hele tiden se på, hvordan vi får mest muligt ud af de penge, vi bruger i det offentlige. Men hr. Frank Aaen og Enhedslisten må jo også forstå, at markedet kan ændre sig, og det havde det altså gjort. Vi kunne se, at der var flere udbydere, og at tiden nu var kommet til, at vi kunne sende nogle større klumper opgaver i licitation, sådan at de private hospitaler var garanteret arbejde, så de også kunne give en bedre pris. Så det var da helt relevant, at det kom op i debatten.

Kl. 16:50

Formanden :

Så er det hr. Per Husted med en kort bemærkning.

- Kl. 16:51 lig redegørelse af udenrigsministeren selv – træffe den afgørelse, man nu ønsker at træffe efter et sådant samråd. Kl. 16:53
- Per Husted (S):**
Det er egentlig tragisk at høre, hvor meget tid ordføreren bruger i sin ordførtale på at fortælle om oppositionens manglende evner til både at tænke og regne frem for at fortælle om egne visioner og resultater. Det kunne måske være sundt, at man brugte samme iver på at kigge på sig selv en gang imellem.
Som det er lige nu med den her mailgatesag, må min konklusion være, at begge ministre – den daværende sundhedsminister Jakob Axel Nielsen og udenrigsministeren – har talt usandt i sagen både her i salen og i udvalget. Og det er egentlig det, som ordføreren slår hen som en bagatel og siger bare er en fortalelse. Kan De Konservative, et parti, som går ind for lov og orden, virkelig leve med det?
Burde mailsagen ikke undersøges helt til bunds netop på De Konservatives initiativ? Der er sået tvivl om De Konservatives troværdighed. Skulle vi ikke se at få det undersøgt til bunds? Skulle De Konservative ikke gå forrest og sige: Vi vil have det her undersøgt til bunds, så vi kan bevise, at vi har ret og ikke har lavet nogen fejl her?
Kl. 16:52
- Formanden :**
Ordføreren. Kl. 16:52
- Henriette Kjær (KF):**
Jeg er ked af, at hr. Per Husted ikke synes godt om min tale og synes, at jeg kunne have disponeret taletiden bedre. Men jeg svarer da i det mindste på de spørgsmål, jeg bliver stillet, og det er mere, end man kan sige om hr. Per Hustedes partileder. Der fik vi at vide, uanset hvad vi spurgte om, at det var falske tal, vi kom med, at det ganske enkelt var forkert, hvad vi påstod. Så blev der sagt ufinansierede skattelettelser de sædvanlige 17 gange. Jeg svarer på de spørgsmål, jeg får i den her debat, og nej – for nu har vi været inde på det, som hr. Per Husted spurgte om flere gange – jeg ser ikke det samme problem, som hr. Per Husted ser.
Kl. 16:52
- Formanden :**
Hr. Per Husted. Kl. 16:52
- Per Husted (S):**
Før den her sag bliver undersøgt til bunds, må min konklusion stadig være, at begge ministre, den daværende sundhedsminister Jakob Axel Nielsen og udenrigsministeren, har talt usandt i Folketingssalen. Nu appellerer jeg igen til, om det ikke kunne være en god idé, at De Konservative gik forrest og sagde: Der er sået tvivl om vores troværdighed, det kan vi ikke leve med, vi vil have sagen undersøgt til bunds. Var det ikke den rigtige taktik, var jeg lige ved at sige, for De Konservative at være dem, der var proaktive, som det hedder i erhvervslivet, som De Konservative holder meget af at tale sagen for?
Kl. 16:53
- Formanden :**
Ordføreren. Kl. 16:53
- Henriette Kjær (KF):**
Nu mener vi jo, at alt er lagt frem. Udenrigsministeren har også beklaget et ikke fyldestgørende svar givet her i Folketingssalen. Alle dem, der har søgt aktindsigt, har fået de interessante akter, de har søgt om, og har kunnet drage konklusioner ud fra dem. Folketinget skal nu have udenrigsministeren i samråd og kan på baggrund af den redegørelse – og det er nemlig første gang, Folketinget får en mund-
- Formanden :**
Så er der en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær. Kl. 16:53
- Lone Dybkjær (RV):**
Tak. Fru Henriette Kjær startede med at sige, at Det Konservative Folkeparti var meget stolte af at være med til at lede landet. Altså, vi er nogle, der har en lidt anden opfattelse af ordet ledelse. Men det vil jeg helt overlade til De Konservative selv.
Så vil jeg vende tilbage til det, der er dagens spørgsmål. Når det bliver dagens spørgsmål, nemlig overbetalingen, er det jo, fordi det har taget hundrede år og en sommer at få de der relevante akter, som fru Henriette Kjær taler om. Altså, hvis de nu var kommet med det samme, havde vi ikke stået her i dag, og så kunne vi måske have beskæftiget os med nogle af de andre ting, som der er behov for at vi beskæftiger os med.
For en ordens skyld vil jeg sige, at Det Radikale Venstre intet har imod de private hospitaler. Jeg kan forstå, at hr. Peter Christensen mener, at der ikke er overbetaling. Men fru Henriette Kjær siger noget helt andet. Hun siger nemlig, at nu skal de her patienter behandles, og så siger hun, at det skal ske på private hospitaler, og så må det koste, hvad det koste vil, for nu vil vi ikke have ventelister mere. Er det en fuldstændig korrekt fremstilling af den måde, som den her lovgivning blev gennemført på i sin tid, nemlig at man direkte sagde det på den måde, så alle og enhver vidste, inklusive Dansk Folkeparti, at det kostede kassen at gennemføre den her lovgivning præcis på den måde, som fru Henriette Kjær siger?
Kl. 16:55
- Formanden :**
Ordføreren. Kl. 16:55
- Henriette Kjær (KF):**
Nej, naturligvis prøver man at få den bedste pris, men også en rimelig pris, i forhold til hvordan markedet i øvrigt ser ud. Så selvfølgelig er det offentlige gået efter at få den lavest mulige pris i samarbejdet med det private, og derfor er der ikke foregået en overbetaling. Men prisen var højere, da det frie valg trådte i kraft, end da det frie valg havde fungeret et stykke tid. Det er det, der er pointen, fordi markedet har udviklet sig.
Kl. 16:55
- Formanden :**
Fru Lone Dybkjær. Kl. 16:55
- Lone Dybkjær (RV):**
Altså, det er der jo ingen af os der benægter. Priserne på mobiltelefoner har også udviklet sig og ændret sig, som en af ordførerne fra regeringspartierne sagde tidligere. Det er jo klart nok.
Det, vi spørger om, og som vi gerne vil have afdækket, er sådan set, hvor mange offentlige penge regeringen har puttet i noget, der er helt privat, nemlig de private sygehuse. Det er helt privat, det er helt banale aktieselskaber eller andre former for selskaber, hvor der er nogle, der får en eller form for fortjeneste.
Hvor meget synes fru Henriette Kjær at man skal bidrage med der? Og er der på det tidspunkt blevet lavet en undersøgelse af, hvad det havde kostet at få udført nøjagtig de samme operationer på de offentlige sygehuse? Jeg erindrer det nemlig ikke, og det er selvfølgelig derfor, jeg spørger. Det er jo ikke sådan, at man har indkaldt folk

her til landet for at foretage den slags, for det sørger regeringspartierne og DF jo for at man ikke kan. Så de mennesker er her i landet, og de må kunne udføre de operationer her, enten på det private eller det offentlige.

Kl. 16:59

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:56

Henriette Kjær (KF):

Jeg kan ikke forestille mig andet, end at man har bedt de offentlige sygehuse om at presse sig til det yderste og i øvrigt også henvise til hinanden og købe ydelser hos hinanden. Det er jo ligesom også derfor, at hele DRG-takstsystemet er blevet indført, nemlig for at man også kan foretage en afregning sygehusene imellem.

Så man har selvfølgelig brugt de muligheder, der er, men jeg skal ikke kunne sige, om man har været god nok til det, for det ser vi jo desværre stadig væk eksempler på at man ikke er. Der har det offentlige en stor opgave, men det er jo et ledesspørgsmål. Det er meget svært for os som lovgivere at gå ind og regulere det, og vi har i øvrigt også vores regionsrådspolitikere til at sikre, at det sker.

Kl. 16:56

Kl. 16:57

Formanden :

Så er det fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 16:57

Julie Rademacher (S):

Nu siger ordføreren, at hr. Per Husted's partileder ikke svarede på en række spørgsmål. Jeg vil nu sige, at jeg synes, at fru Helle Thorning-Schmidt svarede så udmærket for sig, da det var, at det var hendes tur. Vi har haft en del partiledere på talerstolen i dag, og man kan undre sig over, hvorfor det ikke er De Konservatives partileder, der står på talerstolen nu. Men nok om det.

Det kan godt være, at jeg måske ikke er alt for hurtig. Det kan godt være, at jeg ikke er super skarp. Derfor kunne jeg godt tænke mig at få lidt afklaring på den her sag. Altså, hvad mener De Konservative egentlig, når det er, at de siger, at der skal skrues ned for de gyldne haner? Og vil man bekræfte, at der er sket en overbetaling på ca. 25 pct.?

Kl. 16:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:58

Henriette Kjær (KF):

Når udtrykket de gyldne haner, og at der skulle skrues ned for dem, blev brugt, var det jo i erkendelse af, at tingene nu så anderledes ud, at der nu var kommet flere udbydere, at der simpelt hen var flere, der gerne ville ind og have nogle opgaver fra de offentlige sygehuse, og derfor var der også konkurrence på prisen blandt de private.

Det betyder jo så, at man kan få det billigere. Og det er så derfra, udtrykket om, at man skrues ned for de gyldne haner, kommer. Nu er der ingen grund til at betale den lidt højere pris, man tidligere har betalt; nu kan man få en prisreduktion. Og det var det, udenrigsministeren lagde op til i daværende interview.

Kl. 16:59

Formanden :

Fru Julie Rademacher.

Julie Rademacher (S):

Det var sådan set en eller anden form for forklaring på det første. Men jeg har stadig væk ikke fået svar på det andet i mit spørgsmål, netop på, om ordføreren kan bekræfte, at der er sket en overbetaling på 25 pct.? For så vidt jeg kan se, er det her en jungle, og jeg har svært ved at se, at De Konservative overhovedet er enige om, hvordan det er, den her sag står. Så jeg vil gerne have svar på, om ordføreren kan bekræfte, at der er sket en overbetaling til privathospitalerne i den her sag.

Kl. 16:59

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:59

Henriette Kjær (KF):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte. Jeg mener ikke, at der er sket en overbetaling. Det ville der havde været tale om, hvis man ikke havde lavet en ny aftale mellem regionerne og privathospitalerne, hvor priserne kom ned. Men den fik man lavet.

Kl. 17:00

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Peter Westermann.

Kl. 17:00

Peter Westermann (SF):

Tak. Ordføreren talte i sin ordførertale om ansvarlighed og bluff. Derfor vil jeg gerne spørge: Hvad med vildledning af Folketinget? Hvad med ministeransvarlighedsloven? Er det konservativ politik, at ministeransvarlighedsloven skal overholdes? Er det konservativ politik, at man ikke som minister bluffer i Folketingssalen?

Professor i forfatningsret Jens Elo Rytter er af Ritzaus Bureau den 30. september citeret for følgende omkring udenrigsministerens vildledning af Folketinget:

»Umiddelbart passer det meget dårligt med ministeransvarlighedslovens krav om, at man skal tale sandt i Folketinget som minister.«

Hvad mener ordføreren om, at eksperter i forfatningsret mener, at udenrigsministeren overtrådt ministeransvarlighedsloven?

Kl. 17:00

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:00

Henriette Kjær (KF):

Jeg mener, at det tilkommer Folketinget at træffe den konklusion, om ministeransvarlighedsloven er overtrådt. Der er mange eksperter, der udtaler sig. Jeg står også her med et telegram fra Ritzau, der hedder: »Økonomer dumper Thornings og Søvnalds plan«.

Det tror jeg ikke at hr. Peter Westermann er enig i. Og jeg er heller ikke enig i det telegram, hr. Peter Westermann refererer fra. Og sådan er der jo så meget.

Kl. 17:01

Formanden :

Hr. Peter Westermann.

Kl. 17:01

Peter Westermann (SF):

Man kunne så fristes til alligevel at spørge, om vildledning af Folketinget og overtrædelser af ministeransvarlighedsloven er konservativ kutyme, for på forsiden af Politiken i dag kunne man læse, at den da-

værende sundhedsminister hr. Jakob Axel Nielsen også har talt usandt i Folketinget. Juraprofessor Henrik Palmer Olsen er endnu en, som jeg så kan hive frem, kan jeg sige til fru Henriette Kjær, og ham kan jeg citere for dette:

Hans udtalelser under samrådet er i direkte strid med ministeransvarlighedsloven. Man må ikke lyve for Folketinget. Det er klokkeklart.

Mener ordføreren også, at det er klokkeklart, at en minister ikke må lyve for Folketinget? Og skal det have konsekvenser, hvis det sker? For ordføreren kommenterede jo ønsket om en uvildig undersøgelse af den her sag med, at oppositionen er ude i et politisk ærinde. Lad mig så slå fast: Vi er ude i et demokratisk ærinde, for vi nærer en dyb respekt for folkestyret og Folketingets arbejde. Det sagde ordføreren jo også at Det Konservative Folkeparti gør, så skal vi ikke få den undersøgelse?

Kl. 17:02

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:02

Henriette Kjær (KF):

Man må ikke lyve for Folketinget, og man må heller ikke overtræde ministeransvarlighedsloven. Det er vi fuldstændig enige i.

Sådan som jeg hører de citater, er det nogle jurister eller forfatningsekspert, der udtaler sig generelt. Jeg hører ikke, at der bliver sagt, at hr. Jakob Axel Nielsen lyver, men at der bliver sagt *hvis*. Og hr. Jakob Axel Nielsen siger selv, at han ikke lyver. Og det er jo det, man skal høre på, og så må man træffe sin afgørelse her i Folketinget på baggrund af, hvem man tror på, og hvordan man opfatter sagen herinde. Og det er det, der skal foregå i den kommende tid, hvor forskellige ministre skal i samråd.

Kl. 17:03

Formanden :

Så er det hr. Mogens Jensen, og det er den sidste, jeg har registreret, som har ønsket en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 17:03

Mogens Jensen (S):

Tak. Nu foregreb den konservative ordfører i sit indlæg jo begivenhedernes gang lidt. Ordføreren talte om, at der snart var nogle nye mennesker, som ville komme til at sætte sig i nogle ministerbiler, og det, ordføreren så beskæftigede sig meget med, var, hvilken type ministerbiler det var – om det var BMW eller Mercedes.

Jeg vil spørge ordføreren, om ordføreren ikke tror, at befolkningen er mere interesseret i, at de mennesker, der kommer ind i de ministerbiler, er nogle, der ikke skjuler notater i ministerierne, der ikke forsøger at dække over beslutninger truffet i regeringen, der ikke gentagne gange taler usandt over for Folketinget, og som ikke forhindrer Rigsrevisionen i at få de oplysninger, de skal have?

Kan ordføreren ikke bekræfte, at der ude hos befolkningen godt kan have dannet sig det indtryk, at der hos denne regering har indfundet sig en magtarrogance, der simpelt hen er uacceptabel i forhold til det demokrati, som man er sat til at have respekt for, selv som regering på niende år?

Kl. 17:04

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:04

Henriette Kjær (KF):

Nej, jeg tror, at befolkningen vil have en regering, som de ved hvor de har, som de kan dømme på de resultater, der allerede er ført ud i

livet. Jeg tror ikke, de ønsker en regering, hvor de mennesker, der sidder i den, skjuler for befolkningen, hvad man vil på det økonomiske område; der overhovedet ikke tør sige, hvad det er, man vil, men fralægger sig ansvaret og lægger hele dynen over til fagbevægelsen og arbejdsgiverne og siger, at de må løse det problem; der ikke vil indrømme, hvad man vil kradse ind af skatter, så vi skal stå og have en uværdig diskussion med Socialdemokraterne om, hvad der er op og ned på den sag; hvor SF vil føre en udlændingepolitik, der minder om historien om den trojanske hest, hvor der inde i hestens mave gemmer sig ubehageligheder, som pludselig springer ud – og det er jo det, vi tydeligt kan se er strategien fra SF's side.

Kl. 17:05

Formanden :

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:05

Mogens Jensen (S):

[Lydydfald] ... ordføreren sådan, at ordføreren tror, at befolkningen godt vil acceptere, at man herinde i Folketingssalen og fra regeringens side kan lyve, at man kan skjule dokumenter, at man kan dække over hinanden, og at man kan forhindre Rigsrevisionen i at få de nødvendige oplysninger, uden at det får nogen konsekvenser? Det får vi jo så at se om forholder sig sådan.

Men må jeg så ikke spørge ordføreren: Når ordføreren siger, at skatteydernes penge i sagen om overbetaling er brugt rigtigt – sådan sagde ordføreren i sit indlæg – er det så korrekt forstået, at ordføreren mener, at de 879 mio. kr., der er overbetalt, og som kunne have været brugt til 12.000 ekstra kunstige hofteoperationer eller til 35.000 kræftoperationer, er brugt rigtigt? Er det rimeligt at sige, at de penge er brugt rigtigt, når de er gået til overbetaling af privathospitaller og i stedet for kunne have været brugt til 12.000 hofteoperationer eller 35.000 kræftoperationer? Er det ikke at have foragt over for brugen af offentlige midler?

Kl. 17:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:06

Henriette Kjær (KF):

Nej, for sådan et regnestykke kan man ikke sætte op.

Vi har sørget for, at patienterne blev behandlet hurtigt og effektivt ved at lave et samarbejde med de private klinikker og sygehuse, der allerede var, og det gjorde, at der kom flere af dem, sådan at man kunne skynde sig at få behandlet flere og flere. Og det er det, der er den rigtige politik.

Den politik, Socialdemokraterne stod for, da de havde regeringsmagten, var den forkerte politik, som gjorde, at folk mistede deres arbejde, ganske enkelt fordi de havde, ja, en simpel lidelse som ondt i knæet eller andet, som gjorde, at de ikke kunne passe deres arbejde. Vi sørgede for, at de nu kom ind og blev behandlet, så de kunne komme på arbejde og ikke skulle have sygedagpenge eller ende med at blive helt arbejdsløse.

Det er den rigtige politik, og det er den rigtige brug af skatteborgernes penge.

Kl. 17:07

Formanden :

Tak til fru Henriette Kjær. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Jeg kan i øvrigt oplyse om, at vi tilstræber, at der bliver en spisepause begyndende ca. kl. 18.00.

Den næste i ordførerrækken er fru Margrethe Vestager fra Radikale Venstre.

Kl. 17:07

Kl. 17:12

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

I august 2008 var daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen på forsiden af Dagbladet Børsen med en historisk fejlmelding: »Jeg tror ikke på recession«.

Recessionen blev til virkelighed trods regeringens besværgelser, og udtalelsen fra Fogh står som et monument over en regering, der alt, alt for sent opdagede krisen, som derfor ramte Danmark unødigt hårdt.

Så meget desto mere bemærkelsesværdigt er det, at den nuværende statsminister nu går tilbage til en fuser, om man så må sige, og proklamerer, at krisen er slut. Man kan selvfølgelig håbe, at statsministeren har ret. Men præcis som man ikke kan tale sig fra en krise i første omgang, kan man heller ikke tale sig ud af krisen.

Jeg deler fuldt ud ønsket om at skabe fornyet optimisme i det danske samfund, men jeg vil gerne bruge lejligheden til indtrængende at opfordre regeringen til at skabe grobund for optimisme gennem handling og ikke gennem snak. For der er ikke nogen, der reelt ved, om fremgangen er selvbærende, men alle ved til gengæld, at dansk økonomi er fundamentalt udfordret som sjældent før i de kommende år.

Før vi har truffet politiske beslutninger, der vender underskud til overskud på de offentlige budgetter, er der ikke grund til optimisme. Før vi får truffet politiske beslutninger, der kan løfte os ud af den lavvækstfælde, som OECD placerer os i, kun overgået – eller vel nærmere undergået – af Japan, er der ikke grundlag for optimisme.

Rundtomkring i det danske samfund kigger man forundret på Christiansborg. Aldrig har så mange erhvervsledere så skarpt og så berettiget kritiseret landets ledelse, endda under en borgerlig regering, for manglende evne og vilje til at træffe ansvarlige beslutninger, der kan rette op på en skrantede økonomi og skabe grundlag for bæredygtig vækst.

Borgerne følger med måben talkrigen mellem landets ledende politikere, mens deres kommunalpolitikere beslutter, at der skal flere børn på gul stue, skæres i timetallet i folkeskolen og skabes forringelser i omsorgen for plejekrævende ældre, udsatte grupper eller børn med særlige behov. Jeg tror, at de forstår det så udmærket, når nationalbankdirektøren, de økonomiske vismænd, ja, selv formanden for Kommunernes Landsforening alle som én, siger, at det eneste, der kan holde os fra bundløs gæld og dramatiske nedskæringer i kernevelfærden, er reformer.

Nationalbankdirektøren var soleklar, sagde Venstres ordfører tidligere i dag. Det er han også i vurderingen af efterlønnens snarlige afskaffelse. Men hvor er Venstre? Venstre er i gang med at skære i børn og unges muligheder på frie skoler, efterskoler, højskoler, på erhvervsskoler, gymnasier og produktionsskoler. For Venstre har mistet modet, når det kommer til at investere i viden. Det mest karakteristiske for regeringens politik er nedskæringer i uddannelse og forskning, nedskæringer i milliardklassen.

Det er et valg, det er en aktiv politisk prioritering, som VKO har foretaget. Det er et klart valg, fordi der er andre muligheder.

Radikale Venstre har truffet et andet valg. Vi har valgt reformvejen, for vi lytter – også til økonomer. Nu har Danmark nemlig kurs direkte mod gældsfælden. I løbet af de 10 minutter, jeg taler nu, låner vi, hvad der svarer til 1,5 mio. kr., og det vil Nationalbanken gøre, hver gang der er gået 10 minutter i hele 2010 – året rundt. Og udsigten, så langt øjet rækker, er fortsat gældsætning, som betyder rentudgifter og afdrag, som overlades til børn og børnebørn.

Derfor har Radikale Venstre det mål, at statsgælden skal halveres i 2020, og derfor har vi lagt en plan. Den plan inkluderer også vækst, for udsigten til vækst er lige så sørgelig som VKO's gældsætning af Danmark. Det mål, vi har sat, er at få væksten op, så den er mindst 1 procentpoint større end forventet.

Men vi nøjes ikke med at sætte mål. Vi anviser også midler. Lad mig blot nævne fire elementer: Gradvis afvikling af efterlønnen, samtidig med at der bliver taget ordentlig hånd om de mennesker, der er fysisk eller psykisk nedslidte; fastholdelse af dagpengereformen og nye muligheder for færdigheds- eller brancheskift for ledige med en håndholdt beskæftigelsesindsats; enkle og gode muligheder for at rekruttere i udlandet; og et fortsat arbejde med skatten for at få lavere skat på arbejde og højere skat på brug af ressourcer og forurening. Det bringer orden i økonomien, så vi kan afvikle gæld.

Væksten kommer ikke af sig selv. Det kræves, at vi skaber muligheder igennem reformer og målrettet investerer i forskning og i uddannelse, det er det vigtigste, vi har.

Lad mig bare nævne fire elementer i en vækststrategi: Danmarks første egentlige innovationsstrategi; at vi bruger offentlig efterspørgsel og udbud på noget, der skaber innovation; at iværksætterskatten afskaffes; og at forskerskatten udvikles og ændres, så velkvalificerede udenlandske specialister bliver i stedet for at rejse væk.

Hvorfor er det så vigtigt? Hvorfor al denne snak om økonomi, om gæld og vækst? Er det ikke bare de kolde tal? Når vi går så meget op i det, skyldes det den helt enkle grund, at orden i økonomien og vækst giver mulighed for at give mennesker muligheder. Og velfærden er for øvrigt også med til at give vækstmuligheder, både økonomiske og menneskelige, f.eks. inden for psykiatrien.

Det er afgørende, at der er adgang til psykologhjælp, også hvis man er ældre end 37 år og lægen skønner det nødvendigt. Det første store skridt er en fuldstændig ligestilling mellem psykisk sygdom og fysisk sygdom. For den rigtig gode nyhed er jo, at megen psykisk sygdom kan behandles. Derfor bør der også skabes gode muligheder for, at et ungt menneske får mulighed for at koncentrere sig om sin helbredelse og får økonomisk ro til det og dermed også forhåbentlig finder en vej tilbage til uddannelse og arbejde. Det gør en forskel for mennesker.

Lærere gør en forskel for børn. Når alt udenomsværket er skåret væk, er der én afgørende ting for, at børnene har en god skole at gå i, og det er lærerne. Lærere skal undervise i fag, de selv er uddannet i. Lærere skal have tid til undervisning i stedet for tid til bureaukrati. Lærere skal have faglig ledelse, der kan skabe gode rammer for undervisningen, og selvfølgelig adgang til viden i form af fagkonsulenter, efteruddannelse og nationale videnscentre. For vi tror også på lærerne. Det gør vi også på dem på de frie skoler, efterskoler og højskoler, og vi kæmper imod de enorme besparelser, som regeringen har foreslået. Jeg synes, at det ville være godt og klædeligt, hvis Folketinget kunne samle sig og lave en bred aftale for de frie skoler, som rækker flere år frem. Så kan de koncentrere sig om at drive skole i stedet for at administrere årlige besparelser.

En samlet opposition har lagt »Klima-Danmark 2050« – en energivision – frem. Vi er så klar til de forhandlinger, og det haster, både hvis Danmark skal give sit bidrag til at holde den globale opvarmning under 2 grader og sørge for vækst, innovation og job som følge af en klimastrategi. Vi har en samlet plan, men selvfølgelig skal den brydes ned, så vi kan lægge en mere detaljeret plan frem til 2020, bl.a. med en national varmeplan, med masser af vindenergi og med biomasse som backup.

Hvis regeringen mener noget med det med arbejdstøjet, som bl.a. den konservative ordfører brugte tid på, undrer det mig, at det skal tage måneder for regeringen at komme med sit udspil efter Klimakommissionen, *måneder*, når nu det haster.

Vi synes også, at det er ærgerligt og samtidig underligt, at statsministeren ikke brugte ét ord på natur og miljø. Med flere års forsinkelse har regeringen nu langt om længe udsendt udkast til de vand- og naturplaner, som allerede i dag skulle have været i kommunerne, så de kunne komme videre. Men desværre er det, der er sendt ud, nærmest kemisk rensset for ambitioner om at forbedre levevilkårene

for planter, fugle, fisk og dyr for at sikre den biodiversitet, vi jo har forpligtet os på i EU.

Det er ikke underligt at kommunerne igen og igen må efterlyse bedre retningslinjer og klare målsætninger. Men måske er det, fordi det er så som så med regeringens respekt for det EU, som rummer så mange muligheder og så store løsninger på de problemer, Danmark har. Det Radikale Venstre står stadig væk fuldt og helt bag ønsket om et fuldt medlemskab for Danmark.

Til sidst vil jeg tillade mig at komme med en undskyldning. Russiske Nina Akimova gjorde alt det, man kan forvente af en indvandrer, der er kommet til Danmark. Hun kombinerede arbejde med en uddannelse som marketingmanager. Hun fik praktikplads i VisitDenmark, statens egen turistfremmeorganisation. Siden fik hun ansættelse i en privat turistfremmeorganisation. Og hendes russiske baggrund har været udnyttet i forbindelse med at tiltrække både privat- og erhvervsturister fra en voksende russisk middelklasse. Hun var en højt skattet medarbejder, der også udnyttede sine IT-kundskaber til at forny firmaets hjemmeside.

Det var en solstrålehistorie lige indtil for 14 dage siden, hvor hun som konsekvens af regeringens udlændingepolitik blev revet ud af sin virksomhed og sit liv som skatteyder i Danmark og smidt ud af landet. Undskyld, Nina, det er ikke noget, jeg er stolt af. Eksempler som dit er en af grundene til, at vi i Radikale Venstre vedvarende vil kæmpe for en ny udlændingepolitik, en udlændingepolitik som vi kan være bekendt over for dem, den berører, og som ikke aktivt modvirker den vækst, vi har så meget brug for i Danmark.

Kl. 17:18

Formanden :

Tak. Jeg har foreløbig noteret følgende med ønske om korte bemærkninger til fru Margrethe Vestager: fru Henriette Kjær, hr. Per Clausen, hr. Simon Emil Ammitzbøll, hr. Flemming Damgaard Larsen, hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Tom Behnke, hr. Erling Bonnesen, fru Line Barfod og fru Birgitte Josefsen.

Den første, der får ordet, er fru Henriette Kjær med en kort bemærkning til fru Margrethe Vestager.

Kl. 17:18

Henriette Kjær (KF):

De Radikale vil lempe udlændingepolitikken. Man vil fjerne 24-års-reglen; man vil fjerne den såkaldte 7-års-regel, der handler om, at kvinder, der f.eks. har været gift med danske mænd, skal have været her i 7 år for at få fast ophold, hvis de bliver skilt; man vil afskaffe den danskprøve, som S og SF var med til at indføre her før sommerferien, og som skal tages af alle, der gerne vil have midlertidigt ophold her i landet. Og man vil også gerne i regering med Socialdemokraterne og SF.

Nu spurgte jeg jo hr. Villy Søvndal lidt om udlændingepolitikken, og han siger, at han står fast på den stramme udlændingepolitik. Jeg kan se, at det gør De Radikale ikke. Hvad er kravene for at gå med i en regering eller støtte en socialdemokratisk ledet regering med deltagelse af SF?

Kl. 17:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:19

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil gerne sige mange tak for, at fru Henriette Kjær på den måde kunne fremlægge den radikale politik. Man har begrænset taletid som ordfører, så derfor er det en stor hjælp på den måde at blive suppleret. Det er faktisk nogle af de meget væsentlige punkter, som fru Henriette Kjær tager frem. Det er jo også derfor, at det er vigtigt, at Det Radikale Venstre kan vise, hvad det er, vi står for. For jeg synes,

det er vigtigt for vælgerne at kunne tage stilling til, hvem det egentlig er, man gerne vil lægge sit lod i skålen hos i en ny regering.

Jeg synes sådan set, det er fair nok, at hr. Villy Søvndal kan stå inde for sin politik. Jeg kan til gengæld også stå inde for min, og jeg er helt sikker på, at en ny regering vil komme til at føre en anden udlændingepolitik end den, der bliver ført i øjeblikket, også en udlændingepolitik, som Det Radikale Venstre vil få indflydelse på.

Kl. 17:20

Formanden :

Fru Henriette Kjær.

Kl. 17:20

Henriette Kjær (KF):

Det synes jeg er interessant, for når fru Margrethe Vestager er helt sikker på, at en eventuel kommende regering med socialdemokratisk leder vil føre en anden udlændingepolitik end den udlændingepolitik, vi kender nu, må det jo betyde, at De Radikale regner med eller har fået lovning på klare indrømmelser, for ellers har man jo ikke rigtig noget at have det i. For vi har lige hørt hr. Villy Søvndal stå meget fast på, at man bibeholder den stramme udlændingepolitik.

Kl. 17:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:20

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, at det her ligner en repetition af en diskussion, vi havde for vistnok et år siden, eller hvad det var, hvor vi diskuterede de forskellige drøftelser, som vi har haft i oppositionen om asylpolitikken, og hvor der blev gjort et stort nummer ud af, at det var en hemmelig aftale osv. osv., men som egentlig var sådan en meget nøgtern konstatering af, at hvis en asylsøger har fået afslag, men ikke kan sendes hjem, f.eks. fordi hjemlandet ikke vil modtage vedkommende, bliver man nødt til at skabe en baggrund for, at vedkommende i den periode, han eller hun er her, faktisk forsørger sig selv, får børnene i skole, sørger for at få en uddannelse, så man kan rejse hjem i et stykke i stedet for at være et psykisk nedbrudt menneske. Det er jo en af de ting, som vi har tilfælles med bl.a. S og SF.

Så derfor: Jo, vi ved allerede nu, at der vil ske ændringer i udlændingepolitikken. Derfor kan jeg svare meget klart: Ja, der vil ske ændringer. Og jeg vil også tro, at fru Henriette Kjær har den samme oplevelse som jeg, nemlig at hvis man er en del af et flertal, så har man indflydelse på den politik, der bliver ført. Jeg håber, at det gælder for De Konservative i hvert fald.

Kl. 17:21

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 17:21

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil bare godt fortsætte lidt i fru Henriette Kjær's fodspor. Kan vi få det lidt mere konkret? For jeg synes da også, at det lød interessant og nyt sådan helt frit fra levereren fra Folketingets talerstol, hvor man jo, uanset om man er minister eller ej, meget gerne skal tale sandt, det skal man helst hele tiden. Men hvad ligger der konkret i det? Alt så en helt anden udlændingepolitik, når Det Radikale Venstre kommer i regering med Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Det synes jeg virkelig lyder interessant. Men jeg vil gerne høre om det lidt mere konkret. Hvad skal fjernes? Hvad skal tilføjes?

Kl. 17:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:22 Venstre og Konservative. For jeg har forstået, at det er noget, som Dansk Folkeparti helt selv bestemmer.

Kl. 17:25

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes også, det er et godt råd at sige det, man mener, så tæt på sandheden som man nu kan. Det har vi haft lejlighed til at diskutere tidligere i dag.

Det, som er vigtigt for mig, er at fremlægge, hvad der er Det Radikale Venstres politik. Vi har en politik, som vi synes hænger rigtig godt sammen, også på udlændingeområdet, og vi er fuldstændig klar over, at på nogle punkter er den anderledes end den, som S og SF står for. Men jeg vil tro, at fru Pia Kjærsgaard har en meget solid erfaring for, at man kan få indflydelse på den politik, der bliver ført. Jeg har ikke lavet et eller andet skjult kompromis eller en hemmelig aftale med hverken S eller SF, men jeg fremlægger det, som jeg gerne vil, og det, som er vigtigt.

Som sagt har jeg nævnt et eksempel på, hvad det er for en anden politik, der kan føres bl.a. på asylområdet.

Kl. 17:23

Formanden :

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 17:23

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, og sådan skal det jo være, at man kan få indflydelse på det, man gerne vil. Men nu kan jeg sådan forstå, at Det Radikale Venstre skal i regering sammen med Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, det er det, der ligger i kortene. Og der må man jo allerede inden sætte sig ned og lave et regeringsgrundlag. Derfor synes jeg faktisk, at det er mere interessant, end at man bare skubber det ind under det med, at Dansk Folkeparti jo har fået indflydelse på mange ting. Ja, det har vi. Vi er i en lidt anden rolle.

Men det er bare lidt nyt for mig, at det bliver sagt så frit fra leveren, og jeg kunne da godt tænke mig at høre Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti senere også komme med nogle bemærkninger om det. Altså, det er nyt, det her. Det er helt nyt. Så det synes jeg da vi skal børe i. Men tak for oplysningen. For det er jo, hvad vi har vidst hele tiden, men jeg er ikke sikker på, at det helt er gået op for danskerne endnu. Det skal vi nok sørge for at der bliver mere debat om. Tak til fru Margrethe Vestager.

Kl. 17:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:24

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er ked af at sige det, hvis det lyder sådan lidt polemisk, men hvis det er nyt for fru Pia Kjærsgaard, må fru Pia Kjærsgaard have været et andet sted de seneste år. For det er meget tydeligt, at der er forskel på Det Radikale Venstres politik og på S og SF's politik. Det er ikke noget, vi lægger skjul på. Vi har faktisk lige haft en stor kampagne, hvor vi har haft store plakater, hvorpå der står: »Vi stoler. Også på udlændinge«. Og vi har et udlændingeudspil, hvori man kan finde lighedspunkter med det, som S og SF står for, og hvori man kan finde ting, som vi er uenige om. Det lægger vi fuldstændig soleklart frem, for vi synes ikke, at man skal putte med uenigheder. Vi synes, at man skal lægge dem frem, så man kan diskutere dem og finde ud af, på hvilken måde man så skal gøre det bagefter.

Jeg ved ikke, hvad det er for en verden, fru Pia Kjærsgaard lever i, hvor alting, herunder et regeringsgrundlag, skal være aftalt inden valget. Men jeg ville sætte stor pris på, hvis det er fru Pia Kjærsgaards hensigt, altså hvis fru Pia Kjærsgaard ville sige, hvad det er for et regeringsgrundlag, hun gerne vil gå i regering på sammen med

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 17:25

Per Clausen (EL):

Jeg kan jo godt forestille mig, at det kan blive en lang aften, hvis vi skal have afklaret alle elementer i et kommende regeringsgrundlag, sådan at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har forstået det.

Men jeg vil godt spørge fru Margrethe Vestager om en enkelt ting – det er jo en af De Radikales løsninger på det meste her i verden – nemlig afskaffelse af efterlønnen. Jeg går ud fra, at når afskaffelse af efterlønnen kan give enorme milliardindtægter og løse de fleste andre problemer også, er det, fordi fru Margrethe Vestager og De Radikale ved, at dem, som ikke kommer på efterløn, bliver i arbejde eller kommer i arbejde. Altså, hvis vi vil afskaffe efterlønsordningen, stiger antallet af arbejdspladser næsten med det samme.

Jeg kunne godt i den anledning tænke mig, om fru Margrethe Vestager kunne forklare mig, at hvis det er sådan, at der er en virksomhed, der søger to tømrere – og jeg nævner tømrere, fordi langt de fleste, der går på efterløn, jo enten er ufaglærte eller faglærte, selv om man taler mere om læger, som der ikke findes nogen af – vil der i dag måske være 20, der søger; der bliver ansat 2. Fru Margrethe Vestager har fået afskaffet efterlønnen, og der er 25, der søger; der bliver ansat 2. Det vil sige, at dem, som kom fra efterløn, skal have dagpenge i stedet for efterløn, altså en højere ydelse.

Det er derfor, jeg ikke helt forstår, hvordan man kan løse så mange problemer ved at afskaffe efterlønnen, som fru Margrethe Vestager vil.

Kl. 17:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:26

Margrethe Vestager (RV):

Desværre kan afskaffelse af efterlønnen ikke løse alle problemer. Vi er faktisk nødt til at have et endnu mere vidtstrakt reformprogram for at få dansk økonomi til at hænge sammen. Altså, hvis det bare var at afvikle efterlønnen, men det er det ikke.

En af grundene til, at vi taler meget om at afvikle efterlønnen, er, at efterlønnen på sin vis er et dobbelt problem, fordi den dels gør, at mennesker, som kan arbejde, træder ud af arbejdsstyrken, dels også koster penge for statskassen. Jeg har ikke noget som helst mellemværende med de mennesker, som bruger efterlønnen i dag, for det er de i deres gode ret til, men derfor kan vi godt have en ordentlig politisk diskussion om, at det faktisk koster det samme som at undervise tre børn i folkeskolen, når et menneske går på efterløn.

Når vi foreslår at afvikle efterlønnen med et halvt år om året over 10 år, er det jo for at få det til at passe med, at det er en periode, hvor antallet af mennesker i arbejdsstyrken bliver mindre og mindre, og at der derfor bliver mere og mere brug for, at folk bliver der. Jeg synes også, det er vigtigt at holde fast i, at det her også handler om, hvordan arbejdsmiljøet er, hvordan det er fysisk, hvordan det er psykisk, sådan at mennesker ikke nedslides. For selvfølgelig er der folk, der har brug for at kunne trække sig tilbage. Jeg synes bare, det er en sørgelig historie, hvis det skyldes dårligt arbejdsmiljø.

Kl. 17:27

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 17:27

Per Clausen (EL):

Det er jo altid godt at få spurgt, for så kan man få uddybet tingene lidt.

Jeg forstår på Det Radikale Venstre, at årsagen til, at vi skal afskaffe efterlønnen i løbet af de næste 10 år, er, at vi i den periode vil komme til at mangle arbejdskraft, hvis vi ikke afskaffer efterlønnen. Men er det ikke rigtigt forstået, at vi har oppe i nærheden af et par hundrede tusinde mennesker, som i dag står uden for arbejdsmarkedet, og som faktisk godt kunne arbejde? Var det ikke en idé at gøre en indsats for at få dem ind på arbejdsmarkedet, inden man går i gang med at afskaffe efterlønnen? Det er også, fordi fru Margrethe Vestager siger, at det ikke kan passe, at folk, der stadig kan arbejde, kan få lov til at gå ud af arbejdsmarkedet. Jeg er ikke helt sikker på, at jeg er helt enig med fru Margrethe Vestager om, at vi skal være fuldstændig nedslidte, før vi går på pension.

Men ved fru Margrethe Vestager ikke godt, at hvis vi kigger på de mennesker, der går på efterløn, så lever de i gennemsnit over 2 år kortere tid end dem, der ikke går på efterløn. Så i virkeligheden er det, der sker med efterlønnere i dag, i stor udstrækning bare, at de får lige så lang tid uden for arbejdsmarkedet, inden de dør, som dem, som ikke går på efterløn. Systemet fungerer allerede i dag sådan, at den største del af dem, der går på efterløn, er dem, som har haft den hårdeste og længste tid på arbejdsmarkedet.

Kl. 17:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:28

Margrethe Vestager (RV):

Det kan godt være, at jeg er for praktisk anlagt. Det vil jeg være mig for, for det kan godt være, at man kommer til at se for kortsigtet på tingene. Men jeg synes nu, at det er enklere, at folk bliver på arbejdsmarkedet, hvis de er i arbejde og er glade for deres arbejde og så bliver ved med at have det. Måske får de en seniorordning, går ned i tid, får en 4-dages uge i stedet for en 5-dages uge. Det er der efterhånden rigtig mange overenskomster der åbner mulighed for; i stedet for at man sender folk, som kan arbejde, ud på efterløn og så skal finde en, som kan erstatte vedkommende.

Jeg synes, det er en rigtig god idé at trække flere ind på arbejdsmarkedet, og det er jo en af grundene til, at vi skal gøre meget mere. Det er en af grundene til, at det er så vigtigt at diskutere, hvordan vi får førtidspensionen til at fungere bedre. For som sagt: Det at afvikle efterlønnen over 10 år er ikke nok til at bringe dansk økonomi på fode igen.

Det er jo det, der er det meget tankevækkende, nemlig at mens vi diskuterer de her ting, går tiden, og gældsfølden klapper, og penge skal betales på et tidspunkt. Det er derfor, at vi bliver nødt til at have den her ligefremme diskussion om, hvad det egentlig er, vi kan kræve af hinanden. Hvad er det for en seniorpolitik, der skal være, hvad er det for et arbejdsmiljø, der skal sikre, at folk ikke bliver så nedslidte, at de ser efterlønnen som den eneste udvej?

Kl. 17:29

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:29

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil egentlig gerne have lov til at lægge ud med at kvittere for den ordførertale, som fru Margrethe Vestager holdt, fordi den i hvert fald på lange stræk giver udtryk for, at man tager hele den store udfordring, som det danske samfund står over for i forhold til vækst og

reformer, alvorligt. Det roste jeg også den konservative ordfører for. Og jeg må dog glæde mig over, at der er to andre partier end Liberal Alliance, der virkelig tager den udfordring alvorligt. Det er jo en start. Der er lidt op til 90, men det er da en begyndelse.

Til gengæld synes jeg også, at den forrige spørger, hr. Per Clausen, lagde godt op til det, jeg egentlig vil spørge om, nemlig det her slogan med, at man også lytter til økonomer. Det er i hvert fald tydeligt, at det gør hr. Per Clausen ikke. Han lytter ikke til økonomer. Han lytter til Enhedslistens hovedbestyrelse.

Fru Margrethe Vestager roste nationalbankdirektøren, også for at have været ude at advare og tale om efterlønnen osv. Hr. Henrik Sass Larsen har været ude at sige, at det, Bernstein har sagt, behøver man ikke være økonom for at sige. Det behøver man bare være ganske almindelig højreorienteret for at sige. Viser det ikke det store problem, man har med, at ens venner ikke lytter til økonomer?

Kl. 17:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:31

Margrethe Vestager (RV):

Jo, men så er det jo godt, at der er nogle, der gør det.

Kl. 17:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Damgaard Larsen. Undskyld, det er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:31

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Svarets korthed skal jo ikke afskære mig fra endnu en kommentar, hvis man kan kalde det for et svar. For problemet er jo, at man er nødt til at finde nogle, man kan lave de her aftaler med. Vi har den store glæde, at vi i dag i Berlingske Tidende kan se, at Venstres bagland i virkeligheden ønsker, at Venstre fører den politik, Liberal Alliance står for på det her område. Det er jo en stor gave til os. Vi har lige set det konservative landsråd. Vi kan se, at det konservative bagland i virkeligheden også ønsker at føre den politik, som Liberal Alliance står for. Det er en stor gave, at vi ved, at Venstre og Konservative og måske også nogle af DF'erne i deres hjerter gerne vil gøre noget.

Men sandheden er jo, at Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten har besluttet sig for, at når det kommer til økonomer, skal der være vat i ørerne. Man vil ikke lytte, man vil intet gøre, man vil ikke sikre vækst, man vil ikke fremtidssikre det danske samfund. Det er man jo nærmest stolt af, man er rejsende i det. Vil Det Radikale Venstre slet ikke forholde sig til den problematik, eller vil man bare komme med sådan en lidt sjov afvisning i lighed med de slogans, der er på busstationerne i øjeblikket?

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:32

Margrethe Vestager (RV):

Der er jo det med baglande, at dem kan man spørge på mange forskellige måder. Jeg synes, man skal være meget forsigtig med at tillægge det afgørende vægt, det er jeg i hvert fald, for når det kommer til stykket, er det ikke dem, der stemmer her i salen. Hvis man kan tillægge det afgørende vægt, må Liberal Alliance jo få 90 mandater efter valget, og så er vi i en anden situation, tror jeg godt man kan sige.

Så er der det her med at gå ind og være overdommer på andres politik. Jeg synes, at det så måske også ville være en god idé at vende blikket mod de samarbejdspartnere, som Liberal Alliance foretrækker, for der har vi jo erfaring af bygge vurderingen på – 9 års erfaring, 9 år, hvor man har ødslet et opsving bort, og hvor gavesmentaliteten rakte til at spendere langt over 100 mia. kr. på et skattestop i en periode, hvor man må sige, at der sandelig blev sagt fra fra økonomers side. Og hvis nogen har haft vat i ørerne, så må det da siges at være den regering, som styrer landet i øjeblikket. Det er jo derfor, at så mange mennesker siger fra og siger, at noget må der gøres, for ellers bliver fremtiden ikke ordentlig forberedt. Der synes jeg det er bedre at finde nogle at samarbejde med, der har den samme alvor. Det kan godt være, at de har nogle andre løsninger, men de har til gengæld viljen til at sørge for, at der bliver rettet op på økonomien.

Kl. 17:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:34

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu har vi jo fået konstateret og dokumenteret som et faktum, at S-SF-planen betyder, at der vil blive gravet rigtig dybt i danskernes lommer, nemlig for at hente 31,5 mia. kr. op i ekstra skatter, hvis vi får den røde regering. Derfor vil jeg gerne spørge fru Margrethe Vestager: Er det noget, som Det Radikale Venstre vil støtte, og hvis ikke: Hvor langt hen ad vejen til de 31,5 mia. kr. vil Det Radikale Venstre gå?

Kl. 17:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:34

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, man skal bestemme sig, for jeg tror, det var under finanslovdebatten, finansministeren var optaget af én ting, og det var, at S og SF's plan er et stort hul. Hele debatten i dag har så handlet om, at der er et stort hul i borgernes lommer, når S og SF har været der, og derfor synes jeg, man må bestemme sig: Enten er planen finansieret, og det hænger sammen til overflod, hvis de her antagelser om beskatning skal holde, eller også hænger den ikke sammen, og så må der jo altså være en nøgternhed i forhold til, hvor meget skattefinansiering der kan være. Jeg vil sige til de borgerlige politikere, at de må bestemme sig: Er hullet i planen, eller er det i borgernes lommer? De to ting kan jo ikke være sande på samme tid.

For Det Radikale Venstres vedkommende kan man jo se vores politik meget klart. Den er lagt enkelt frem, og vores skattepolitik bygger på, at vi skal have højere skat for forurening og på ressourceforbrug og lavere skat på arbejde, men at vi samlet set ikke skal betale mere i skat.

Kl. 17:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:35

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jamen det fremgår jo af »Fair Forandring« på side 14 og side 15, at der vil komme ekstra skatter under en rød regering på 31,5 mia. kr. Det er jo et faktum, det kan ikke diskuteres, sådan er det. Men lad det være.

Så vil jeg gerne spørge om noget helt andet. S og SF's plan betyder også et generelt højere omkostningsniveau for det danske er-

hvervsliv, og det er jo ikke det, erhvervslivet har brug for nu, hvor der skal skabes ekstra private arbejdspladser. Vil Det Radikale Venstre ligesom S og SF også være med til at lægge disse øgede omkostninger på dansk erhvervsliv, således at danske varer bliver dyrere og dermed ikke kan eksporteres?

Kl. 17:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:36

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, nogle af spørgerens kolleger skulle have lyttet tidligere, hvis man ikke kan diskutere S og SF's skattepolitik, for så kunne debatten i dag jo have været væsentlig kortere. Men det er så en anden ting.

I Det Radikale Venstres reformoplæg lægger vi op til, at der bliver ført en egentlig vækstpolitik, men vi ønsker f.eks. ikke at hæve erhvervsbeskatningen. Det, vi ønsker, er derimod at sørge for, at vi bl.a. får nogle energifgifter og nogle grønne afgifter, der ændrer adfærden, og som man så kan føre tilbage til erhvervene. Vi mener nemlig, der er et kolossalt potentiale i hele spørgsmålet om virksomheder, der er så effektive, når det gælder energiforbrug, som overhovedet muligt.

En af de ting, som det har været træls at se på, er jo, at når energiforbruget i Danmark er faldet, er det jo faldet, fordi vi har haft krise. Det er jo en af grundene til, at når Det Radikale Venstre lægger sin vækstpolitik frem, er det ikke for at give erhvervene øgede udgifter. Det er for at sørge for, at man er så omhyggelig som overhovedet muligt, når man bruger fælles ressourcer, men at vi samtidig hjælper hinanden med, at det kommer til at ske. Vi vil altså lave en afgiftsmodel, hvor pengene bliver ført tilbage igen.

Det er det, Det Radikale Venstre står for, for vi tror sådan set, det er meget afgørende i øjeblikket, at vi fremmer vækst i stedet for at hæmme den, specielt set i lyset af, at efter 9 år med borgerlig ledelse har vi en produktivitetsvækst, der er ynkelig, og en konkurrenceevne, der er dårlig.

Kl. 17:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 17:38

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak.

Jeg vil også gerne lige drøfte lidt med fru Margrethe Vestager om skattespørgsmålet. Jeg så jo her for ikke så lang tid siden her i efteråret, at fru Margrethe Vestager og Det Radikale Venstre opstillede et såkaldt princip, og jeg har forstået, at man vist skal tage det alvorligt, når det er Det Radikale Venstre, der taler om principper.

Princippet var, at man ikke måtte finansiere mere velfærd med hævdede skatter. Vi kan ikke løse krisen eller sikre velfærden med stigende skatter, danskerne betaler nok i skat, siger fru Margrethe Vestager, der så beklager, at S og SF i deres fælles skatteudspil »Fair Forandring« ønsker at hæve skatten med et milliardbeløb. Vi skal ikke gå ind i, om det er 18 eller 31,5 mia. kr., men det er i hvert fald et milliardbeløb.

Hvad skal der lægges i sådan en melding, når det kaldes et princip? Er det så stærkere ment, mere betydningsfuldt ment, end hvis det ikke havde været et princip? Hvad skal der ligge i det her? Er det noget, der er særlig vigtigt for Det Radikale Venstre at gå ud og garantere vælgerne, at hvis man er en del af et flertal efter et valg, finansierer man ikke øgede velfærdsudgifter med stigende skatter, eller hvordan skal det forstås?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:39

ver vi nødt til ligesom at slå fast, hvad det er for nogle principper, vi arbejder efter. Et af principperne er altså højere skat på brug af ressourcer og lavere skat på arbejde, og et andet princip er, at vi ikke synes, øgede skatter er vejen til øget velfærd.

Kl. 17:39

Margrethe Vestager (RV):

Da vi arbejdede med det radikale skatteudspil –

vi er en ret lille organisation, så vi kan jo ikke trække på Skatteministeriet eller meget avancerede modeller – lavede vi derfor nogle grundforudsætninger og principper. Et af principperne var, at vi sådanne set ikke synes, der skal opkræves mere i skat, vi synes, man skal bruge skat aktivt, og det er derfor, vores skatteudspil hedder »Skat der virker«. Vi tror nemlig, det betyder noget for folk, om de betaler skatten på den ene måde eller på den anden måde, for så overvejer man, om man hellere vil bruge ressourcer, eller om man vil arbejde. Det er derfor, vi har det grundprincip, at skatten på arbejde skal ned og skatten på forurening og ressourceforbrug op.

På samme måde har vi valgt reformvejen i stedet for skattefinansieringsvejen og dermed også det princip, at vi ikke synes, at øget velfærd skal skattefinansieres. Vi synes nemlig, at danskerne betaler nok i skat. Det er det, der er grundlaget for det, og der er sådan set ikke så meget mystik i det, men vi vil godt lave en dansklærerfraktion i Folketinget og diskutere de finere detaljer i ordvalget. Men det er sådan set bare meget nøgternt at sige, at vi synes, danskerne betaler nok i skat, og vi synes, det påhviler politikere at prioritere og ikke bare udskrive øgede skatter.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:40

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg takker for det her lille undervisningsoptrin, for jeg tror, der er mange mennesker i det her land, der vil tænke, at når man som politiker går ind og siger, at noget er et princip for en, betyder det mere, end hvis man blot siger, at man godt kunne tænke sig, at mere velfærd ikke finansieres af stigende skatter. Når det er et princip, bliver man lidt principfast, så mener man det lidt tydeligere.

Derfor er det jo interessant, at Det Radikale Venstre vil i regering med nogle partier, der har som en helt afgørende målsætning at hæve skatterne med et eller andet sted mellem 18 og 31,5 mia. kr. for at finansiere større offentlige udgifter, samtidig med at Det Radikale Venstre altså nu siger til vælgerne, at man går til valg på, at skatterne ikke kan hæves for at finansiere øget velfærd. Det stritter jo i to vidt forskellige retninger. Skal vi forestille os, at der kommer et kompromis på 10 mia. kr. højere skatter, 15 mia. kr. højere skatter? Eller er det i virkeligheden sådan, at Det Radikale Venstre vil sige til vælgerne inden et valg, at man slet ikke kan forestille sig, at der kommer stigende skatter med radikal medvirken?

Kl. 17:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:41

Margrethe Vestager (RV):

Vi er jo på radikal side en gang for alle vaccineret mod at være ultimative, og jeg tror også, de fleste af os har sådan en fornemmelse af, at man ikke skal tage ordet aldrig i sin mund.

Når jeg svarede, som jeg gjorde før, var det for at åbne døren ind til det radikale værksted, når vi udvikler den politik, som er vigtig for os. Det var sådan set ikke på nogen måde for at tage nogen i skole, det var bare for at sige, at når vi skal lave en ny skattepolitik, bli-

Vi synes, reformer er vejen til øget velfærd, og det er bl.a., fordi vi har set ned ad den gældssliske, regeringen har sat os ud på, og kan se, at hvis den skal skattefinansieres, ender vi jo et sted, hvor det slet, slet ikke kan forsvares, og derfor tror vi, at det på dette tidspunkt – lige nu, hellere før end siden – er meget bedre at komme i gang med de reformer, så folk i god ro og orden ved, hvad de har at holde sig til. Det er nemlig vigtigt at vide, hvad man har at holde sig til, herunder hvad skatten er, herunder også hvor lang tid man kommer til at arbejde.

Kl. 17:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 17:42

Tom Behnke (KF):

Jeg synes, at Det Radikale Venstre skal holde fast på egne synspunkter – stå fast! Det bliver svært, men stå fast. Det vil jeg gerne opfordre til. Jeg kunne forstå på fru Margrethe Vestager, der startede med at referere til, at der var nogle erhvervsledere, der syntes, at regeringen nu godt kunne gøre det bedre, og den vogn satte fru Margrethe Vestager sig op på og var helt enig i, at det godt kunne gøres bedre i forbindelse med reformer, ansvar og vækst.

Så er det bare, jeg vil høre fru Margrethe Vestager: Hvordan kan Det Radikale Venstre tro på, at man kan gennemføre den politik sammen med socialisterne – sammen med Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten? Det svarer vel til, at man på en varm sommerdag tror på, at man kan stå på skøjter nede på søen.

Kl. 17:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:43

Margrethe Vestager (RV):

Ja, det ville i hvert fald kræve nogle køleelementer, som jeg ikke tror at vores klimapolitik ville tillade. Det, som er tankevækkende, når vi får den der leg med, hvem der kan samarbejde med dem, og hvis politik der ikke kan spille sammen, er jo, at al politik handler om at finde ud af, hvad man kan samarbejde om. Jeg har stor respekt for, at de 9 Radikale mandater ikke er 90. Vi kan få indflydelse på ting, men vi kan ikke diktere noget. Vi kan ikke stille ultimative krav om, at sådan og sådan skal det være. Jeg håber, at det også er sådan i det samarbejde, som man har blandt Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, at der ikke er nogen, der kan diktere, hvordan tingene skal være, men at man har et ordentligt samarbejde med hinanden. En gang imellem kunne jeg godt få mistanke om, at det ikke forholdt sig sådan, men det er så en anden sag.

På den måde tror jeg at det er meget vigtigt at kunne sige til vælgerne: Stemmer I radikalt, får I en ny regering under Helle Thorning-Schmidts ledelse, men I får også De Radikale, der kæmper for sine sager, for sine ideer, for sit reformprogram hele døgnet rundt, for det tror vi er rigtigt. Men vi må jo som alle andre partier være indstillet på at indgå i et samarbejde, og jeg håber sandelig også, at den nye regering, som vi får, bliver en samarbejdets regering og ikke bare en rød regering, der skal afløse det sort-blå bloksamarbejde, vi har i øjeblikket.

Kl. 17:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Det er derfor, jeg siger: Hold nu endelig fast på egne synspunkter. Jeg undrer mig bare over valget af samarbejdspartnere til at få gennemført den politik, f.eks. når vi taler om erhvervs politik og skattepolitik. For dem, man set med radikale briller ønsker at samarbejde med, er socialisterne, og vi har her i dag hørt, at de vil det stik modsatte. Derfor siger jeg bare: God kamp, stå fast. Og hvis det var sådan, at man skulle få lyst til at samarbejde med dem, der ønsker at gennemføre den samme politik, så sig endelig til.

Kl. 17:44

Fødevarer og hele den kæmpestore branche, som Landbrug & Fødevarer repræsenterer. For jeg oplever, at det er en central del af løsningen at føre en moderne landbrugs- og fødevarerpolitik og bygge på noget af al den viden, alle de muligheder, der er i dansk landbrug, som jo på mange, mange måder er langt mere videnstungt, end man nogle gange opfatter det. Jeg synes, at nogle af de scenarier, som Landbrug & Fødevarer har bygget op, er meget lovende. Det gælder for klimadagsordenen, men det gælder sådan set også på hele fødevarerområdet.

Kl. 17:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:48

Margrethe Vestager (RV):

Jamen så vil jeg takke for opfordringen, for jeg hører den som venligt og oprigtigt ment. Jeg vil også meget gerne kvittere ved at sige, at jeg håber, at en ny regering – også hvis den får radikal deltagelse – vil række ud og sørge for, at der bliver et bredt samarbejde. For jeg tror, at det er meget vigtigt, specielt i et lille land, at der bliver et bredt samarbejde, og at det ikke bare bliver sådan noget festtalehal-løj.

Kl. 17:45

Erling Bonnesen (V):

De pæne ord lyder jo godt, men kigger vi på bundlinjen, så ser vi, at det jo ikke holder, for der er jo ikke bare givet skattelettelser som sådan. Der er givet en kompensation for nogle andre byrder, så erhvervet får jo ikke foræret en eneste krone med det her. Det, vi ser nu i finanslovsforslaget fra S og SF, er jo så, at man vil tilbageføre den kompensation, man giver for nogle andre byrder. Så slutresultatet på bundlinjen er jo en øget belastning og en forringelse af konkurrencevilkårene for erhvervet, og det går lige præcis stik imod de pæne ord, som vi også nu har hørt fra fru Margrethe Vestager. Så konsekvensen må jo være, at man er nødt til at tage afstand fra det punkt i S-SF-planen. Vil Det Radikale Venstre det?

Kl. 17:49

Det er også derfor, jeg som en del af min ordførertale nævner, at jeg synes, det ville være utrolig klædeligt, hvis partierne kunne sætte sig sammen og lave en bred flerårig aftale for hele den frie skolesektor, så de ikke bare skal sidde og administrere besparelser, men så de faktisk kan være med til at udfylde det, der jo står i grundloven, nemlig at vi har undervisningspligt, men at vi sådan set ikke har skolepligt. Det synes jeg ville være et godt eksempel. Det er ikke et kæmpestort område, det er overskueligt, det er konkret, det kunne vi sådan set gøre nu og her. For som den konservative ordfører sagde, er der jo arbejde, der skal gøres, og der kan være frygtelig, frygtelig lang tid til et valg.

Kl. 17:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 17:46

Margrethe Vestager (RV):

Hvis jeg var fra S eller SF, ville jeg i den grad notere mig den alvor og den sikkerhed, hvormed hr. Erling Bonnesen forventer, at det bliver til virkelighed. Jeg tror som sagt, at det er vigtigt at se på dansk landbrug og på alle de virksomheder, som følger med. Der er utrolig meget følgevirkning, som er meget vigtig i en dansk sammenhæng, både når det kommer til innovation og til jobskabelse, og det er vigtigt at se det i sin helhed. Tænk, hvis vi også kunne få løst en del af de andre problemer, der er, i forhold til hele afgiftsspørgsmålet i forbindelse med halm og med affald, og se på den måde, som erhvervet kan komme til at bidrage inden for hele energisektoren på, og i stedet for at se isoleret på et punkt og til det sige »vil« eller »vil ikke« så prøve på at folde nogle af de muligheder ud, som faktisk findes i det erhverv.

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jeg kan huske, at fru Margrethe Vestager tidligere på året deltog i Landbrug & Fødevarers forårskonference og også ved den lejlighed fra podiet forsøgte at udsende nogle positive signaler til erhvervet om, at det ikke skulle pålægges flere byrder, for der skulle selvfølgelig være en mulighed for at drive sit erhverv. Nu fremgår det jo så med al tydelighed af finanslovsforslaget fra S og SF, at jordskatterne skal sættes op med 500 mio. kr. Er det noget, Det Radikale Venstre kan støtte?

Kl. 17:47

Men det er bare en dårlig idé at sige, at vi skal regulere jordskatterne, når man udmærket godt ved, at konsekvensen er, at man giver pengene til nogle, der har, og gør det svært for andre at komme til. Det er altså en generationspolitik, som jeg ikke kan være med til.

Kl. 17:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Herefter er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:50

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, at hr. Erling Bonnesen ligesom jeg kan huske, at vi sådan set syntes, at det var en sær prioritering, som regeringen foretog ved at sætte jordskatterne ned, fordi det jo med det samme kapitaliseres over jordpriserne. Jeg synes, det er en sølle hjælp til et erhverv bare at ændre på nogle beløb, for det betyder bare, at nogle, der sidder på det i øjeblikket, får en fordel, men at dem, der skal til, får en ulempe.

Jeg kan stå hundrede procent inde for, at vi meget, meget gerne vil have et godt, ordentligt og åbent sammenspil med Landbrug &

Line Barfod (EL):

Radikale gik jo inden sommerferien desværre sammen med regeringen og Dansk Folkeparti om at beslutte, at det var de arbejdsløse, der skulle være med til at betale regningen for forgyldningen af privathospitalerne og skattelettelserne til de rigeste. Det risikerer jo at betyde, at en del arbejdsløse om noget tid ryger fuldstændig ud af dagpengesystemet, og at mange af dem kommer til at stå helt uden indkomst, fordi de er gift, eller fordi de har lidt friværdis i deres bolig.

Vi ved, at det, hvis folk har en lang arbejdsløshedsperiode, hvis folk kommer til at stå helt uden indkomst, så kan føre til meget alvorlige problemer både psykisk og socialt, og derfor vil jeg gerne høre, om Radikale vil være med til at se på, om vi kan skabe et helt andet system, hvor vi kan garantere arbejdsløse, at de ikke ryger ud af dagpengesystemet, hvor vi kan sikre, at de får tilbud om et job, hvor der kan optjenes dagpenget, inden de risikerer at skulle ryge ud af dagpengesystemet.

Kl. 17:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:51

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er meget enig i en af de ting, som fru Line Barfod sagde, nemlig at en lang arbejdsløshedsperiode kan give store problemer, f.eks. som fru Line Barfod lige nævnte, psykiske problemer. Der er undersøgelser, som viser, at ledighed desværre meget hurtigt smitter af på ens selvværd, på ens forståelse af, hvad man har at byde på, og derfor synes jeg, det er et sølle svar til mennesker, som har været ledige længe, at tilbyde dem at være ledige endnu længere.

Sådan som jeg har fået tallene oplyst, er det sådan, at inden for de 2 år, som dagpengeperioden nu vil være, vil 94 ud af 100 have fået et arbejde. Der synes jeg det er meget bedre at vende tilbage til reformen og spørge, hvordan vi så kan sikre, at de sidste seks, som ikke har fået arbejde, får mulighed for at få nye færdigheder, får kompetencer til at skifte branche, kommer et andet sted hen, end hvor de ellers ville være, i stedet for at sige, at vi vil have et system, hvor vi kan opbevare de ledige i så lang tid som overhovedet muligt. Det synes jeg er uambitiøst, netop i lyset af det, som fru Line Barfod nævner, nemlig at det kan være utrolig svært at være ledig i lange perioder.

Kl. 17:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 17:52

Line Barfod (EL):

Jamen jeg forstår ikke helt fru Margrethe Vestagers svar, for det, jeg spørger til, er, om Radikale vil være med til at skabe et system, så man ikke ryger ud af dagpengesystemet og kommer til at stå helt uden indkomst, for så er man jo stadig væk arbejdsløs, man har bare ingen indkomst i stedet for at have dagpengene, men at vi i stedet for sikrer, at folk får et arbejde, at de i løbet af de 2 år, de nu kan gå arbejdsløse, får noget opkvalificering, omskoling, eller hvad der nu skal til, og at de, hvis det ikke lykkes i forhold til at få et job, så får et tilbud, at vi sikrer dem, at de faktisk får en mulighed for at få et arbejde. Det er jo en helt anden måde at tænke systemet på end i dag, hvor de bliver sendt i meningsløs aktivering, f.eks. i at sidde og sammenligne underskrifter, finde deres fugl, bygge spaghettitårne eller andet.

Vil Radikale være med til at sikre, at vi får et system, hvor folk faktisk kommer i arbejde, får et reelt tilbud og ikke risikerer at komme til at stå helt uden indkomst?

Kl. 17:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:53

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er faktisk ikke helt sikker på, hvad fru Line Barfod mener, for hvis spørgsmålet er, om vi vil være med til at genindføre, at man kan

optjene ret gennem støttet arbejde, så er svaret nej. Det, som jeg svarede på første gang, og som jeg faktisk også mener er et svar på det spørgsmål, som bliver stillet, er, at det, der er vores ønske, er, at dagpengereformen bliver gjort færdig, så de mennesker, som har svært ved at komme i arbejde, får færdigheder og kompetencer, adgang til at skifte branche, så de kan få et arbejde, et helt almindeligt, reelt arbejde, og man ikke kun kommer ud af opbevaringstankegangen, men også af den tankegang, at man skal sætte folk til noget, der er så ubehageligt, at det er så ubehageligt at være ledig, at de tager hvad som helst. For jeg er meget bange for, at noget af den aktivering, vi ser, er udtryk for sådan en mistænksomhedstankegang, som slet ikke er det, der er fundamentet for, at folk faktisk får et nyt arbejde. Jeg har i hvert fald svært ved at tro på, at nogen af de eksempler, fru Line Barfod nævner, er nogen særlig god vej til at komme ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 17:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:54

Birgitte Josefsen (V):

Nu har vi her de sidste 8 timer hørt en række ordførere på talerstolen, og en del har brugt mange, mange ord på at tale meget uden om og ikke svaret konkret på de spørgsmål, der er stillet. Så jeg vil meget gerne have, at fru Margrethe Vestager kan svare meget kort og konkret på, om Det Radikale Venstre vil indgå i en regering, der betyder, at borgerne vil opleve, at deres skat forhøjes betydeligt.

Kl. 17:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:54

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre vil indgå i en regering, hvis vi kan stå inde for regeringsgrundlaget, og det er klart, at jo mere radikal politik, der er i det regeringsgrundlag, jo bedre er det. Og det vil selvfølgelig være det, som vi vurderer, når den tid kommer.

Kl. 17:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 17:54

Birgitte Josefsen (V):

Jeg kan så forstå, at Det Radikale Venstre heller ikke er i stand til at svare konkret på, hvad det er, borgerne skal forholde sig til ved et kommende valg, og jeg må hermed konstatere, at Det Radikale Venstre ønsker at indgå i en regering, der vil, at skatten stiger betydeligt.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:55

Margrethe Vestager (RV):

Jeg ved ikke rigtig, hvad fru Birgitte Josefsen ønsker at opnå med den bemærkning, for min oplevelse er, at vælgerne udmærket godt ved – hvis det optager fru Birgitte Josefsen – hvad det egentlig er, vi går og laver, og hvad det er, der er kravene til det enkelte parti, nemlig at man udvikler sin politik, får de stemmer, man kan samle sammen, og så indgår i et samarbejde med andre partier.

Jeg tror heller ikke, at nogen af fru Birgitte Josefsens vælgere holder fru Birgitte Josefsen fast på, at hun gør lige præcis det, hun har sagt hun vil gøre, fordi de udmærket godt ved, at hun skal indgå i

et samarbejde med andre. Det gælder f.eks. gruppeeksamen, som jeg ved fru Birgitte Josefsen i den grad gik ind for i valgkampen, men har haft en lille smule svært ved at få gennemført her i Tinget, uanset at der har været talrige muligheder for, at fru Birgitte Josefsen har kunnet stemme for det. Vælgerne ved udmærket godt, at man må leve med at skulle samarbejde med andre, fordi man ikke kan få ret, når man er et mindretal. Og det gælder alle partier i Folketinget, for der er intet parti her, der har 90 mandater, og det ved vælgerne udmærket godt.

Kl. 17:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:56

Jacob Jensen (V):

Nu har jeg lige siddet og kigget på nyhedsbureauerne og de forskellige netaviser og læst om Caroline Wozniacki, som er blevet nr. 1 på verdensranglisten i dag, og jeg synes, det er rigtig flot, at vi har så stort et talent i Danmark, som kan blive verdens bedste på sit felt.

For ligesom at lave en parallel til det vil jeg godt spørge fru Margrethe Vestager, hvordan hun vurderer muligheden for, at vi kan få verdenssetere på andre områder, f.eks. inden for erhvervslivet, og talenter i det hele taget for udvikling af nye ideer og også bevare de talenter i Danmark, så de kan skabe og være med til at skabe den vækst, som vi jo alle sammen efterspørger. Kan man forestille sig, at det er muligt, at sådanne talenter bliver udviklet og bliver i Danmark, og at de investeringer, der skal følge med, kommer til Danmark, hvis man sætter skatterne i vejret med, lad os sige omkring 18 mia. kr.?

Kl. 17:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:57

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tænkte nok, at der var et eller andet.

Først og fremmest vil jeg tillade mig at glæde mig med spørgeren over Wozniackis præstation. Jeg synes, det er fantastisk.

Det er jo selvfølgelig vigtigt, hvor høj eller lav skatten er – det giver sig selv – men der er heldigvis også mange andre ting, der er med, når man træffer beslutning om, hvor man vil leve, hvor man kunne tænke sig at folde sit liv ud. En af de ting, som jeg tror er meget vigtig, er at kunne leve i et land, som er rimelig trygt, og hvor man er glad for at sende sine børn i skole, og hvor man synes, at samfundet fungerer. Men der er jo grænser for alting, og det er da en af grundene til, at jeg ikke synes, at skatten skal sættes voldsomt op, for jeg tror faktisk, det gør en forskel. Det er jo også en af grundene til, at vi er imod iværksætterskatten, for vi tror, det gør en forskel for investeringer i små og mellemstore virksomheder, og det er en af grundene til, at vi ønsker at lave om på forskerskatten, sådan at de, der kommer hertil, ikke oplever, at det er skattesystemet, der presser dem ud af landet igen, for vi tror faktisk, at Danmark har brug for at kunne tiltrække den type af talent.

Kl. 17:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:58

Jacob Jensen (V):

Jeg er glad for det svar, fordi det jo bekræfter mig i, at vi sådan set er mere enige om den skattepolitiske dagsorden, herunder også den vækst dagsorden, som vi efterspørger, end fru Margrethe Vestager er

med den potentielle samarbejdspartner, som hun ønsker at indgå et forlig og samarbejde med. Men jeg synes bare, det er vigtigt at få understreget, at fru Margrethe Vestager faktisk er enig med mig i, at skat betyder noget: at skat betyder noget i forhold til at tiltrække investeringer, i forhold til at sikre talent, i forhold til at bevare talentet, i forhold til at de talenter synes, det er i orden og interessant at blive i Danmark og levere en indsats til det danske samfund.

Det er derfor, jeg har svært ved at forstå, hvorfor fru Margrethe Vestager er så ivrig efter at indgå økonomiske forlig med en venstrefløj, som vil gå den stik modsatte vej på det økonomiske område – den stik modsatte vej. I dag har vi jo har fået bekræftet igen og igen i de svar, der har været fra fru Helle Thorning-Schmidt og fra hr. Villy Søvndal, at skatten skal sættes markant i vejret. Vi har så diskuteret lidt, alt efter hvordan man ser på det, om det er 18 mia. kr. eller det er 31 mia. kr., men det er en markant skattestigning, og det er den stik modsatte vej af, hvad vi andre vil.

Kl. 17:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:59

Margrethe Vestager (RV):

Jeg glæder mig altid, når der er mulighed for at skabe enighed, og det er også derfor, at vi var ret ærgerlige over at få så kold en spand vand i hovedet, da vi troede, at vi skulle diskutere skattereform. Det lykkedes jo ikke, og jeg tror, at spørgeren udmærket godt ved, at det var, fordi regeringen ikke ønskede at lave et bredt forlig.

Når Radikale Venstres skatteudspil hedder »Skat der virker«, bygger det lige præcis på den oplevelse, at det gør en forskel, men det gør det faktisk også, når det kommer til energifgifter, afgifter på affald og den type ting, afgifter på smøger, på alkohol, på Breezers, og hvad vi ellers har – et område, hvor regeringen jo ikke på nogen måde har udfordret lige præcis det princip at bruge skat, når det virker: til at få unge til at lade være med at begynde at ryge, til at få dem til at drikke mindre.

En af de ting, som jeg synes er helt absurd, er, at en flaske alkohol koster det samme eller mindre, end da jeg gik i gymnasiet, og det var i forrige årtusind. Der var vi, jeg ved ikke hvor mange, nødt til at splejse for at få en flaske vodka, og der var altså meget snævre grænser for, hvor mange der kunne nå at blive fulde af det. Brug dog skat, når det virker, også på de her områder.

Kl. 18:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren.

Jeg skal her udsætte mødet 1 time, og når vi vender tilbage kl. 19.00, er det med hr. Per Clausen som ordfører.

:
Mødet er udsat. (Kl. 18:00).

Kl. 19:00

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Mødet er genoptaget.

Den næste taler er hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 19:00

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg efter statsministerens tale her i forgårs har brugt ganske meget tid på at tænke over, om det, som statsministeren

afslørede der, var, at han var endnu sjovere, end han har ry for at være, eller om han bare var beskeden.

For på en eller en måde lyder det jo rigtig sjovt, når statsministeren vil have et opgør med politikernes gævmentalitet, for det sker jo, efter at han i årevis har ladet gaverne regne ned over alle vennerne på privathospitalerne, i erhvervslivet og blandt de rigeste danskere.

Men måske er statsministeren bare beskeden. Det er jo en velkendt dyd blandt danskere, at vi ikke praler af, hvor dyre de gaver, som vi giver, er. Og hvis det er sådan, det er fat med statsministeren, at han bare er beskeden, giver det jo en forklaring på den energi, han og vennerne i VKO har udfoldet for at skjule de gode gaver, som de har givet privathospitalerne og deres ejere.

Han er selvfølgelig heller ikke meget for at tale om de mange milliarder, han og hans forgængere har foræret til de rigeste danskere. 0,5 mio. kr. om året til direktøren for den største bank i Danmark kunne ellers godt være noget at prale af, men statsministeren praler ikke, han er tilsyneladende beskeden. Men han behøver sådan set ikke være beskeden, for det er jo ikke ham, der skal betale regningen – det er de arbejdsløse, det er børnefamilierne, det er de uddannelsessøgende, det er de psykisk syge, og det er de medicinske patienter. Og de har vel sådan set krav på at få at vide, hvem der har fået gaverne, og hvorfor de har fået dem.

Måske er det bare sådan, at statsministeren er kynisk. Det er i hvert fald det, der oftest er kommet til udtryk på Facebook, når jeg spurgte. Nu skal man selvfølgelig ikke tro på alt, hvad man læser på Facebook, men på den anden side kan man jo hente inspiration overalt i samfundet, og jeg ved, at statsministeren er en moderne mand, så han bærer over med, at man bruger Facebook, i modsætning til enkelte andre af hans partifæller. Men måske er statsministeren bare kynisk. Han ved godt, at han ikke kan vinde næste valg på at tale om økonomisk ansvarlighed, hvis danskerne opdager, at han har tømt statskassen ved at dele ufinansierede skattelettelser ud til de rigeste. Han ved godt, at vi har set, hvad uansvarlig Venstrepolitik førte til i Farum, og vi har jo heller ikke glemt, at statsministeren engang mente, at Farum under Peter Brixtoftes ledelse virkelig var et eksempel til efterfølgelse.

I grunden er det jo mere tragisk end sjovt. Helt almindelige danskere kommer nu til at betale prisen for statsministerens gaveleg med toppen af Danmark, og prisen betales i form af skolelukninger, fyringer og forringelser for de mennesker, som har mistet deres arbejde.

Jeg kan bare give et eksempel: I stort set alle kommuner er man i færd med at forringe vilkårene for de ældre, de handicappede, børnene og de uddannelsessøgende; skoler og andre institutioner forfalder år for år. Det, vi jo kunne gøre i stedet for at lade den offentlige sektor forfalde, var at lade de 10 pct. rigeste danskere betale den samme andel af deres løn i skat i 2011, som de gjorde i 2009. Hvis vi gjorde det, hvis vi skaffede de penge, ville der være 7,3 mia. kr. ekstra til velfærd i kommunerne. Og hvis vi, ud over at skaffe flere penge til velfærden, også droppede regeringens bureaukratiske detaljkontrol af kommunerne og de offentlig ansattes arbejde, så kunne vi i stedet for afvikling af velfærden bruge kræfterne på at udvikle velfærden.

Mere tid til de ældre, mindre kontrol og minuttyranni; mere tid til undervisning, mindre tid til registrering, centralt planlagte og ledede test og kontrol – det er vejen frem. Skolen kan kun udvikles i et samarbejde mellem elever, forældre og lærere, ikke ved statslige direktiver. Statsministeren har jo selv opdaget, at der er for megen detaljstyring inden for den offentlige sektor. Derfor annoncerer han endnu en gang en plan for afskaffelse af unødvendigt bureaukrati, men problemet er jo, at det netop er hans egne krav om udbud af alle opgaver, som fører til mere bureaukrati og mere kontrol.

Kl. 19:04

Klimakommissionen sagde det, vi har vidst og sagt længe, nemlig at ikke bare kan det lade sig gøre at gå over til 100 pct. vedvarende energi inden 2050, det vil også være økonomisk fornuftigt og kan give masser af nye arbejdspladser.

Tilsyneladende sagde statsministeren det samme, men når det kom til stykket, var han ikke helt sikker på, at vi kunne blive helt uafhængige af kul, olie og naturgas i 2050, og det bliver vi da heller ikke, hvis vi skal bruge milliarder af kroner på at trække CO₂ ud af kul, som statsministeren foreslog. Det må jo betragtes som intet mindre end hovedløst, hvis vi satsede på denne uudviklede, ineffektive og dyre teknologi, og det bringer os da heller ikke en dag tættere på at blive uafhængige af kul og af at bruge masser af penge på at blive ved med at bruge kul.

Klimakommissionen understregede behovet for at handle hurtigt, et råd, som ikke er blevet mindre rigtigt set i lyset af de sidste 9 spildte år.

Også her vil statsministeren komme med en plan, men han understregede også, at vi ikke kan gøre noget, før finansieringen er på plads, og indtil nu har regeringen ikke gjort andet end at skyde de forslag ned, som Klimakommissionen stillede om, hvordan man kunne finansiere omstillingen.

Enhedslisten har foreslået, at der iværksættes en grøn jobplan med offentlige investeringer i klimareoveringer, bedre kollektiv trafik og omstilling til vedvarende energi. Det kan bekæmpe klimaforandringerne, skabe over 50.000 nye arbejdspladser og dermed altså være med til både at sikre udvikling, beskæftigelse, bedre miljø og yde vores bidrag til at løse klimaudfordringen. Til at finansiere det, for statsministeren har jo ret i, man jo skal skaffe penge til investeringer her og nu, selv om det på lang sigt er en god forretning, har vi foreslået, at der oprettes en fremtidsfond, som finansieres af en fremrykket beskatning af pensionsformuerne på 1 pct. i 5 år; det vil faktisk give ca. 130 mia. kr. og giver altså muligheden for at lave den kickstart i forhold til den grønne omstilling og i forhold til beskæftigelsen, som er nødvendig.

De seneste år har budt på massive lønstigninger og skattelettelser til topdirektører i de store selskaber, ikke mindst bankdirektørerne, departementscheferne og kommunaldirektørerne. Efter vores opfattelse er turen nu kommet til den lille halve million lavtlønnede HK'ere, 3F'ere, SOSU'er, pædagoger m.v. i den offentlige sektor, for det er dem, ikke cheferne, som skal have et løft ved de kommende offentlige overenskomstforhandlinger.

Regeringen lader regningen for gaverne til de rige gå videre til de arbejdsløse, som har måttet se dagpenge og kontanthjælp sakke bagud i forhold til lønningerne, og som rammes af ydmygende og meningsløs aktivering og nu skal smides endnu hurtigere ud af dagpengesystemet, ikke fordi man vil skaffe dem et arbejde, for det kunne man jo bare gøre, og så ville de jo ikke gå på dagpenge i mere end 2 år, måske endda kortere, nej, man smider dem ud af dagpengesystemet, og så håber man på, at de vil være villige til at sælge deres arbejdskraft billigere til arbejdsgiverne. Ellers må de klare sig selv, som de bedst kan.

Enhedslisten har fokus på at skaffe nye arbejdspladser og tilbud om relevant og kompetencegivende uddannelse i stedet for meningsløs aktivering, men vi arbejder også for bedre økonomiske vilkår for de arbejdsløse. Alle de såkaldte fattigdomsydelser skal afskaffes: starthjælpen, 450-timers-reglen og kontanthjælpsloftet; det er ydelser, som skaber social udstødning, fattigdom og sociale problemer og i virkeligheden er med til at skabe kriminalitet. Men vi insisterer også på, at forringelserne for de arbejdsløse skal ruller tilbage, og at kontanthjælp, dagpenge, pensioner og SU skal forbedres. Det er ikke de arbejdsløse, pensionisterne eller de uddannelsessøgende, der skal betale for VKO's gavebod for de rigeste danskere.

Regeringen har skabt et Danmark i krise. 9 år med en uheldig alliance mellem nyliberalistiske og højrepopulistiske kræfter har rullet mange års fremskridt tilbage og skabt nye, store problemer. Løsningen på de problemer er hverken bulldozere eller bomber.

Det er jo oppositionens hovedopgave at lægge linjen for en ny kurs for Danmark, og det skal være en linje, der kombinerer akutte lovændringer med langsigtede reformplaner. Enhedslisten vil indgå konstruktivt i det arbejde.

Vi vil holde de øvrige partier i oppositionen fast på de løfter, de har givet, om fremskridt på en lang, lang række områder, selv om vi må indrømme, at vi synes, det er urimeligt at kritisere Socialdemokraterne og SF'erne for at ville opkræve for mange penge hos de rigeste danskere og bruge for mange penge på velfærd. Jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstår de borgerliges kritik af det, men det går dog trods alt i den rigtige retning med det, der kommer fra Socialdemokraterne og SF'erne, men det går unægtelig langsomt og ikke vidt nok. Men det, de har lovet, vil vi holde dem fast på, og vi vil arbejde utrætteligt for at sikre en udvikling, hvor en grøn miljø- og klimapolitik går hånd i hånd med en rød politik, som sikrer øget beskæftigelse, mere velfærd og større lighed i Danmark.

Kl. 19:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Mads Rørbæk. (Mads Rørvig (V): Rørvig, men lad gå.) Rørvig. Undskyld.

Kl. 19:10

Mads Rørvig (V):

Det er et spørgsmål til hr. Per Clausen: Hvor høj skal marginalskatten være i hr. Per Clausens optik?

Kl. 19:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:10

Per Clausen (EL):

Det, vi har foreslået nu, er, at skatten i 2011 for de højestlønnede skal være den samme, som den var i 2009. Det kan selv Venstre vel ikke synes er noget voldsomt overgreb. Sammenholdt med en mere effektiv indsats over for de multinationale selskabers skattesnyd og over for beskatning af arbejdsfri indkomster i form af spekulation er det faktisk nok til at sikre de forbedringer, der skal til i velfærden, og det er nok til at sikre, at vi også kan gå i gang med den grønne omstilling, der skal til.

Enhedslisten har ikke noget ønske om at opkræve flere penge, end det er nødvendigt, og det er altså det, jeg har skitseret i dag.

Kl. 19:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 19:11

Mads Rørvig (V):

Jeg ville nok være en kende skuffet lige nu, hvis jeg var medlem af Enhedslisten. Hr. Per Clausen er også inde på, at man vil rykke S og SF i den rigtige retning, og det er jo hr. Per Clausen og resten af Enhedslisten, der kommer til at bestemme, hvor langt man vil gå, hvis man har de afgørende mandater. Vil hr. Per Clausen og resten af Enhedslistens gruppe æde det råd, som S og SF har fremlagt i deres skatteplan, eller vil man kræve nogle ændringer for at kunne støtte sådan et forslag?

Kl. 19:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:11

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det var spændende at høre, da det var fru Margrethe Vestager, der var heroppe, at man gav det indtryk, at Det Radikale Venstre, muligvis sammen med Enhedslisten, ville diktere udlændingepolitikken efter et valg. Nu er det så Enhedslisten, der skal diktere den økonomiske politik efter et valg. Hvis det viser sig, at hr. Mads Rørvig har ret, er det jo dejligt.

Det, som Enhedslisten siger, er, at vi synes, det er ubegribeligt, at Socialdemokraterne og SF ikke trækker de skattelettelser til de 10 pct. rigeste danskere tilbage, så vi kunne give 7,3 mia. kr. til øget velfærd. Det synes vi er ubegribeligt, og derfor vil vi slås for, at det bliver et nyt flertals politik, der gennemføres, men i sidste instans vil det jo være sådan, at der bliver gennemført det, vi kan blive enige om.

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 19:12

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det har været lidt forstemmende, synes jeg, at følge debatten her i dag. Oppositionen har været mest optaget af at forfølge en sag, de alligevel har indkaldt til samråd om. Så man må undre sig over, hvorfor de har indkaldt til samråd om den, når de alligevel har tænkt sig at tage debatten her i dag. Derudover har vi diskuteret, hvordan Socialdemokraternes og SF's skattepolitik hænger sammen. Det er der ikke kommet nogen svar på, heller ikke fra partierne selv, og det er jo egentlig underligt, at det er de to temaer, der har været højest på dagsordenen, når man tænker på, hvilken enormt udfordrende situation Danmark står i.

Vi står i en situation, hvor vi har fået præsenteret en finanslov med et underskud på 79 mia. kr., vi står i en situation, hvor vi har brug for at få gang i væksten, vi har brug for på kort sigt at skabe arbejdspladser og på længere sigt at have den nødvendige arbejdskraft, og så diskuterer man de ting, man har diskuteret.

Alle kloge hoveder siger, at der skal gøres noget: Der skal laves reformer på skat, på velfærd for at sikre vækst og velstand. Det sagde Velfærdskommissionen, Skattekommissionen, Arbejdsmarkedskommissionen, vismændene siger det, Novodirektør Lars Rebien Sørensen siger det, nationalbankdirektør Bernstein siger det, ja, alle siger det.

I Børsen i dag kan man læse, at der ikke er mange år til, at det tipper mellem den del af befolkningen, som går på arbejde og betaler skat og forsørger og understøtter økonomisk det samfund, vi har, og den del, der modtager. Om til 2-3 år kan vi forvente, at der er flere, der modtager, end der yder, og derefter går det kun nedad.

Danmark er de seneste 15 år røget fra en 6. plads til en 13. plads på listen over verdens rigeste lande ifølge OECD, og OECD spår, at vi i de kommende 15 år får den næstlaveste vækstrate i den rige del af verden. De eneste steder, hvor vi er i top, er, når det handler om have den største offentlige sektor, de fleste offentligt ansatte og det højeste skattetryk. Det er alt sammen ting, der er kontraproduktivt, hvis man ønsker et rigt samfund baseret på vækst.

Jeg synes, der er grund til at understrege, at det ikke er nogen naturlov, at Danmark er et rigt land. Danmark er et rigt land, fordi man har ført en fornuftig politik, fordi der har været virkelyst, fordi der har været gode virksomheder. Og vi herinde har et ansvar. Vi har ikke bare et ansvar over for kommende generationer, som man altid kan tale om i en festtale, men det er jo nuværende generationer, det er os selv og vores levende børn og forældre, som bliver ramt af, at

Danmark bliver et fattigere land. Det er ikke en teoretisk fremtidsdiskussion, det er her og nu, og det er lige om lidt, vi får dårligere sygehuse, dårligere skoler, dårligere ældrepleje, hvis ikke man tager den økonomiske politik alvorligt. Vi skulle jo nødig ende som andre store nationer, som har den glørværdige tid bag sig og ikke foran sig.

I Liberal Alliance er vi meget optaget af at få vækst, velstand og frihed på programmet, og derfor vil jeg også takke statsministeren for den åbningstale, der blev holdt i forgårs. Der var en lang række initiativer, som vi ser positivt på: Man vil gå ind at lave en vækststrategi for Danmark, man vil reformere folkeskolen, og SU-reform, førtidspension, mindre bureaukrati for offentligt ansatte blev også nævnt. Det er alt sammen ting, der trækker i den rigtige retning. Godt nok med småbitte museskridt, men dog i den rigtige retning, og vi er sådan set åbne over for at deltage konstruktivt i arbejdet om alle disse reformer og selvfølgelig også, når det drejer sig om spørgsmålet om sundhed, kræftplan III og ghettoindsats.

Problemet er bare, at vi er nødt til at komme et spadestik dybere, vi er nødt til at gå videre, vi er nødt til at få et opgør med den socialdemokratisme og middelmådighed, der præger dette samfund. Jeg havde måske ikke behøvet at nævne begge dele, da de måske er identiske, men vi er nødt til at gøre noget, hvis vi skal have et rigt samfund i fremtiden. Vi har brug for de store reformer, og det skal gå hurtigere. Der skal være lavere skat på arbejde, der skal være en lavere selskabsskat, vi skal fjerne efterlønnen, så vi får den arbejdskraft, vi har brug for i fremtiden, vi skal have en mere effektiv offentlig sektor, end vi har i dag. Det er de ting, der skal til, hvis vi skal tilbage på vækstsporet.

Kl. 19:17

Jeg synes også, jeg skylder at knytte en kommentar til oppositionens forslag og ikke kun til regeringens: Nu har vi diskuteret, om det er 18 mia. kr. eller 31,5 mia. kr. eller et sted derimellem, som oppositionen vil hæve skatterne med. Det eneste, der er enighed om, er i hvert fald, at oppositionen ønsker at hæve skattetrykket i verdens mest skatteplagede land. Derom er der ingen diskussion. Men man glemmer jo at tænke sine eksempler til ende. Man siger: Vi tager bare pengene fra bankerne og erhvervslivet. Men hvem tror man så kommer til at betale i sidste ende? Det er jo bankkunderne og erhvervslivets øvrige kunder, som kommer til at betale. Det er jo på varerne, de udgifter bliver lagt, og det vil sige, at det er hr. og fru Jensen, der kommer til at betale regningen for oppositionens større forbrug.

Når man vil lave afgifter på alle de ting, som Socialdemokraternes og SF's bureaukrater ikke kan lide, sikrer man jo også, at man får øget grænsehandel, og at man måske også giver nye markeder til nogle af de kriminelle, som kan underbyde staten i langt større grad, og dermed skaber man nye problemer, som man ikke har overvejet. Flere forbud, højere skatter er det, oppositionen tilbyder, og det er overhovedet ikke noget, vi kan være fristet af i Liberal Alliance.

Det er ikke kun på den økonomiske del, vi mener der er brug for et opgør med den politik, der bliver ført, vi mener også, der er brug for, at danskerne får mere frihed, mere personlig frihed, både i deres egen tilværelse, når de arbejder som offentligt ansatte, og når de driver privat virksomhed. Det big mother-samfund, som er skabt, hvor man i al sin venlighed kvæler borgerne med forbud, regler og bureaukrati, mindsker jo initiativlysten, virkelysten, kreativiteten og forhindrer, at de gode ideer opstår, at man har lyst til at tage en chance, at man har lyst til at være anderledes og dermed vove sig derud, hvor ideer pludselig bliver til virkelighed, og som fører til succesvirksomheder, som vi jo alle sammen i den sidste ende får stor gavn af.

Overordnet set må man sige, at det danske samfund savner mod. Selv om vi klart støtter en borgerlig regering og er tilfredse med de initiativer, der bliver taget fra regeringens side, kunne vi godt ønske os mere mod, og vi forstår godt, hvorfor Jyllands-Posten samme dag

som åbningstalen havde en leder med overskriften: »Borgerlig falit«. Her blev der stillet en lang række gode spørgsmål. Jeg skal nævne et par stykker uden at trætte Folketinget med dem alle: Danmark har verdens dyreste velfærd, men ifølge borgerne ikke verdens bedste velfærd. Er det borgerlig politik? I et tiår med borgerlige regeringer er Danmarks velstand styrtet i forhold til de lande, vi sammenligner os med. Er det borgerlig politik? Over halvdelen af danskerne er på overførselsindkomst – snart, må man tilføje, hvis man skal være fair. Er det borgerlig politik? Danmark har verdens højeste skattetryk. Er det borgerlig politik? For at ramme nogle få ansvarsløse hundeejere forbyder man 13 specifikke hunderacer og blandingsracer. Er det borgerlig politik? For at hindre knivvold i kriminelle miljøer gør regeringen samtlige danskere til forbrydere ved at forbyde spejderdolke, hobbyknive, multiværktøjer og pølseknive til skovturen. Er det borgerlig politik? Nej, det er ej, svarer jeg så for egen regning. Jeg skal ikke gå ind i Jyllands-Postens konklusioner.

Vi har brug for at få den borgerlige værdikamp tilbage i dansk politik, en værdikamp, der handler om, at pengene skal være der, at man skal skabe en klar vækstpolitik, at dem, der gør en ekstra indsats, bliver belønnet, at borgerne selv skal tage ansvar for deres eget liv, at borgerne skal have mulighed for at træffe egne valg. Hvis man laver et barnepigesamfund, hvor man tager ansvaret fra borgerne, ender man i en situation, hvor de ikke er i stand til at tage ansvar for sig selv, hvor de kommer på overførselsindkomster, og hvor de ikke er produktive.

Liberal Alliance går konstruktivt til forhandlinger om alle de initiativer, som regeringen har taget, og også til finansloven. Vi går til valg på at få skabt nogle langt, langt større reformer, både på den økonomiske politik og på det, der handler om det personlige ansvar.

Kl. 19:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger, først fra hr. Frank Aaen.

Kl. 19:22

Frank Aaen (EL):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll siger, at alle kloge hoveder er enige med Liberal Alliance. Det kan nu godt lyde sådan, det erkender jeg fuldt ud, når man aften efter aften skal sidde og lytte til bankøkonomeerne i fjernsynet, der igen fører sig frem som sandhedsvidner. Men man kan vel stille det spørgsmål, om det sammenfald mellem Liberal Alliance og alle økonomeerne siger mest om Liberal Alliance, eller det siger mest om økonomeerne – men det kan vi jo lige lade stå et kort sekund.

Det spørgsmål, jeg vil stille, er: Når nu Liberal Alliance har så travlt med at sige, at vi skal fjerne efterlønnen, at det simpelt hen er nøglen til alting – og jeg må jo give Liberal Alliance ret i, at det siger alle de kloge hoveder: Væk med efterlønnen – så bliver jeg lidt forvirret, når jeg så lige kigger ned i Liberal Alliances papirer og ser på det, man siger. For det ene sted står der, at efterlønnens afskaffelse skal sikre økonomien, nedsættelse af skatter for de højeste indtægter, nedsættelse af selskabsskatten, og et andet sted har jeg læst, at det skulle bruges til at fjerne besparelser i kommunerne. Hvad er rigtigt, skal det bruges til velfærd, eller skal det bruges til skattelettelser?

Kl. 19:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:24

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er sådan, at hvis hr. Frank Aaen læser vores papirer – vi har lavet et reformprogram, der hedder »Mod til reformer« – vil han se, at

vi er så ambitiøse, og nu er jeg lidt ironisk, at vi omprioriterer for 80 mia. kr. ud af sådan ca. 1.000 mia. kr. Jeg kan godt se, det er ganske forfærdeligt at skulle omprioritere denne lillebitte del af dansk økonomi. Der indgår efterlønnen som en delmængde.

Det er jo ikke det eneste, vi foreslår. Vi har sat efterlønnen til, jeg tror 18 mia. kr. i vores regnestykke ud af de her 80 mia. kr., hvor vi ikke bare giver skattelettelser, ja, i topskatten, der fjernes, i selskabsskatten, der halveres, men i øvrigt også en mindre nedsættelse af bundskatten. Det er bare lige for at sige, at det også er dem, som hr. Frank Aaen kalder almindelige mennesker, som får glæde af det her. Og så er der noget til sidst, som vi har taget med for at have et overskud til nogle af de ting, vi gerne vil prioritere.

Vi har lavet et regnestykke, hvor vi ikke har taget en eneste dynamisk effekt med, selv om alle økonomer vil give os ret i, at ved en lang række af de initiativer, vi tager, vil der selvfølgelig være nogle effekter, som kommer oven i det. Men vi har lavet sådan et pænt med livrem og seler-regnestykke for at gøre selv hr. Frank Aaen tilfreds.

Kl. 19:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:25

Frank Aaen (EL):

Nu kan jeg se, at de der efterlønsbesparelser skal gå til en masse forskellige ting. Mon bukserne holder, når vi kan se, at hr. Anders Samuelsen skriver i Politiken, at alene Horsens kommune skal have 200 mio. kr.? Derfor igen: Er det meningen, at pengene skal gå til kommunerne, for så tror jeg, at de bliver spist op på den måde, eller skal de gå til selskaberne og til de rigeste?

Så vil jeg spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll: Hvordan giver en afskaffelse af efterlønnen en besparelse? Er det, fordi folk så bare skal gå på dagpenge? Er det, fordi man tror, at folk kommer i arbejde? Er der nogen arbejdsgivere, der siger: Efterlønnen er afskaffet, jeg opretter en arbejdsplads? Eller hvordan skal en afskaffelse af efterlønnen overhovedet give nogen besparelse, og hvad skal besparelsen bruges til? Hr. Anders Samuelsen har i hvert fald travlt med at love pengene ud til kommunerne.

Kl. 19:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:26

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan høre, at hr. Frank Aaen bruger samme teknik til at citere hr. Anders Samuelsen fra Politiken, som han ganske givet har brugt til at citere borgerlige politikere i sin tid på Land og Folk. Det er sådan en gisning, jeg har, for det er jo ikke korrekt. Det er korrekt, at hr. Anders Samuelsen har givet et eksempel på, hvor meget det faktisk koster pr. kommune, at man har efterlønnen. Det er fuldstændig korrekt, det er det eksempel, han har givet, og jeg synes sådan set, det er meget godt at anskueliggøre den politik, man har.

Det, der så er interessant i forhold til det generelle, er jo, at når man har en tidlig tilbagetrækningsalder og en tidlig tilbagetrækningsmulighed, sørger det også for at mindske beskæftigelsesgraden blandt dem, som er i de aldersgrupper. Man kan sammenligne med Norge og Sverige, vel to lande, der er forholdsvis sammenlignelige, og se, at beskæftigelsesprocenten blandt de 60-64-årige er det dobbelte i både Norge og Sverige, i forhold til hvad den er i Danmark. Så svært er det heller ikke.

Kl. 19:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Westermann for en kort bemærkning.

Kl. 19:27

Peter Westermann (SF):

Tak. Jeg vil såmænd bare stille et ganske kort spørgsmål om Liberal Alliances fordelingspolitik. Jeg vil bare høre, om Liberal Alliance principielt mener, at borgere med lave eller helt almindelige indkomster skal betale et markant større beløb af deres indkomst, sådan at velstillede grupper kan få endnu flere penge mellem hænderne.

Kl. 19:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:28

Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Nej.

Kl. 19:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Westermann.

Kl. 19:28

Peter Westermann (SF):

Det prisværdigt korte svar har jeg meget svært ved at få til at hænge sammen med Liberal Alliances politik på huslejeområdet, idet ordføreren i Politiken den 1. september er citeret således:

»Man bør sætte markedet frit, så udbud og efterspørgsel afgør lejen.«

Beregninger fra Det Økonomiske Råd og den seneste Lejelovskommission har imidlertid vist, at denne type ureguleret markedsleje vil føre til lejestigninger på 40 pct. på landsplan i gennemsnit og 70 pct. i den by, vi står i nu. Hvorfor insisterer Liberal Alliance på at gøre det dyrere at bo til leje i en tid, hvor antallet af folk, der smides ud af deres lejligheder, eksploderer, fordi de ikke kan betale huslejen? Hvorfor vil man afskaffe den huslejeregulering, der sikrer ro om boligudgiften? Og mener ordføreren, at det er rimeligt at omfordele penge fra lave og almindelige indkomster hos folk, som bor til leje, til udlejere og ejendomsspekulanter?

Kl. 19:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:29

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, det er rart, at vi får en principiel debat, hvor forskellen på socialisme og liberalisme bliver tegnet op. Vi har det grundsynspunkt, at de penge, folk tjener, er deres egne, og i udgangspunktet kan vi så blive enige om at tage noget til det fælles, men det skal være så lidt som muligt, fordi det handler om, at folk selv skal kunne bruge deres penge. Socialisme går ud på, at man tager pengene fra folk og derefter bestemmer, hvordan de skal bruges, og det er så en alternativ måde at gøre det på, og den er vi uenige i.

Grunden til, at vi tager den her husleje-problematik op nu, er jo også, at man er i den situation, at huslejenævnet sikrer, at der er nogle mennesker, der bliver tvunget til at leje deres bolig ud for mindre, end de har udgifter for på boligen, og det vil sige, at staten stjæler fra folk. Det er jo helt urimeligt, at man kan blive tvunget til at leje sin egen lejlighed ud til en lavere pris, end man har udgifter for på den pågældende lejlighed. Og det håber jeg at regeringen selvfølgelig også gør noget ved i den samling, vi kommer ind i, for det er et stort problem, især for nogle af de mennesker, som er teknisk insolvente

og ville få økonomiske problemer, hvis de skulle sælge den lejlighed, som de nu er nødt til at leje ud.

Kl. 19:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 19:30

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg vil sige tak for en god tale, som helt overvejende i store dele var som talt ud af min mund. Vi byder det meget velkommen, når tidligere radikale politikere kommer ind på reformfløjen. Jeg vil gerne spørge Liberal Alliance om nogle af de holdninger, som Liberal Alliance har haft tidligere. Hr. Anders Samuelsen udfyldte i 2007 kandidatdatabasen på Liberal Alliances netavis 180Grader.dk og skrev deri, at en del af barselorloven bør være øremærket mænd. Mændene skal ikke kunne overføre den til deres partner. Mener Liberal Alliance stadig dette? Og et yderligere spørgsmål: Hr. Anders Samuelsen gik til kommunalvalg for 10 måneder siden på, at der skulle være gratis offentlig transport i Horsens Kommune. Er det også Liberal Alliances politik, at der skal være gratis offentlig transport?

Så vil jeg spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om han er tilhænger af euroen, ligesom man har været tidligere, og om hr. Simon Emil Ammitzbøll og hr. Anders Samuelsen stadig er imod de ned sættelser af selskabsskatten, som deres parti, Radikale Venstre, stemte imod i begyndelsen af den her regeringsperiode.

Kl. 19:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det var mange spørgsmål. Hr. Simon Emil Ammitzbøll, 1 minut!

Kl. 19:31

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis jeg skulle komme med råd til Det Konservative Folkeparti, så var det at lave effektiviseringer og beskæringer også i antallet af spørgsmål. Så ville der være mulighed for, at jeg kunne besvare bare nogle af dem.

Jeg tror, at det er vigtigt at holde sig for øje, at hele Danmark kender historien om Ny Alliance og Liberal Alliance. Den prøver vi sådan set ikke at skjule. Vores vælgere kommer både fra De Radikale, det er korrekt, og også fra Det Konservative Folkeparti og fra Venstre og andre partier. Med nye partier er det sådan, at alle må komme fra noget, og det har vi det sådan set meget godt med.

Jeg tror ikke, det ville give nogen stor mening, heller ikke for hr. Rasmus Jarlov, at lave en gennemgang af Ny Alliances partiprogram og spørge, om vi stadig mener det samme på hver enkelt punkt, men jeg vil gerne svare på, hvad Liberal Alliance mener. Vi går til valg på primært at få en højere vækst, en mere effektiv offentlig sektor, lavere skat og mere personlig frihed. Og så vil jeg i øvrigt sige, at man på liberalalliance.dk også kan gå ind og se hele det liberale principprogram og arbejdsprogram, hvis hr. Rasmus Jarlov skulle være i tvivl om vores holdninger, hvilket jeg i øvrigt overhovedet ikke tror på at spørgeren er.

Kl. 19:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 19:32

Rasmus Jarlov (KF):

Grunden til, at jeg spørger om det, er jo selvfølgelig, at Liberal Alliance i øjeblikket slår sig op på at være en særlig stabil garant for en borgerlig kurs. Vi byder det meget velkommen, at man er kommet med på en borgerlig kurs, men det virker mærkværdigt, at et parti, hvis tre folketingsmedlemmer har været medlem af tre forskellige

partier med diametralt modsatte synspunkter inden for de sidste 3 år, mener at skulle være en særlig stabil garant for en særlig kurs. Dagbladet B.T. talte jo op for et år siden, hvor mange gange hr. Simon Emil Ammitzbøll og hr. Anders Samuelsen havde stemt forskelligt nede i Folketingssalen inden for de foregående 2 år. 83 pct. af gangene havde man stemt forskelligt. Nu fremstår de to herrer som fuldstændig enige og fører sig frem, som om man altid har ment det samme, mens alle vi andre har skiftet kurs en masse gange. Der vil jeg godt høre hr. Simon Emil Ammitzbøll, om han ikke vil anerkende, at hvis der er nogen, der har skiftet kurs herinde i Folketinget, så er det Liberal Alliance.

Kl. 19:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:33

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil i hvert fald ikke tages til indtægt for at have beskyldt Det Konservative Folkeparti for at skifte kurs. Jeg synes, De Konservative har stået fuldstændig fast på, at man ikke har fået afskaffet efterlønnen, at man ikke går ind for at sætte skatten ned til 40 pct., at man ikke har ført en klar borgerlig reformpolitik i de 9 år, man har haft magten. Der har man været fuldstændig sikker i 9 år, det indrømmer jeg gerne.

Hvis jeg nu skulle give et godt råd, så synes jeg, at man skulle koncentrere sig om at få sit parti på den rette kurs i stedet for at prøve at genere folk, som faktisk bare prøver at få lavere skatter, en mere effektiv offentlig sektor, mere vækst og mere personlig frihed. Jeg tror, at de fire budskaber er det, borgerlige, liberale vælgere tørster efter, og det er det, de kan få, hvis de stemmer på Liberal Alliance.

Kl. 19:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 19:34

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil godt vende tilbage til spørgsmålet om overbetaling af privathospitaler. Det har været svært at se, hvad Liberal Alliances synspunkt var i sagen, og nu har den jo sådan set udviklet sig også i dag, hvor vi har den lidt paradoksale situation, at vi nu har beklagelser fra en nuværende udenrigsminister over ting, hun sagde, mens hun var økonomi- og erhvervsminister. Så har vi en beklagelse fra en tidligere sundhedsminister over ting, han sagde, men som hans ministerium i dag har været ude at sige at der ingen fejl var med, men dog alligevel har ført til, at den nuværende sundhedsminister har beklaget over for Rigsrevisionen, at man gjorde, som man gjorde undervejs. Det er så det sidste element, nemlig at Rigsrevisionen altså ikke har fået de oplysninger, man har bedt om. Der hersker en total forvirring på grund af det røgslør, som regeringen har lagt ud over sin gøren og laden i forhold til fastsættelsen af priserne for afregning med privathospitaler.

Derfor vil jeg spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om man ikke sådan for det parlamentariske folkestyres skyld synes, at det var rimeligt, at man nu, i stedet for at der var sådan en em af magtmisbrug over hele sagen, fik renset luften ved at få lavet en undersøgelse, hvor folk kan udtale sig under vidneansvar, så vi på den måde kan få sagen lagt frem og sørge for, at de her mange påstande og mange forskellige udmeldinger, også fra centrale aktører, ikke får lov at stå ubesvarede hen.

Kl. 19:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil sige, at i den slags sager vil vi i Liberal Alliance overhovedet ikke lade os dirigere af diverse medieønsker om, at man skal give hurtige svar.

Jeg har forstået, at oppositionen har bedt om en perlerække af samråd i de kommende uger, og dem vil vi selvfølgelig med respekt for folkestyret lade afholde først. Når de er afholdt, skal jeg love både medierne og hr. Morten Østergaard, at det så vil stå fuldstændig tindrende klart, hvad Liberal Alliance må mene der skal gøres fremadrettet, men indtil vi har hørt de samråd, som oppositionen åbenbart mener er nødvendige, før man kan komme videre, vil vi da ikke stå her og fælde en eller anden tilfældig dom uden at have noget som helst at have det i. Det ville da være dybt useriøst, hvis vi gjorde det.

Kl. 19:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 19:36

Morten Østergaard (RV):

Nu bad jeg jo ikke hr. Simon Emil Ammitzbøll om at fælde dom, men om at tage stilling til, om han synes, at sagen skulle undersøges, fordi der var mange påstande i luften og der mildest talt var mange divergerende meldinger også fra centrale aktører. Jeg er sådan set bare ude i et konstruktivt ærinde og vil derfor bare spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll på Liberal Alliances vegne: Hvad skal der til, for at man vil fravige det synspunkt, man hidtil har haft om ikke at genere regeringen på nogen måde? Hvad skal der til, for at hr. Simon Emil Ammitzbøll og Liberal Alliance vil støtte, at der bliver nedsat en undersøgelseskommission?

Det er jo helt afgørende, at man har de afgørende mandater. Hvis man er optaget af at effektivisere den offentlige sektor, så pengene ikke bliver brugt på overbetaling af privathospitaler eksempelvis, var det jo et oplagt sted at sætte ind. Men det kan jo selvfølgelig også være, at man i virkeligheden måske er mest til at hidse sig op og ikke så meget til i praksis at indtage rollen som dem, der i den her sag i hvert fald kunne have de afgørende mandater.

Jeg vil gerne spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll helt konkret: Hvad skal der til i de her samråd, før Liberal Alliance vil støtte en undersøgelseskommission?

Kl. 19:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:38

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Igen må jeg bare sige, at i Liberal Alliance foruddiskonterer vi altså ikke, hvad der skal ske i de samråd. Så var der jo ingen grund til at afholde dem. Det ville jo ikke give nogen mening.

Så vil jeg bare til almindelig opklaring til hr. Morten Østergaard og andre, der ikke skulle være helt opmærksomme på, hvordan mandaterne er fordelt i Folketinget, sige, at Liberal Alliance ikke nødvendigvis sidder alene med de afgørende mandater, hvis man skal kunne tælle til 90, og det er jo det tal, man skal tælle til, hverken 88 eller 89, som jeg har forstået oppositionen er begyndt at tro er sådan en eller anden form for afgørende flertal.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at vi vælger den seriøse arbejdsgang i den her sag. Oppositionen har bedt om mindst et samråd i den kommende tid, måske flere, og så må de samråd jo afholdes, og det ville da være uretfærdigt, hvis vi gik ind og forplumrede den debat og skulle forhindre, at andre partier får den proces, som de har bedt om.

Kl. 19:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 19:39

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på hr. Simon Emil Ammitzbøll, at han er meget taknemlig, fordi oppositionen har igangsat en proces, der gør, at den her sag bliver afklaret, for det har hr. Simon Emil Ammitzbøll jo ikke selv gjort. Men jeg vil bare sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at det for så vidt kan være udmærket og fortræffeligt, at den her sag kan fortsætte i rigtig mange uger og måneder endnu. Det kan være rigtig fortræffeligt for oppositionen, men det er måske ikke fortræffeligt for respekten for det danske folkestyre og det demokrati, som vi vel også i en eller anden udstrækning skal værne om. Der ville det måske være bedre at få sat en undersøgelseskommission i gang med at lave arbejdet, sådan at tingene kunne blive undersøgt til bunds. Men ulempen for oppositionen er selvfølgelig, at så ville den daglige debat og de daglige afsløringer måske høre op. Så på den måde kan man selvfølgelig være tilfreds med hr. Simon Emil Ammitzbølls holdning i den her sag.

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:39

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er nødt til at sige, at jeg synes, at den debat, der nu går i gang, jo bare fortsætter i den rille, som den har kørt i hele dagen. Vi står her og skal diskutere, hvordan Danmark kommer tilbage på vækstsporet, hvordan vi kan skabe ordentlige forhold for den danske befolkning og ordentlige rammer. Og der er jo sat en proces i gang om den pågældende sag – og lad nu den proces køre.

Vi er ikke et parti, der har blandet os i hverken feriesager eller skattesager eller andre af den slags fnidderfnaddersager. Vi er interesseret i at diskutere politik. Vi tror faktisk, at Danmark er i en utrolig alvorlig situation, og hvis Folketinget ikke tager sig sammen, hvis vi ikke viser det ansvar, vi sammen har for nuværende generationer, får vi et fattigere Danmark, hvor der ikke er råd til god sundhed, ikke er råd til gode skoler, ikke er råd til god ældrepleje, og hvor de rigeste, de klogeste og de dygtigste ender med at forlade landet på grund af det skattetryk, som hr. Per Clausen og allierede ønsker at indføre.

Kl. 19:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 19:40

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for at høre, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at vi vil blive ved med at mødes her i Danmark i rigtig mange år ud i fremtiden, da det jo kun er de klogeste, der rejser. Så bliver vi her jo, os begge.

Jeg vil godt spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om jeg har forstået det rigtigt. Betyder det, hr. Simon Emil Ammitzbøll siger nu, at det der med demokrati sådan set er fuldstændig ligegyldigt. Det er ligegyldigt, om man overholder de ... (*Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):* Der er altså en del uro i salen, hvilket betyder, at ordføreren har svært ved at høre, hvad hr. Per Clausen siger. Det er vi nødt til at respektere. Hr. Per Clausen fortsætter). Ja, det ville være rigtig ærgerligt.

Jeg vil godt spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om det, han nu siger, virkelig skal forstås helt alvorligt, nemlig at det er det rene pjat at beskæftige sig med, at ministre taler usandt til Folketinget. Det er det rene pjat at beskæftige sig med, at Rigsrevisionen ikke får de papirer, de skal have. Det er det rene pjat, for nu skal vi diskutere de alvorlige problemer. Og dækker det her over, at hr. Simon Emil Ammitzbøll er enig med den nye folketingskandidat, Liberal Alliance har fået, som jo klart har sagt, at han synes, at den politiske inspiration skal hentes i Dubai og i Singapore, for der har man nogle velfungerende liberalistiske samfund, hvor man ikke bruger så meget tid på pjat og demokratiske processer – og det er jo rigtigt. Så det er jo, når det kommer til stykket, et spørgsmål om, at Liberal Alliance kun interesserer sig for en ting nu: skattelettelse til de rigeste. Og så sælger man alt andet.

Kl. 19:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:42

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Til det der med at finde politikere, der har støttet diktaturer, vil jeg sige, at jeg tror, at man skal se til helt andre partier og måske til hr. Per Clausens eget. Der er der vel folk, som har gjort det så aktivt, at de, før de blev medlem af Enhedslisten selvfølgelig, også rejste over til de lande, som havde planer om at invadere Danmark og underlægge landet et socialistisk diktatur. Så der tror jeg, at man lige skal holde lidt igen, for nu at sige det pænt.

Jeg har i øvrigt ikke sagt, at det var noget pjat. Jeg har jo sagt, at jeg har respekt for den demokratiske proces, som er sat i gang i Folketinget. Og så må jeg bare sige til hr. Per Clausen: Folketinget kan jo godt arbejde med flere sager ad gangen. Og jeg må sige, at jeg hører til dem, der synes, at det er højst mærkværdigt, at man vælger at bruge Folketingets åbningsdebat, der bør handle om, hvordan vi sikrer at få Danmark tilbage på vækstsåret, på en sag, som i øvrigt går sin gode gang inden for Folketingets system bl.a. på baggrund af ét, muligvis flere samråd, som det valgforbund, hr. Per Clausen er en del af herinde i Folketinget, selv har indkaldt til.

Det er vel ikke et urimeligt krav at sige, at vi også kan diskutere dansk økonomis fremtid, selv om der er nogle andre diskussioner i gang på samme tid.

Kl. 19:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Tage Leegaard.

Kl. 19:43

Tage Leegaard (KF):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om Liberal Alliance kun vil stemme for noget, hvis det passer ind i det ganske vist meget sparsomme partiprogram, som man har lagt frem, eller om man godt vil samarbejde. For det er sådan set i bund og grund det, vi andre gør.

Jeg vil bare sige med hensyn til efterlønnen, at den har Det Konservative Folkeparti aldrig nogen sinde stemt for.

Kl. 19:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:44

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi kan godt tage en debat om, hvorfor Det Konservative Folkeparti stemte nej til efterlønnen i 1978. Jeg har selv haft fornøjelsen af at læse ordførertalen her i sommerferien, men det er jeg ikke sikker på

at Det Konservative Folkeparti vil synes er så morsom en debat. Men lad nu det ligge.

Hvis spørgeren havde været her, da jeg holdt min ordførertale – det ved jeg ikke om spørgeren var – ville han have hørt, at jeg faktisk sagde, at vi var interesseret i at gå ind i forhandlinger om alle de initiativer, som statsministeren nævnte i sin åbningstale i forgårs, og at vi i øvrigt også var indstillet på at gå konstruktivt ind i forhandlinger om finansloven. Så det spørgsmål synes jeg egentlig at jeg har givet et svar på.

Kl. 19:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Tage Leegaard.

Kl. 19:44

Tage Leegaard (KF):

Et eller andet sted synes jeg, det lyder, som om ordføreren ikke forstår, at man skal tælle til 90 for at få en del af sin politik igennem.

Så synes jeg, at jeg i besvarelsen tidligere til hr. Rasmus Jarlov manglede et svar om euroen, om ordføreren går ind for euroen, eller hvordan det ligger.

Jeg kunne egentlig også godt tænke mig at vide noget om Liberal Alliances tankegang. Nu er der lige blevet valgt en del spidskandidater, og der har jeg bemærket, at det faktisk har været ret topstyret, så jeg kunne godt tænke mig at vide, om det passer ind i en liberal tankegang, at man i den grad topstyrer sine kandidater – hvilket jeg i hvert fald ikke bryder mig om.

Kl. 19:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:45

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nej, men det håber vi så at Liberal Alliances dagligt flere medlemmer bryder sig om, for de har jo frivilligt meldt sig ind i partiet og frivilligt betalt et kontingent, så jeg går ud fra, at de støtter den måde, Liberal Alliance fungerer på.

Med hensyn til euroen tror jeg at man må sige det sådan, at som det ser ud i øjeblikket, har jeg svært ved at se, at det er fornuftige mennesker, der synes, at Danmark skal have en folkeafstemning om Danmarks indtræden i euroen. Det synes jeg ikke ligger lige for, men det kan da godt være, hr. Tage Leegaard mener, det ligger for. Det har jeg umiddelbart svært ved at se foran mig.

I forhold til det med de 90 mandater vil jeg sige: Bare rolig, vi tror ikke, at vi skal gå til forhandlinger, hverken om finansloven eller de andre initiativer, regeringen har taget, med den hensigt at få gennemført Liberal Alliances partiprogram, men vi synes, det er vigtigt, at borgerlige vælgere efter en tørst efter reformer, efter frihed, efter skattelettelse har en mulighed for at kunne trække regeringen i den rigtige retning. Misforstå mig ikke, vi støtter jo sådan set, at Det Konservative Folkeparti skal blive på regeringsbænkene, men vi vil bare gerne have, at de fører en borgerlig politik.

Kl. 19:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 19:46

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, at jeg blev lidt rystet over hr. Simon Emil Ammitzbølls svar før til hr. Per Clausen. Mener hr. Simon Emil Ammitzbøll virkelig, at det ikke er noget, som er vigtigt for Folketinget at bruge tid på, at vi har en regering, hvor flere ministre tilsyneladende har svaret forkert og vildledende i Folketinget, som har uddelt

pengegaver til private hospitaler, og som i det hele taget er blevet ramt af en sådan magtarrogance, at de ikke synes, det er vigtigt, at rigsrevisor får de nødvendige oplysninger?

For mig at se er det nogle meget, meget store faretegn i vores demokrati, og jeg har svært ved at se noget, Folketinget kan være mere optaget af end at sikre, at vores folkestyre faktisk virker. Vi har det kæmpe problem i Danmark, at vi har været så vant til mindretalsregeringer, at vi ikke har den mindretalsbeskyttelse, man har i andre lande. Jeg synes, at noget af det allervigtigste at holde fast i er, at man faktisk har et folkestyre, der er i stand til at føre kontrol med dem, der har magten.

Kl. 19:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:48

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er fru Line Barfod og jeg jo fuldstændig enige om. Jeg ved ikke, om Enhedslisten kollektivt har besluttet sig for, at lige meget hvad jeg vil svare, vil man sige, at man ikke har hørt det. Det er jo sådan, det i hvert fald lyder på de spørgsmål, der bliver stillet. Jeg har sagt, at vi i Liberal Alliance selvfølgelig tager stilling i denne sag. Vi er optaget af denne sag. Jeg var selv til mødet i Udvalget for Forretningsordenen forleden og hørte statsministeren. Vi håber så, at vi også kommer til at høre samrådet i Finansudvalget, selv om vi ikke er store nok til at være repræsenteret. Det kan blive spændende, om vi får den mulighed, men det må vi jo se. Men vi synes, at man må lade sagen gå sin gang, og jeg tror, vi godt kan være enige om, at om det tager 1 uge eller 14 dage mere eller mindre, ikke gør nogen forskel.

At det så er Enhedslistens politik, at det her er så vigtigt, og at det der med økonomien og fremtiden og væksten og velstanden ikke er så afgørende, ved jeg da udmærket godt. Men det betyder bare meget for os i Liberal Alliance, at vi har en vækstpolitik, hvor erhvervslevet og den private sektor er grundlaget for, at danske borgere kan leve i et af verdens rigeste samfund også fremadrettet. Og der synes jeg, at der er alt for meget tonedøvhed og vælgerangst i det her Folketing til, at man tager de udfordringer alvorligt.

Kl. 19:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 19:49

Line Barfod (EL):

Jeg tror bare, vi har den grundlæggende uenighed, at i Enhedslisten mener vi, demokrati er forudsætningen for, at vi på lang sigt bliver ved med at have et godt samfund, at vi faktisk bliver ved med at kunne have et samfund, hvor man både sikrer, at der er arbejdspladser, og sikrer, at der er en god velfærd osv. Vi mener at have lært af historien, at vi har fået en fantastisk udvikling i de nordiske lande, fordi vi har formået at have et stærkt demokrati og ikke lade enkelte banker eller privathospitaler eller andre få lov til at bestemme for meget, men faktisk har et demokrati med et stærkt folkestyre, der kan kontrollere magten. Det mener vi er afgørende for, at man kan få væksten.

Det kan godt være, man i Singapore og Dubai og andre steder i en kort periode kan have en stor vækst, men vi tror ikke, det holder i længden, og vi synes i øvrigt, det er hamrende udemokratisk. Derfor holder vi fast i, at vi skal sikre demokratiet for også at kunne få en ordentlig økonomi. Men jeg kan forstå, at det, hr. Simon Emil Ammitzbøll synes, er, at det skal man gemme væk et andet sted, og så skal man bare diskutere, hvordan bankerne og privatsygehusene kan blive ved med at få penge.

Kl. 19:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:50

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det her må jo simpelt hen være den groveste beskyldning, der er fremkommet i Folketinget i nyere tid, at Liberal Alliance ikke skulle gå ind for demokratiet, og så en beskyldning fra et parti, som har folketingsmedlemmer, der har været med i et parti, som har støttet en verdensomspændende diktaturbevægelse. Helt ærligt, vil jeg sige til fru Line Barfod, hvis der er nogen, der skulle tale med hinanden om demokrati, før de kommer og belærer os andre, er det måske netop Enhedslisten. Det tror jeg der vil være almindelig enighed om, hvis man går ud på gaden og spørger, om det var i orden at være medlem af Danmarks Kommunistiske Parti, som var et parti, som var en underafdeling af sovjetdiktaturet. Det tror jeg ikke at danskerne synes var i orden.

Jeg synes, det er fuldstændig langt ude, at vi skal beskyldes for at være ikketilhængere af demokratiet. Undskyld mig, jeg ved ikke, om fru Line Barfod ved det, men det hedder sådan set det liberale demokrati. Der er ikke noget, der hedder et socialistisk demokrati, for socialismen, når den først kommer til magten, ved vi jo hvad ender med. Det har vi jo set andre steder.

Kl. 19:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren, der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Per Ørum Jørgensen som ordfører for Kristendemokraterne.

Kl. 19:51

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KD):

Den aktuelle økonomiske situation er omdrejningspunktet i den aktuelle politiske debat. Det er der ikke noget unaturligt i, da finanskrisen har haft konkrete konsekvenser både for den nationale økonomi og for den enkelte borgers hverdag. Kristendemokraterne er klar til at tage økonomisk ansvar i forbindelse med det finanslovsforslag, som regeringen har lagt frem, på samme måde som vi faktisk også gjorde det i fattigfirserne, hvor vi var en del af Poul Schlütters regering.

Vi vil ikke være med til at smide regningen for finanskrisen i børneværelset. Vi vil tage ansvar i en økonomisk situation, hvor der ikke er råd til økonomiske eksperimenter med 10, 12 eller 14 minutters ekstra arbejde, eller for den sags skyld overgang til en liberalistisk minimalstat.

Jeg læste forleden på Ritzau, at man i Grønland følte sig overset i statsministerens åbningstale. Jeg ved ikke, om det er en trøst for vores grønlandske venner, at vi, der bor i landdistrikterne, faktisk fik mindre opmærksomhed i forbindelse med statsministerens tale.

Fru Helle Thorning-Schmidt kaldte i tv-duellen i går aftes statsministeren for udkantsfjendsk. Så langt vil jeg ikke gå, og det er da også prisværdigt, at statsministeren i sommer sagde undskyld til os vestjyder, fordi regeringen har placeret et vestjysk supersygehus uden for Vestjylland. Men det ville nu klæde statsministeren at følge den undskyldning op med konkret handling, for der er stadig borgere, der har op til 100 km til et sygehus. Det føler vi Kristendemokrater er totalt uacceptabelt.

Som optakt til finanslovforhandlingerne var det et ønske fra vores side, at der blev etableret en motorvej på strækningen mellem Herning og Holstebro. Det ønske har regeringen imødekommet i regeringens udkantsudspil – det vil jeg gerne kvittere for. En forbedret infrastruktur skaber vækst og er med til at sikre, at virksomheder i højere grad kan fastholde og tiltrække kvalificeret arbejdskraft i

landdistrikterne. Det har Socialdemokraterne og SF ikke forstået, de har kaldt motorvejen for unødvendig. Derfor klinger det også noget hult, når fru Helle Thorning-Schmidt kalder nogen for udkantsfjendsk.

I 1982 sagde Kristeligt Folkepartis miljøminister, Christian Christensen, følgende i forbindelse med en redegørelse om landsplanlægningen:

Mennesket udfolder sig bedst i små enheder. Det er derfor en central opgave at arbejde for en fortsat decentralisering.

Christian Christensen fortsætter:

Landsbyerne indeholder kvaliteter i form af overskuelighed og mulighed for fællesskab og friluftsliv, som er værdifuldt, og som skal søges bevaret. De små byer og landsbyerne må derfor sikres rimelige vilkår.

Jeg vil gerne gøre Christensens ord til mine i dag. Kristendemokraterne har været optaget af at sikre vækst og udvikling i landdistrikterne i flere årtier. Der, hvor jeg kommer fra, er der usikkerhed og bekymring for fremtiden – en bekymring for, hvad den stigende centralisering og liberalisering får af konsekvenser for landdistrikterne. Det, vi går og taler om i landdistrikterne, er en frygt for, at vi mister det, der betyder noget for os i vores hverdag: vores skoler, vores indkøbsmuligheder, vores forenings- og kulturliv.

Vi bliver bekymret, når regeringens rejsehold i deres eftersyn af folkeskolen propper vores skoler i regneark og kommer frem til det facit, at alle skoler med under 600 elever skal lukkes. I mange landsbyer er skolen omdrejningspunkt for både foreningsliv og kulturliv. Det er der, vi går til banko, det er der, vi holder vores familiefester, og det er der, vi går til spejder eller idræt. Hvordan beregner man den faktor i et koldt regneark?

Vi er bekymrede, når man skærer i tilskud og fradrag til friskolerne, til højskolerne og efterskolerne, så det kun bliver de rige, der kan træffe værdimæssige valg med hensyn til barnets skole. Jeg mener, at staten bør understøtte muligheden for, at familierne i Danmark træffer et værdimæssigt eller fagligt valg på baggrund af, hvad der betyder noget for den enkelte familie.

Kl. 19:56

Vi bliver bekymret, når borgere får op til 100 km til et sygehus. Vi mener, at borgerne maksimalt bør have 30 minutter til et sygehus, og vi vil stille et forslag omkring dette her i efteråret. Og ja, jeg er inspireret af fru Helle Thorning-Schmidt, når Kristendemokraterne fremsætter dette forslag. Det har nemlig været Socialdemokraternes politik tidligere. Jeg spurgte i dag fru Helle Thorning-Schmidt, om det fortsat var Socialdemokraternes politik, men jeg fik ikke noget svar.

Vi ønsker, at der skabes liv og udvikling i landdistrikterne, og vi vil derfor også gerne kvittere for mange af de vækstinitiativer, som regeringen har lagt frem – dem støtter vi.

Kære statsminister, min landsby skal ikke proppes i et regneark. Vi, der bor i landdistrikterne, vil ikke på støtten, men vi vil gerne have støtte til at få adgang til helt elementære velfærdsydelser som skoler og sygehuse på samme måde som borgerne i resten af landet. Pas nu på, at trenden med supersygehuse og megaskoler ikke ødelægger det nære, det betydningsfulde og det, der giver livskvalitet for de borgere, der har valgt at bo uden for storbyerne.

Kristendemokraterne ser det enkelte menneske som værdifuldt. Vi ønsker, at nærhed og omsorg ikke drukner i økonomi. Vi tror på, at ansvar, stærke fællesskaber og tryghed er det grundlag, som vores velfærd skal bygge på. Dette grundlag vil Kristendemokraterne skabe gennem en socialt og økonomisk ansvarlig politik.

Vi arbejder konkret på, at der skal nedsættes en værdikommission, der skal sætte fokus på vores fælles danske værdier og normer. Vi ønsker flere hospicepladser og en forbedret lindrende pleje af mennesker, der lider af uhelbredelige sygdomme.

Vi vil gå konstruktivt ind i de forestående finanslovforhandlinger for at sikre, at finansloven for 2011 både bliver økonomisk og socialt ansvarlig. Der er brug for, at Kristendemokraterne tager ansvar i forbindelse med finansloven. Lige nu finder der et kapløb sted mellem borgerlige partier både i og uden for regeringen. Der er kapløb om, hvem der kan fyre flest offentligt ansatte, hvem der hurtigst kan afskaffe efterlønnen, og hvem der kan give de størst mulige skattelettelser, herunder en sænkning af erhvervsskatterne, der jo primært kommer den finansielle sektor til gode.

Skattelettelser er et godt redskab, når der er råd til dem, men lige nu er der en situation, hvor de svageste risikerer at betale prisen, fordi satspuljen falder drastisk i 2011. Jeg føler mig tryk ved, at statsministeren siger, at der ikke er råd til skattelettelser i den aktuelle økonomiske situation, og jeg håber på, at det bliver en gældende præmis i forbindelse med de forestående finanslovforhandlinger.

Jeg vil gerne sige det meget klart: Det er vigtigere for Kristendemokraterne at sikre de hjemløse tag over hovedet end at sikre skattelettelser til bankerne. Der er brug for Kristendemokraterne i dansk politik. Vi vil sikre, at der bliver plads til lidt mere medmenneskelighed, og vi vil sikre, at det er trygt og godt at bo overalt i Danmark. Tak.

Kl. 20:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Juliane Henningsen. Velkommen tilbage.

Kl. 20:00

(Ordfører)

Juliane Henningsen (IA):

Tak for velkomsten, hr. formand. For mig er det altid en lidt underlig fornemmelse at stå her blandt de danske politikere, der er samlet her for at forme fremtidens Danmark. Debatten virker mildt sagt fjernt fra den nordlige del af fællesskabet, Kalaallit Nunaat, hvor vi forsøger at forme fremtidens Grønland.

Grønland fylder mere og mere i det internationale medie billede og heldigvis med flere gode, positive historier. Det nye selvstyre udvikler sig og har sat ambitiøse reformer i gang, især på de områder, hvor vi traditionelt set har haft store problemer. Resultaterne af reformerne er i sagens natur ikke synlige her og nu. Det er ikke uigenomtænkte nødløsninger, men langsigtede og holdbare løsninger, vi satser på.

Vi arbejder lige nu på en børne- og ungestrategi, der skal sikre, at alle børn får en tryk barndom og får mulighed for at udvikle sig og udfolde deres potentiale. Og det er en central prioritet for IA, at der bliver skabt en langsigtet udvikling på børne- og ungeområdet, så man som ung får den bedste forudsætning for et godt liv.

Landsstyret og UNICEF underskrev for nylig en aftale med konkrete mål for, hvordan vi tager endnu større ansvar for vores børn og unge og skaber en lovgivning, der beskytter dem maksimalt. Der tilføres 10 mio. kr. over en 5-årig periode til børne- og ungeområdet, og der oprettes en pulje på 25 mio. kr. særligt til projekter og initiativer til børn og unge.

Vi oplever en fremgang på uddannelsesområdet som aldrig før. Antallet af studerende er steget med 30 pct. siden 2005, og gruppen af unge med en studentereksamen stiger for hvert år, der går.

Vi lægger vægt på at ruste befolkningen til beskæftigelse i væksterhvervene, specielt på olie- og råstofområdet, og resultaterne tegner lovende både for vores økonomi og vores udbygning af velfærden.

Vi er parate til at tage det ansvar og opfylde de krav til sikkerhed, der følger med eventuelle olieudvindinger; vores sikkerhedskrav er blandt verdens højeste, og vi sørger for, at de bliver efterlevet samvittighedsfuldt.

Vi er ramt af den globale økonomiske afmatning og har behov for at øge indtægterne til landskassen gennem vækstindustrierne og

gennem samhandelen med andre lande. Vi skal have opbygget et konkurrencedygtigt og miljømæssigt forsvarligt fiskeri- og fangererhverv, og af samme grund fremsætter IA snart et lovforslag til en ny fiskerilov og starter tiltag til en modernisering af fangererhvervet. Det gør vi også, så vi kan imødegå det eventuelle forbud, der vedtages i EU mod import af sælskindprodukter.

Vi oplever ofte, at magtfulde dyreværnsorganisationer lykkes med at sætte en politisk dagsorden, der baserer sig på urigtige oplysninger om vores fangst, og det skader vores traditionelle erhverv, og det gør det endnu sværere at tackle de ret barske levevilkår, som folk lever under i byggerne rundt omkring.

Dialogen mellem biologer og fangere skal fremmes, og det skal forståelsen for, at vi udnytter havets ressourcer ud fra bæredygtighedsprincipper og solide forvaltningsplaner, også. Den nordatlantiske gruppe vil inden længe holde en konference her i Folketinget om ressourceudnyttelse og fangst af sæler og hvaler og om naturlige ressourcer generelt. Vi vil gerne invitere miljøorganisationer og dyreværnsorganisationer til en dialog, og jeg håber, at de i forsamlingen, der har interesse for det, vil deltage i den.

Samarbejdet mellem Grønland og Danmark er på mange måder styrket med selvstyreordningen. Ordningen er blevet bemærket positivt her i Danmark samt internationalt, og det grønlandske folks vilje til at påtage sig større ansvar for egne anliggender anerkendes mere og mere.

Jeg har fulgt slaget om udenrigsministerens fravær fra det arktiske topmøde i foråret, og i forbindelse med det vil jeg gøre opmærksom på, at vi jo også har landsstyreformand Kuupik Kleist til at varetage vores interesser i det forum, i det arktiske. Jeg er ikke desto mindre glad for, at regeringen og Naalakkersuisut samarbejder om at få en fælles arktisk politik her i rigsfællesskabet.

Så vil jeg godt sige noget om grønlandere i Danmark. Der findes 18.000 grønlandere i Danmark, hvoraf langt de fleste lever trygt og roligt, har job og er uddannede, og dem hører vi ikke så meget om. Dem, man hører om, er derimod de grønlandere, som har nået et punkt i deres liv, hvor de har brug for hjælp til at opretholde et stabilt og selvforsørgende liv. Det er mennesker, som staten via satspuljemidlerne og forskellige hjælpeprojekter har været med til at løfte ud af håbløsheden, men sådan som finanslovforslaget ser ud nu, er der ikke meget håb for de udsatte grønlandere.

Jeg vil godt sige, at rundtom i landet er der virkelig mange ildsjæle, der tror på et bedre liv for de svage grupper, og deres styrke og kompetencer er helt afgørende for de udsatte grønlandere, de arbejder for. Og hvis hjælpeprojekterne og værestederne går tabt, går der meget sandsynligt også menneskeliv tabt, og det synes jeg ikke nogen af os herinde kan være bekendt. Så jeg vil derfor anmode socialordførerne samt satspuljeordførerne her i Folketinget om at sætte udsatte grønlandere højt på dagsordenen, for de fortjener og har ret til en værdig behandling af os som beslutningstagere.

Jeg vil inden længe tage initiativ til en forespørgselsdebat, der specifikt skal omhandle samarbejdsområder mellem Grønland og Danmark, for jeg savner regeringens og oppositionens syn på netop samarbejdet om udsatte, men også om andre områder som f.eks. implementeringen af retsvæsenstreformen, arktisk forsvars- og miljøpolitik og meget mere.

Grønland blev også i år reduceret til en slutparentes i statsministerens åbningstale, lidt i stil med dronningens venlige hilsen i sin nytårstale til søens folk og Grønland og Færøerne. Men det faktum ændrer ikke ved behovet for et solidt og fornyet samarbejde mellem Grønland og Danmark, og det er det, jeg vil tage udgangspunkt i i den kommende samling. Tak for ordet.

Kl. 20:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Lars-Emil Johansen. Undskyld, beklager meget over for fru Margrethe Vestager. Det er rigtigt; navnet står her på skiltet.

Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 20:07

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil gerne kvittere for den del af ordførerens tale, der handlede om samarbejdet mellem Grønland og Danmark. Jeg synes, det er meget vigtigt, at der med den nye selvstyreordning findes en ny og god samarbejdsrelation, for jeg synes, at den meget lange fælles historie, som Danmark og Grønland har, også bør fortsættes, specielt i lyset af, at Grønland har meget store nye spørgsmål, som man står over for. Råvareforekomsterne er selvfølgelig en del af det. Et andet spørgsmål er hele transportspørgsmålet og selvfølgelig sikkerhedsspørgsmålet omkring Grønland.

En af de ting, som jeg selv er meget optaget af, er de sociale forhold på Grønland, og det er mit indtryk, at der er en ny bevægelse for at sikre, at der også bliver en større sammenhængskraft mellem børn og forældre. Og derfor vil jeg bare spørge ordføreren, om ordføreren kan uddybe lidt, hvad det er for ting, både hvad der foregår på Grønland i øjeblikket, og om Danmark og danskere i højere grad kan være i en god samarbejdsrelation også på det punkt, som jo egentlig ret beset er et internt grønlandsk anliggende.

Kl. 20:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:08

Juliane Henningsen (IA):

Jeg vil starte med at sige, at der til åbningsdebatter generelt ikke er ret meget tid til at diskutere dansk-grønlandsk samarbejde, og det er lidt synd, for Grønland fylder jo en stor del af det samlede rigsfællesskab. Så jeg vil gerne invitere til en forespørgselsdebat, hvor vi går i dybden og har god tid til at snakke om det grønlandsk-danske samarbejde, og hvor vi også kommer ind på de sociale problemer og de sociale udfordringer, og hvor vi kan snakke om, hvad for et godt samarbejde vi kan skabe her i Folketinget. For det, jeg synes har været forskellen mellem den nye regering og den gamle regering i Grønland, er, at man nu hilser den hjælp og de gode råd, der kommer fra verdenssamfundet, velkommen. Her har vi også helt konkret påbegyndt et samarbejde med UNICEF, hvor vi gerne vil sætte fokus på børns rettigheder i Grønland lokalt og på landsplan.

Så jeg glæder mig til den forespørgsel, som jeg snart vil invitere til, hvor vi kan have god tid til at diskutere arktisk politik, og jeg glæder mig rigtig meget til at høre partiernes bud på, hvilke samarbejdsområder der kan være her i Folketinget, så vi kan diskutere grønlandsk og dansk politik i nær fremtid.

Kl. 20:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Margrethe Vestager? O.k. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Hr. Lars-Emil Johansen som ordfører.

Kl. 20:10

(Ordfører)

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg skal undlade at kommentere det, som statsministeren sagde om Grønland i sin åbningstale.

For mig personligt ligner det næsten et tegn, at det første fund af olie i Grønland falder sammen med min sidste deltagelse i en åb-

ningsdebat i dette Folketing. For med en fremtidig olieudvinding i sigte er også Grønlands økonomiske uafhængighed med ét slag rykket fra de berømte ti fugle på taget og ned til den ene i hånden. Dermed vil målet med mit politiske arbejde være nået.

For mig har alt mit politiske virke haft det klare mål at gøre mit land uafhængigt politisk, økonomisk og mentalt. For mig har det mål aldrig handlet om at skabe modvilje mod Danmark, men om at sikre værdighed for Grønland. Det har alene handlet om at finde vejen til det grønlandske folks frigørelse fra en historisk situation, der havde låst os fast som et mindreværdigt element i et andet lands system politisk, økonomisk og mentalt. Frigørelse er den afgørende faktor for, at mit land, mit folk og min kultur igen kan rejse sig med egen værdighed i det globale fællesskab af frie folk.

Da jeg startede mit politiske virke, syntes den dag at være meget fjern. På det tidspunkt havde Grønland end ikke opnået hjemmestyre og var blot en provins i det danske rige, en provins, der endog blev betragtet som tilbagestående og uoplyst i sammenligning med resten af riget, en provins, hvor alle beslutninger på trods af de såkaldte landsråd reelt blev truffet i København.

Med hjemmestyret blev den første trædesten lagt ud i den elv, vi grønlandere må passere, hvis vi skal over på selvstændighedens bred. Med selvstyret blev den anden trædesten lagt ud i elven. Nu trådte vi i Grønland endelig frem på den internationale scene som et ligeværdigt folk med et anerkendt sprog og med en anerkendelse af vort eget land, både det over og under overfladen var vores. Men først og fremmest overførte selvstyret endegyldigt retten til at bestemme over vores egen fremtid.

Med selvstyreloven blev det slået fast, at Grønlands beslutning om fuld selvstændighed fra nu af er Grønlands egen sag. Danmark har endegyldigt sluppet hånd- og halsretten over vort land. Vi fik med selvstyret nøglen til vort eget liv og vort lands fremtid leveret tilbage til os selv. Det var en stor og yderst rosværdig gestus, at Danmark endegyldigt afviklede sin kolonimagtstatus over for Grønland på den måde. Og det tjener dette Folketing, dette Folketings medlemmer, til den største ære, at de med et meget stort flertal stemte for selvstyret i Grønland.

Historien vil fastholde den beslutning som en af de klogeste politiske handlinger i det danske riges tid, fordi den binder mere sammen, end den splitter; fordi den sikrer en fortsat sund og livgivende grobund for den kærlighed, der findes mellem vores folk; fordi den afløser tvang med frivillighed.

Intet land er i dag uden forbindelser og samarbejdsrelationer til andre nationer, og det bliver Grønland heller ikke i fremtiden. Alle frie lande er i dag bundet sammen med andre lande i unioner, via traktater og alliancer, handelsforbindelser, forsvarsaftaler, samarbejdsorganisationer og på mange andre måder.

Med resultatet af de igangværende olieboringer kan den tid, hvor der findes olie og gas i Grønlands undergrund være lige om hjørnet. Når det først sker, vil nedtrapningen af bloktilskuddet, som jeg betragter som noget af det vigtigste, der skal ske i fremtiden – langt om længe – begynde at tage form. Vi vil løfte foden fra den anden trædesten og bevæge os mod frihedens bred.

Kl. 20:15

Nu er olien fundet, og ufattelige mængder af mineraler dukker op for tiden fra de grønlandske fjelde. Det er, som om de blot har ventet på selvstyret, før de lod sig opdage for alvor.

Derfor er det også vigtigt, at Grønland og Danmark allerede nu begynder at overveje, hvilke relationer landene ønsker at have til hinanden den dag, Grønland bliver økonomisk uafhængig. Jeg synes, at der ligger en utrolig vigtig opgave hos de nuværende politiske ledere i de to lande om at være forberedt på en situation, hvor Danmark ikke længere kan gå ud fra som givet, at den danske grundlov vil være egnet til at regulere forholdet mellem Grønland og Danmark.

Der er sket mange gode ting i vore landes næsten 300-årige fælles historie, men desværre også mange dårlige. De gode ligger i den materielle udvikling, de stærkt forbedrede boligforhold, skoler og uddannelsesinstitutioner, uddannelse, sundhedsvæsen og sygdomsbekæmpelse m.m. De dårlige sider ytrer sig som den menneskelige pris, det grønlandske folk har betalt for denne udvikling: identitetsproblemer, alkoholproblemer, hashmisbrug, kulturel selvmistillid, høje selvmordsrater og meget andet.

Derfor består den første del af den opgave, der vil være, i at tilvejebringe nye og ligeværdige relationer mellem Danmark og Grønland i fremtiden i en mental afkolonisering af det grønlandske folk. Jeg vil derfor opfordre statsministeren til at tage initiativ til, at der nedsættes en paritetisk sammensat kommission bestående af grønlandske og danske forskere og andre vise personer, der skal belyse alle foreteelserne i vores hidtidige fælles historie.

Det er på tide, at vi tør erkende de menneskelige omkostninger ved vores fælles fortid. Hvis ikke vi erkender disse problemer, vil vi aldrig blive i stand til at komme videre som ligeværdige parter på en anstændig måde. Det vil derfor klæde den gamle kolonimagt, hvis den tog initiativ til en mental afkoloniseringskommission, så vi kan komme videre som venner.

Den anden og mere politisk betonede del af fremtidssikringen af vores fællesskab består i at udforme rammerne for de kommende samarbejdsrelationer mellem Danmark og Grønland. Det er nye samarbejdsformer, som gerne skulle træde i kraft den dag, Grønland finder det rigtigst at udtræde af det hidtidige rigsfællesskab og skabe sin egen grundlov.

Jeg har siden Selvstyrekommissionens tid gentagne gange påpeget en internationalt kendt og anerkendt samarbejdsform mellem tidligere kolonimagter og deres tidligere kolonier som en arbejdsmodel herfor, nemlig den ordning, der i FN-terminologi er kendt som free association. Min opfordring til statsministeren lyder derfor: Tag disse forslag op ved det næste rigsmøde. Lad os sammen begynde at forberede fremtiden allerede nu. Lad os være fremsynede nok til at sikre, at alle de gode sider af det historiske fællesskab, der er blevet vores to lande til del, ikke dør sammen med de dårlige. Lad os foretage den sidste mentale afkolonisering sammen og sikre livsvilkårene for fremtidens kærlighed mellem vore frie folk. Tak.

Kl. 20:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 20:20

(Ordfører)

Høgni Hoydal (TF):

Ligger Bermuda i Nordatlanten? Det er noget af det, jeg vil tale om i dag. Jeg vil også tale om finanskrisens stadier, om demokrati, ansvar og frihed, som statsministeren bl.a. nævnte i sin tale, og jeg vil tale lidt om udenrigspolitik.

Statsministeren er, som jeg kender ham, en meget udadvendt mand. Uanset om han er fårebondede i en lille bygd på Færøerne, minder om de gamle feudalherrer, eller han går rundt med en pegefinger og taler om færøske forfatninger, er han i hvert fald udadvendt. Jeg må dog sige, at jeg synes, at denne tale, denne redegørelse, som statsministeren holdt i tirsdags, var meget, meget indadvendt, et meget begrænset udsyn og en utrolig fokus på bare Danmark som Danmark og de problemer, som Danmark selvfølgelig har. Det kan vi nu ikke gøre så meget ved.

Jeg ville dog have ønsket, at statsministeren f.eks. drog nogle af de vigtigste verdensbegivenheder ind i sin redegørelse. Jeg kunne have tænkt mig, at han talte om konflikten i Mellemøsten og de strandede fredsforhandlinger mellem Israel og Palæstina, at han måske tog skridt til, at de nordiske lande i fællesskab lagde stærkere

pres på Israel om at stoppe den bosætterpolitik, der ødelægger hele fredsprocessen. Jeg kunne også have tænkt mig, at han talte om Arktis, Nordatlanten, de store udfordringer, der ligger der, men statsministeren har selvfølgelig ret til at træffe sine egne valg. Det har vi fuld respekt for.

Finanskrisens stadier er vel et af de temaer, som statsministeren berørte, og jeg tror ikke, at vi kan blive så uenige om finanskrisens stadier, uagtet hvor vi står i det politiske spektrum. Jeg ser det sådan, at baggrunden for finanskrisen – både denne og hidtidige – har været demokratiets kapitulation over for finanskapitalens magt og dens luftige koncentration af massernes værdier på de fås hænder. Næste stadiet, når krisen er konstateret, har jo været, at demokratiene, altså massernes og den brede befolknings midler, har været brugt massivt til at redde den selv samme finanskapital.

Vi står vel nu i tredje fase, som også kendes, altså at den finanskapital, der er reddet med offentlige midler, nu rejser sig igen som en fugl Fønix af asken og bliver endog rigere, end den var før krisen og før tiltagene. Det tror jeg at vi kommer til at konstatere over hele verden, både i Danmark og andre steder.

Når vi nu er ved finanskrisen, bliver jeg desværre nødt til at sige, at vi fejrer et jubilæum på Færøerne i disse dage, ikke et jubilæum, som vi er stolte af – tværtimod – men det er præcis 18 år siden, at vi havde vores store bankkrise i 1990'erne, og vi har desværre nu fået vores tredje bankkrise under hjemmestyret. En eg er faldet, banken Eik. Den gamle sparekasse, hvis navn jo betyder eg, er desværre faldet, og det har efterladt et samfund, der egentlig troede, at det ikke var så berørt af finanskrisen og, kan man sige, de færøske bankers lidt forsigtige udfarenhed, men det er så sket her, og det er selvfølgelig en meget, meget stor sag i Færøerne, som det selvfølgelig kan være svært at sætte i perspektiv over for danske politikere.

Der er sket det, at halvdelen af vores finansmarked altså nu er sat under administration, er kommet ind under Finansiell Stabilitet, og banken har altså finansieret halvdelen af det færøske erhvervsliv, halvdelen af de færøske husstande osv. osv. Så der er selvfølgelig en meget stærk choktilstand. Det er altså den tredje bankkrise på bare 50 år.

Jeg vil sige nogle ting nu, som ikke må misforstås og forstås, som om jeg prøver at fralægge mig ansvaret, tværtimod. Denne sag om en ny færøsk bankkrise, denne gang med Eik Bank, viser efter min mening igen, hvordan demokratiet kapitulerer over for disse finanskræfter, og det bliver ekstra eller dobbelt, når det gælder de færøske forhold.

De færøske myndigheder blev orienteret af den danske økonomiminister en fredag aften, 3 dage efter at den danske minister havde fået budskabet fra Finanstilsynet om, at det var helt galt i den her bank. De færøske myndigheder har ingen indsigt i, hvad der sker. Man fik en frist på 57 timer til at prøve at genrejse banken. Det rejser nogle spørgsmål, både hvordan det kunne være, at man en måned før havde sagt, at det hele stod vel til, og hvordan Finansiell Stabilitet i marts måned i år havde sat nye penge i Eik Bank. Så det rejser nogle spørgsmål, også om hele orienteringen, og vi bliver nødt til at få klarlagt hele det forløb ved selve kollapset, selvfølgelig både bankledelsens ansvar og også de tilsynsførende myndigheds ansvar osv.

Kl. 20:25

Men dette er ikke et forsøg på at sige, at det her er Finanstilsynets skyld, tværtimod. Jeg synes, at det, vi oplever igen i Færøerne, er den her dobbelte fremmedgørelse, altså demokratiet har kapituleret over for finanskapitalen. Man har dog selvfølgelig i Danmark styr på sin egen finansverden, men i Færøerne har man fralagt sig det ansvar, og det har man gjort bevidst.

Vi har jo haft utallige forslag, også her i Folketinget, om, at de færøske myndigheder selv skal tage ansvar for indsigten i sin egen finansverden og ansvar for sit eget finanstilsyn, selvfølgelig i samarbejde med andre, og selvfølgelig være med til at regulere den villige

finanskapitals flugt. Det har man bevidst valgt ikke at gøre, og det må jeg harnes over. Men vi kan forhåbentlig lære af sagen.

Ansvaret er altså blevet fralagt, og jeg bliver nødt til at sige: Hvad ville Folketinget eller den danske regering sige, hvis man bare sad som tilskuer til, at både Nordea og Danske Bank gik ned på en aften, og man fik 57 timer til at gøre noget i? Nu sidder man som tilskuer til, at halvdelen af det færøske samfund er sat under administration. Det har ikke noget med demokrati at gøre i min verden.

Derfor er det blevet sådan – og det er igen ikke et angreb på den ene part her – og her kommer Bermuda så ind. Det, vi ser her, og det, vi ser efter utallige sammenhænge i det her såkaldte rigsfællesskab, er, at rigsfællesskabet, som man kalder det, er blevet en slags ansvarsforflygtigensens Bermudatrekant. Det vil sige, at alle store sager, som har betydning for forholdet imellem landene i det her såkaldte rigsfællesskab, alle de store sager, der sejler ind i den her trekant, uvægerlig får den konsekvens, at ansvaret fordufter.

I dag kan færøske politikere sige, at de ikke vidste noget om banksagen og fralægge sig ansvaret. De danske myndigheder kan sige, at deres mål jo er at holde en dansk finansverden og det danske finansmarked flydende, og det har man jo gjort. Man har selvfølgelig i Danmark set Eik Bank som en lille bank, men i Færøerne er den altså en lige så stor bank som Danske Bank og Nordea i Danmark. Herved evaporerer ansvaret. Det er det store problem.

Det ses ikke kun i banksagen her. Det ses også, når det gælder udenrigspolitikken. Lad os nu bare tage den arktiske politik. Hvem har egentlig ansvaret for den og for de enorme udfordringer, som vi har haft mange sager om? Hvem har ansvaret for, at Danmark blev nødt til at gå imod færøske interesser i hvalsagen for nylig? Jamen det er jo modstridende interesser, hvor jeg godt forstår, at man har andre interesser i Danmark. Men demokratisk set bliver det også en ansvarsforflygtigensens Bermudatrekant, som vi oplever.

Hvad skal vi så gøre? Hvad bør der gøres? Vi må ud af det her, hvor man ser politikken, som vi oplever den i dag. Jeg tror, at jeg taler på hele det færøske systems vegne, når jeg siger, at politik vel i det her forhold mellem Danmark og Færøerne er blevet en slags fænomen, hvor politikken er blevet sådan, at det er blevet et redskab, hvor man holder befolkningen væk fra de vigtigste beslutninger, der vedrører dem. Det er det demokratiske problem.

Derfor ville den mest rationelle og demokratiske vej være at lave en demokratisk oprustning. Hvis vi brugte de samme midler til at opruste os demokratisk, som vi har brugt på at redde finanskapitalen, ville sagen se helt anderledes ud.

Her har vi jo et bud. Vi har jo lavet et forslag til en færøsk forfatning, en demokratisk infrastruktur, som slet og ret siger, at det færøske folk selvfølgelig har ansvaret for, hvad der sker i Færøerne, og så kan vælge, hvordan deres forhold skal være til omverdenen. Det er jo sagen i den her forfatning, som vi har diskuteret før i Folketingssalen. Men hvad sker der igen? Jeg kan godt forstå det, men jeg må harnes over det alligevel.

Først får vi hr. Søren Espersen på banen som den store Bastian, der skal straffe de uovorne unger, som har tilladt sig at lave en demokratisk forfatning. Missionen er vel lykkedes. Alle partier var jo fuldstændig enige i Færøerne. Så blev statsministeren nødt til at komme på banen. Han er måske så lidt mere politimester Bastian i sin fremfærd, men fra Kardommeby. Men missionen lykkedes. Man har fået, kan man sige, skræmt en stor del af det færøske politiske system væk fra det her forfatningsforslag, som man var enig om at lægge ud til folkeafstemning, og derved har vi altså igen stadfæstet det demokratiske underskud.

Jeg vil stærkt opfordre til, at man ændrer mening, ser på ansvar og frihed, som statsministeren selv har lagt vægt på. Mennesker vokser med ansvar og frihed og tillid. Det gælder også for samfund, når det gælder finansielle forhold osv. Det håber jeg at statsministeren og hele det danske system vil indse. Vi må bryde ud af ansvarsfor-

flygtigelsens Bermudatrekant, og det skal være mit håb for den kommende tid her i Folketinget.

Kl. 20:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Edmund Joensen som ordfører.

Kl. 20:30

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

I Folketingets åbningsdebat har jeg flere gange omtalt rigsfællesskabets vigtighed og vigtigheden af, at vi har indrettet os klogt i fællesskab. I dag har vi lejlighed til at konstatere, at systemet i vores fællesskab også fungerer, når det sættes under pres. Konkret tænker jeg på, at vi på Færøerne i sidste uge var vidner til den sørgelige begivenhed, at Færøernes største bank, Eik Bank, krakkede. Vi kan bruge den tidligere talers eksempel og sige, at det ville svare til, at Danske Bank og Nordea gik ned på en og samme tid. Hvad ville det ikke få af vidtrækkende konsekvenser for Danmark? Der ville være tale om noget, der mindede om en nedsmeltning i den finansielle sektor. Det var optakten til sådan en nedsmeltning, Færøerne var vidner til i sidste uge – forholdsvist. Men selv om banken gik konkurs, har Færøerne været godt beskyttet. Ingen indskydere i Eik Bank har mistet en krone. Landskassen har ikke været berørt af bankkrakket. Bankdriften kører stort set uforstyrret videre i et selskab, der er oprettet til formålet.

Alle på Færøerne er klar over, hvor den effektive beskyttelse kommer fra, og alle ved, hvorfor der er økonomisk stabilitet på Færøerne i dag, til trods for at den største bank har knækket halsen. Det er den måde, vi har indrettet rigsfællesskabet på, der gør forskellen. Beslutningen om, at Danmark og Færøerne er sammen om visse særligt vigtige områder, har vist sig at være en klog beslutning, og det er den, som gør forskellen. Uden det fælles finansielle system og uden bankpakkerne ville Færøerne ikke nyde den økonomiske stabilitet, der hersker. På denne baggrund er det naturligt at fastholde denne indretning af fællesskabet.

Nu er der selvfølgelig nogle i det politiske system på Færøerne, der påpeger, at kommunikationen om de problemer, der er i Eik Bank, mellem Økonomi- og Erhvervsministeriet på den ene side og det færøske finansministerium på den anden side kunne være bedre. Ja, det er selvfølgelig en god idé at se på, om kommunikationen kan gøres endnu bedre, men at forstørre en mulig brist i kommunikationen er ude af proportioner. Det vigtige er jo, at tingene har vist sig at fungere efter hensigten, at indskydere og landskassen ikke har lidt nogen tab, at banken fortsat fungerer. Det er det vigtigste.

På samme tid som rigsfællesskabet viser sit værd, sker der det paradoksale på Færøerne, at der i Lagtinget arbejdes med et forfatningsforslag. Det er uomtvisteligt, at forfatningsforslaget strider imod grundloven og hjemmestyrelsen, og derfor kan det ingenlunde accepteres uden gennemgribende ændringer. Førende jurister på Færøerne, endda Lagtingets egne jurister og administration, påpeger, at forfatningsforslaget er grundlovsstridigt og på koalitionskurs med hjemmestyrelsen og andre bestemmelser.

Kl. 20:35

På denne baggrund og med rigsfællesskabets vigtighed i baghovedet er det positivt, at statsministeren under sit officielle besøg på Færøerne i sommer præciserede regeringens synspunkt, nemlig at et ulovligt forfatningsforslag ikke er det bedste grundlag for et fortsat samarbejde mellem Færøerne og Danmark. Det er vigtigt, at man siger tingene, som de er, og statsministeren skal have ros for, at han er klar i mælet i denne sag. Det er grundlæggende, at alle lagtingslove respekterer Færøernes stilling i rigsfællesskabet, og det er lige så grundlæggende, at lagtingslove, der strider imod grundloven, er uden lovkraft. Sådan må det være.

Tillad mig kort at give et billede af den økonomiske situation på Færøerne. Landsstyret har netop fremsat et finanslovsforslag for 2011, som viser et underskud på godt 500 mio. kr., hvilket er særdeles stort efter færøsk målestok. Finansloven er i alt på ca. 4,6 mia. kr. Et underskud på godt 500 mio. kr. er derfor ret betydeligt. Der skal i 2011 spares betydeligt på det offentlige budget, og også de svageste grupper kommer virkelig til at føle besværelserne på de mest basale velfærdsydelser. F.eks. kan jeg nævne, at alle ikke akutte operationer på vores sygehuse er suspenderet allerede i indeværende år. I den forbindelse vil jeg påpege, at Færøerne mangler den del af bloktilskuddet, som det tidligere landsstyre med hovedet under armen skar væk, mens verden red på den højeste konjunkturbølge i mange år. Det er nu, færingerne skal betale prisen for det tidligere landsstyres uansvarlige nedskæring og fastfrysning af bloktilskuddet.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg med tilfredshed har noteret mig, at statsministeren tidligere har bekræftet, at man fra regeringens side er indstillet på at indlede drøftelser med landsstyret om at genindføre dyrtidsreguleringen af bloktilskuddet. Forhåbentlig kommer der et tidspunkt, hvor drøftelserne kan påbegyndes.

Kære kollegaer, lad mig afslutningsvis ønske jer alle et godt folketingsår. Tak.

Kl. 20:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Høgni Hoydal for en kort bemærkning.

Kl. 20:38

Høgni Hoydal (TF):

Tak. Jeg må næsten sige, at begrebet underdanighed har fået en helt ny betydning efter den her tale, men lad det nu fare. Hr. Edmund Joensen siger, at systemet jo fungerer fantastisk. Ja tak, tre gange på 50 år er den færøske befolkning vågnet op til, at deres finansielle system er krakket. Så det kommer vel an på, hvordan man ser på det, når man kan sige, at det her system fungerer fantastisk. Jeg tror, vi fik bekræftet her, at det at fralægge sig ansvaret i hvert fald ikke fungerer. Derfor vil jeg spørge hr. Edmund Joensen: Vil hr. Edmund Joensen, når vi nu snart igen i Den Nordatlantiske Gruppe fremlægger et forslag om, at Færøerne selv tager ansvar for sit eget finanstilsyn og for at få fuld indsigt i sine egne banker, så stemme for?

Kl. 20:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal lige bede om lidt mere ro i salen, specielt på ministerrækkerne.

Hr. Edmund Joensen.

Kl. 20:39

Edmund Joensen (SP):

Tak. Vi plejer at sige, at der historisk er bankkrise på Færøerne hvert tiende år, det har jeg set nogle gange i overskrifterne. Vi ved alle, at det ikke er størrelsen på pengepungen, som er afgørende. Man kan sagtens være fallit, selv om man har mange penge til rådighed. Man kan også være fattig. Men det har altså ikke noget med rigsfællesskabet at gøre. Rigsfællesskabet er en styrkelse, specielt for det færøske samfund.

Kl. 20:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 20:40

Høgni Hoydal (TF):

Jeg fik ikke svar på spørgsmålet, om hr. Edmund Joensen ville stemme for et forslag, der giver de færøske myndigheder både ansvar for

og fuld indsigt i, hvad der sker i de færøske banker. Det var det første.

For det andet vil jeg bare konstatere, at efter min mening – og der kan vi så være uenige – er det præcis denne ansvarsløshed, som hr. Edmund Joensen står for, som er årsagen til de tilbagevendende kriser. Hvordan skal et samfund fungere, hvis man bare siger: Jamen hver gang vi selv har kørt samfundet ud i afgrunden, skal en anden komme og redde os op igen? Det fører jo uvægerlig til ansvarsløshed. Vi hører hr. Edmund Joensen sige, at vi skal have bloktilskuddene op igen. Vi har haft en regering med hr. Edmund Joensens parti i spidsen i 8 år, som har givet skattelettelser til aktiespekulation, som har pumpet benzin på et bål, der allerede var godt med ild i, og nu siger hr. Edmund Joensen, at årsagen er noget, der skete for 10 år siden.

Jeg synes bare, at vi her fik bekræftet, at det er det, der er den virkelige årsag til problemerne i Færøerne, og jeg håber ikke, at man fra dansk side stadig væk vil støtte disse kræfter, som hele tiden lægger ansvaret fra sig.

Kl. 20:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 20:41

Edmund Joensen (SP):

Jeg har sagt, at vi har indrettet os klogt i rigsfællesskabet. Det, vi oplever nu, mens vi har bankkrakket på Færøerne, er, at den forsikring, som vi i rigsfællesskabet har indført, har stabiliseret. I stedet for at den færøske økonomi kollapsede, har den sørget for, at økonomien er stabil og kan fortsætte. Det er en stor styrke.

Derfor synes jeg, at det eneste rigtige er at fortsætte med det her solide, gode samarbejde, som jeg har påvist. Jeg ved godt, at hr. Høgner Hoydal er tilhænger af, at alt skal overtages, at Færøerne skal løsrive sig fra det danske rige, men jeg ved også, at de fleste færinger i dag går og siger, at det var godt, at vi ikke havde valgt den løsning, som hr. Høgner Hoydal har peget på i mange år, for så var det sikkert, at vi havde oplevet islandske tilstande i dag.

Kl. 20:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger, så tak til ordføreren. Så er det hr. Karl Bornhøft som privatist.

Kl. 20:42

(Privatist)

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak.

Statsministeren gjorde en del ud af at fortælle om Danmarks udfordringer. Desværre var det ikke på statsministerens netinde, at folkesundheden i Danmark rent faktisk er truet, og at middellevetiden i Danmark nu er på niveau med Østeuropas. Flere og flere danskere udvikler kroniske sygdomme med et ulykkeligt resultat for deres livskvalitet, og hvert år dør 20.000 mennesker af sygdomme, som vi rent faktisk kunne have forebygget. Vi kender alle sammen godt faktorerne: rygning, overvægt, for lidt motion og for meget alkohol.

På samme tid stiger uligheden, når det gælder sundhed. Der bliver større og større afstand mellem de dårlige og gode liv i Danmark. De lavest uddannede lever 5 år kortere og er syge i 10 år mere end de bedst uddannede, og middellevetiden på Nørrebro er som i Vietnam, mens den i Søllerød er som i Sverige, dvs. 81 år. Uligigheden, når det gælder sundhed, er en af de største udfordringer for det danske sundhedsvæsen, og beregninger viser, at hvis de lavtuddannede brugte sundhedsvæsenet lige så lidt som de højtuddannede, vil-

le vi rent faktisk i dette samfund kunne spare 3,2 mia. kr. årligt. Det er da tankevækkende.

Flere tusinde mennesker, flere tusinde danskere, må hvert år trække sig fra arbejdsmarkedet eller arbejde på nedsat tid på grund af sygdomme, som vi rent faktisk kunne have forebygget – mennesker, som rent faktisk imod deres vilje ikke længere kan gå på arbejde, samtidig med at det giver store udgifter til bl.a. førtidspension, sygedagpenge og invalidepension. Derfor er det vigtigt at få sagt, at med en bedre forebyggelse kunne vi jo rent faktisk slå to fluer med et smæk. Vi kunne give flere folk mulighed for at blive på arbejdsmarkedet.

Et andet opsigtsvækkende tal er jo, at beregninger rent faktisk viser, at vi kunne øge beskæftigelsen med omkring 115.000 personer. Jeg ved, at statsministeren ved det, og jeg ved, at vi andre bør overveje, om det ikke er en problemstilling, vi er nødt til at tage os af. Vi kunne rent faktisk spare enorme summer til ydelser til folk, der holdes uden for arbejdsmarkedet på grund af sygdom og nedslidning, og derfor var det faktisk en dobbelt gevinst for samfundsøkonomien, hvor vi er så pressede, hvis vi turde tænke langsigtet på folkesundheden.

Vi har jo allerede i dag stor mangel på arbejdskraft inden for nogle brancher, eksempelvis sundhedspersonalet, og når krisen vender – og det gør den jo på et tidspunkt – og de store årgange går på pension, vil vi, uanset hvilken regering der er der til den tid, komme til at mangle arbejdskraft. Hvorfor udnytter vi så ikke den kæmpegevinst, der ligger i at øge arbejdsstyrken ved at forebygge? Forebyggelse betaler sig, det er jo dokumenteret i rigelig grad.

Jeg er ked af at sige det, men regeringens svigt af forebyggelse koster altså dyrt. Vi har hårdt brug for en målrettet indsats. Danmark er under VKO's regeringsperiode rutsjet ned på en 23. plads blandt de 30 OECD-lande med længst levetid, og vi er dermed på niveau med langt fattigere lande. Det er en udvikling, som både kan og skal vendes. Det er ganske enkelt vigtigt at huske, at det er sjovere og sundere at være dansker, hvis man lever et godt liv uden sygdom, og pudsigt nok er det rent faktisk sådan, at sundhed og det at leve sjovere hænger ualmindelig godt sammen, selv om der er flere, der tror det stik modsatte.

Så kan man jo spørge sig selv, hvorfor det er gået så galt. Hvorfor er Danmark det land i Vesteuropa med højest dødelighed, og hvorfor stiger uligheden i sundhed og i sygehusvæsenet? Svaret er jo desværre, at vi er langt bagud med forebyggelsen i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med.

Rammerne i det danske samfund – og det skal vi overveje her i Folketinget – er ikke gode nok til at fremme borgernes sundhed og forebygge sygdom. F.eks. er vi jo i den situation, at 50.000 danske børn ikke kan deltage i idrætsklubber eller lignende, fordi de ikke har råd, og derfor er det så vigtigt at sige, at vi skal turde investere i folkesundhed. SF og Socialdemokraterne har sagt ja til 2 mia. kr.

Der er brug for, at vi som politikere er os vores ansvar bevidst, og derfor er det vigtigt at sige til statsministeren og til Folketinget: Vi har simpelt hen ikke råd til at lade være med at forebygge. Jeg vil derfor bede statsministeren og Folketingets medlemmer om at tage folkesundheden alvorligt.

For at slutte af med et økonomisk aspekt, som alle plejer at forstå i denne sammenhæng, ligger der en produktionsværdi på 18 mia. kr., og ikke for at drille statsministeren svarer det jo nogenlunde til, hvad 12 minutter ekstra om dagen kan give. Der er bestemt et potentiale.

Kl. 20:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

- Kl. 20:48
Karsten Lauritzen (V):
 Folkesundhed er vigtigt, det prioriterer regeringen, og det prioriterer vi også i Venstre. Folkesundhed og forebyggelse er vigtigt, men man får lidt indtrykket af, at der også er en form for fanatisme over hr. Karl H. Bornhøfts indlæg, så jeg bliver nødt til at spørge: Hvor går grænserne for, hvad staten skal blande sig i i forhold til folkesundheden?
 Er det i orden, at en gymnasieelev over 18 år drikker alkohol til en gymnasiefest? Er det i orden, at en almindelig dansker køber nogle cigaretter – med afgift selvfølgelig? Hvad er det for nogle midler, hr. Karl H. Bornhøft vil tage i brug, og hvor går grænsen for SF og hr. Karl H. Bornhøfts forbudsforslag i den forbindelse under overskriften, at man vil sikre folkesundheden?
 Kl. 20:49
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
 Hr. Karl H. Bornhøft.
 Kl. 20:49
- Karl H. Bornhøft (SF):**
 Jeg vil sige til spørgeren: Hvis det at bekymre sig om, at der er 20.000 mennesker, der dør om året, og at vi ved, at vi kunne have forebygget det, er fanatisme, så er jeg fanatiker. Det lægger jeg ikke skjul på. Jeg synes bare, det også er nødvendigt at sige, at der er brug for, at vi tør overveje, om det danske samfund på sigt har råd til, at flere og flere bliver syge.
 Jeg lægger ikke skjul på, at der både er en sundhedsmæssig tilgang til det her, at det er et spørgsmål om livskvalitet for den enkelte, og at der altså også er en økonomisk tilgang, for uanset hvilken regering vi har i tiden fremover, er der ingen, der vil kunne blive ved med at betale for, at flere og flere mennesker skal behandles. Og det er uanset vores ideologiske forskelle.
 Derfor er det altså nødvendigt at gå ind og ændre på den her udvikling. Hvis vi skal tage en diskussion om, hvor langt jeg vil gå, hvor langt SF vil gå, og hvor langt regeringen vil gå, så når vi nok alt for langt, men til gengæld kan jeg sige til hr. Karsten Lauritzen og andre: Jeg vil være med til at diskutere et hvilket som helst redskab, jeg vil være med til at finde nogle fælles løsninger, bare det endelige mål opnås, nemlig at danskerne får lov til at leve lidt længere, og at samfundsværdien i arbejdskraftmæssige sammenhænge også bliver øget.
 Kl. 20:51
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
 Hr. Karsten Lauritzen.
 Kl. 20:51
- Karsten Lauritzen (V):**
 Tak til hr. Karl H. Bornhøft for svaret. Så målet helliger altså midlet, som jeg forstår det. Det er SF's forebyggelsespolitik.
 Den nuværende sundhedsminister, hr. Bertel Haarder, har skrevet en bog, »Grænser for politik«, hvor han bl.a. skriver på bagsiden, at som politikere skal vi bede om frelse for autoritære regimer, men også om frelse for os selv som politikere, forstået på den måde at vi skal passe på med, at vi i folkesundhedens eller en anden argumentations navn ikke gennemfører nogle love, som gør, at folk ikke kan få lov til at leve det liv, de godt kunne tænke sig.
 Jeg må indrømme, at med det, som hr. Karl H. Bornhøft præsenterer som privatist, men også tidligere har sagt som sundhedsordfører for SF, får man lidt det indtryk, at hvis nu en dansker på et oplyst grundlag træffer et valg om at ryge og drikke lidt alkohol og dermed afkorte sin levetid, så skal vedkommende ikke have lov til det under en S-SF-regering, hvor hr. Karl H. Bornhøft har noget at sige. Er det korrekt?
 Kl. 20:52
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
 Hr. Karl H. Bornhøft.
 Kl. 20:52
- Karl H. Bornhøft (SF):**
 Nej, det er ganske enkelt ikke korrekt. Jeg synes måske heller ikke, det er specielt relevant at tale om et Forbuds Danmark, eller at der er nogen, der partout vil styre alle mulige menneskers adfærd. Det er jo bare et skræmmebillede, som spørgeren åbenbart synes er nødvendigt at opstille for at undgå den her diskussion.
 Det, jeg synes vi skulle tage at diskutere, er, om vi skal gå ind og skabe nogle rammer for danskerne på sundhedsområdet, fuldstændig ligesom vi gør på miljøområdet og på trafikområdet, og derigennem bibringe danskerne en bedre og længere levetid. Mit svar er ja, og hvis hr. Karsten Lauritzens svar er nej, så lad os da diskutere det.
 Kl. 20:53
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
 Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.
 Kl. 20:53
- Torsten Schack Pedersen (V):**
 Nu trak hr. Karl H. Bornhøft jo lidt i land, for han startede med at sige, at målet helligede midlet. Der var sådan set ikke nogen værkøjer, som var problematiske at tage i anvendelse, hvis bare hr. Karl H. Bornhøft mente, at det trak den rigtige vej. Det synes jeg da sådan set er en klar melding. Der er ikke noget, som danskerne skal vide sig sikre imod, hvis bare hr. Karl H. Bornhøft mener, at det virker.
 Karl H. Bornhøft er forebyggelsesordfører for SF, og jeg er jo helt sikker på, at han har meget, meget styr på S og SF's »Fair Forandring«. Vi har haft en diskussion i dag om, hvorvidt pensionister, der ryger, skal betale mere eller mindre i skat med S og SF's udspil. Jeg kan forstå på hr. Karl H. Bornhøft, at det er o.k., for det er godt for folkesundheden. Men så håber jeg, at hr. Karl H. Bornhøft kan bekræfte, at en pensionist, der ryger, vil tale 1.095 kr., hvis S og SF's skattepolitik bliver til virkelighed.
 Kl. 20:54
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
 Hr. Karl H. Bornhøft.
 Kl. 20:54
- Karl H. Bornhøft (SF):**
 Jeg ville jo frygtelig gerne, hvis vi kunne tage sådan nogle debatter som f.eks. den om folkesundheden i det her land lidt mere seriøst. Jeg er egentlig lidt ked af, at spørgeren står og siger, at jeg har sagt, at målet helliger midlet. Nej, det er noget, spørgeren lægger mig i munden. Det, jeg har sagt, er, at jeg er indstillet på, at vi drøfter de forskellige midler, der er, og så finder vi nogle løsninger undervejs. Og når vi finder løsninger sammen, er det som regel altid sådan, at det så er, fordi vi kan finde nogle fælles normer.
 Når vi så i den her sammenhæng også igen skal diskutere pensionisterne, så må jeg skuffe spørgeren. Jeg kan ikke bekræfte spørgerens udsagn. Det svarer ikke til de diskussioner, som vi har i forbindelse med de afgiftsstigninger, vi lægger op til. Og kort og godt bliver det sådan med »En Fair Løsning«, at pensionisterne også får en stor gevinst. I den her sammenhæng må man jo sige, at hvis nogle af dem så oven i købet holder op med at ryge, får de bare en endnu større gevinst. Det kan da umuligt genere spørgeren.

- Kl. 20:55
Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karl H. Bornhøft bedes overholde taletiden. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.
- Kl. 20:55
Torsten Schack Pedersen (V):
Men hvis folk så holder op med at ryge, ryger regnestykket også i forhold til provenuberegninger, det giver jo sig selv. Men det er sådan set ikke særlig svært. Det står på side 35 i »Fair Forandring«: En pensionist, der får nogle ekstra penge i pension, skal betale afgifter til fedt, sodavand, sukker, chokolade og slik, og der skal betales til ekstra tobaksafgifter. Det drejer sig sådan set bare om, om hr. Karl H. Bornhøft ville bekræfte sit eget partis udspil. For der står: nettoeffekt i rygerhjem, minus 1.095 kr.
- Vi har ikke i dag kunnet få et svar fra fru Helle Thorning-Schmidt eller fra hr. Villy Søvndal. Der er blevet talt udenom, og fakta er blevet benægtet. Det er ikke nogen tal, som jeg står og finder på. Det er S og SF's eget udspil, det er S og SF's egne tal. Vi kunne forstå på hr. Karl H. Bornhøft, at målet helliger midlet. Bare det virker, så er det o.k. Det er fair nok, men kan man så ikke bare være ærlig og indrømme konsekvensen, og det er altså, at en pensionist, der er så letsindig at ryge, altså vil tabe knap 1.100 kr. på S og SF's politik?
- Kl. 20:56
Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karl H. Bornhøft.
- Kl. 20:56
Karl H. Bornhøft (SF):
Jeg kan jo godt høre, at spørgeren ikke er tilfreds med de svar, fru Helle Thorning-Schmidt har givet, og ikke er tilfreds med de svar, hr. Villy Søvndal har givet. Derfor er jeg jo sådan set også fuldstændig overbevist om, at uanset hvad jeg svarer, vil spørgeren heller ikke her være tilfreds. Men det, der er det korte af det lange, er, at jeg ikke kan bekræfte, at en pensionist med de ændringer, der er lagt op til i »En Fair Løsning«, vil tabe penge. En pensionist vil rent faktisk vinde, når ændringen er fuldt ud implementeret. Det korte af det lange er, at vi så oven i købet giver folk en ekstra chance for at få endnu flere penge til sig selv, hvis de f.eks. vælger at holde op med at ryge. Det må da også være en måde at få skattelettelse på. Jeg troede i øvrigt, at spørgeren gik ind for den slags.
- Kl. 20:57
Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.
- Kl. 20:57
Mads Rørvig (V):
Nu er jeg ærlig talt lidt forvirret, for hr. Karl H. Bornhøft påstår, at en pensionist, hvis S og SF's skatteudspil bliver indført, får flere penge, men S og SF skriver i deres økonomiske plan på side 35, at en pensionist i et rygerhjem med sundhedsforsikring som nettoeffekt får et underskud på 1.095 kr. Kan hr. Karl H. Bornhøft hjælpe mig med at få de to ting til at hænge sammen?
- Kl. 20:58
Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karl H. Bornhøft.
- Kl. 20:58
Karl H. Bornhøft (SF):
Jeg vil jo ikke lægge skjul på, at jeg da er frygtelig ked af, at hr. Mads Rørvig er forvirret, og jeg er altså nødt til at indrømme, at det
- ved jeg godt ikke er sundt. Og i den sammenhæng synes jeg at jeg bare er nødt til at sige, at hvis man ikke har kunnet forstå de tidligere svar, er jeg nok ikke i stand til at bidrage med en større indsigt. Men det, jeg kan notere mig, er, at jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at det forslag, som ligger, i forbindelse med »En Fair Løsning« giver et meget præcist svar på, om pensionister får mere eller mindre, og det er jo altså desværre svaret, og selv om det jo ikke hjalp på forvirringen, er jeg nødt til at sige: Sådan er det desværre.
- Kl. 20:59
Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mads Rørvig.
- Kl. 20:59
Mads Rørvig (V):
Sådan er det desværre, siger hr. Karl H. Bornhøft. Altså, jeg står her med papiret. På side 35 i S og SF's plan, og det er bilag 1, kan man læse: pensionist, fuld indfasning, nettoeffekt i rygerhjem med sundhedsforsikring, minus 1.095 kr. Det er da at få færre penge. Kan hr. Karl H. Bornhøft ikke bekræfte det?
- Kl. 20:59
Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karl H. Bornhøft.
- Kl. 20:59
Karl H. Bornhøft (SF):
Nej, det kan jeg desværre ikke bekræfte, og jeg er nødt til at gentage: Man skal se vores forslag i en sammenhæng, der er et endeligt resultat, og det endelige resultat bliver altså godt nok på mærkelig vis, at pensionister vil komme til at tjene på det her, og at de får en ekstra mulighed for at komme til at tjene endnu mere.
- Kl. 20:59
Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.
- Kl. 21:00
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Nu kunne jeg godt have taget ordet til en lang principiel diskussion om tvang og frihed til borgerne og en masse om, at SF vil indføre et frygteligt big mother-samfund osv., men jeg synes i virkeligheden, at det er langt mere interessant at sige, at den her privatisttale til fulde udstiller, at oppositionen ikke har noget ønske om at diskutere de væsentlige økonomiske udfordringer, som vores samfund står over for. Jeg synes faktisk, at det er noget mærkværdigt, at man vælger at gå op at fremføre sit partis politik – sådan lidt ekstra på et andet område – fordi man brugte hele sin debattid på at diskutere procedurer i stedet for at diskutere vækst.
- Jeg synes faktisk, at SF i stedet for skulle vælge at gå ind i den diskussion, der handler om, hvordan Danmark kan blive et rigere samfund, og hvordan frihed og skattelettelse og reformer kan sikre, at borgerne får vækst. Den diskussion synes jeg man skulle rejse.
- Jeg har sådan set ikke noget spørgsmål, så jeg behøver heller ikke at få anden runde.
- Kl. 21:01
Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karl H. Bornhøft.
- Kl. 21:01
Karl H. Bornhøft (SF):
Selv om der jo ikke var noget konkret spørgsmål fra hr. Simon Emil Ammitzbøll, er jeg jo i den heldige situation, at jeg faktisk godt kan svare på det. Det er helt normalt her i Folketinget.

Jeg vil derfor sige med det samme, at jeg er frygtelig ked af, hvis det hidser hr. Simon Emil Ammitzbøll voldsomt op, at den her diskussion føres. Jeg er også i den situation, at jeg roligt kan sige, at hvis den ophidselse skulle ende med, at hr. Simon Emil Ammitzbøll får brug for blodtrykssænkende medicin, så er jeg ikke bleg for at betale det.

Jeg vil så til gengæld også sige med det samme, at når hr. Simon Emil Ammitzbøll her siger, at det her intet har med vækst at gøre, at det intet har at gøre med at skabe værdier i det her samfund, så er jeg altså nødt til at gøre opmærksom på, at en politik, der vil være med til at sikre, at der er 115.000 ekstra mennesker, der kan arbejde, da er vækst. Når en politik vil være med til at sikre, at vi ikke får udgifter på 3,2 mia. kr. på grund af sygdomme, vi kunne have undgået, så er det altså vækst, og det er faktisk også en måde at skabe vækst på. Det er så den måde, vi ønsker, fordi den er mere human.

Kl. 21:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Preben Rudiengaard for en kort bemærkning.

Kl. 21:02

Preben Rudiengaard (V):

Jeg hører hr. Karl H. Bornhøft nærmest udtrykke sig som sådan en vækkelsesprædikant i forebyggelse. Det er jo således, at hvis vi skal følge det råd, som hr. Karl Bornhøft kommer med, så vil vi forbyde alt. Hvad med den 95-årige kvinde, som gerne vil ryge den sidste tid af sit liv? Med de intentioner, som man har fra SF's side, vil man jo gøre det ganske umuligt, at hun kan få lov til at nyde sit otium, og jeg vil gerne henvise til den franske filosof Marc Lalonde, som sagde, at det nu altså er bedre at lægge liv til årene end år til livet.

Men dér skiller vandene måske, og det vil jeg da gerne have en kommentar til fra hr. Karl Bornhøft.

Kl. 21:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karl Bornhøft.

Kl. 21:03

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg er nødt til at sige til hr. Preben Rudiengaard, at jeg personligt ikke ved, hvad jeg skal stille op med en betegnelse som vækkelsesprædikant. Altså, det er jo muligt, at hr. Preben Rudiengaard har mødt sådan nogle ovre i det vestjyske, men jeg kender dem altså ikke.

Til gengæld kender jeg faktisk mennesker, og dem er der altså flere af i den her sal, der rent faktisk brænder for nogle bestemte områder, og som synes, at det er værd at prøve at ændre noget af hensyn til andre mennesker. Hvis det er at være vækkelsesprædikant, jamen så er jeg såmænd også det. Men for mig er det spørgsmålet om, hvordan man forholder sig til andre mennesker, altså om man er ligeglad med, om de har det godt eller de ikke har det godt.

Når hr. Preben Rudiengaard så spørger rimeligt konkret, hvorfor en 95-årig ikke må få lov til at ryge, er mit svar, at det må hun da sandelig også godt. Hvad er problemet? Det har jeg jo aldrig udtalt mig om.

Kl. 21:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Preben Rudiengaard.

Kl. 21:04

Preben Rudiengaard (V):

Jamen jeg hører jo hr. Karl Bornhøft sige, at nu skal vi hæve afgifterne på cigaretter, nu skal vi begynde at lave forebyggelse, og at vi skal have store intentioner om ryggestop og plastre og alt muligt. Vil hr. Karl Bornhøft acceptere, at den der 95-årige skal ikklædes plastre,

så hun kommer til at ligne en egyptisk mumie, som kommer til at ligge på sygehusafdelingen, fordi hun ikke må ryge og nyde den sidste del af sit liv? Hvor er den personlige frihed for den enkelte i det, hr. Karl Bornhøft kommer med her?

Kl. 21:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 21:05

Karl H. Bornhøft (SF):

Friheden for den enkelte er for mig krystalklar. Jeg kunne aldrig drømme om at lave nogen begrænsninger i forhold til det enkelte menneske. Der, hvor vi går ind og diskuterer begrænsninger, er fuldstændig sammenfaldende med det, vi gør på f.eks. trafikområdet. Det er der, hvor man kan diskutere det, og der, hvor man kommer til at påvirke nogle andre, uden at de rent faktisk har ønsket det.

Til hele det her skræmmebillede om, at der er nogle, der er frygtelig fanatiske, hvis de interesserer sig for folkesundheden og for, at danskerne skal have det sjovere og rarere og være mere raske, og at det nærmest er et problem, er jeg altså nødt til at sige: Jamen det bærer jeg så. Jeg er nødt til at erkende, at jeg faktisk synes, det er vigtigt, at danskerne får et både godt liv og sundt liv og er drønhæmrede produktive i meget lang tid, og det er jo lige præcis det, vækst også drejer sig om.

Kl. 21:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger, så mange tak til hr. Karl H. Bornhøft.

Så er det statsministeren. Må jeg lige først gøre opmærksom på, at det er fint nok med hænderne, men nu skal der trykkes. Det er nye tider. (*Munterhed*).

Statsministeren.

Kl. 21:06

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er netop nye tider.

Nu kan jeg forstå på hr. Karl H. Bornhøft, at forvirring ikke er godt for den almene sundhedstilstand, og så kan man jo spørge sig selv om, hvorvidt debatten her i dag har gjort noget godt for folkesundheden. Jeg tvivler måske, for jeg tror der er mange danskere, der sidder og følger debatten her i dag, og som troede, de skulle overvære en åbningsdebat, som har været lidt forundrede over fraværet af en opposition, der byder ind med konkrete punkter til handling, men hvis vigtigste bidrag – og det vil sikkert også gentage sig om lidt – handler om historieskrivning og undersøgelseskommissioner.

Jeg har jo fuld respekt for Folketinget, så vi skal diskutere det, Folketinget gerne vil diskutere. Jeg synes også, vi skal have respekt for danskerne og diskutere de ting, som danskerne kerer sig om, og jeg tror, at det, danskerne kerer sig mest om i øjeblikket, er, hvordan vi bringer Danmark videre oven på en situation, hvor vi for et par år siden blev ramt af en økonomisk tsunami, der på et splitsekund forandrede vores livsbetingelser.

Fra en tid, der var præget af fremgang, fremgang, fremgang, kom vi i en situation, hvor vi pludselig tabte velstand og arbejdspladser. Det er vi ved at komme igennem. Vi har lagt det værste bag os. Takket være en offensiv krisepolitik har vi holdt hånden under beskæftigelsen. Arbejdsløsheden er steget, men slet ikke til det niveau, man kunne frygte. Den har stabiliseret sig omkring de 4 pct., og altså må den mest påtrængende debat i det danske samfund derfor nu være, hvordan vi kommer videre.

Er det så den debat, der har været ført her i dag? Ja, jeg er jo ikke naiv. Jeg ved godt, det bliver sværere at afholde en seriøs folketingsdebat, jo tættere man kommer på et val, men at det skulle være så

svært, som det har været i dag, ja, det overrasker mig alligevel en smule. Jeg er også en af dem, der synes, vi skal arbejde længere. Men efter at have deltaget i en debat, der nu har været 11 timer, spekulerer jeg alligevel på, om det hele kunne have været afviklet på 12 minutter. (*Munterhed*).

Fru Helle Thorning-Schmidt både indledte og afsluttede sit indlæg med at konstatere, at der højst er 13 måneder til valget, og så sluttede fru Helle Thorning-Schmidt af med et forslag til vedtagelse, hvis eneste punkt er nedsættelse af en undersøgelseskommission. Jeg diskuterer gerne det spørgsmål, men jeg synes alligevel, det er lidt trist, at oppositionen er mere optaget af næste valg end af at løse Danmarks problemer.

Det var ellers en flot tale, der blev holdt af oppositionens leder – konstruktiv i sin stil og i sin retorik. Den lød lidt som en festtale, og det er også meget velkommen til Folketingets åbningsdebat, for Folketingets åbning er jo på mange måder en festdag. Men det var jo sparsomt med det konkrete indhold, og når oppositionens leders parlamentarikere i øvrigt i dagens løb har været sendt på banen, så har det alene – hundrede procent alene – handlet om historieskrivning i forhold til det frie sygehusvalg.

I det omfang, der alligevel var lidt konkret indhold, var det jo socialdemokratisk classic: Brug flere penge her og nu, også selv om vi ikke har dem. Så må vi låne dem, så anviser vi noget usikker finansiering i form af snak om en usikker aftale i fremtiden, og så selvfølgelig et løfte, hvis omfang man ikke helt vil stå ved, men dog alligevel et løfte om at dreje skatteskruen i betydeligt omfang.

Det efterlader i hvert fald mig i en situation, hvor jeg på ét punkt tror, at oppositionens leder og jeg er fuldstændig enige, nemlig at der er to veje at gå: En vej med orden i økonomien, hvor vi reformerer i et tempo, som befolkningen kan følge med og forstå, hvorfor vi gør, hvad vi gør, betaler vores regninger, har orden i tingene, undlader at sjeske med tingene og sætter tæring efter næring – og en anden vej, hvor der er uorden i økonomien, hvor gæld betales med gæld, og hvor skatterne sættes markant op.

Kl. 21:11

Sunde offentlige finanser er vigtigere end nogen sinde tidligere. Uden sunde offentlige finanser ingen stabil krone, ingen lav rente, uden lav rente ingen ny vækst, og det er jo derfor, regeringen sammen med Dansk Folkeparti har fremlagt en genopretningspakke. Det er derfor, udlandet har tillid til dansk økonomi. Efter den opløbsen af gældskrisen i Sydeuropa i foråret er renterne faldet i Danmark, fordi der er stor tillid til og stor troværdighed om den økonomiske politik i Danmark. Det må vi ikke gamble med, og det er derfor, regeringen siger åbent, hvad vilkåret er, nemlig at vi skal tjene penge, før vi kan bruge dem.

Det er jo det grundvilkår, jeg tror det kan være nødvendigt at repetere her ved afslutningen af debatten, og det er et grundvilkår, som jeg heldigvis fornemmer at et flertal i Folketinget tilslutter sig – helt klart Dansk Folkeparti, som har båret genopretningspakken, og som også konstruktivt her i dag har budt ind på de temaer, der også er regeringens temaer for det arbejdsår, vi nu tager hul på: folkeskole, bekæmpelse af ghetto dannelse, førtidspensionsreform og en række andre ting. Men også Liberal Alliance og Kristendemokraterne kan tilslutte sig.

Det er jo så et grundvilkår, som ikke rigtig reflekteres i oppositionen – jo, hos en del af oppositionen. Det Radikale Venstre har jo i virkeligheden langt hen ad vejen i retorik og indlæg her i dag, og det vil jeg gerne kvittere for, understreget det, der også er regeringens pointe, endda måske kraftigere end regeringen selv gør det. Den cadeau vil jeg da gerne give Det Radikale Venstre, som har en utålmodighed efter at lave reformer, der overstiger regeringens, en ambition om at sætte personskatterne ned, der næsten overstiger regeringens, og så blaffer det jo i vinden, hvad Det Radikale Venstre vil i det selvskab, hvor man endnu ikke har forstået, at nye tider stiller nye krav.

Regeringen har tårnhøje ambitioner, også i en ny tid, hvor det nye vilkår er, at man åbent skal turde sige, at der er nogle steder, hvor man skal bruge noget mindre, hvis man vil gøre noget mere et andet sted. Det gælder på folkeskoleområdet, hvor vi skal forvandle en af verdens dyreste folkeskoler til en af verdens bedste. Et helt centralt element bliver at styrke skolestarten, og jeg vil gerne kvittere for de indlæg, der har været her i dag, som peger i retning af et ønske om at gå konstruktivt ind i den debat. Jeg kvitterer over for Dansk Folkeparti, som viser parathed til at tage den debat med regeringen, for det er vigtigt med en debat om at styrke folkeskolen.

Jeg erkender åbent, at vi blandt de mange udfordringer, vi har, har den udfordring, at ikke tilstrækkelig mange unge tager en ungdomsuddannelse, og det skal vi have gjort noget ved. Det er helt åbenlyst, at når man kigger nærmere på det, er hovedforklaringen jo den, at den faglige ballast, som de unge har med fra folkeskolen, ikke er tilstrækkelig. Det er derfor, vi skal sætte ind her, og det er derfor, regeringen helt åbent har sagt, at noget er vigtigere end andet. God undervisning i folkeskolen er vigtigere end de såkaldte cafépenge for de fleste. Det er et åbent bud på en prioritering, og jeg kvitterer for den melding, der har været fra Dansk Folkeparti i debatten om at tage den debat med regeringen. Ud af den debat, der i øvrigt har været, er jeg ikke rigtig i stand til at aflæse, hvad oppositionen mener om forslaget. Jeg har jo noteret mig forskellige synspunkter i dagspressen, men under åbningsdebatten har man slet ikke forholdt sig til spørgsmålet.

Det er vigtigt, når vi skal have vækst igen, at vi får alle med om bord, og med alle og alt sigter jeg både til alle danskere og på hele Danmark. I forhold til alle danskere beskæftigede jeg mig i åbnings-talen med det forhold, at vi sender for mange unge på livslang førtidspension. Vi kan se det på tallene, vi kan se, at gennemsnitsalderen for tilkendelse af førtidspension er faldet fra 48 til 46 år over det sidste tiår, og det er bekymrende, især fordi sundhedsfaglige eksperter mener, at mange personer med psykiske lidelser på sigt kan få det så godt, at de igen kan blive aktive på arbejdsmarkedet. Vi vil ikke parkere mennesker under 40 år på en livslang passiv ydelse. Vores prioritering er lige så klar, som den er åben. Vi vil tage tilskuddene fra dem, der kan tage ansvar for sig selv, så vi kan bruge pengene på dem, der har mest brug for det, og også her en kvittering til Dansk Folkeparti for at gå ind i den debat.

Kl. 21:16

Regeringen vil gerne have ghettoerne tilbage til samfundet. Vi vil ikke acceptere, at man nogle steder lever en paralleltilværelse, fuldstændig afsondret fra det omgivende samfund. Det var en af de debatter, det havde været rigtig spændende at få her i dag. For det er jo en konstatering af, at vi på trods af at vi har lavet markante fremskridt på integrationsområdet båret af den faste og fair flygtninge- og indvandrerpolitik, som regeringen konsekvent har fulgt siden 2001, og som betyder, at vi f.eks. ser det meget positive – det ekstremt positive – at unge kvinder med indvandrerbaggrund nu læser videre i et omfang, der overstiger danske pigers, har den udfordring, at vi nogle steder så at sige har slået nogle huller i danmarkskortet, hvor koncentrationen af udlændinge er så høj, hvor kriminaliteten er så fremherskende, hvor arbejdsløsheden er så stor, at man må sige, at de danske værdier, der ellers kitter vores samfund sammen, er fraværende.

Det er vi nødt til at tage den åben diskussion om. Det er et rigtig problem. Det er ikke et problem, som regeringen har skabt. Det er heller ikke et problem, som regeringen ikke har et medansvar for. Det er et rigtigt samfundsproblem, og det er et samfundsproblem, som man også ser parallelt i en række andre lande. Man kan selvfølgelig godt vælge at være polemisk og sige det der med – og det kommer sikkert om lidt – at I har siddet her i 9 år, så hvorfor har I ikke gjort noget ved det? Men så underkender man jo kompleksiteten. For det, der kendetegner det danske samfund, er jo, at på trods af alle de

forskelligheder, vi har, på trods af de forskellige politiske udgangspunkter, vi har, er vi et eller andet sted alligevel rundet af den danske historie, den danske kultur, den danske tradition.

Det kan godt være, at det ikke er alle, der kan deres Grundtvig udenad eller kan deres Kold udenad, men det ligger jo i vores arv, det ligger i vores sindelag, det ligger i vores mentalitet, og det er på mange måder forudsætningen for, at de love, vi vedtager i det her Folketing, også virker i det danske samfund. Når vi giver frit skolevalg, gør vi det jo med afsæt i, at forældre i det danske samfund tager ansvar og sender deres børn i den skole, der er bedst for deres børn, hvad enten den nu er offentlig eller privat. Det er svært for os at forstå, at det frie skolevalg kan bruges til at sende sit barn i en skole, der mestendels minder om en koranskole, og som ikke bidrager til at give den lærdom og det vidsyn og den tolerance, der skal til for at begå sig i det danske samfund.

Er svaret for de mennesker, der ikke har de danske værdier inde under huden, ikke kan administrere det frie valg, at vi så skal afskaffe det frie valg i Danmark som sådan? Nej. Vi vil ikke finde os i, at de værdier, der er vores, ikke respekteres, og jeg tror, at danskerne, som de er flest, er ved at nå grænsen for, hvor rigide regler vi i almindelighed skal lægge ryg til, fordi vi har et problem med nogle få, der ikke agerer som os andre.

Derfor er tiden kommet – og det var den væsentlige debat, vi bl.a. skulle have haft her i dag – til meget mere åbent at sige, at der er områder i Danmark, som nok er danske, fordi postnumrene er danske og boligstøttekronerne er danske, men samfundene er ikke danske målt på danske værdier, fordi koncentrationen af udlændinge er blevet for stor, fordi kriminaliteten er blevet for høj, fordi arbejdsløsheden er for høj. Og når børn kan løbe ude på gaden om aftenen, fordi forældrene ikke skal op næste morgen, er det et andet samfund end det, vi kender.

Frem for at skyde på hinanden og spørge, hvem der har ansvaret, bør vi her tage en debat om, hvad det så er for særlige værktøjer, der skal tages i brug i de ghettoer for at give dem tilbage til samfundet. Det synes jeg er en spændende og en vedkommende debat, en debat, som det havde været interessant at bruge bl.a. Folketingets åbning til at tage. Det blev der så desværre ikke tid til; andet blev prioriteret højere, må jeg forstå.

Kl. 21:21

Jeg vil sige noget til de nordatlantiske medlemmer af Folketinget. Først til repræsentanterne fra Grønland: Jeg har noteret mig, at man i Grønland – og det gik også igen i begge indlæg her i dag – har undret sig over, at jeg behandlede de fælles dansk-grønlandske forhold lidt sporadisk i min åbningstale i tirsdags. Det dækker ingenlunde over manglende interesse eller manglende engagement; det er måske snarere et udtryk for et godt og respektfuldt samarbejde, der er præget af tillid og en konstruktiv tilgang til at finde løsninger på fælles sager. Det er også et spejl billede på og en refleksion over, hvad jeg også har forsøgt at understrege her – hvilket hr. Høgni Hoydal også var inde på, da han kritiserede min tale for at være indadvendt – nemlig at Danmark som nation er i en særlig situation, her, hvor vi har lagt det værste af finanskrisen bag os.

Derfor gav jeg ikke det udenrigspolitiske så stor bevågenhed, som man måske almindeligvis ville gøre – det gjaldt NATO-spørgsmål, det gjaldt en række handelspolitiske spørgsmål, og det gjaldt derfor naturligvis også en række arktiske spørgsmål. Det var ikke udtryk for manglende prioritering, der var et udtryk for et ønske om at fokusere min åbningstale i forgårs.

Arktis og Grønland har fortsat en høj prioritet for Danmark, og vi ser frem til en velafviklet afslutning på Danmarks formandskab i Arktisk Råd og iværksættelsen af den fælles arktiske strategi, når den er færdigudarbejdet i foråret næste år. Og så deler jeg i øvrigt hr. Lars-Emil Johansens ønske om, at de prøveboringer, der er blevet

foretaget i sommerens løb, viser sig at være så perspektivrige, at de kan bidrage til en velstandsstigning i det grønlandske samfund.

Hvad angår Færøerne, fik vi jo også her i dag demonstreret, at debatten om, hvilket forhold Færøerne ønsker at have til Danmark, går flittigt på Færøerne, og derfor gentager jeg her, at det er regeringens synspunkt, at det er det færøske folk, der selv bestemmer karakteren af den relation, vi skal have. Jeg og regeringen er varme tilhængere af et rigsfællesskab. Det tror vi er til gensidigt bedste.

Jeg synes også, at den helt aktuelle situation på Færøerne med Eik Bank har vist værdien af rigsfællesskabet i en tid, hvor det stormer. Jeg er glad for og stolt over, at den bankpakke, jeg selv var med til at forhandle tilbage i 2008, rækker ud til Færøerne, sådan at det færøske samfund – færøske familier, det færøske erhvervsliv – ikke kommer i klemme på grund af den krise, som Eik Bank er i.

Regeringen er kommet med en lang række forslag, som jeg bilder mig ind betyder noget for danskernes hverdag: en bedre folkeskole, smartere SU-regler, bedre kræftbehandling, nye muligheder i stedet for livslang pension til unge psykisk syge, fleksjob til dem, der har brug for det, en målrettet ghettoindsats, hvor vi taler åbent om tingene. Alt sammen fuldt finansieret, så vi bevarer sunde offentlige finanser. Vi lægger åbent frem, hvad vi vil, og hvordan vi finder pengene til det. Regeringen vil diskutere konkret politik; det er vigtigt for danskerne.

Vi har så haft den diskussion, vi har haft, og herfra vil den sikkert fortsætte. Jeg forudsiger en lang debat om det frie sygehusvalg, og jeg deltager gerne i den. For at løbe den debat i gang vil jeg bare sige ganske kort, at regeringen har stor respekt for Folketinget – stor respekt for, at samarbejdsrelationerne mellem regering og Folketing skal være på plads; stor respekt og forståelse for de regelsæt, der gælder for ministres besvarelser, høringsregler, oversendelsesregler m.v.; stor respekt for Folketingets institutioner, herunder også Rigsrevisionen. Det siger sig selv.

Kl. 21:26

Den lille anmodning, jeg så måske kunne have den anden vej, er, at Folketinget så også har respekt for sig selv. Til det at have respekt for sig selv hører grundlæggende også at have respekt for, at det er Folketinget, der vedtager landets love, og når man har vedtaget landets love, er det som udgangspunkt legalt, at der administreres efter dem.

Må jeg ikke om det udvidede frie sygehusvalg sige, at det hviler på en lovgivning, der er vedtaget her i Folketinget på forslag fra regeringen tilbage i 2002. Det hviler på den politiske overvejelse, at det sundhedssystem, vi havde indtil da, var et niveaudelt sundhedssystem med et A- og et B-hold, hvor der sad mennesker nede på bænken her, der havde løn og købekraft til hurtig behandling på privathospitaler, og så var der mennesker ude på den anden side af væggene med ganske almindelige lønninger eller dagpenge eller andet, som måtte stille sig op i en alenlang kø. Det var det system, der var. Der var operation til dem, der kunne betale, og der var kø til dem, der ikke kunne betale. Det ønskede vi og det ønsker vi fortsat at tage et opgør med, og jeg er ked af, hvis synspunktet ikke deles bredt i Folketinget, men det rækker ikke ved, at jeg har det synspunkt. Vi ønsker et sundhedsvæsen, hvor der er fri og lige adgang, hvor det ikke er forsikringspolicer eller friværdi i egen bolig, der afgør, hvor hurtigt behandlingen kan ske. Derfor indførte vi det udvidede frie sygehusvalg, ikke med nogen ambition om at spare nogle penge, men med den ambition at bruge de penge, vi i forvejen bruger, på en bedre måde, sådan at patienten kunne tage pengene med sig. Det er fuldstændig som det system, der går ud på, at man kan tage på privatskole og friskole og tage pengene med sig, uden at det – men det kan være, det bliver det næste – udløser en diskussion om, hvilken overbetaling der finder sted.

Jeg tror, der er et potentiale for en skandale her, hvis man laver et nærstudie af, hvordan elevsammensætningen er på visse privatskoler

i Københavnsområdet, hvilke socialgrupper eleverne kommer fra, hvor mange indvandrere der er, hvor indlæringsparate de er, hvor ressourcestærke forældrene er. Mon så ikke man skulle kunne lave et regnestykke, der viser, at enhedsomkostningerne pr. elev på privatskoler på Østerbro ligger under det landsgennemsnitlige, og så må man kunne beregne, hvilken overbetaling der finder sted.

Det er sådan set den samme tanke, der ligger bag det frie sygehusvalg, som er vedtaget af Folketinget her, og som er administreret på den måde, at sygehusejerne med de private sygehuse har lavet aftaler om priserne. Det er sket, og det har fungeret upåklageligt, og det har 350.000 danske patienter haft glæde af.

Der opstod så en situation – undskyld, jeg gør lidt meget ud af det, men det er bare for at løbe debatten i gang – i 2006, hvor sygehusejere og private sygehuse ikke kunne blive enige, og hr. Karl H. Bornhøft var så venlig at gøre opmærksom på, at der så i lovgivningen er en hjemmel, der gør det muligt for ministeren at fastsætte en pris. Men det er kun en mulighed. Sådan som man må forstå hr. Karl H. Bornhøft på vegne af SF, skulle den mulighed ikke have været brugt, så skulle det frie sygehusvalg i 2006 have været faldet fra hinanden og patienterne skulle tilbage i køen. Det var ikke den beslutning, regeringen traf. Regeringen traf den beslutning at sætte et prisniveau præcis midt imellem de stridende parter, og det er muligt, og der er også nogle, der har det synspunkt, bl.a. rigsrevisor, at regningen, hvis ikke man havde sat det midt imellem de stridende parter, men et andet sted, ville have været mindre, hvis der overhovedet havde været en regning, for det åbne spørgsmål er jo, om der så overhovedet havde været et frit sygehusvalg.

Men jeg tager, regeringen tager ansvaret for den disposition, som var nødvendig for at sikre patienternes frie valg.

Kl. 21:31

Må jeg så ikke bare ganske kort til hele diskussionen om foråret 2009, som jo udfolder sig nu i mange retninger, sige, at i sommeren 2008 blev det frie valg suspenderet på regeringens initiativ, fordi regeringen oven på en storstrejke i sygehusvæsenet, der have skabt en patientpukkel, nåede til den konklusion, at det desværre ville være uhensigtsmæssigt at udstyre så mange patienter med den rettighed til at søge privat, som tilfældet var, det ville slå hul i kassen. Derfor suspenderede regeringen på eget initiativ det frie sygehusvalg, som blev genindført året efter. I det år fra 2008 til 2009, hvorom al interesse drejer sig, arbejdede regeringen med at udvikle den model, der skulle tages i brug, når det frie valg skulle genindføres. I den forbindelse er der pågået et arbejde, også i Sundhedsministeriet, med at lave et beslutningsgrundlag, som, når det er færdigt og beslutningen er truffet, naturligvis kan offentliggøres. Det er det, der nu i folkelig tale bliver kaldt den hemmelige rapport.

Der vil jeg bare sige, når nu der er så mange, der har lyst til at skifte positioner i Folketingssalen, at jeg tror, at vi skal stå vagt om, at det må være den til enhver tid siddende regerings privilegium at arbejde med forberedelse af sine egne beslutninger i et lukket rum. Ikke i et rum, der er lukket for rigsrevisor, selvfølgelig ikke, og derfor har indenrigs- og sundhedsministeren jo også på vegne af Sundhedsministeriet her i dag tilkendegivet det uhensigtsmæssige i, at det interne udredningsarbejde først blev afleveret til rigsrevisor senere i forhold til Folketinget, men dog inden statsrevisorerne behandlede sagen. Sådan må det være.

Det er nok, hvad jeg sådan præventivt kan oplyse om sagen her, og ellers vil jeg sådan set bare slutte, hvor jeg startede, nemlig med at takke for debatten. Jeg glæder mig rigtig meget til at komme i gang med arbejdet, jeg glæder mig til at få drejet arbejdet ind på en diskussion, der handler om danskernes problemer, om vilkår for at lave politik i en ny tid efter krisen, at sikre sunde offentlige finanser, at sørge for, at vi igen tjener penge til Danmark, før vi deler ud af dem, for det er sådan set det, der skal diskuteres, og det er også der, skillelinjerne står. Oppositionen tilbyder befolkningen et velfærdsfix

for lånte penge, mens regeringen har en realistisk tilgang til tingene. Vi vil skabe de bedst mulige vilkår for de private virksomheder, der skal skabe væksten, og vi står ved, at der må prioriteres knivskarpt. Lad os tale politik, det vil jeg opfordre til, når man nu igen skal stille spørgsmål til mig, for det skylder vi danskerne, dem, der stadig måtte lytte med på debatten her i aften, og jeg synes sådan set også, at vi skylder folkestyret det samme. Tak.

Kl. 21:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Nu læser jeg dem op i den rækkefølge, jeg agter at tage dem i – der er 19. Gør mig lige opmærksom ved at trykke på knappen, hvis der skulle mangle en enkelt. Jeg tror, at vi kan nå alle sammen, hvis man holder sig til taletiden.

Medlemmerne er: fru Helle Thorning-Schmidt, hr. Villy Søvnald, fru Margrethe Vestager, hr. Per Clausen, hr. Høgni Hoydal, hr. Mogens Lykketoft, hr. Ole Sohn, hr. Morten Østergaard, hr. Klaus Hækkerup, fru Astrid Krag, fru Maja Panduro, hr. Karl H. Bornhøft, hr. Jeppe Kofod, fru Line Barfod, fru Mette Gjerskov, hr. Magnus Heunicke, hr. Flemming Møller Mortensen, hr. Frank Aaen og hr. Morten Bødskov.

Den første, der får en kort bemærkning, er fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 21:35

Helle Thorning-Schmidt (S):

Statsministeren siger, at han har respekt for Folketinget, men han bruger dog en stor del af sit indlæg her til aften på at håne et stort mindretal i Folketinget, som fuldstændig legitimt har været optaget af hele håndteringen af overbetalingen af de private sygehuse.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg synes, at det er forstemmende, at når vi forsøger at undersøge ting, som vi jo ikke har nogen mulighed for at undersøge andet end ved at spørge til dem, så bliver vi beskyldt for at være optaget af perifer historieskrivning, frem for at man ser det, vi i virkeligheden er optaget af at spørge om: Forvalter regeringen sit ansvar ordentligt? Er man parat til at belyse en sag, som befolkningen har været meget optaget af? Og er regeringen i virkeligheden blevet magtarrogant, for det kan jo ske med en regering, som har siddet i mange år?

Det er det, vi gerne vil vide, og der er jo mange løse ender i den her sag. Der er mange løse ender, som handler om, at der muligvis er givet forkerte oplysninger til Folketinget, at en spindoktor muligvis har bedt embedsmænd om at slette e-mails, og at rigsrevisor ikke har fået de oplysninger, han har bedt om. Og det, der står tilbage, er: Hvad har den nuværende statsminister gennem hele forløbet vidst om denne sag?

Det, vi er nødt til at spørge om, er jo alle disse ting. Derfor undrer det mig, at statsministeren ikke er lige så optaget som vi af at få en tilbundsående undersøgelse af hele den her sag. Så kunne alle spørgsmålene blive besvaret.

Kl. 21:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg vil gerne have, at vi starter med at overholde taletiden fra begyndelsen. Statsministeren.

Kl. 21:37

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Jeg har bestemt ikke ønske om at håne nogen for noget. Jeg prøver bare på stilfærdigt at gøre opmærksom på denne sag, dens forløb og dens indhold, f.eks. det forhold, at Folketinget sidste år den 9. december havde en forespørgselsdebat præcis om dette emne: håndteringen af de private sygehuse, takster m.v.

Er der kommet nogen oplysninger frem siden da af substantiel betydning? Nej, det er der ikke. Den rapport, som nu er spundet hemmelig, blev lagt på Sundhedsministeriets hjemmeside sidste år i oktober, den var til rådighed, da statsrevisorerne behandlede rigsrevisors indstilling m.v.

Det er ikke for at gå i detaljer med det, det er bare for helt stilfærdigt at gøre opmærksom på, at for så vidt angår substans, den lovgivning, der er vedtaget, de aftaler, der er indgået, suspensionen af det frie sygehusvalg, det rent interne regeringsarbejde, har alt materialet været til rådighed i mere end 1 år.

Kl. 21:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 21:38

Helle Thorning-Schmidt (S):

Der er da bestemt kommet nye oplysninger frem. Det er f.eks. nyt for mig, jeg håber det også er det for statsministeren, at der muligvis er spindoktorer, som har forsøgt at få slettet e-mails. Jeg har ikke været klar over tidligere, at udenrigsministeren muligvis har vildledt Folketinget. Jeg har heller ikke været klar over tidligere, at en tidligere sundhedsminister muligvis har vildledt Folketinget. Og statsministeren har jo også skiftet forklaringer på, hvorvidt der har været tale om overbetaling eller ej.

Da vi havde statsministeren i samråd i januar, sagde han, at der ikke havde fundet overbetaling sted. Så sent som i den her uge indrømmede statsministeren, at der havde fundet overbetaling sted. Derfor er der da kommet utrolig mange nye oplysninger frem, så hvis det er et kriterium for statsministeren, er svaret ja. Og hvis svaret er ja til det, går jeg også ud fra, at statsministerens svar er ja til, at der nu skal gennemføres en undersøgelse via en undersøgelseskommission, hvor vi får alle disse spørgsmål afdækket. Det kan da heller ikke være rart for statsministeren, at der er så mange løse ender, ubesvarede spørgsmål og – må jeg sige – meget alvorlige anklager mod regeringen og statsministeren selv. Det må da undersøges til bunds.

Kl. 21:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 21:39

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, at det meste af uklarheden bl.a. opstår ved, at man ikke holder styr på fakta, altså f.eks. det forhold, at jeg nu skal tåle, at oppositionens leder står og fejlцитerer mig. Jeg har været stringent både i det samråd, jeg deltog i i Finansudvalget, og i mine udtalelser til offentligheden.

Jeg har det synspunkt, at der ikke har fundet nogen overbetaling sted. Jeg har i respekt for den intellektuelle kapacitet, der er til stede her i salen, sagt, at hvis man lægger til grund, at rigsrevisor har ret, vil man kunne statuere et beløb på op mod 100 mio. kr., fordi det er det beløb, der fremkommer ved, hvis man i 2006, på det tidspunkt hvor amterne og de private sygehuse ikke kunne blive enige, sagde, at man tog amternes parti hundrede procent. Så siger vi, at det, køber vil give, er prisen, og så må sælger leve med det. Hvis man lægger det til grund, kan man beregne et beløb på op mod 100 mio. kr. Man var formentlig aldrig kommet af med pengene, for så havde der næppe været noget frit sygehusvalg.

Jeg har sagt det samme hele vejen igennem, og jeg vil egentlig anbefale, at man kaster sig over al den fakta, der ligger i sagen.

Kl. 21:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning.

Kl. 21:40

Villy Søvndal (SF):

Det er jo en ganske fantastisk situation. Man skal lige prøve at forestille sig, at en anden regering stod med en sag – jeg siger det også til de borgerlige medlemmer i Folketinget – hvor der var slettet e-mails eller formentlig var slettet e-mails, hvor man fra ministrenes side afgav forkerte oplysninger, usande oplysninger, hvor man nægtede rigsrevisor de oplysninger, han bad om, og hvor der havde fundet overbetaling sted, og man så havde en regering, der sagde som statsministeren: Det er en bagatel, det er ikke noget, vi behøver at diskutere.

Jeg vil sige til statsministeren, at det er en ufattelig magtarrogance at stå med i en sag, hvor sundhedsministeren på 3 dage har haft tre forskellige synspunkter, hvor statsministeren inden for den sidste uge har haft to forskellige standpunkter, og hvor ministrene skifter forklaring lige så hurtigt, som vi andre skifter andre ting.

Det er da en fantastisk sag at stå med, vil jeg sige til statsministeren. Og så står han og bagatelliserer den og siger, at det burde Folketinget ikke beskæftige sig med. Jeg vil sige til statsministeren: Så let slipper man ikke, når der er nogle, der skal stå til ansvar for magtens udøvelse!

Kl. 21:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 21:42

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg gentager: Jeg har fuld respekt for Folketinget og de debatter, Folketinget vil tage, jeg har selv deltaget i samråd, jeg har fuld respekt for det hele.

Jeg spørger bare mig selv om den debat, der har været her i dag, og som skal ses i bakspejlet. Nu siger hr. Villy Søvndal så, at der er slettet e-mails. Hr. Villy Søvndal tillægger også mig, at jeg skulle have skiftet standpunkt lige så tit, som hr. Villy Søvndal skifter noget andet. Jeg foreslår, at han skifter med lidt større hyppighed, end jeg skifter standpunkt (*Munterhed*).

Under alle omstændigheder er det jo en debat, der skal ses i bakspejlet. Og den er selvfølgelig væsentlig, og den skal man tage, fuld respekt for det, *fuld respekt for det*. Jeg deltager gerne i den, regeringen har ikke noget at skjule. Vi har taget patienternes parti. Vi er stolte af, at vi har gjort op med det system, der var med et A- og B-hold – stolte af det.

Jeg spørger bare, om det er Danmarks vigtigste problem at drøfte i en åbningsdebat, der handler om, hvad vi skal lave næste år, hvad Danmarks situation er. Det er sådan set bare det, jeg spørger til.

Kl. 21:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Villy Søvndal.

Kl. 21:43

Villy Søvndal (SF):

Det er også derfor, både jeg og andre holdt taler, der drejede sig om vækst – for mit vedkommende om skoler, ghettoer og beskæring i velfærden, det var det, hele min tale drejede sig om.

Må jeg ikke godt igen sige til statsministeren: Det her er alvor! Jeg forstår ikke den letsindighed, som nogen tager den her sag med. Man kan prøve at lave det tankeeksperiment, at en anden regering opførte sig på den måde, på den magtarrogante måde over for dem, der skal kontrollere magten, altså i det her tilfælde Rigsrevisionen, eller over for Folketinget. Det var der ingen der nogen sinde ville acceptere.

Jeg spørger også mig selv om, hvad det er, der gør, at pæne mennesker, pæne konservative mennesker – en udenrigsminister og en hr. Jakob Axel Nielsen – lader sig trække igennem et sådant forløb? Hvem er det, de beskytter i det her? Hvordan kan det være, at de er så optaget af at levere forklaringer, som ikke holder, fordi de ikke er sande, fordi de ikke er rigtige? Hvem er det, man forsøger at beskytte?

Det spørgsmål må selvfølgelig også have strejft statsministeren, fordi statsministeren jo havde den afgørende rolle, da det her udspillede sig. Hvem er det, der trækker i trådene, som både er villig til at lade konservative ministre løbe spidsrod og villig til at lade embedsmænd tage hele ansvaret for en sag, der jo i virkeligheden er en politisk sag? Er det ikke en meget høj pris?

Kl. 21:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 21:44

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Dem, som vi søger at beskytte i almindelighed, er danske patienter. Danske patienter, som indtil vi fik et regeringsskifte måtte tåle at stå i kø med selv relativt banale lidelser, danske patienter, kræftsyge patienter, der måtte sidde i privatbiler og rasle ned ad tyske motorveje for at finde frem til et eller andet sidste håb, fordi det sundhedspolitiske udsyn ikke rakte til at lave second opinion, rakte til at give patienten nogle patientrettigheder. Det er sådan set det, vi søger at beskytte, og det gør vi så med afsæt i en lovgivning, som Folketinget har vedtaget, hvor der er fuld åbenhed om, på hvilke vilkår takster er aftalt m.v. Det er de beskyttelseshensyn, jeg tager.

Kl. 21:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 21:45

Margrethe Vestager (RV):

Forudsætningen for at kunne løse de meget grundlæggende problemer, Danmark står over for, som er af økonomisk karakter og som smitter af på menneskers vilkår, er, at man kan regne med hinanden. Derfor er den her diskussion ikke en diskussion om, hvorvidt så og så mange er blevet opereret eller ikke er blevet opereret, det er en diskussion om, hvorvidt Folketing og regering kan regne med hinanden. Vi kan regne med, at når vi har en politisk uenighed, er det en politisk uenighed, men så bliver der ikke spundet, så bliver der ikke fortalt historier, så bliver der ikke fortiet ting, så bliver sandheden ikke fordrejet, så bliver ting ikke fejlet ind under gulvtæppet.

Jeg synes, det er meget, meget svært, når statsministeren udtrykker sig på den her måde, at »jeg har fuld respekt for det hele«, fordi det, der jo er til diskussion her, sådan set ikke er det hele, det er respekten for skatteyderne, det er respekten for sandhed over for Folketinget, det er respekten for rigsrevisor, og så er det respekten for regeringspartneren. Og når statsministeren kan sige på den måde, statsministeren gør: Jeg har det synspunkt, at der ikke har fundet overbetaling sted, så må man jo gå ud fra, at statsministeren i hvert fald ikke har nogen respekt for sin regeringspartner, som tilsyneladende har det modsatte synspunkt.

Kl. 21:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det synspunkt og den holdning, jeg giver udtryk for her, er jo regeringens holdning. Det siger sig selv. Og hvis man ville studere sagen, kan man se, at der er vedtaget en lov i Folketinget, der er administreret efter den lov, parterne har aftalt priserne selv, de må pr. definition være rigtige. I 2006 kan man ikke blive enige, der bliver truffet en afgørelse, den kan man mene forskelligt om. I 2008 bliver det frie sygehusvalg suspenderet, det sker i øvrigt oven på, at regeringen ved et regeringsgrundlag i 2007 af egen drift siger, at vi fremadrettet skal udvikle et nyt system. Det bliver sat i kraft i 2009, og det har det sigte oven på en periode med det frie valg at se, om man kan få mere for pengene, hvad man også har fået, nemlig en takstreduktion på 17 pct. i et nyt system, hvor det er tidligere sundhedsminister Carsten Koch, der sidder for bordenden i tvivlsspørgsmål og træffer den endelige beslutning. Det er sådan, det er, det er sådan, det er.

Kl. 21:47

Kl. 21:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 21:48

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, at jeg forstår statsministerens strategi i den her sag, nemlig hele tiden at skubbe patienter foran sig for på den måde at undgå at komme til at diskutere det, der er den egentlige kerne i den her sag, nemlig om det danske demokrati er sygt eller sundt. For det er godt nok svært at frigøre sig fra en mistanke om, at der med alle de symptomer, der er, er noget, der er galt et eller andet sted. Som statsministeren selv har sagt for nylig: Måske har vi skabt et monster med de spindoktorer, som opererer rundt omkring med deres tilsyneladende helt eget system i måden, de fungerer på. Jeg må indrømme i forbindelse med statsministerens tidligere svar, at hvis jeg var konservativ regeringspartner, så ville jeg være noget fortørnet.

Statsministeren siger, at statsministeren taler på regeringens vegne. Det er muligt, men så er det i hvert fald med en fuldstændig overkørt regeringspartner, som helt åbenlyst har en anden respekt for rigsrevisor, der jo siger meget tydeligt: Ministeriet har ikke sikret, at ydelserne er erhvervet under skyldig hensyntagen til økonomien, for der er både lov, og så er der den grundlæggende respekt for, at man administrerer skatteydernes penge.

Kl. 21:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 21:49

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men det siger jo sig selv, at jeg udtrykker regeringens synspunkt i den her sag, for regeringens synspunkt fremgår jo af det regeringsgrundlag, som regeringen lavede, da den trådte til, i sin sidste udformning efter folketingsvalget i 2007, hvoraf det fremgår, at der skulle udvikles et nyt afregningssystem. Og det er jo det arbejde, der har fundet sted. Det er der jo ikke meget dramatik omkring.

Men igen: Jeg ønsker bare at tilkendegive, at jeg jo er parat til at svare på alle spørgsmål, jeg har bare en forestilling om, at det, der er det helt centrale for Danmark og danskerne lige nu og her, er, hvordan vi oven på en situation, hvor vi har lagt det værste bag os, nu kommer videre, får vækst og velstand, privat jobskabelse igen. Det er mit synspunkt.

Kl. 21:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Herefter er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

- Kl. 21:51
- Per Clausen (EL):**
Jeg tror sådan set, at statsministeren er undskyldt, fordi han slet ikke opdager, at han med den måde, han svarer på her, dokumenterer, hvad der er problemets kerne, nemlig en regering, der er så overbevist om, at den har ret, at det er lige meget, hvordan man gennemfører de demokratiske processer.
Lad mig bare være en lille smule konkret: Det, der sker, er, at den tidligere sundhedsminister beder sin spindoktor om at skrive en mail til sin partiformand, som har det indhold, at der foregår overbetaling i forhold til privatsygehusene, og at hun bør gå ud i offentligheden og rejse kritik af det. Samtidig fremgår det klart, at statsministeren er umulig at få til at gøre noget ved den sag. Det er det, der sker på den ene side.
På den anden side benægter både den daværende sundhedsminister og Det Konservative Folkepartis formand, den nuværende udenrigsminister, at man har de informationer i Sundhedsministeriet, selv om de stammer fra Sundhedsministeriet.
Så er det vel relevant at få undersøgt: Hvad sker der her? Hvad får normalt hæderlige danske politikere til at tale usandt over for Folketinget? Og det er jo det, der er sket – det er hævet over enhver tvivl – medmindre den daværende sundhedsminister fik sin spindoktor til at skrive mails med et forkert indhold til sin partiformand.
Kl. 21:52
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Statsministeren.
Kl. 21:52
- Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**
Det er jo i virkeligheden meget enkelt, for den 1. april 2009 indgår regeringen en aftale med Danske Regioner om et fremadrettet takstsystem, der skal sættes i gang, når det frie valg genoptages. Det har slet ikke været eksisterende i hele den periode, hvor der har været et udredningsarbejde, det, som nogle nu forsøger at kalde den hemmelige rapport. Det var ikkeeksisterende, da udenrigsministeren var i Folketingssalen, det var ikkeeksisterende på det tidspunkt.
Jeg kan da godt forstå, at hr. Per Clausen kan have en eller anden interesse i at få et nærmere indblik i interne regeringsprocesser, men det korte af det lange og bundlinjen er, at regeringen afskaffede det frie sygehusvalg, at regeringen genindførte det frie sygehusvalg, og at regeringen i mellemtiden udviklede en ny model, der blev aftalt med Danske Regioner den 1. april 2009, og som betød, at det blev sat i gang på et nyt grundlag med referencetakster, der har betydet, kan jeg se, at taksterne foreløbig er faldet i omegnen af 17 pct.
Kl. 21:53
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Hr. Per Clausen.
Kl. 21:53
- Per Clausen (EL):**
Jeg vil godt rose statsministeren for én ting: Det står fuldstændig klart, at statsministeren ikke svarer på det, han bliver spurgt om, så det kan vi ikke efterfølgende gøre nogen sag ud af.
Men jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til statsministeren: Syntes han ikke, det er komplet uacceptabelt og værd at få undersøgt, at der fra Sundhedsministeriet kan udgå én besked til partifællen, den konservative partiformand – som jo også implicerer statsministeren på en ikke alt for heldig måde – samtidig med at det modsatte bliver sagt til Folketinget af både den konservative partiformand og den daværende sundhedsminister, og at rigsrevisor, for at gøre succesen fuldendt, får det samme forkerte svar, idet mit udgangspunkt er, at den konservative, tidligere sundhedsminister ikke bad sin spindoktor
- om at fylde sin partiformand med løgn? Og konsekvensen af det er altså, at man har fyldt Folketinget og rigsrevisor med noget, der i hvert fald ikke var sandt.
Kl. 21:54
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ministeren.
Kl. 21:54
- Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**
Jeg tror ikke, jeg kan bidrage med så meget mere, for det er jo helt tydeligt, at der er en eller anden stor konspirationsteori under oparbejdelse og en higen efter at finde en eller andet skandale. Derfor omgås man også fakta i sagen med stor letsindighed og udlægger citater skævt.
Det, jeg bare kort, faktisk kan fastslå, og så kan jeg nok ikke berige debatten her i aften med så meget mere på det felt, er, at i forhold til hele den her diskussion om overbetaling i 2008 og 2009 og de her billeder af, at pengene fosser ud, og hvorfor der ikke er nogen, der griber ind, må man bare helt stilfærdigt fastslå, at da var der slet ikke noget frit sygehusvalg. Da eksisterede den rettighed ikke. Da kunne patienterne ikke tage pengene med sig. Det var afskaffet, det var sat på pause. Og det, der må være det interessante, i hvert fald hvis man interesserer sig for patienterne og skatteborgernes penge, er, på hvilke vilkår det så blev sat i gang igen. Det er nok, hvad jeg i virkeligheden kan berige debatten med her i aften.
Kl. 21:55
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Hr. Høgni Hoydal for en kort bemærkning.
Kl. 21:56
- Høgni Hoydal (TF):**
Jeg vil stille statsministeren tre spørgsmål, og de to første, som jeg tager i den første korte bemærkning, kan besvares meget enkelt med et ja eller nej.
Vil statsministeren som ressortminister for Færøerne og også som regeringsleder give et løfte om, at vi får hele den her Eik Bank-sag grundigt belyst, tilbunds gående undersøgt, med fuld indsigt i, hvad der er sket, og her tænker jeg både på at placere ansvar hos bankens ledelse og på de beslutninger, der er truffet af de kontrollerende myndigheder?
Det andet spørgsmål er, om statsministeren vil støtte et lovforslag her i Folketinget, der vil give færøske myndigheder ansvar for, fuld indsigt i og også mulighed for at påvirke eget finansmarked. Vil han støtte sådan et forslag?
Kl. 21:56
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Statsministeren.
Kl. 21:56
- Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**
Helt generelt kan jeg sige, at regeringen jo ser positivt på og vil gå i diskussion om en hvilken som helst henvendelse, der kommer fra de færøske myndigheder. Det gælder også, hvis der på Færøerne er et andet ønske om placering af tilsyn, ansvar for bankdrift etc. Jeg må afvente en sådan henvendelse.
Med ansvar følger ansvar, kan man sige. Vi har jo altså lavet en model, hvor den danske bankpakke er bredt ud til også at omfatte Færøerne og Grønland efter forudgående dialog, og det betyder i sagens natur også, at de danske tilsynsmyndigheder derfor har en legitim interesse i at være tilsynsførende. Og hvis den rollefordeling fremadrettet skal være anderledes, skal vilkårene muligvis også

fremadrettet være anderledes, men det indgår vi naturligvis gerne i en dialog om, hvis det færøske landsstyre ønsker en sådan.

Kl. 21:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 21:58

Høgni Hoydal (TF):

Tak. Jeg kan lige gentage mit første spørgsmål, som gik på, om statsministeren vil sikre, at vi får en tilbundsående undersøgelse af hele forløbet af Eik Banks suspension, og her tænker jeg både på at placere ansvar hos de ansvarlige bankledelser og på de afgørelser, der er truffet i det videre forløb.

Men mit tredje spørgsmål handler egentlig om Grønland. Hr. Lars-Emil Johansen foreslog i sin ordførertale, at man skulle nedsætte en kommission, der kunne behandle og få alle de, kan man sige, uheldige og negative konsekvenser af kolonialiseringen frem i lyset, sådan at man kunne få det afdækket og belyst på en civiliseret og dialogbaseret måde. Vil statsministeren støtte sådan et forslag?

Kl. 21:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 21:58

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi har haft en meget lang fælles historie med Grønland og det grønlandske folk, og jeg håber, at det vil være en historie, som også varer et betydeligt stykke ind i fremtiden. Det er jo en historie, der byder på både godt og skidt, men det er også en historie, vi har været igennem. Og jeg ser ikke noget behov for en stor kommission, der skal behandle hele det forløb. Jeg ønsker mig en vedvarende debat, og jeg ønsker mig en vedvarende historisk interesse omkring det, men tanken om at foranstalte dannelsen af en stor kommission, der så at sige skal afdække vores fælles historie, vores fælles relationer i den periode, er ikke et forslag, som jeg støtter.

Kl. 21:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Lykkesøft for en kort bemærkning.

Kl. 21:59

Mogens Lykkesøft (S):

Statsministeren har jo helt åbenbart været irriteret over al den tid, vi har brugt på overbetalingssagen. Men jeg vil godt sige, at statsministerens svar her i dag efter min opfattelse er endnu et forsøg blandt mange på at afspore debatten, og som fru Margrethe Vestager sagde: skubbe patienterne foran sig. Også gentagelsen af spinhistorien om, at sundhedsloven er overholdt, er jo i virkeligheden fuldstændig irrelevant i forhold til det fokus, der var rigsrevisors, nemlig: Har staten, dvs. skatteyderne, betalt unødvendig meget for en ydelse?

Så vil jeg godt sige til statsministeren, at der er nye oplysninger i sagen, der er masser af modstridende forklaringer om hændelsesforløbet, og de snubler over hinanden. Der er udkommet en bog, der hedder »Projekt Løkke«. Der er offentliggjort en mail fra Frank Korsholm, som var spindoktor for den daværende sundhedsminister, og den placerer statsministeren personligt i centrum for mistanken om, hvem der beordrede involverede ministerier til et coverup i forhold til Rigsrevisionens undersøgelse.

Kl. 22:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, at det skulle være irrelevant, at loven er overholdt, må jo stå for hr. Lykkesøfts egen regning; jeg synes jo sådan set, det er relativt relevant, at man administrerer efter landets love.

Der bruges mange ord – coverup og andet – og det er jo i et forsøg på at tegne, at et eller andet gedulgt skandaløst har fundet sted; det er jeg i sagens natur ikke enig i. Jeg mener sådan set også, at hvis man ville gøre sig den umage at studere sagens akter, som alle findes, og som har været offentliggjort igennem mere end et år, så kunne man heller ikke nå til anden konklusion, end at det ikke er tilfældet. Men det er jo ikke mig, der drager Folketingets konklusioner, jeg drager alene mine egne.

Kl. 22:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Lykkesøft.

Kl. 22:01

Mogens Lykkesøft (S):

Måske er ordet irrelevant om lovens overholdelse forkert. Man kunne også sige: Det er vist det mindste, man må forlange. Men rigsrevisor har meget mere vidtgående anliggender at undersøge, nemlig: Bruger man pengene ordentligt, eller bruger man skatteydernes penge unødigt? Og det er det, han siger der har været tale om i denne sag.

Men jeg vil godt spørge, når statsministeren mener, at der ikke er noget at komme efter – det er et udtryk, vi hørt før fra en statsminister: Hvad er så indvendingen mod en uvildig undersøgelseskommission? Jeg mener, vi kunne have sparet en masse tid i dag, det kunne have været under 12 minutter, vi brugte på den sag. Vi kunne have sparet en masse samråd, vi kunne have sparet forespørgsler, og så kunne vi være kommet frem til det, som er sagens kerne, når man beder om en undersøgelseskommission, nemlig at der kan man afhøre både nuværende og tidligere ministre under vidneansvar. Det kan vi jo desværre hverken gøre her eller i samråd.

Kl. 22:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:02

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg medgiver, at nedsættelsen af en undersøgelseskommission kunne spare os for tid nu, men det er lige så åbenlyst, at det så var megen tid anvendt senere, mange økonomiske ressourcer anvendt senere. Vi lever ikke i et land med omvendt bevisbyrde, altså, det kunne komme meget vidt, hvis man, hver gang man førte anbringender frem, så skulle nedsætte en undersøgelseskommission. Det synes jeg man skulle forbeholde sig i de situationer, hvor der virkelig er noget at undersøge.

Kl. 22:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 22:03

Ole Sohn (SF):

Men når nu rigsrevisoren siger, at der er noget at komme efter, og Sundhedsministeriet sådan set konkluderer i det, der så blev til en rapport, at der er noget at komme efter, hvordan er det så, den tidligere sundhedsminister, altså den nuværende statsminister, kan sige, at der ikke ville have været nogen privathospitaler, medmindre man gav dem en bedre pris? Hvordan kan man dokumentere det? Det eneste, man ved, er, at det få år senere blev konstateret, at de kunne

leve endda særdeles godt – så godt, at man måtte sætte priserne ned. Så er der noget, der taler for, at man måske har overbetalt. Det er vel også i den tidligere sundhedsministers, ophavsmanden til seancen, interesse at få det afdækket og i bedste fald få ret i, at der ikke var noget at komme efter.

Kl. 22:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:04

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, ophavsmanden, ophavsmændene, ophavskvinderne. Vi sidder her jo. Altså, det er Folketinget, der har vedtaget en lov. Jeg medgiver, at det er sket på regeringens initiativ, jeg medgiver, at det var op ad bakke, og jeg medgiver, at for en tidligere socialdemokratisk regering, der var sendt på oppositionsbænken, forekom tanken om at give patienterne et frit valg, om at gøre op med det system, hvor man stod i kø, hvis ikke man havde en friværdis eller en ministergage eller andet, fremmed, og det var svært at løbe i gang. Men det ændrede dog ikke ved, at vi fik loven vedtaget, og det er jo den, der er administreret efter.

Så er det jo kortlagt, at rigsrevisor mener, at der fra 2006 er en situation, hvor man skulle have søgt andre priser. Det er jo kendt. Det behøver man ikke at nedsætte nogen undersøgelseskommission for. Det er kendt. Og det er lige så kendt, at hvis det synspunkt er rigtigt, så har det valør fra det tidspunkt at regne, og indtil det frie sygehusvalg ophører på grund af strejken. Det er perioden, det er den relevante periode. For da det frie sygehusvalg bliver genindført, er det ud fra nogle nye spilleregler. Så skal vi nedsætte en undersøgelseskommission for at afdække noget, vi godt ved. Jeg synes selv, vi skal bruge ressourcerne bedre, men det er jo ikke op til mig at drage konklusionerne. Jeg giver bare udtryk for regeringens synspunkt.

Kl. 22:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 22:05

Ole Sohn (SF):

Det er, fordi statsministeren bliver ved at påstå, at der ikke ville have været private sygehuse, medmindre den daværende sundhedsminister egenhændigt gik ind og sagde, at prisen skulle være sådan og sådan. Det er ikke noget, Folketinget har vedtaget; det er noget, ministeren skar igennem med og sagde. Jeg tror, at ministeren sagde: Vi slår halv skade. Det viser sig så ifølge rigsrevisoren, at det var for høj en pris. Det er jo ikke godtgjort, at der ikke ville have været privathospitaler, hvis den lave pris, som amterne ønskede at give, var blevet gældende. Tværtimod er der måske noget, der siger, at det ville være blevet løbet i gang alligevel. For priserne har jo vist sig at være for høje, og selv regeringen – i hvert fald efterfølgende ministre – har erkendt, at priserne var for høje og har sat dem ned.

Kl. 22:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:06

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg påstår ikke nogen ting. Jeg gør rede for et faktisk hændelsesforløb, og så stiller jeg et åbent spørgsmål. Den lov, som Folketinget har vedtaget, er skruet sådan sammen, at den går ud på at give patienten en rettighed. Den går ikke ud på at spare penge, og det er ikke, fordi jeg har noget imod at spare penge, men det er ikke sigtet med loven. Sigtet med loven er, at patienter ikke skal stå i kø, men

skal kunne søge behandling og tage pengene med sig. Det er vedtaget i loven, at det er med afsæt i de gennemsnitlige omkostninger i det offentlige sygehusvæsen. Det er aftalt mellem sygehusejerne og de private sygehuse.

I 2006 kan man ikke blive enige, og så kan man i den situation – og det tager jeg jo det politiske ansvar for – vælge at sige: Det er der ikke noget at gøre ved, vi kan ikke blive enige, og så må vi konflikte, og så har patienterne ikke den rettighed, mens der konfliktes. Eller også må man bruge den hjemmel, der er til stede, til at afgøre sagen. Jeg afgør sagen, og jeg afgør den konkret på den måde, jeg her har givet udtryk for. Det er der så forskellige vurderinger af. Jeg står ved det, jeg har gjort. Jeg har taget patienternes parti. Hvis man mener, det er et forkert parti at tage, og at man skulle have taget et andet parti i situationen, så kan det løbe op i 100 mio. kr. Hvis man vil drage en parlamentarisk konsekvens af det over for mig, må man jo gøre det. Jeg tager ansvaret for det, og derfor er der ikke så meget mere at undersøge.

Kl. 22:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Hr. Morten Østergaard.

Kl. 22:08

Morten Østergaard (RV):

Statsministeren siger, at man beskæftiger sig med historieskrivning. Det må så være samtidshistorie, for bare i dag er der jo sket en utrolig udvikling i sagen her.

Hvis statsministeren vil prøve at følge med her, vil jeg sige, at der den 13. maj 2009 er samråd i Sundhedsudvalget, hvor den daværende sundhedsminister siger, at der ikke findes nogen rapport. Hvis man citerer fra det, han sagde den dag, kan man se, at der simpelt hen ikke er noget, der kan kaldes en rapport. Så kommer der på et tidspunkt, noget senere, også efter at rigsrevisor har bedt om det og Folketinget har bedt om det flere gange, den her rapport, hvori man 11 gange selv omtaler papiret som en rapport, 95 sider. Så siger den nu tidligere sundhedsminister i dag kl. 7.51, at han ser helt anderledes på det i dag. Kl. 13.28 siger Sundhedsministeriet, at der stadig væk ikke er nogen rapport, og det var der heller ikke på det tidspunkt, og kl. 17.24 undskylder den nuværende sundhedsminister til Rigsrevisionen, at de ikke fik rapporten.

Jeg siger bare til statsministeren: Det sejler da fuldstændig for regeringen, og det er alt sammen foregået i dag, og derfor må man vel bare sige, at det at påstå, at vi interesserer os for noget, som bare er historieskrivning, da i hvert fald er en skævert.

Kl. 22:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 22:09

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg har fuldstændig respekt for, at man interesserer sig for det, og man må gerne blive ved med at gøre det. Altså, det skal jeg jo slet, slet ikke blande mig i. Jeg synes i hvert fald, at andre ting – nu siger jeg det venligt – også er vigtige, nemlig: Hvordan får vi vækst og udvikling tilbage i det danske samfund? Og den der markante udvikling, der nu beskrives her lidt hurtigt, hvad dækker den egentlig over? Altså, mig bekendt, efter det mig oplyste, har rigsrevisor fået det materiale.

Der er en situation, hvor rigsrevisor har fået det materiale, efter at rigsrevisor har lavet sin beretning til statsrevisorerne. Det er beklageligt, det skulle have været før, men det er udleveret, det er kendt. Det var i øvrigt også kendt, da Folketinget sidste år i december havde en forespørgselsdebat om det her; da var det kendt. Det var kendt, at materialet var der, det var kendt, hvornår materialet var overleve-

ret, det var kendt, at rigsrevisor ikke var tilfreds med, at det først blev overleveret på det tidspunkt. Det hele var kendt. Derfor er der måske ikke så meget nyt andet end interessen i at genopføre hele den her diskussion, og vil man det, så respekterer jeg det.

Kl. 22:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 22:10

Morten Østergaard (RV):

Men det, der er interesse for, er, hvordan Folketinget skal kunne kontrollere regeringens arbejde, hvilket jo er noget af det, man gør i Folketinget, når vi har en minister, der i Folketingssalen ikke har kunnet udtrykke sig fuldstændig og korrekt om sagen; når en anden, nu tidligere, minister til et folketingsudvalg har sagt noget, som han i dag ser helt anderledes på; og når vi har en rigsrevisor, som for nylig har sagt, at det her er helt uden historisk sidestykke. Derfor er det jo magtens arrogance, når statsministeren i dag står og bagatelliserer problemet.

For det, det handler om, er, om regeringen bare kan skalte og valte med sandheden, om den bare kan fremlægge oplysninger, når den selv synes, det er relevant, eller om den skal stå til rådighed med de oplysninger, den har, således at der kan føres en almindelig politisk debat, også på det tidspunkt, hvor det er relevant, og således, at de kontrolinstitutioner, vi har, i det her tilfælde Rigsrevisionen, kan gøre sit arbejde.

Derfor synes jeg, at det er for stærkt, når statsministeren i dag sådan slår det hen og siger, at man jo har beklaget både det ene og det andet og det tredje. Men mængderne af beklagelser her dækker jo samlet set over, at man har gjort sig enormt store anstrengelser for at gøre den her diskussion så uigennemsiagtig som overhovedet muligt. Det er jo derfor, at vi vil have at vide, hvorfor og hvad det var, man ville skjule.

Kl. 22:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 22:12

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er en meget, meget åben diskussion. Det fremgår af det regeringsgrundlag, regeringen lavede efter valget i 2007, at man ønskede et nyt samarbejde mellem det offentlige og det private sundhedsvæsen i forhold til det udvidede frie sygehusvalg. Det er meget åbent. At regeringen sætter gang i et arbejde for at virkeliggøre regeringens eget regeringsgrundlag, er jo ikke mærkeligt. At regeringen i sit arbejde med det har lov til at arbejde internt med det, er heller ikke underligt, det er faktisk en rigtig god idé. At rigsrevisor skal have, hvad han vil have, også selv om det er interne papirer, siger sig selv. Det er også sket med forsinkelse, det er beklageligt. At det frie valg har været suspenderet og er blevet genindført – på hvilke vilkår, det var før og efter, det blev suspenderet – er også kendt. Det hele er åbent.

Men igen: Altså, jeg kunne ikke drømme om at diktere nogle debatter, det har jeg ingen beføjelser til, og det har jeg heller ingen ambitioner om. Jeg udtrykker bare det stille, forfængelige håb, at vi på et tidspunkt også kan diskutere nogle af de ting, som jeg tror danskerne bekyrmer sig om.

Kl. 22:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 22:13

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil godt vende mig til en diskussion af den økonomiske udvikling i Danmark. Hvis vi ser på Økonomisk Redegørelse, som vi fik udleveret i forbindelse med finanslovsforslaget, så kan man se, at i den periode, hvor vi har haft en borgerlig regering, hvis vi tager udgangspunkt i 2000 og frem til i år, har væksten i bruttonationalproduktet – altså den samlede værdi af det, vi skaber i Danmark – været lavere i Danmark, end den har været i de lande, vi naturligt kan sammenligne os med. Den har været lavere end i Tyskland, den har været lavere end i Sverige, den har været lavere end i USA, den har været lavere end i hele euroområdet.

Når regeringen siger, at Danmark har en sund økonomisk politik og havde en god rygrad til at gå ind i den økonomiske krise, så beviser tallene jo, at det ikke passer. De beviser jo, at dansk økonomi ikke har klaret sig godt siden år 2000, og at vi er bundskraber internationalt. Jeg vil bare bede statsministeren om at bekræfte, at det grundlag, vi havde at angribe krisen på, ikke var godt.

Kl. 22:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:14

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det vil jeg ikke bekræfte, for situationen er jo den, at vi frem til det tidspunkt, hvor vi blev ramt af det internationale økonomiske tilbageslag – om end jeg medgiver, at de offentlige udgifter er vokset mere end planlagt, hvilket stiller oppositionens løbende beskyldninger om massakrer og blodbad noget i relief – afdrag på vores gæld i et tempo, der lå ud over det planlagte. Det gjorde, at vi ramte krisen i en situation, hvor vi ikke havde nettogæld til udlandet. Det var et markant bedre udgangspunkt end mange andre sammenlignelige landes.

Det er også det, der har gjort, at regeringen med opbakning fra Dansk Folkeparti under hele kriseforløbet har kunnet føre en af Europas mest offensive finanspolitikker: fremrykning af offentlige investeringer, bedre kreditter, udbetaling af SP – en række tiltag, som sammen med effekten af den generelle økonomiske politik på renten jo har betydet, at vi vel har sikret omkring et hundrede og et par og tyve tusinde job, som ellers ville være faldet bort, hvis ikke vi havde ført den politik, vi havde råd til, fordi vi i de gode tider afdrag på gæld.

Kl. 22:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 22:16

Klaus Hækkerup (S):

Det er helt fantastisk. Altså, statsministeren svarer på noget helt andet end det, jeg spørger om. Hvis jeg nu havde spurgt om udviklingen i de offentlige finanser eller i statens finanser, havde det jo været en anden diskussion.

Det, jeg spørger til, handler om, at vi har en regering, der i 10 år har ført en økonomisk politik, hvis hovedformål man må have lov at antage er, at vi skal opnå en ordentlig vækst i Danmark, og at man, når man ser på det, der står i Økonomisk Redegørelse, kan se, at regeringen selv har leveret dokumentation for, at den ikke har opnået det resultat, tværtimod. Allerede da den økonomiske krise begyndte at opstå, var vi jo langt bagud, og i løbet af den økonomiske krise har Danmark også klaret sig dårligere end de lande, vi sammenligner os med. Det at producere, det at skabe vækst, det at skabe et grundlag for velstanden i samfundet har regeringen fundamentalt fejlet på,

og jeg forstår godt, at statsministeren snakker om noget andet, når jeg spørger til det.

Kl. 22:19

Kl. 22:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:17

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er helt enig i, at vækst er forudsætningen for velstand, som er forudsætningen for velfærd, helt enig. Regeringen har jo forfulgt økonomiske planer, først 2010, så 2015, og jeg medgiver også, at vi oven på krisen har en vækstudfordring. Det var sådan set det, jeg gjorde til hovedindholdet i min åbningstale, og som jeg så inderlig gerne ville diskutere. For jeg er bekymret, og jeg er jo i særlig grad bekymret over en opposition, der nu foreslår, at vi skal lade de offentlige udgifter stige i et tempo, der er ud over det, som nogle i Danmark i mere end 20 år har planlagt efter.

Altså, i en situation, hvor vi er ved at være fri af krisen og har lagt det værste bag os, hvor vi har verdens største offentlige sektor, hvor vi aldrig i danmarkshistorien har haft så mange offentligt ansatte, og hvor det, der er problemet, er, at vi har tabt private arbejdspladser, så siger oppositionen, at løsningen er at gøre den offentlige sektor større, og endda i et tempo, der er ud over det, man har planlagt med i de sidste 20 år, uanset hvilken regering der har siddet. Det er skræmmende, for det er en manglende forståelse for, hvad det er for udfordringer, Danmark står med netop nu.

Kl. 22:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 22:18

Astrid Krag (SF):

Jeg vil vende tilbage til det, statsministeren har været inde på, nemlig påstanden om, at vi fra oppositionens side her i dag har været optaget af historieskrivning, at vi har rejst en debat, som ifølge statsministeren handler om næste valg, og at det er det, vi har gang i.

Det kan godt være, at det er, fordi jeg ikke har været i politik i lige så mange år som statsministeren, af den simple årsag, at jeg ikke har samme alder som statsministeren og ikke startede min parlamentariske karriere så tidligt som statsministeren, der jo har et langt liv i politik bag sig, og at jeg derfor ikke er blevet helt så hårdhudet, når det kommer til omgang med vores folkestyre, men for mig er det her ikke et spørgsmål om næste valg. For mig er det her et grundlæggende spørgsmål om respekt for vores folkestyre, og det er et grundlæggende spørgsmål om respekt for skatteborgernes penge. Jeg vil først tage spørgsmålet vedrørende det sidste.

Statsministeren har brugt meget krudt på at sige: Jamen det, vi har gjort, er jo fuldt ud legalt; vi har jo lagt en klar lovgivning frem angående betaling af privathospitalerne. Det tror jeg sådan set heller ikke der er nogen der anholder. Det, der bliver anholdt, er den del af Rigsrevisionens konklusion og den del af deres opgave, der handler om at undersøge, hvorvidt beslutninger bliver truffet under skyldig hensyntagen til økonomien eller, sagt på almindeligt dansk, om man forvalter borgernes penge ordentligt. Det er ikke en konklusion, de fik hjælp af regeringen til at drage, men de drog dog den konklusion, at det ikke var tilfældet.

Vil statsministeren afvise her, at man ikke hjalp Rigsrevisionen synderligt med at nå frem til den konklusion?

Kl. 22:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Den til enhver siddende regering skal bistå Rigsrevisionen med de oplysninger, Rigsrevisionen ønsker, det siger sig selv. I forhold til respekt for skatteborgernes penge, så ved jeg ikke, om vi ser ens på det, men jeg er i hvert fald enig i, at det skal man have.

Jeg hæfter mig ved, at den sundhedspolitik, regeringen har ført, er en sundhedspolitik, der betyder, at vi nu behandler i omegnen af 200.000 flere patienter, end da regeringen kom til, og at det frie sygehusvalg, ud over at have været til glæde for 350.000 patienter, jo også har haft en betydning for, hvad der sker i det offentlige sundhedsvæsen.

Tilbage i 2008 som optakt til Danske Regioners årsmøde var formanden for Danske Regioner ude at glæde sig over, at der var en produktionsstigning i det offentlige sundhedsvæsen som aldrig nogen sinde før. Jeg citerer:

»Det er en historisk høj stigning i produktionen. Regionerne leverer virkelig varen,« siger formanden for Danske Regioner, Bent Hansen.««

Hvad siger han så samtidig? Nu citerer jeg fra artiklen:

»Bent Hansen fremhæver desuden det »eksterne pres« fra det udvidede frie sygehusvalg, som giver patienter ret til behandling på privathospitaler efter visse tidsfrister, hvilket har fået de offentlige sygehuse til at sætte produktionen i vejret. Ellers ville »pengene fosse ud af kassen.««

Så ikke bare har det været til glæde for de 350.000 patienter, der har haft direkte glæde af det, det har også været til glæde for de flere hundredtusinde patienter, der ekstra er blevet behandlet i det offentlige sundhedsvæsen. Det er en god måde at bruge skatteborgernes penge på.

Kl. 22:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Astrid Krag.

Kl. 22:21

Astrid Krag (SF):

Så statsministeren anerkender altså overhovedet ikke kritikken fra Rigsrevisionen, og statsministeren anerkender overhovedet ikke, at man kunne have opnået det samme resultat ved en lavere prissætning. Det kan jeg ligesom forstå. Men jeg må bare sige i forhold til det her med overbetaling, at det fremstår for mig, som om statsministeren står temmelig alene med sin påstand om, at der ikke har fundet en overbetaling sted. Vi har hørt fra regeringspartneren, at der har fundet en overbetaling sted, og vi har hørt det fra det parlamentariske grundlag. Det var helt tilbage i december sidste år, hvor hr. Kristian Thulesen Dahl sagde til Ritzau, at de private hospitaler var blevet overbetalt i årene fra 2006, at det var et faktum, politikerne måtte acceptere, at det samlet set havde været det værd.

Vil statsministeren stå her i dag og blive ved med at påstå, at der ikke har foregået en overbetaling?

Nu siger statsministeren, at det her redskab med undersøgelseskommissioner må vi søreme gemme, til der er lidt mere at komme efter, og så må jeg bare med baggrund i dagens hændelser, som hr. Morten Østergaard redegjorde for, den sidste uges hændelser, hvor rigsrevisor har været ude at udtrykke kritik, hvor vi har haft en konservativ udenrigsminister, der har beklaget at have givet fejlagtige oplysninger, hvor vi har haft en tidligere konservativ sundhedsminister, der har afgivet forkerte oplysninger i et samråd, og hvor den nuværende sundhedsminister har været ude at beklage over for Rigsrevisionen, at man ikke har fået de oplysninger, man skulle have haft – og hvem ved, hvad morgendagen byder på? – spørge: Hvad skal der så til, for at statsministeren mener, at det kunne være på sin plads at få en tilbundsående undersøgelse?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:23

substansen. For man kan slå op i landets love, man kan slå op i de aftaler, regeringerne over tid har indgået med de offentlige sygehusejere, man kan se det materiale, som er offentliggjort, og så kan man danne sig sin mening.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det var jo mange ting på en gang. Med hensyn til overbetaling har jeg gjort rede for mit synspunkt, og jeg har også noteret og taget til efterretning rigsrevisors kritik. Det tror jeg er mere end et år siden, og siden er der jo ikke kommet noget nyt frem i sagen. Det er nok, hvad jeg kan sige om det.

Kl. 22:23

Respekt for hinanden behøver jo ikke nødvendigvis at betyde, at man skal give hinanden ret, hvis der er politiske uoverensstemmelser. Respekt for hinanden må også være respekt for, at denne regering er gået til valg i flere omgange og har fået Folketingets opbakning til at gennemføre en lovgivning, der giver patienterne nogle rettigheder. Fuld respekt for, at nogle vil tage de rettigheder fra dem igen – fuld respekt for det.

Kl. 22:27

Så har jeg jo også igen her i aften taget ansvaret for at have truffet de beslutninger, jeg har truffet. Jeg mener, det har været rigtige beslutninger. Det er uomtvisteligt lovlige beslutninger. Det er beslutninger til glæde, mener jeg, for danske patienter. Jeg har lige fremhævet den socialdemokratiske formand for Danske Regioner, som jo meget rigtigt peger på, at ud over at det udvidede frie sygehusvalg er til glæde for de patienter, der gør brug af det, har det altså også skabt en ny tænkning i det danske sundhedsvæsen. I gamle dage var patienten jo hundrede procent afhængig af sygehuset, men i dag er sygehuset også lidt afhængigt af patienten, fordi patienten har en mulighed for at gå et andet sted hen. Og det er sådan set en meget god ordening.

Kl. 22:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 22:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 22:24

Maja Panduro (S):

Nu var det ikke undersøgelseskommissionens arbejde, jeg havde forestillet mig skulle blive færdigt på 12 minutter, men vi kunne jo lynhurtigt have fået sagen lukket her i salen, hvis statsministeren var gået med på den. Når statsministerens argument for ikke at gøre det er, at der jo ikke er noget at undersøge, og at der ikke er noget nyt i sagen, må jeg sige, at jeg er noget overrasket. Vi har at gøre med ministre, som nu har indrømmet, at man har talt usandt over for Folketinget, vi har at gøre med en rigsrevisor, som ikke kan få de oplysninger, som han har krav på, så han kan udføre sin opgave som Folketingets og rigets vagthund.

Maja Panduro (S):

Statsministeren bliver ved med at tale om respekt for danskerne og respekt for Folketinget, men så kalder han i øvrigt vores spørgsmål om hele den her forgyldning af privathospitalerne og om ministrenes svar og mangel på samme for historieskrivning og mener, at det kunne have været overstået på 12 minutter. Jeg vil sige til statsministeren, at det ikke er særlig respektfuldt over for Folketinget.

Når nu vi ser os nødsaget til at bruge så mange kræfter på den her sag i dag, er det jo bl.a., fordi det netop stadig ikke virker, som om statsministeren og hans regering har respekt for sagens alvor. Jeg synes ikke, det er udtryk for respekt for skatteborgernes penge, at man klatter dem væk på at forgylde private virksomheder. Jeg synes ikke, det er respektfuldt over for Folketinget, at ikke en, men flere ministre lyver og tilbageholder oplysninger, uden at det åbenbart har nogen som helst konsekvens for dem, og jeg synes ikke, det er udtryk for respekt, at man tilbageholder oplysninger, som rigsrevisor har krav på.

Jeg vil stille statsministeren et spørgsmål: Hvorfor vil statsministeren og hans kollegaer ikke sige ja til den her uvildige undersøgelse, som kunne klarlægge det og få det overstået på de 12 minutter, som statsministeren ønskede sig?

Kl. 22:25

Når det er kommet frem, at der er spindoktorer, som kræver, at medarbejdere i ministerierne skal slette mails, slette bevismateriale, så synes jeg sandelig, der er noget at komme efter her. Men hvis det forholder sig sådan, som statsministeren siger, nemlig at der ikke er noget at komme efter, så forstår jeg ikke, hvorfor man ikke hilser den her uvildige undersøgelseskommission velkommen, så man netop kunne få lukket sagen ned og vi alle sammen kunne komme videre i vores liv.

Man må da have en interesse fra statsministerens og hans ressortministres side i at få rensset sit navn, så hvorfor kan vi ikke få den her undersøgelse, hvem er det, man dækker over, hvad er det, der er skjult, hvad er det, vi ikke må få at vide?

Kl. 22:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:28

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det ville være fristende, hvis man kunne gennemføre en undersøgelseskommission på 12 minutter, men det er nok ikke situationen. En undersøgelseskommission er et rimeligt stort apparat, der trækker mange ressourcer i mange år, og mit synspunkt er, at det skal man forbeholde sig ret til kun at bruge i de situationer, hvor der virkelig er noget at undersøge, og – nu kommer jeg desværre til at gentage mig selv, så jeg skal gøre det kort – det er der jo ikke i denne sag på

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har ikke noget som helst ønske om at dække over noget som helst, for jeg synes, det fortjener at blive foldet ud, at den regering, der blev valgt i 2001, tog et opgør med det mærkelige synspunkt, at det var vigtigere at bekæmpe privathospitaler end ventelister, tog et opgør med det mærkelige synspunkt, at folk skulle henvises til en kø, hvis ikke de havde ministergage eller friværdi. Det må sådan set gerne komme ud i fuldt flor, for der er ikke noget at skjule.

Men vi kan jo ikke have et samfund med omvendt bevisbyrde, der vil betyde, at man, hver gang nogen bringer et eller andet til torvs, herunder i øvrigt også oplysninger, der nu har været kendt gennem et år, men som får et lille drej, og hvor der bruges upræcise ord, så skal føle sig så ramt på sin uskyld, at man siger: Nu vil jeg have en undersøgelseskommission for at blive frikendt.

Det ville udløse rigtig mange undersøgelseskommissioner, ikke bare i forhold til den regering, der sidder nu, men, kan jeg godt garantere, i forhold til hvilken som helst regering, der måtte sidde på et hvilket som helst tidspunkt i danmarkshistorien.

Kl. 22:29

Kl. 22:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karl H. Bornhøft for en kort bemærkning.

Kl. 22:30

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Jeg kan forstå på statsministerens første besvarelse, at han synes, det kan være lidt, som vi siger i Nordjylland, træls, at de andre ikke vil snakke om fuldstændig det samme, som statsministeren vil snakke om. Og efter at have været på talerstolen og talt om folkesundheden kan jeg muligvis godt forstå statsministeren. Men det ændrer dog ikke på, at vi jo rent faktisk er i en situation, hvor det er spørgers ret, og jeg har stadig væk lidt brug for at få afklaret, hvad det er, der er sket i forbindelse med den sag, som vi har talt en del om i dag. For vores nuværende sundhedsminister, som jo i dag har givet en undskyldning, bliver alligevel ved med at sætte spørgsmålstegn ved, om rigsrevisor specifikt har bedt om rapporten. Derfor vil jeg stille statsministeren det helt enkle spørgsmål: Vil statsministeren be- eller afkræfte, om rigsrevisor specifikt har bedt om rapporten, så vi dog i det mindste kan få det klarlagt?

Kl. 22:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:31

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er fuldstændig enig i, at det er spørgerens privilegium at formulere spørgsmålene. Jeg skal jo så svare præcist og fyldstgørende i forhold til den viden, jeg har: Jeg ved det ikke. Jeg ved jo ikke, præcis hvad for en dialog der har været mellem rigsrevisor og Sundhedsministeriet. Jeg ved det ikke.

Jeg ved derimod, at indenrigs- og sundhedsministeren har oversendt et brev i dag med det indhold, der også refereres, og i det gemmer sig jo, hvad der er helt centralt, nemlig det synspunkt, den holdning, at rigsrevisor til enhver tid skal have lige præcis det, rigsrevisor gerne vil have, og at rigsrevisor derfor også er i en anden situation end Folketinget. For i forhold til den debat, der har været, må jeg sige, at jeg tror, det er en god arbejdsform, at den til enhver tid siddende regering har mulighed for at lave sit lov- og politikforberedende arbejde med sig selv og først dele det med omverdenen – altså undtaget rigsrevisor og andre kontrolinstanser – på det tidspunkt, hvor det er færdigt.

Kl. 22:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 22:32

Karl H. Bornhøft (SF):

Med den lange debat, der har været om lige præcis det spørgsmål, som jeg stillede, havde jeg måske en forhåbning om, at statsministeren havde undersøgt det meget præcist. Jeg accepterer, at det har statsministeren så ikke. Til gengæld vil jeg godt spørge: Hvis det nu viser sig, at det rent faktisk er sådan, at rigsrevisor har bedt specifikt om den her rapport og han ikke har fået den, vil statsministeren så sætte en undersøgelse i gang af, hvordan det kan lade sig gøre, at rigsrevisor end ikke får det, han har bedt om, og få kortlagt lige præcis det her hændelsesforløb?

Kl. 22:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Som sagen er oplyst over for mig, har rigsrevisor fået det, der her omtales som en rapport, men som jo er et stykke forberedende arbejde i forhold til regeringens beslutning om, på hvilket nyt grundlag det frie valg skulle genindføres, da det havde været afskaffet et år. Det, der er problemet, må jeg forstå, er, at rigsrevisor har fået det for sent. Det kan der jo ikke repareres på – altså, når man har afleveret det, så har man afleveret det, og så kan man jo ikke komme til at aflevere det tidligere, end man har gjort, og det er selvfølgelig beklageligt. Det er så også det, indenrigs- og sundhedsministeren har forholdt sig til i skrivelsen til rigsrevisor her i dag. Og der må jeg i øvrigt henvise til indenrigs- og sundhedsministeren for nærmere oplysninger om sagens faktuelle indhold.

Kl. 22:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 22:34

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jeg har egentlig et meget simpelt spørgsmål til statsministeren. Jeg vil bare høre, om statsministeren kan garantere, at statsministeren ikke har kendt til overbetaling af de private hospitaler, og at statsministeren hverken direkte eller indirekte på noget tidspunkt har intervenseret for at få andre til ikke at gribe ind over for overbetaling af privathospitaler.

Grunden til, at jeg spørger, er jo bl.a. den mail, som den daværende sundhedsministers særlige rådgiver skrev til De Konservatives sundhedsordfører, hvor Frank Korsholm klart indikerede, at statsministeren ikke ville lytte, når det handlede om den overbetaling, der var af privathospitaler.

Jeg vil gerne minde statsministeren om, for det er der måske grund til i de her tider, at også statsministeren jo taler under ansvar i forhold til ministeransvarlighedsloven, så jeg vil gerne have et helt klart svar på det spørgsmål.

Kl. 22:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:35

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jeg fuldstændig opmærksom på, men det skal nu ikke påvirke mit svar i øvrigt.

Nu er overbetaling jo et begreb, der nok skal defineres, før man kan lægge det til grund. Jeg er jo fra det tidspunkt tilbage i 2006, hvor sygehusejerne, de offentlige og de private, ikke kan blive enige om priserne, fuldt bekendt med, at jeg sætter priserne på en måde, der ligger over det, som amterne er parat til at give, og som ligger under det, de private sygehuse gerne vil have. Så jeg er fuldt bekendt med både over- og underbetaling fra det tidspunkt, fuldt bekendt med det.

Jeg er jo også fuldt bekendt med, at vi i forbindelse med udviklingen af det her område har en mulighed for at tage et udviklingstrin, hvor vi i stedet for at forhandle takster med afsæt i gennemsnit forhandler med afsæt i noget andet, og det er baggrunden for, at vi skriver regeringsgrundlaget i 2007. Det vil sige, at fra november 2007 er jeg fuldt opmærksom på, at der har regeringen en beslutning om, at det her skal vi lave anderledes fremadrettet.

Kl. 22:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 22:36

Jeppe Kofod (S):
Jeg fik ikke rigtig svar på mit andet spørgsmål, nemlig om statsministeren på nogen måde direkte eller indirekte har inter文neret i forhold til at forhindre eksempelvis andre ministre i regeringen i at sætte en stopper for den her overbetaling af privathospitaler. Det var jo den her mail, som også har verseret i pressen.

Så vil jeg gerne spørge statsministeren om en ting mere, nemlig det her med en undersøgelseskommission. Statsministeren er vel vidende om, at siden blokpolitikken blev indført af VKO, har der været historisk få undersøgelseskommissioner i dansk politik. Det har været historisk svært for Folketinget at kontrollere regeringen, og med de sager, vi har i øjeblikket, er det klart, at mistanken om, at regeringen har fejlet noget ind under gulvtæppet, som vi har set tidligere i historien, er kæmpestor. Så jeg vil bare spørge: Hvis man har så meget rent mel i posen, hvorfor så ikke lade sig undersøge? Det ville jo være en ydmygelse af oppositionen, hvis der ikke var noget at komme efter. Det ville være en kæmpe sejr for hr. Lars Løkke Rasmussen og regeringen, hvis det var sådan, at en undersøgelseskommission fandt, at der intet var at komme efter.

Nej, sandheden er, at når man ikke vil nedsætte en undersøgelseskommission, er det netop, fordi man har noget at skjule. Det må være konklusionen, ellers ville man have sagt ja med det samme.

Kl. 22:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 22:37

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo sådan en hvornår er De holdt op med at slå deres kone-tilgang til tingene. Altså, jeg synes, vi skal passe på skatteborgernes penge, og der må være andre måder at afgøre vores politiske tvister på. Nu taler hr. Jeppe Kofod om at ydmyge oppositionen ved at engagere højt betalte jurister og andre til at sidde i et kommissionsarbejde i en årrække.

Men jeg vil da gerne svare på det spørgsmål, jeg åbenbart ikke fik svaret på, og som handler om, hvorvidt jeg har instrueret nogen i at lade være med at sætte en stopper for overbetalingen, jævnfør den mail fra foråret, der er refereret til. Undskyld mig, for at citere hr. Villy Søvndal, undskyld mig, men i foråret 2008 er der ikke noget frit sygehusvalg – undskyld 2009, det er det, vi taler om – i foråret 2009 er der ikke noget frit sygehusvalg. Det vil sige, at i hele det tidsforløb, som der har været så intens en interesse om i det sidste stykke tid med mails og besvarelser i Folketinget – og respekt for interessen – er der ikke noget frit sygehusvalg. Derfor er der jo pr. definition ingen overbetaling eller underbetaling eller andet, for der er ikke noget frit sygehusvalg. Det blev nemlig afskaffet i sommeren 2008, jeg gjorde det selv. Jeg aftalte selv med Danske Regioner, hvordan det skulle genindføres, og derfor har der ikke været nogen, der skulle forhindres i noget som helst, for der var ingenting.

Kl. 22:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skal vi alle sammen prøve at overholde taletiden, for så er der mulighed for, at vi kan nå det. Statsministeren slutter nu her kl. 23.00, og det kan muligvis lade sig gøre, hvis vi gør en indsats.

Fru Line Barfod.

Kl. 22:39

Line Barfod (EL):

Statsministeren taler og taler, men svarer jo ikke på spørgsmålet. Det er da ret enkelt for statsministeren at svare ja eller nej på spørgsmålet. Instruerede statsministeren, eller gjorde han ikke? Det er da ri-

melig nemt at svare på. Statsministeren kan bare svare ja eller nej. Han behøver ikke komme med en lang historisk redegørelse, men bare svare ja eller nej på hr. Jeppe Kofods spørgsmål.

Kl. 22:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:39

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Med al respekt, spørgsmålet lyder, om jeg instruerede nogle i at lade være med at sætte en stopper for overbetalingen, og det handler om en periode i danmarkshistorien, hvor der ikke fandt nogen betaling sted som følge af det frie valg, så det er jo en nullitet – sådan tror jeg at fru Line Barfod selv ville betegne det.

Kl. 22:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 22:40

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at statsministeren ikke vil svare. Det understreger jo behovet for en undersøgelseskommission. Statsministeren er blevet ved med at sige, at det her ikke gik ud over nogen, men der er jo en række patienter i sygehusvæsenet, som ville have haft stor gavn af de penge, der i stedet gik til de private sygehuse i overbetaling. Der er medicinske patienter, der har måttet ligge på gangene, der er psykiatriske patienter, der ikke har fået den behandling, de havde behov for, der er fødende kvinder, der har måttet føde uden en jordemoder, som ville have haft stor brug for de penge.

Det mest alvorlige er jo, at statsministeren taler for, at vi skal have en situation, hvor der ikke er mulighed for demokratisk kontrol med regeringen, hvor vi ikke kan regne med at kunne få klare svar fra regeringen på, hvorvidt man overtræder reglerne eller ej, hvor vi skal finde os i, at der kommer vildledende svar fra forskellige ministre.

Derfor skal jeg bare slutte af med at spørge statsministeren, om han mener, at det var forkert, at tidligere skatteminister, Anders Fogh Rasmussen, gik af, da han var ude for en sag om, at han havde svaret vildledende over for Folketinget i salen om kreativ bogføring i Skatteministeriet.

Kl. 22:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:41

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke sige til fru Line Barfod, at der jo er mulighed for fuld kontrol. Der bliver spurgt ind til et forløb i foråret 2009, hvor udenrigsministeren er i spørgetimen og svarer, som hun gør. Det har hun senere præciseret i en brevveksling med Folketingets formand, hvorfra der er mails, der er offentliggjort. Det er det, der spørges ind til.

Så bliver jeg spurgt konkret til, om jeg i den sammenhæng har forhindret nogen i at sætte en stopper for overbetalingen af de private sygehuse, og jeg svarer jo helt klart: Nej, selvfølgelig har jeg ikke det, for der var ikke noget frit sygehusvalg. Vi aftalte i sommeren 2008 – og jeg gjorde det selv med sygehusejerne – at det skulle suspenderes. Vi gav os selv et år til at genindføre det, og i løbet af det år fandt vi ud af, hvordan det skulle genindføres. Så overhovedet at tale om, at der har fundet nogen overbetaling sted i den periode, giver jo ikke nogen mening. Og jeg siger det med fuld respekt, også for fru Line Barfod.

- Kl. 22:42 Kl. 22:46
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Fru Mette Gjerskov for en kort bemærkning.
- Kl. 22:42 Kl. 22:46
- Mette Gjerskov** (S):
Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at den her sag handler om, hvorvidt regeringen har skaltet og valtet med regeringsmagten, som om regeringsmagten var regeringens egen personlige ejendom. Jeg vil gerne følge op både på det spørgsmål, fru Line Barfod stillede, og det spørgsmål, hr. Jeppe Kofod stillede, for det var faktisk de samme spørgsmål, og statsministeren har stadig væk ikke svaret.
- Det fremgår meget tydeligt af pressen, at der er blevet sendt en mail om, at udenrigsministeren ville gå ud i Politiken med et krav om at sænke de takster, som man giver til privathospitalerne, og det sker, efter at den tidligere sundhedsminister, Jakob Axel Nielsen, ikke har kunnet trænge igennem til statsministeren. I forlængelse af den mail kan statsministeren så fuldstændig afkræfte, at han på nogen måde har prøvet at stoppe nogen i Sundhedsministeriet i at sikre tilstrækkelig lave priser på privathospitalerne?
- Kl. 22:43 Kl. 22:47
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Statsministeren.
- Kl. 22:43 Kl. 22:47
- Statsministeren** (Lars Løkke Rasmussen):
Man siger, at det handler om, at nogen har skaltet og valtet. Ja, det kan jeg godt se at der er nogle der vil have det til at handle om. Men undskyld, her er der så ikke rigtig noget at komme efter. Det er selvfølgelig generende, hvis man er på jagt efter den store skandale, men jeg er i forhold til spørgsmålet alligevel bare nødt til at sige: Der er ingen takster på det tidspunkt, hvor den mail, der refereres til, sendes. Der er derfor ikke noget at stoppe, der er ikke noget at søge indflydelse på. Det frie valg findes ikke, det frie valg er aflyst, det er der simpelt hen ikke.
- Regeringen giver så sig selv en opgave, der handler om, at vi nu skal finde et nyt system. Regeringen skal vel bedømmes på, om den lykkes med den opgave. Og ja, den lykkes regeringen med, for regeringen indgår en aftale med sygehusejerne den 1. april 2009 – mange måneder før det frie valg skal starte igen – med referencetakster, med voldgift og med tidligere sundhedsminister Carsten Koch i spidsen. Det er en udmærket ordning.
- Kl. 22:45 Kl. 22:47
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Fru Mette Gjerskov.
- Kl. 22:45 Kl. 22:49
- Mette Gjerskov** (S):
Jeg kan så forstå, at en af regeringens højt betalte spindoktorer skriver rundt til ministre om ting, som overhovedet ikke er foregået.
- Men jeg har stadig væk ikke fået svar på mit spørgsmål. Statsministeren er beskyldt for direkte eller indirekte at presse ministre til at fastholde kunstigt høje priser på privathospitalerne. Kan statsministeren fuldstændig afvise, at han på nogen måde har forsøgt at fastholde det helt urimelig høje prisniveau på privathospitalerne? Det er et meget enkelt spørgsmål. Har statsministeren været involveret i det, hr. Mogens Lykketoft kalder et cover up? Har statsministeren overhovedet ikke blandet sig i, hvorvidt skiftende sundhedsministre – der har jo været nogle stykker, der er blevet slidt op – måtte have haft lyst til at ændre prisfastsættelsen?
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Statsministeren.
- Statsministeren** (Lars Løkke Rasmussen):
Jeg har da i den grad blandet mig i de aftaler, jeg selv har indgået med sygehusejerne, da jeg var finansminister. Undskyld mig, men det har jeg. I den sammenhæng indgik jeg i sommeren 2008 oven på sygeplejestrejken en aftale med Danske Regioner om at afskaffe det frie sygehusvalg for en periode, fordi det ville blive for dyrt at have det kørende, og i den sammenhæng indgik jeg den 1. april 2009 en ny aftale om, på hvilke vilkår det skulle gennemføres. Så selvfølgelig kan jeg ikke sige mig fri for, at jeg har blandet mig i de spørgsmål. Det har jeg, det kan man se af sagens akter.
- Kl. 22:47 Kl. 22:49
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Magnus Heunicke for en kort bemærkning.
- Kl. 22:47 Kl. 22:49
- Magnus Heunicke** (S):
Tak. Så kom vi lidt videre med de tre sidste spillere. Lad os så prøve at komme helt i mål med det, så vi kan komme videre i debatten. Det vil sige, at statsministeren altså, mens der var pause i det udvidede frie sygehusvalg, har blandet sig i det og har fundet ud af, hvordan den nye takststruktur så skulle være. Det er i den periode, hører vi så ministeren sige, at man blandede sig. Og det er i den periode, mailen har kørt mellem forskellige konservative ministre, hvori der står, at statsministeren har blokeret for dette udspil, som så alligevel havnede på forsiden af Politiken. Er det forkert, hvad der står i den mail, eller er det rigtigt?
- Kl. 22:47 Kl. 22:49
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Statsministeren.
- Kl. 22:47 Kl. 22:49
- Forhandling**
- Statsministeren** (Lars Løkke Rasmussen):
Det er jo meget interessant, at vi skal bruge hinandens tid på den her måde, for en hvilken som helst avislæser, der har fulgt det her, kan jo svare på det hele, for man kan jo se, at regeringen ved den daværende finansminister indgik en aftale med amterne i 2008 om at afskaffe det. Man kan se, at der blev indført en ny mekanisme med en aftale den 1. april; man kan se i regeringsgrundlaget, hvad det var for pejlemærker, regeringen styrede efter; man kan se, hvad udkommet var med referencepriser, med voldgift; man kan se det hele. Derfor må jeg bare stilfærdigt konstatere, at når vi alligevel bruger så meget tid på det, så er det, fordi man er på jagt efter et eller andet skandaløst, som ikke er der. Fortsæt endelig jagten.
- Jeg vil koncentrere mig om at udvikle politik på de områder, hvor Danmark har brug for det i forhold til en målrettet ghettoindsats, i forhold til at få folkeskolen til at fungere bedre, i forhold til at sikre, at vi på den anden side af krisen får den vækst, der skal til, for at vi kan udvikle velfærdssamfundet og herunder også have råd til et udvidet frit sygehusvalg om føje år.
- Kl. 22:49 Kl. 22:49
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 22:49

Kl. 22:52

Magnus Heunicke (S):

Nej, når vi bruger så lang tid på det, er det, fordi statsministeren ikke har villet svare på spørgsmålet før nu, men nu tolker vi det jo så sådan, at mailens indhold var korrekt. Jeg vil gerne spørge til det, som statsministeren også har sagt i dag, nemlig, og jeg citerer:

Jeg vælger at skære midt igennem og dele skaden mellem køber og sælger.

Det vil sige, at amterne – nu regionerne – havde et priskrav, sælgerne, de private firmaer, privatsygehuse og privatklinikkerne, havde et andet, og midt mellem lagde, kan man så forstå af statsministerens ord, den daværende finansminister og den daværende sundhedsminister så taksten. Det var i 2006.

Hvordan var taksten så i 2007 og 2008, indtil man midlertidigt droppede det udvidede frie sygehusvalg? Var den stadig væk 95 pct., eller var den højere, for vi kan jo se, at Danske Regioner har regnet ud, at fordi der var så stor vækst hos de private, fordi de private sygehuse klumpede operationer sammen, således at dem, der havde den højeste takst, var dem, der naturligvis lavede de allerfleste operationer, så kom taksten langt op over 100 pct.? Er statsministeren enig i det? Hvad var taksten i 2007 og 2008 i forhold til de private sygehuse som procent af DRG-taksten?

Kl. 22:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:50

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg bilder mig ind, at jeg har en relativt god hukommelse, men den rækker jo ikke til at svare på det spørgsmål, så det må adresseres til indenrigs- og sundhedsministeren. Og så vil jeg gerne lige bare for god ordens skyld anholde det første, der blev sagt om, hvordan det, jeg sagde, kan udlægges, for det er jo der, at det her skrider, og det er jo der, at der mangler respekt i den gensidige kommunikation.

Hvis man gør forskellige antagelser, som jeg i øvrigt ikke er enig i, så kan man tale om op mod 100 mio. kr. Så oplever man bagefter oppositionens leder stille sig op og sige, at statsministeren indrømmede en overbetaling på 100 mio. kr. Nu gør jeg rede for et historisk hændelsesforløb, og det bruger spørgeren så til at sige, at nu har jeg tilkendegivet, at det, der står i mailen fra den pågældende person, er rigtigt. Søg et job hos den spanske inkvisition. Jeg tror, at kompetencerne er fuldt til stede.

Kl. 22:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen for en kort bemærkning.

Kl. 22:51

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Jeg forfatter måske nok, at statsministeren er ved at se en fordel i, at klokken er ved at være slagen 23.00, men jeg vil gerne forsøge: Kan statsministeren bekræfte, at var det udvidede frie sygehusvalg ikke blevet suspenderet som følge af konflikten, altså at man så sig nødsaget til det, ville overbetalingen eller de takster, der så kørte op til suspensionen, være fortsat helt frem til, at en ny aftale skulle indgås? Det er det ene spørgsmål.

Jeg vil også gerne have statsministeren til at svare mig på, om netop konflikten og suspensionen gav regionerne nogle muligheder for at lave udbud, og at de udbud lige nøjagtig fik rammet overbetalingen ind, så den stod klart også for regeringen.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:52

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det sidste først: Strejken gav ikke regionerne nogen specielle muligheder for at lave udbud, der ikke også var der før. Regeringen kan godt lide udbud, synes, vi skal bruge det meget mere. Jeg glæder mig over, at den her sag jo afslører en hidtil ukendt interesse langt ind i socialdemokratiske rækker for at lave udbud – glædeligt, glædeligt. Den mulighed har været der hele tiden, og må jeg foreslå en søgning i Infomedia med mit navn og ordene udbud og sygehuse fra 2001 og fremefter; så tror jeg, at der vil komme mange, mange hits frem, der handler om, hvordan jeg har opfordret til, at man bruger udbud, herunder også rammeudbud. For hele ideen med det udvidede frie sygehusvalg har sådan set været, at ingen skulle bruge det.

Det udvidede frie sygehusvalg er jo den overløbsventil, det er den patientrettighed, patienten får, når vi ikke er lykkedes i første omgang. Det allerbedste er jo sådan set, at patienterne behandles til tiden i det offentlige sundhedsvæsen, og hvis man bedre kan levere varen i det offentlige sundhedsvæsen ved at lave udbud, så skal man da lave udbud.

Kl. 22:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 22:54

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg bliver nødt til at anholde ministeren på mit første spørgsmål, som er fuldstændig afgørende, fordi de sidste spørger har forsøgt at få et svar på det. Hvis det udvidede frie sygehusvalg ikke var blevet suspenderet, ville taksterne så fortsat have været uændrede frem til en ny forhandling? Det er helt afgørende at få det at vide, for hvis det, jeg siger her, er sandt, så har statsministeren haft en interesse i at påvirke systemet og den daværende sundhedsminister Jakob Axel Nielsen til at holde inde med de data og de udredninger og undersøgelser, som beviste, at der foregik en overbetaling på 25 pct. Det må statsministeren svare mig konkret på.

Kl. 22:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 22:54

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Uhadada. Det kan der jo ikke svares på af den simple grund, at regeringen jo altså i november har et regeringsgrundlag, der handler om, at vi skal se på det her og lave en ny ordning. Nu suspenderede vi så det frie sygehusvalg af den grund, jeg gav før, og havde vi ikke suspenderet det frie sygehusvalg af den grund, jeg gav før, jamen så var der jo muligvis sket noget andet. Det er jo ikke til at svare på.

Jeg kan da godt her afsløre den hemmelighed, blot for at sagen kan løbe lidt længere, for så er der kommet en ny hemmelighed på, så det vil jeg gerne gøre. Jeg vil gerne afsløre den hemmelighed her, at i forhold til den beslutning, jeg selv traf om at suspendere det frie sygehusvalg i en aftale med Danske Regioner i sommeren 2008, indgik der ud over det styrende hensyn til strejken og patientpuklen også, at det gav en mulighed for, at man under en pause kunne lave et nyt takstsystem. Det vil jeg gerne afsløre her.

Kl. 22:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

- Kl. 22:56 **Frank Aaen (EL):**
Tak. Regeringen afviser en undersøgelse, fordi der ikke er brug for det. Jeg fornemmer også, at regeringen afviser en undersøgelse, fordi det, hvis man igangsætter en undersøgelse med regeringens billigel-
se, så er en slags indrømmelse af, at der er noget at komme efter, at der er noget at undersøge.
Derfor vil jeg gerne foreslå statsministeren en helt anden metode, nemlig at sige, at hvis et mindretal på f.eks. 40 pct. i Folketinget ønsker en undersøgelse, igangsættes undersøgelsen. Så sker det selvfølgelig, uden at regeringen har påtaget sig at sige, at der er noget at komme efter, for det er mindretallets ansvar, at det er en seriøs undersøgelse, altså at der er noget at undersøge.
Jeg siger det, fordi oppositionen jo har foreslået, at efter valget, hvor der kommer en ny regering, får mindretallet tilbudt muligheden for at kunne forlange undersøgelser, hvis det udgør 40 pct. Kunne vi ikke indføre den metode allerede nu?
Kl. 22:57
Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.
Kl. 22:57
Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Det har regeringen ingen planer om. Skulle en anden fremtidig regering have planer om det – det kan jeg forstå at oppositionen har, og det må man så notere ned i historiebøgerne, hvis den dag skulle oprinde – så man selvfølgelig gå ud fra, at en sådan regering af egen drift vil lave en sådan lovgivning. Det har jeg noteret mig her i dag, for det tilfælde, at historien skulle gå sådan, hvad jeg jo ikke håber eller ønsker.
Jeg har det synspunkt, at politik og politiske uenigheder skal afklares i et politisk rum, og i den her sag er der nogle, der forsøger at skubbe juraen foran politikken, og det synes jeg er lidt trist, fordi det betyder, at vi nu har brugt rigtig, rigtig mange timer på at diskutere ting, som bestemt er interessante.
Altså, jeg har bare en fornemmelse af, at der er endnu mere interessante ting, som vi så har forsømt at diskutere: Hvordan vi får gang i hjulene igen; hvordan vi får lavet en målrettet ghettoindsats, så vi får taget et jerngreb om parallelsamfundene; hvordan vi får skabt en endnu bedre folkeskole, sådan at endnu flere unge kommer videre; hvordan vi får sikret den velstand i vores samfund, der gør, at vi kan udvikle det offentlige sundhedsvæsen, som jeg holder så meget af.
Kl. 22:58
Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen.
Kl. 22:58
Frank Aaen (EL):
Jeg er helt enig i, at politiske diskussioner skal tages som politiske diskussioner i det åbne rum – ingen uenighed om det. Men her er det jo faktuelle ting, vi ikke kan få på bordet, fordi der er modstridende oplysninger, som kun kan komme frem og blive afklaret gennem en undersøgelse. Når de så kommer frem, får vi nemlig en diskussion om politik i stedet for at skændes om mails og papirer og hvornår og hvordan og hvorledes og hvem. Det er jo det, der er meningen. Det er jo i det hele taget også det, der er meningen med oppositionens forslag om de 40 pct. Det er, at en regering skal være sikker på, at den ikke kan gemme sig bag et flertal, når der er ting, den ikke vil have undersøgt.
Jeg kan forstå på statsministeren, at der ikke er noget at gemme, at der ikke er noget at være bange for. Derfor: Giv da mindretallet i
- Folketinget sammen med befolkningen muligheden for at få en undersøgelse, på den måde at det er mindretallet, der tager ansvaret for, at der er noget at undersøge.
Kl. 22:59
Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.
Kl. 22:59
Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Det eneste, jeg sådan for alvor er bange for, er, hvis vi ikke forstår, hvad det er for nogle udfordringer, Danmark står i nu: at vi efter at have styret os offensivt igennem krisen, fordi vi i god tid lagde penge til side, udfordres af en ny virkelighed, som stiller os over for andre udfordringer, hvor vi skal prioritere skarpere, hvor vi skal gøre os dygtigere. Det burde vi bruge noget energi på. Vi burde ved Folketingets åbningsdebat lægge arm om, hvorvidt det nu er klogt, sådan som oppositionen foreslår det, at lade skatterne stige i et samfund, der har verdens højeste skatter, i en situation, hvor vi er blevet fattigere og den private sektor er blevet mindre; hvorvidt det er klogt at lægge skatter på dansk erhvervsliv, når vi er i en skærpet international konkurrence om at sikre arbejdspladser til Danmark. Det gør mig lidt nervøs, at vi ikke får den debat, for den er rigtig vigtig.
Kl. 23:00
Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er der yderligere to medlemmer, der får mulighed for at komme med korte bemærkninger. Det er hr. Morten Bødskov, og det er fru Mette Frederiksen. Hr. Morten Bødskov.
Kl. 23:00
Morten Bødskov (S):
Tak for det. Jeg vil gerne tilbage til noget, som jeg har forsøgt flere gange at få statsministeren til at svare på, tilbage til januar 2006, hvor statsministeren var sundhedsminister, og han efter en konflikt mellem amterne og privathospitalerne greb ind i endnu en konflikt om fastsættelse af priser og nedsatte et udvalg, der skulle finde ud af, hvordan man kunne tilrettelægge priserne fremover. Det her udvalg var meget fokuseret på udbud og rammeudbud. Det ved statsministeren ganske udmærket.
Sundhedsstyrelsen er med i udvalget, og de beskriver rammeudbud som lidt af et columbusæg i debatten om takster og ventetid. Ja, faktisk skriver de, at modellen er perfekt i ventelistesammenhæng. Amterne og senere regionerne synes, at det er en god idé, privathospitalerne er imod. Den topembedsmand, som sad med i arbejdet forlanger, at det her kommer til at indgå i den rapport, som lander på den daværende sundhedsminister Lars Løkke Rasmussens skrivebord. Men da rapporten offentliggøres, er det her columbusæg ikke til stede mere i rapporten. Hvem traf beslutningen om, at anbefalingen om rammeudbud skulle ud af den rapport, der blev offentliggjort for det her udvalgsarbejde?
Kl. 23:02
Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.
Kl. 23:02
Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Må jeg ikke sige med hensyn til rammeudbud, at det er en rigtig god idé, og det kan man lave. Det kunne man lave før, under og efter det udvidede frie sygehusvalg. Det forfølger et andet hensyn end det, som er vores hensyn i den lovgivning, vi har vedtaget, hvilket nemlig er at give patienterne en individuel patientrettighed. Jeg har stor respekt for, hvis man er imod en individuel patientrettighed. Jeg har stor respekt for, at hvis man vil erstatte det system, som vi har skabt

– hvis man skulle komme til engang – hvor danske patienter unikt kan flytte sig rundt i sundhedsvæsenet, med et meget mere firkantet system, hvor man siger: Skal du have lavet en hofte, kan du få lavet den her, ellers kan du rejse til et bestemt sygehus i Nordjylland, som vi har lavet en udbudsaf tale med. Hvis man synes, at det er godt nok i en ny regering, skal man gennemføre sådan et system. Det, vi har forfulgt, og det, der følger af lovgivningen, har været at sikre en individuel patientrettighed.

Kl. 23:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 23:03

Morten Bødskov (S):

Men jeg stiller et meget, meget konkret spørgsmål. Statsministeren har flere gange med stolthed i stemmen sagt, at han påtog sig ethvert ansvar for det danske sundhedsvæsens indretning. På den daværende sundhedsministers bord lander der en rapport, hvori Konkurrencestyrelsen beskriver ordningen med rammeudbud som lidt af et columbusæg, som nærmest perfekt i ventelistesammenhæng – et columbusæg, et rammeudbud, som kunne have gjort, at det offentlige kunne have sparet penge på betalingen til privathospitalerne. Det står der i den rapport, som lander på den daværende sundhedsministers bord. Da rapporten bliver offentliggjort, er den anbefaling udeladt. Der kommer altså en rapport ind på den daværende sundhedsministers skrivebord, og da den rapport bliver offentliggjort, er anbefalingen, som Konkurrencestyrelsen skriver om rammeudbud, altså et columbusæg, væk. Den rapport ligger på sundhedsministerens bord, og da den forlader bordet, er anbefalingen om rammeudbud væk.

Hvem har truffet beslutningen om, at anbefalingen om rammeudbud skulle tages ud af den her rapport, da den forlader den daværende sundhedsministers skrivebord? Det er et meget enkelt spørgsmål, som jeg går ud fra statsministeren, tidligere sundhedsminister, kan svare helt klart på, for det er det, der er det helt centrale i spørgsmålet om overbetaling af privathospitalerne.

Kl. 23:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 23:04

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan forstå, at det er mange forskellige ting, der er centrale, og jeg kan forstå, at man også lægger den præmis ind i det, at man allerede nu siger, at der bliver lagt noget ind, og da det forlader bordet, ser det anderledes ud, hvoraf man så lægger til grund, at jeg skriver mine egne rapporter. Det gør jeg ikke, jeg skriver ingen rapporter.

Jeg gentager her, at jeg er varm tilhænger af udbud, og jeg må anbefale, at man laver søgninger på mit navn, udbud, sygehuse, og så vil man se en stadig strøm af opfordringer til de danske regioner, også mens de var amter, om at lave udbud.

Kl. 23:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 23:05

Mette Frederiksen (S):

Der er i hvert fald to ting, der undrer mig, både i statsministerens svar og i hans tale her i aften. Det første er, at statsministeren nu siger, at statsministeren har respekt for politikere, der ikke ønsker individuelle patientrettigheder. Det synspunkt forstår jeg faktisk ikke. Altså, hvis der er politikere i det danske Folketing, som ikke ønsker

at sikre individuelle rettigheder til patienterne, synes jeg faktisk ikke, at det fortjener respekt.

Det andet, der undrer mig, er, at vi på tværs af politiske uenigheder ikke kan være enige om nogle helt grundlæggende demokratiske principper. Jeg hørte i dag statsministeren sige, at statsministeren beklager, at Rigsrevisionen ikke har fået de nødvendige oplysninger, og jeg hørte vist også, at statsministeren beklager, at der er ministre i regeringen, der ikke har givet korrekte svar. Skal man forstå det således, at den parlamentariske tradition nu er, at hvis der er ministre, der er i konflikt med ministeransvarlighedsloven, så er det nok at beklage det, så er det nok at stille sig op på Folketingets talerstol og sige: Det beklager jeg? Og vil det sige, at det ikke længere skal undersøges, hvis der er ministre, der er i konflikt med loven?

Kl. 23:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 23:06

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke først sige, at når jeg sagde, at jeg har respekt for dem, der ikke går ind for individuelle patientrettigheder, var det bare for at udtrykke respekt for alle her i salen, også de politikere, der sad her i salen, da oppositionen var regering, og hvor man kæmpede med næb og kløer mod tanken om at give individuelle patientrettigheder og sætte patienten foran systemet. Der sidder en stribe her, og jeg synes da, det ville være respektløst over for dem at sige, ligesom fru Mette Frederiksen nu gør: Ingen respekt for dem, for de vil ikke sætte patienten foran systemet. Så det var egentlig det, der lå i det.

Hvad ministeransvarlighedsloven angår, skal den naturligvis efterleves – det siger sig selv – som jeg har tilkendegivet det, og som andre har tilkendegivet det. Det siger sig selv.

Kl. 23:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 23:07

Mette Frederiksen (S):

Men hvem er det egentlig, der tænker i patienter her, og hvem er det, der tænker i systemer? Altså, hvis man som sundhedsminister er så forhippet på at understøtte et privat alternativ, at man bevidst lader det overbetale, beskytter man da systemet, eller beskytter man patienterne? Hvis ikke man bevidst havde valgt at overbetale de private sygehuse, havde der jo været en større økonomisk volumen til at lave operationer på de offentlige sygehuse. Så ville der faktisk have været patienter, der kunne være blevet opereret der, som måske ikke er blevet det, og så kunne det være, at man havde kunnet korte ventelister ned.

Er det i virkeligheden ikke sådan, at når man bevidst overbetaler en privat sektor i Danmark, så tænker man faktisk i systemer for mennesker, deraf hele farcen?

Kl. 23:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 23:08

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, nu lægger fru Mette Frederiksen jo fejlagtigt til grund, at der er nogle, der har spekuleret i bevidst at overbetale nogle. Det er jo ikke situationen. Det er at tænke i mennesker og give mennesker valgfrihed. Det har den her regering gjort. Det er en nyskabelse, det er en succes. Den er så stor, at Socialdemokratiet endda næsten har overvundet den ideologiske modstand mod den og ikke helt tør ind-

rømme, at man vil afskaffe den, hvis man får magt, som man har agt, og derfor taler man i stedet i lidt forblommede vendinger om, at nogle skal have den mulighed, og at andre ikke skal, uden at man er præcise på det. Så stor en succes er den. Og som jeg tidligere refererede til fru Mette Frederiksens partikollega, formanden for Danske Regioner, har den været en succes, jo ikke bare for de 350.000 patienter, der har fået en operation, de ellers ikke ville få, men også for de mange andre, tusindvis af patienter, som er blevet behandlet ekstra i det offentlige sundhedsvæsen.

Vi behandler omkring et par hundredetusinde flere om året, end da regeringen kom til, og som hr. Bent Hansen jo rigtigt har påpeget med hensyn til det år, hvor succesen var rigtig stor, tilbage i 2006, ja, så skyldtes det bl.a., at det frie sygehusvalg skabte et pres, og det er vel i virkeligheden meget enkelt. Altså, hvis der kun var én butik, hvor man kunne købe mælk i hele landet, mon ikke mælken så ville være lidt dyrere pr. liter end i et land, hvor man kan gå ind og købe mælk forskellige steder?

Kl. 23:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til statsministeren. Den 1½ time er nu gået, godt og vel.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 23:10

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 1 af Peter Christensen (V), Pia Kjærsgaard (DF), Henriette Kjær (KF), Anders Samuelsen (LA) og Per Ørum Jørgensen (UFG), og der kan stemmes.

Har alle afgivet stemme? Så slutter afstemningen.

For stemte 61 (V, DF, KF, LA og Per Ørum Jørgensen (UFG)), imod stemte 47 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 1 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 2 af Helle Thorning-Schmidt (S), Villy Søvndal (SF), Margrethe Vestager (RV), Per Clausen (EL) og Christian H. Hansen (UFG) bortfaldet.

Hermed er åbningsdebatten afsluttet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2011.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsættelse 05.10.2010).

Kl. 23:11

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Frank Aaen.

Jeg skal bede om ro i salen. Vi er nu gået i gang med det næste punkt på dagsordenen. Fødevareministeren er den fungerende finansminister.

Hr. Frank Aaen.

Kl. 23:11

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er lidt ærgerligt, at den rigtige finansminister ikke er her, men så må vi jo lade det gå videre.

Grunden til, at jeg tager ordet i dag – det er jo meget usædvanligt – er erfaringen fra sidste år, hvor vi godt nok blev indbudt til en forhandling. Vi kom med nogle meget beskedne krav, som vi vidste der var bred enighed om i Folketinget, men forhandlingerne sluttede efter et kvarter, og vi blev ikke indbudt til flere forhandlinger.

Jeg synes, det er en mærkelig måde at behandle partierne på, særlig når vi i dag har hørt regeringen snakke om, at det er vigtigt med brede forlig, og at man prøver at orientere sig bredt i Folketinget. Så bliver man til forhandling om en hel finanslov spist af med et møde på et kvarter, hvor vi oven i købet præsenterede ting, som vi ved, at mange inden for regeringspartierne synes er en god idé, så derfor vil jeg gerne bede finansministeren om at bekræfte, at når man bliver inviteret til forhandlinger, bliver det til rigtige forhandlinger og ikke bare noget med, at man får en kop kaffe og en småkage og så adjø.

Kl. 23:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ønsker flere ordet?

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget, og hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 23:13

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 12. oktober 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 23:14).